

ਸੁਕਮਣੀ ਸਾਘਰੀਪੁ

ਔਨਮਕਠਠੈ ਨੋਅਕਕੀਯ ਡਯਣਮੁ
ਠਮਿਝੁ ਮੋਮਝੀਡਯਰੁਪੁ

குறியீட்டு

1. சுகம்ணி சாஹிப் குட்கா----- 1
2. அர்தாஸ் ----- 186
3. பயணத்திற்கான தத்துவம் ----- 191
4. தலைப்பாகையின் முக்கியத்துவம் ----- 194
5. பெண்களின் பங்கு ----- 199
6. பணிவு உங்கள் பயணத்தின் முக்கிய சாராம்சம் -- 202

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher: SikhBookClub.com

ਗਉ ਸੁਖਮਨੀ ਮ: ੫ ॥

கௌடி சக்மணி மஹ்

ਸਲੋਕੁ

ஸ்லோகம்

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

சத்குருவின் அருளால் மட்டுமே இறைவனை அணுக முடியும்.

ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

நான் ஆதி குருவை வணங்குகிறேன்

ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

முதற்கால குருவை வணங்குகிறேன்.

ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

நான் சத்குருவை வணங்குகிறேன்.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ॥੧॥

நான் ஸ்ரீ குருதேவ் ஜிக்கு தலைவணங்குகிறேன்

ਅਸਟਪਦੀ ॥

அஷ்டபதி

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥

இறைவனின் திருநாமத்தை உச்சரிப்பதன் மூலம் மகிழ்ச்சி அடையலாம்.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥

இந்த உடம்பில் இருக்கும் துக்கங்களையும், கஷ்டங்களையும் நீக்குங்கள்

ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਤਰ ਏਕੈ ॥

பிரபஞ்சத்தை நிலைநிறுத்துபவரான இறைவனின் மகிமையை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள்.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ ॥

எண்ணற்றோர் இறைவனின் திருநாமங்களை உச்சரித்து வருகின்றனர்

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖਰ ॥

ஸ்மிருதிகளில் (புனித எழுத்துக்கள்) வேதங்கள், புராணங்கள் மற்றும் பிற மத நூல்கள் உள்ளன.

ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ਆਖਰ ॥

இறைவனின் பெயர் ஒரு எழுத்தால் ஆனது

ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਨੀ ਨ ਆਵੈ ॥

யாருடைய இதயத்தில் ராமர் என்ற நாமம் சிறிதளவு கூட இருக்கிறதோ அவருடைய மகிமை சொல்ல முடியாது.

ਕਾਂਖੀ ਏਕੈ ਦਰਸ ਤੁਹਾਰੇ ॥ਨਾਨਕ ਉਨ ਸੰਗਿ ਮੇਹਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥

கடவுளே ! நானக்கை உன்னைக் காண விரும்புகிறவர்களுடன் சேர்த்து என்னைக் காப்பாற்று.

ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥

சுகமணி என்பது இறைவனின் பெயரால் சூழப்பட்ட மகிழ்ச்சியின் கோப்பை.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸੁਮ ॥ ਰਹਾਉ ॥

பக்தர்களின் மனதில் வசிப்பவர்.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥

இறைவனை நினைவு செய்வதால் சிருஷ்டி கருவறையில் நுழைவதில்லை.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੂਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ ॥

இறைவனை நினைவு செய்வதால் துக்கம் மற்றும் மரண பயம் நீங்கும்.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥

இறைவனை நினைப்பதால் மரணம் கூட விலகும்.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ ॥

இறைவனை நினைப்பதால் எதிரிகள் விலகுவார்கள்.

ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਰੈ ॥

கடவுளை அறிவதில் எந்த பிரச்சனையும் இல்லை.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਰੈ ॥

நாம் போன பிறகும் கடவுளின் சிம்மாசனம் எப்போதும் இருக்கும். இறைவனை நினைவு செய்வதன் மூலம் மனிதன் இரவும் பகலும் விழித்திருப்பான்.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥

கடவுளை நினைத்து பயப்படுவதில்லை.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥

இறைவனை நினைப்பதால் துக்கங்களும், துன்பங்களும் பாதிக்காது.

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

இறைவனை நினைப்பது ஞானிகளால் சூழப்படும்

ਸਰਬ ਨਿਯਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥

ஹே நானக்! எல்லா பொக்கிஷங்களும் கடவுளின் அன்பில் உள்ளன

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥

இறைவனின் சிம்ரத்தில் சித்தி, ரித்தி, தேவ ஆகிய ஒன்பது தெய்வீக சக்திகள் உள்ளன.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥

இறைவனை நினைவு செய்வதால் மட்டுமே மனிதன் அறிவு, தியானம், தெய்வீக தரிசனம், புத்திசாலித்தனம் போன்றவற்றைப் பெறுகிறான்.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥

இறைவனை நினைத்துப் பாடுவதும், தவம் செய்வதும், வழிபடுவதும் உண்டு.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ॥

இறைவனை நினைப்பதால் இருமை நீங்கும்.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥

நினைத்தால் யாத்திரை ஸ்நானம் செய்த பலன் கிடைக்கும்.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ॥

இறைவனை நினைவு கூறும் உயிர் தன் அரசவையில் மதிக்கப்படும்.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

இறைவனை நினைவு செய்வதன் மூலம் உயிர்கள் தாங்கள் செய்வதை இனிமையாக உணர்கின்றன.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

இறைவனை நினைப்பதால் மனிதப் பிறவியின் ஆசை வெற்றியடைகிறது.

ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥

அந்த உயிரினங்கள் மட்டுமே அவரை நினைவில் கொள்கின்றன, அவரே அவரை நினைவில் வைக்கிறார்.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੩॥

ஹே நானக்! பாராயணம் செய்யும் அந்த பெரிய மனிதர்களின் பாதங்களை நான் தொடுகிறேன்.

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥

இறைவனின் நினைவே உயர்ந்தது.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੂਚਾ ॥

இறைவனின் திருநாமத்தை உச்சரிப்பதால் பல ஆன்மாக்கள் முக்தி அடைகின்றன.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

இறைவனை நினைப்பதால் தாகம் நீங்கும்

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥

இறைவனை நினைத்தாலே அனைத்தும் புரியும்

ਪ੍ਰਭ ਵੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥

இறைவனை தியானிப்பதால், யம பயம் (மரண) நீங்கும்.

ਪ੍ਰਭ ਵੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥

இறைவனை வழிபட்டால் ஆசை நிறைவேறும்.

ਪ੍ਰਭ ਵੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥

இறைவனை நினைப்பதால் மனதில் உள்ள அழுக்குகள் நீங்கும்

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥

மேலும் இறைவனின் அமிர்த நாமம் இதயத்தில் பதிகிறது!

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥

மரியாதைக்குரிய இறைவன் தனது புனித மனிதர்களின் ரஸ்னாவில் வசிக்கிறார்.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ ॥੪॥

ஹே நானக்! நான் குர்முகின் அடிமைகளின் அடிமை

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥

யார் இறைவனை நினைவு செய்கிறார்களோ, அத்தகையவர்கள் மட்டுமே செல்வந்தர்கள்.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥

யார் இறைவனை நினைவு செய்கிறார்களோ, அவர்களே மரியாதைக்குரியவர்கள்.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥

இறைவனை நினைவு செய்பவர்கள் இறைவனின் அரசவையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவர்.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥

இறைவனின் திருநாமத்தை உச்சரிப்பவர் உலகில் புகழ் பெறுகிறார்.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥

இறைவனை நினைக்கும் மனிதர்கள் யாரையும் சார்ந்து இருப்பதில்லை

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥

ਯਾਰ੍ ਇਹੈਵਨੈ ਨੀਨੈਵੁ ਸੇਯਕਿਹਾਰਕਨੋ, ਅਵਰਕਨੋ
ਅਨੈਤ੍ਤਿਹਕੁਮ ਪੇਰਰਸਰ੍.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

ਇਹੈਵਨੈ ਨੀਨੈਵੁ ਸੇਯਯੁਮੁ ਯਿਰੀਨਙਕਨੋ ਮਕਿਝੁਸ਼ਿਯਿਲ
ਵਾਝੁਕਿਨੈਨ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਯਾਰ੍ ਇਹੈਵਨੈ ਨੀਨੈਵੁ ਸੇਯਕਿਹਾਰਕਨੋ ਅਵਰਕਨੋ
ਅਝਿਯਾਤਵਰਕਨੋ ਔਵਰ੍.

ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥

ਕਦਵਨੋ ਯਾਰੀਦਮੁ ਕਨੁਨੈ ਕਾਡੁਕਿਹਾਰੋ, ਅਨੁਠ ਮਕਕਨੋ ਮਡੁਮੇ
ਇਹੈਵਨੈਪ ਪਾਡੁਕਿਹਾਰਕਨੋ.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥੫॥

ਘੋ ਨਾਨਕ! ਇਹੈਵਨੈਨੈ ਅਯਿਯਾਰਕਨੈਨੈ ਕਾਲੁ ਠੁਸਿਯੈ ਮਡੁਮੁ
ਕੇਡੁਕਿਹੈਨੈ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥

ਯਾਰ੍ ਇਹੈਵਨੈ ਨੀਨੈਵੁ ਸੇਯਕਿਹਾਰਕਨੋ,
ਅਪਪਯਿਪਪਦਵਰਕਨੋ ਪਰੋਪਕਾਰਕਨੋ ਮਾਨੁਕਿਹਾਰਕਨੋ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

ਇਹੈਵਨੈ ਨੀਨੈਵੁ ਸੇਯਪਵਰਕਨੋਕੁ ਨਾਨੈ ਏਪੋਪਾਠੁਠੁਮੁ
ਠਿਯਾਕਮੁ ਸੇਯਕਿਹੈਨੈ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥

ਇਹੈਵਨੈ ਨੀਨੈਵੁ ਸੇਯਪਵਰਕਨੈਨੈ ਮੁਕਮੁ ਮਿਕਵੁਮੁ ਅਝਕਾਕ
ਇਨੁਕੁਮੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥

ਇਹੈਵਨੈ ਨੀਨੈਕੁਮੁ ਯਿਰੀਨਙਕਨੋ ਠਙਕਨੋ ਵਾਝੁਕੁਕੈਕੈਯੈ
ਮਕਿਝੁਸ਼ਿਯੁਦਨੈ ਨੁਡਠੁਕਿਨੈਨੈ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥

ਇਹੈਵਨੈ ਨੀਨੈਪਪਵਰਕਨੋ ਮਨੈਠੈ ਵੇਲਵਾਰਕਨੋ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥

இறைவனை நினைக்கும் ஜீவராசிகள், தங்கள் வாழ்க்கை நடத்தை தூய்மையாகிறது.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥

இறைவனை நினைவு செய்பவர்கள் பல இன்பத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் பெறுகிறார்கள்.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ॥

இறைவனை நினைக்கும் உயிரினங்கள் கடவுளுக்கு அருகில் வாழ்கின்றன.

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ॥

மகான்களின் அருளால் இரவும் பகலும் விழித்திருக்கிறார்.

ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੬॥

ஹே நானக்! பிரபு-சிம்ரனின் பரிசு அதிர்ஷ்டத்தால் மட்டுமே கிடைத்துள்ளது

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥

இறைவனை ஜபிப்பதன் மூலம் அனைத்து காரியங்களும் நிறைவேறும்.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੁ ਨ ਝੂਰੇ ॥

இறைவனை நினைவு செய்வதன் மூலம், உயிரினம் ஒருபோதும் கவலைகள் மற்றும் தொல்லைகளின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வராது.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥

இறைவனின் திருநாமத்தை உச்சரிப்பதன் மூலம் மனிதன் இறைவனைப் போற்றிப் பேசுகிறான்.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥

இறைவனின் நினைவால், மனிதன் தெய்வீகத்தில் எளிதில் இணைகிறான்.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਰਚਲ ਆਸਨੁ ॥

இறைவனைப் பாடுவதால் அசையாத இருக்கையை அடைகிறான்.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ ॥

இறைவனின் நினைவால் மனிதனின் தாமரை இதயம் மகிழ்ச்சி அடைகிறது.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਹਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥

இறைவனின் சிம்ரன் மூலம் தெய்வீகப் பாடல்கள் ஒலிக்கின்றன.

ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥

இறைவனை நினைவு செய்வதால் மகிழ்ச்சிக்கு முடிவோ குறுக்கே இல்லை.

ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥

கடவுளால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட உயிரினங்கள் அவரைப் பற்றி நினைத்துக்கொண்டே இருக்கின்றன.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਇਆ ॥੭॥

ஹே நானக்! (ஒரு அதிர்ஷ்டசாலி மட்டுமே) இறைவனை நினைப்பவர்களிடம் தஞ்சம் அடைகிறான்

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥

பக்தர்கள் கடவுளைப் பாடுவதன் மூலம் உலகில் புகழ் பெறுகிறார்கள்.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥

வேதங்கள் (மத நூல்கள் போன்றவை) கடவுளின் நினைவாகப் பங்கேற்பதன் மூலம் இயற்றப்பட்டன.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥

கடவுள் நினைவால் மட்டுமே மனிதர்கள் பரிபூரணர்களாகவும், பிரம்மச்சாரிகளாகவும், தானம் செய்பவர்களாகவும் ஆகின்றனர்.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥

தாழ்ந்த மனிதர்கள் இறைவனின் திருநாமத்தால் நான்கு திசைகளிலும் புகழ் பெற்றனர்

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥

இறைவனின் நினைவே பூமி முழுவதையும் நிலைநிறுத்தியுள்ளது.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥

ஏய் ஆர்வம்! உலகத்தைப் படைத்த இறைவனை எப்போதும் நினைவு செய்யுங்கள்.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥

இறைவன் தனது நினைவாகவே பிரபஞ்சத்தைப் படைத்துள்ளான்.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

எந்த இடத்தில் இறைவனின் நினைவு இருக்கிறதோ, அந்த இடத்தில் நிரங்கர் தானே இருக்கிறார்

ਕਰਿ ਕਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥

ஹே நானக்! சிம்ரனைப் பற்றிய புரிதலை கடவுள் யாருக்குக் கொடுக்கிறார்,

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੮॥੧॥

குருவின் வழிகாட்டுதலால் ஒருவர் கடவுளின் சிம்ரன் என்ற வரத்தைப் பெறுகிறார்.

ਸਲੋਕੁ ॥

சரணம்

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥

ஏழைகளின் துன்பத்தையும் துன்பத்தையும் அழித்த ஆண்டவரே! ஒவ்வொரு உடலிலும் வியாபித்திருக்கும் இறைவனே. அனாதைகளின் இறைவா!

ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥ ॥੧॥

நான் உன்னிடம் அடைக்கலம் புகுந்தேன், ஆண்டவரே நீ என்னுடன் இருக்கிறாய் (நானக்)

ਅਸਟਪਦੀ ॥

அஷ்டபதி

ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥

தாய், தந்தை, மகன், நண்பன், சகோதரன் இல்லாத இடத்தில்,

ਮਨ ਉਹਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥

ਅங்கੇ ਏਨ ਮਨਮ! ਕਦਵਲੀਨ ਪੇਯਰੁ ਊਕਨੁਕੁ ਊਤਵੀਯਾਕ
ਉਰੁਕੁਕੁਮ.

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ ॥

ਪਯਕਰਮਾਨ ਯਮੁਤੁਠ ਊਨੇਨੇ ਏਕੇ ਨਸਕੁਕੁਮ,

ਤਹ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥

ਅਕੇ ਕਰੁਤੁਰੁਦੇਯ ਨਾਮਮ ਮਡੁਮੇ ਊਕਨੁਕੁਨ ਵਰੁਮ.

ਜਹ ਮੁਸਕਲ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥

ਏਕੇ ਅਤੁ ਮੀਕਵਮ ਕਢਿਨਮਾਕ ਉਰੁਕੁਕੁਮ

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥

ਅਕੇ ਕਦਵਲੀਨ ਪੇਯਰੁ ਊਰੁ ਨੋਠਾਢੀਯਿਲ ਊਕਨੇਕ ਕਾਕੁਕੁਮ.

ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥

ਪਲ ਸਮਯਸ਼ ਸੇਯਲਕਨੇਸ਼ ਸੇਯੁਤਾਲੁਮ, ਊਰੁ ਮਨੀਤਨ ਤਨ
ਪਾਵਕਨੀਲੀਰੁਨੁਤੁ ਵੀਡੁਪਡੁਵਤੀਲਲੇ.

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ ॥

ਕਦਵਨੁਦੇਯ ਨਾਮਮ ਨਮ ਪਾਵਕਨ ਅਨੇਨੁਤੁਠੇਯੁਮ ਅਝੀਕੁਕੀਰੁਤੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

ਊ ਏਨ ਮਨਮੇ! ਕੁਰੁਵੀਨ ਸਕਵਾਸੁਤੀਲ ਉਰੁਕੁਕੁਮਪੋਠੁ
ਉਰੇਵਨੀਨ ਤੀਰੁਨਾਮੁਤੁਠੇ ਊਸ਼ਰੀਤੁਠਲ.

ਨਾਨਕ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥

ਘੇਰ ਨਾਨਕ, ਉਤੁ ਊਕਨੁਕੁਕੁ ਮਕੀਝੁਸ਼ੀਯੇਠੁ ਤਰੁਮ..

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆ ॥

ਮੁਝੁ ਊਲਕੁਤੀਨ ਅਰਸਨ (ਮਨੀਤਨਾਕ ਉਰੁਨੁਠਾਲੁਮ)
ਸੋਕਮਾਕੀਰਾਨ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ ॥

ਊਨਾਲ ਕਦਵਲੀਨ ਪੇਯਰੇ ਨੀਨੇਨੁਤੁ ਮਕੀਝੁਸ਼ੀ ਅਠੇਕੀਰਾਰੁ.

ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਰੈ ॥

ஒரு மனிதன் கோடிக்கணக்கான பிணைப்புகளில் சிக்கினாலும்,
(ஆனால்)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ ॥

இறைவனின் திருநாமத்தை உச்சரிப்பதால் சுதந்திரம்
அடைகிறார்.

ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤਿਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥

செல்வத்தின் அளவுக்கதிகமான இன்பங்கள் மனிதனின்
தாகத்தைத் தீர்க்க முடியாது. (ஆனாலும்)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਘਾਵੈ ॥

இறைவனின் திருநாமத்தை உச்சரிப்பதால் திருப்தி
அடைகிறான்.

ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥

உயிரினம் தனியாகச் செல்லும் (யம) பாதை,

ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੇਤ ਸੁਹੇਲਾ ॥

அங்கே கடவுளின் நாமம் சுகமானது.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥

ஹே என் மனமே! அத்தகைய பெயரை எப்போதும் நினைவில்
கொள்ளுங்கள்,

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥

ஹே நானக்! குருவின் அடைக்கலத்தில் நாமத்தை ஜபிப்பதன்
மூலம் ஒருவன் உன்னதத்தை அடைகிறான்.

ਛੂਟਤ ਨਹੀ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਰੀ ॥

கோடிக்கணக்கான ஆயுதங்கள் வைத்திருந்தாலும் மக்கள்
அடக்குமுறையிலிருந்து விடுபட முடியாத இடம்.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥

அங்கே மனிதன் தன் நாமத்தை உச்சரிப்பதன் மூலம்
இரட்சிக்கப்படுகிறான்.

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ॥

ਪਲ ਮੋਸਮਾਨ ਵਿਘਨਾਂ ਨਦਕੁਮ ਮਹੁਮੁ ਮਕਕਲ ਪਾਤ੍ਰਿਕਕਪਪਦਕਕੁਢਿਯ ਇਦਮੁ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਕਰੁਤੁਰੁਦੈਯ ਨਾਮਮੁ ਅਵਨੈਨਤੁ ਤੁਨਪਤੁਲਿਰੁਨੁਤੁ ਕਾਕੁਮੁ..

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਮਰਿ ਜਾਮ ॥

ਪਲਮੁਰੈ ਇਰਕੁਮੁ ਨਪਰੁ ਮਹੁਪਿਰਵਿ ਏਨੁਹੁ ਅਭੈਕਕਪਪੁਕਿਰਾਰੁ.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸੁਮ ॥

ਇਰੈਵਨਿਨਿ ਤਿਰੁਨਾਮਤੁਤੈ ਏਸੁਰਿਪਪਤਨੁ ਮੂਲਮੁ ਮਕਿਭੁਸੁਸਿਯੈ ਅਦੈਕਿਰਾਨੁ.

ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਧੋਵੈ ॥

ਪੇਰੁਮੈ ਏਕਲੁ ਮੀਤੁ ਪਢਿਨੁਤਿਰੁਕੁਮੁ ਅਮੁਕੁਕੁਕਲੈ ਸੁਤੁਤਮੁ ਸੇਯੁਯਾਤੁ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਵੈ ॥

ਕਦਵੁਲਿਨਿ ਪੇਯਰੁ ਕੋਢਿ ਪਾਵਕਲੈ ਅਭਿਕਿਰੁਤੁ.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਰੰਗਿ ॥

ਏਨੁ ਇਤੁਯਮੁ ਮਿਕਵੁਮੁ ਮਕਿਭੁਸੁਸਿਯਾਕ ਏਨੁਰੁਕਿਰੁਤੁ. ਇਨੁਤੁ ਕਦਵੁਲਿਨਿ ਪੇਯਰੈ ਅਨੁਪੁਦਨੁ ਨਿਨੈਨਵਿਲੁ ਵੈਵਤੁਕੁ ਕੋਲੁਨੁਰੁਕਲੁ.

ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥

ਘੋ ਨਾਨਕ! ਤੁਰਵਿਕਲਿਨਿ ਸੁਕਵਾਸੁਤੁਲਿਤਾਨੁ ਕਦਵੁਲਿਨਿ ਪੇਯਰੁ ਅਦੈਯਪਪੁਕਿਰੁਤੁ.

ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ ॥

ਵਾਭੁਕੁਕੈਯਿਲੁ ਸਾਪਕਲੁ ਅਲੁਲੁਤੁ ਤੁਰੁਤਿਰੁਵੁਦੁਤੁਤਾਲੁ ਅਲੁਵਿਦੁ ਮੁਢਿਯਾਤੁ ਪਾਠੈਕਲੁ ਏਲੁਏਨੁ. ਇਨੁਤੁ ਪਾਠੈਕਲੁ ਮਕਿਭੁਸੁਸਿਕੁਮੁ ਨਿਰੈਵਿਰੁਕੁਮੁ ਵਭਿਵਕੁਕੁਮੁ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਤੇਸਾ ॥

ਕਦਵੁਲੁ ਪੇਯਰੈ ਏਕਲੁਨੁ ਏਠੁਤੁਤੁਸੁ ਸੇਲੁਲੁਮੁਪੋਠੁ ਨੀਕਲੁ ਏਕੁ ਸੇਨੁਰਾਲੁਮੁ ਕਦਵੁਲੁ ਏਕਲੁਨੋਠੁ ਇਰੁਪਪਾਰੁ.

ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥

ਪਾਠਾਇ ਇਹਨਾਂ ਨੀਰਾਇਨਾਇਕਾ,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥

ਇਹਨਾਂਕੇ ਕਦਵਲੀਨ ਪੇਯਰ ਏਨੇਨੁਦਨ ਪੀਰਕਾਸਿਕੁਮ.

ਜਹਾ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੇ ਨ ਸਿਵਾਨੁ ॥

ਏਨਕੁਕੁ ਅਹਿਵੁ ਇਲਲਾਠ ਪਾਠਾਇ,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੁ ॥

ਅਹਨਾਂਕੇ ਕਦਵਲੀਨ ਪੇਯਰਾਇ ਅਹਿਨੰਠਵਰ ਏਨਕਨੁਦਨ ਇਹੁਪਪਾਰ.

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ ॥

ਅਹਨੁਕੁ ਕਨੁਮੇਯਾਨ ਵੇਪਪਮ ਮਹੁਨੁਮ ਤੀਵੀਰ ਸੁਰੀਯ ਓਲੀ ਏਲਲਠੁ

ਤਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੁਮ ਉਪਰਿ ਛਾਮ ॥

ਏਨਕਲ ਵਾਝੁਕਕੇਕਯੀਲ ਕਦਵਲੀਨ ਪੇਯਰ ਅਠਿਕਮ
ਕੁਹਿਪਪਿਦਪਪਨੁਮ.

ਜਹਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਨ ਤੁਝੁ ਆਕਰਖੈ ॥

ਏਯੀਰੀਨਮੇ! ਏਨਾਂਕੇ (ਮਾਯਾਵੀਨ) ਠਾਕਮ ਏਨੇਨੇ ਇਮੁਕਕੀਰਠੁ,

ਤਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਖੈ ॥੪॥

ਅਹਨਕ ਘੇਰ ਨਾਨਕ! ਘੁਰੀ-ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਏਨੁਹ ਪੇਯਰੀਲ ਅਮੀਰਠ
ਮਝੇ ਪੋਪਾਝੀਕੀਰਠੁ

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ॥

ਕਦਵਲੀਨ ਪੇਯਰ ਪਕਠਰਕਨੁਕੁ ਨੁਦੇਮੁਰਾਇਪ ਪੋਪਾਨੁ

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸੁਮੁ ॥

ਇਰਾਵਨੀਨ ਠੀਰੁਨਾਮਮ ਮਕਾਨਕਲੀਨ ਮਨਠੀਰੁਕੁ ਮਕੀਝੁਸ਼ੀਯਮ
ਅਮੇਠੀਯਮ ਠਰਕਕੁਠੀਯਠੁ..

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ ਕੀ ਓਟ ॥

ਕਦਵਲੀਨ ਪੇਯਰ ਅਵਰੁਦੇਯ ਅਠੀਯਾਰੀਨ ਆਠਰਵਾਕੁਮ

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥

ਕਦਵੁਲੀਨਿ ਪੇਯਰਾਲ, ਕੋਠਾਢਿਕਕਣਕਕਾਨੇ ਏਯੀਰਕੇਗਲ
ਅਠੀਰਵਤ੍ਰਿਕਕਪਪਡਨੇ. ਇਨੁਠ ਮਕਕੇਗਲ ਮਹੁਰੁਠ ਅਵਰਕੇਗਲਿਨਿ
ਵਾਠੁਕਕੇਯੀਲ ਕਦਵੁਲੇ ਮਕਿਠੁਸ਼ੀਯਾਕਵੁਮੁ ਤ੍ਰਿਰੁਪੁਤ੍ਰਿਯਾਕਵੁਮੁ
ਇਰੁਕਕਿਰਾਹਾਰੇ ਏਨਪਠੇ ਇਠਨੇ ਪੋਪਾਰੁਗਲੇ.

ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਮਕਾਨਕੇਗਲ ਇਰਵੁਮੁ ਪਕਲੁਮੁ ਠੁਰੀਯੇਠੁ ਤੁਠਿਠੁਕਕੋਕਾਨੁਠੇ
ਇਰੁਕਕਿਰਾਹਾਰੇਗਲੇ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਯੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ॥

ਮਕਾਨਕੇਗਲ ਠੁਰੀਯੀਨਿ ਪੇਯਰੇ ਓਰੁ ਸਕੁਠਿਵਾਯੁਨੁਠ ਮਰੁਨੁਠੁ ਏਨੁਰੁ
ਨੁਮੁਪੁਕਿਰਾਹਾਰੇਗਲੇ.

ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਕਦਵੁਲੀਨਿ ਪੇਯਰੇ ਕਦਵੁਲੀਨਿ ਠੁਠੁਠਿਯਰੁਕੁਕੁ ਸੋਠਾਨੁਠਮਾਨੇ ਓਰੁ
ਸਿਰੁਪੁਪੁ ਪੋਪਾਕਕਿਠੁਠੁ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੇ ਦਾਨ ॥

ਪਰਪੀਰਮੁਮੁਮੁ ਅਵਰੁਕੁਕੁ ਇਨੁਠੁ ਠਾਨਠੁਠੇਠੇ ਅਗੁਠਿਠੁਗੁਲਾਹਾਰੇ.

ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ॥

ਕਦਵੁਲੇਗਲੇ ਮਨਠਿਲੁਮੁ ਏਡਲਿਲੁਮੁ ਨੇਸਿਪੁਪਵਰਕੇਗਲੇ ਮਿਕਵੁਮੁ
ਮਕਿਠੁਸ਼ੀਯਾਕ ਇਰੁਕਕਿਰਾਹਾਰੇਗਲੇ.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥੫॥

ਨਾਨਕੁ, ਸਿਲਰੁਕੁਕੁ ਮਹੁਰੁਵਰਕੇਗਲੇਪੁ ਪੋਠੁਨੁਰੁ ਅਨੁਪਵਠੁਗਲੇ
ਇਲੁਲਾਵਿਡੁਡਾਲੁਮੁ, ਵੀਠੁਠੁਠੁਗਲੇਪੁ ਪਹੁਰੁਠਿ ਨੀਰੇਠੁਠੁ ਏਲੁਰੁਠੁਰੁਵੁ
ਏਲੁਗੁਠੁ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥

ਇਰੇਠੁਵਨੀਨਿ ਤ੍ਰਿਰੁਨਾਮਮੇ ਪਕੁਠੁਠੁਕੁਕੁ ਮੁਕੁਠਿ ਠੁਰੁਮੁ.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਠੁਗਤਿ ॥

ਕਦਵੁਲੁਕੁਕੁ ਅਰੁਪੁਪਣੀਪੁਪੁਡਨੇ ਇਰੁਪੁਪਵਰੁ ਅਵਰਕੇਗਲੇ ਏਨੁਪਠਿਲੁ
ਤ੍ਰਿਰੁਪੁਤ੍ਰਿਠੁ ਅਡੇਕਿਰਾਹਾਰੇ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥

இறைவனின் பெயரே அவரது பக்தனின் அழகும் மகிழ்ச்சியும் ஆகும்.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਤੰਗੁ ॥

இறைவனின் திருநாமத்தை உச்சரிப்பது ஒரு மனிதனுக்கு இடையூறாக இருக்காது.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

கடவுளின் பெயரே அவருடைய பக்தரின் மரியாதை மற்றும் கௌரவம்.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥

இறைவனின் திருநாமத்தால் அவனுடைய பக்தன் உலகில் போற்றப்படுகிறான்.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗ ॥

இறைவனின் பெயர் பக்தனுக்கு மகிழ்ச்சி, இல்லத்தரசிக்கு இன்பம்.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ॥

இறைவனின் திருநாமத்தை உச்சரிப்பதால் அவருக்கு எந்த வித துக்கங்களும் துன்பங்களும் ஏற்படாது.

ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

இறைவனின் பக்தன் அவனுடைய நாமத்தின் சேவையில் மூழ்கி இருக்கிறான்.

ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥

ஹே நானக்! பரமாத்மாவை மட்டுமே வணங்குகிறார்

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥

ஹரி-பரமேஷ்வரரின் பெயர் பக்தருக்கு செல்வத்தின் களஞ்சியமாகும்.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ ॥

இறைவனே தன் பக்தனுக்கு ஹரி நாமம் வடிவில் செல்வத்தைக் கொடுத்திருக்கிறான்.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥

ஹரி-பரமேஷ்வர் என்ற பெயர் அவரது பக்தரின் வலிமையான ஆதரவாகும்.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

பக்தனுக்கு ஹரியின் மகிமையைத் தவிர வேறு யாரையும் தெரியாது.

ਓਤਿ ਪੈਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥

ஒரு துணியைப் போல, பகவானின் பக்தன் ஹரி-ரசத்தில் மூழ்கியிருப்பான்.

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥

நபர் மயக்கத்தில் இருக்கிறார் மற்றும் பெயர்-ராசா (பெயரின் உணர்வு) மீது கவனம் செலுத்துகிறார்.

ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥

பக்தர் தினமும் எட்டு மணிக்கு ஹரி-பரமேஷ்வர் நாமத்தை உச்சரித்துக் கொண்டே இருப்பார்.

ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ ॥

ஹரியின் பக்தன் உலகில் புகழ் பெறுகிறான், மறைந்திருக்க மாட்டான்.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥

கடவுள் பக்தி பலருக்கு இரட்சிப்பை அளிக்கிறது.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੧॥

ஹ நானக்! பக்தர்களின் சகவாசத்தில் பலர் வாழ்க்கைக் கடலைக் கடக்கிறார்கள்.

ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ॥

ஹரியின் பெயரே கல்பவ்ரிக்ஷா.

ਕਾਮਧੇਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

ਛਰੀ-ਪਰਮੇਸ਼ਵਰੀਨ ਪੁਕਝ ਪਾਠੁਵਤੁ ਕਾਮਠੇਨੁ

ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥

ਛਰੀਯੀਨ ਕਠੇ ਸਿਰਨਠਤੁ.

ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥

ਉਹੇਵਨੀਨ ਤਿਰੁਨਾਮਠਠੇਕ ਕੇਡਾਡੇ ਤੁਕਕਨਗਨੁਮ,
ਤੁਨਪਨਗਨੁਮ ਨੀਨਗੁਮ.

ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ॥

ਨਾਮਠਠੀਨ ਮਕਿਮੇ ਤੁਹਵਿਕਲੀਨ ਉਠਯਨਗਲੀਲ
ਕੁਡਿਕੋਨਡੁਨਗਲੁ.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥

ਮਕਾਨਕਲੀਨ ਪਿਰਕਾਸਠਠਾਲ ਅਨੇਨਠਠੁ ਪਾਵਨਗਨੁਮ
ਅਝਿਕਕਪਡੁਕਿਨਰਨ.

ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਰੀ ਪਾਈਐ ॥

ਤੁਹਵਿਕਲੀਨ ਸਕਵਾਸਮ ਅਠਿਰਸ਼ਡਠਠਾਲ ਮਡੁਡੇ ਕਿਡੇਕਕੁਮ.

ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ਨਾਮ-ਸਿਮਰਨ ਪੁਨਿਠਰਕਲੀਨ ਸੇਵੇਯਾਲ ਸੇਯਧਪਡੁਕਿਹੁ

ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਕਡਵਲੀਨ ਪੇਯਰੁਕਕੁ ਨਿਕਰਾਕ ਗੁਵੁਮ ਉਲਲੇ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਉਰੁ ਅਰੀਯ ਕੁਰਮੁਕ ਮਡੁਡੇ ਪੇਯਰ ਪੇਹੁਕਿਹਾਰ.

ਸਲੇਕੁ ॥

ਸਰਨਮ

ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੇਲਿ ॥

ਪਲ ਵੇਠਨਗਲੇਯੁਮ, ਪਲ ਸੁਮਿਰੁਠਿਕਲੇਯੁਮ ਪਾਰਠਠਿਰੁਕਕਿਹੇਨ,
ਅਵੇ ਅਨੇਨਠਠੇਯੁਮ ਔਰਾਯਨਠੇਨ.

ਪੂਜਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ॥੧॥

ஆனால் அது கடவுளின் பெயருக்கு இணையாக முடியாது. ஹே நானக்! ஹரி-பரமேஷ்வர் பெயர் விலைமதிப்பற்றது. 1 ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

அஷ்டபதி

ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥

ஜபம், தவம், அனைத்து அறிவு மற்றும் தியானம்,

ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥

ஆறு: புனித நூல்கள் மற்றும் நினைவுகளின் விளக்கம்

ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧੂਮ ਕਿਰਿਆ ॥

யோகாவின் வழிமுறைகள் மற்றும் மத சடங்குகளின் செயல்திறன்,

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥

எல்லாவற்றையும் துறந்து காட்டில் அலைகிறான்

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥

நீங்கள் விரும்புவதைப் பார்க்க நீங்கள் வெவ்வேறு வகைகளை முயற்சி செய்யலாம்.

ਪ੍ਰੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥

தர்மம்-அறம், இல்லற தியாகம் மற்றும் அதிகப்படியான தானம்,

ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥

உடலை சிறு துண்டுகளாக வெட்டி நெருப்பில் பலியிடுதல்.

ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥

பல்வேறு வகையான விரதங்கள் மற்றும் விதிகளை கடைபிடித்தல்

ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ ॥

இந்த விஷயங்கள் ராம நாமத்தை வணங்குவதற்கு சமமானவை அல்ல.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥

ਘੋਰ ਨਾਨਕ! ਕੁਰੂਵਿਨ ਅਦਾਇਕਕਲਤੀਲ ਇਨ੍ਹਤ ਨਾਮਮ ਓਰੇ
ਓਰੁਮੁਰਾਹੇ ਊਸ਼ਰੀਕਕਪਪਠੁਕੀਰੁਤਾ?

ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥

ਓਰੁ ਮਨੀਤਨ ਪ੍ਰਮੀਯੀਨ ਓਨਪਤੁ ਪਕੁਤੀਕਲੀਲੁਮ ਪਯਨਮ
ਸੇਯਯਲਾਮ, ਏਨਰੇਨ੍ਹਨ੍ਹਮ ਵਾਝਲਾਮ,

ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀਸਰੁ ਥੀਵੈ ॥

ਅਵਰ ਪੇਰੀਯ ਨੀਰਵਾਨਮਾਕਵਮ, ਸਨ੍ਹੀਯਾਸੀਯਾਕਵਮ ਮਾਹੁਕੀਰਾਰ

ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ ॥

ਊਕਲ ਊਦਲੇ ਨੇਰੁਪਪੀਲ ਏਰੀਕਕਵਮ

ਕਨਿਕ ਅਸੂ ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥

ਅਵਰ ਤਕਮ, ਕੁਤੀਰੇਕਲ ਮਨ੍ਹਨ੍ਹਮ ਨੀਲਕਲੇ ਤਾਨਮ ਸੇਯਯ
ਵੇਠਨੁਮ.

ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨ ॥

ਅਵਰ ਕਰਮਾ (ਸੇਯਲ) ਅਦਾਯ ਮਨ੍ਹਨ੍ਹਮ ਮਨ ਅਮੇਠੀ ਅਦਾਯ
ਊਤਵਮ ਨੀਰੇਯ ਯੋਕਾ ਊਸਨਕਲ ਸੇਯਯ ਵੇਠਨੁਮ.

ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥

ਅਵਰ ਸਮਨਰਕਲੀਨ ਵਝੀਯੇਪ ਪੀਨਪਨ੍ਹਰੀ ਮੀਕਵਮ ਕਢੀਨਮਾਨ
ਵਝੀਕਲੇਯੁਮ ਤਵਕਲੇਯੁਮ ਸੇਯਯ ਵੇਠਨੁਮ.

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥

ਅਵਨ ਊਦਲੇ ਸੀਰੁ ਸੀਰੁ ਤੁਠਨੁਕਲਾਕ ਵੇਦਦਦੁਮ

ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ਅਪਪੋਠੁਮ ਅਵਰਤੁ ਅਕਕਾਰਤੀਨ ਅਮੁਕੁ ਨੀਕਕਵੀਲੇ.

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ਊਰੇਵਨੀਨ ਪੇਯਰੁਕੁ ਨੀਕਰਾਨਤੁ ਏਤੁਵਮੀਲੇ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

ਘੋਰ ਨਾਨਕ! ਕੁਰੂਵਿਨ ਮੂਲਮ ਊਰੇਵਨੀਨ ਤੀਰੁਨਾਮਤੁਠੇ
ਊਸ਼ਰੀਪਤਨ ਮੂਲਮ ਓਰੁਵਨ ਮੁਕੁਤੀ ਅਦਾਕੀਰਾਨ.

ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥

ਫਿਲਰੂਕੁਕੁ ਊਦਲੈ ਪੁਨੀਤ ਸੁਤਲਤੁਤਿਲ ਵਿੰਦੁਸੁ ਸੇਲਲ ਆਸੈ
ਇਰੂਕੁਕੁਮੁ.

ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥

ਮਨੀਤਨੀਨ ਅਕਾਕਾਰਮੁਮੁ ਪੇਰੂਮੈਯੁਮੁ ਮਨੈਤੈ ਵਿੰਦੁ
ਅਕਲਵਿਲਲੈ

ਸੈਚ ਕਰੈ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥

ਮਨੀਤਨੁ ਓਵੁਵੋਰੂ ਨਾਨੁਮੁ ਇਰਵੁਮੁ ਪਕਲੁਮੁ ਤਨੁਨੈਸੁ ਸੁਤੁਤਮੁ
ਸੇਯੁਕਿਰਾਨ

ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥

ਊਕੁਗੁ ਮਨੀਤੀਨ ਅਮੁਕੁਕੁ ਊਕੁਗੁ ਊਦਲੀਲੁ ਤੁਕੁਕਿਵੀਦੁਮੁ..

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥

ਓਰੂ ਮਨੀਤਨੁ ਤਨੁ ਊਦਲੁਦਨੁ ਨੀਰੈਯੁ ਤਨੁਨੈਦਕੁਕੁਤੁਤੈਕੁ
ਕੁਦੈਪੁਪੀਦਿਤੁਤਾਲੁਮੁ

ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥

ਮਾਯਾਵੀਨੁ ਤੀਯੁ ਕੁਨੁਨਾਕੁਗੁ ਮਰੈਨੁਨੁਵੀਦੁਦਾਲੁਮੁ, ਅਵਨੈਤੁ ਮਨਮੁ
ਅਵਨੁਨੁਰਾਲੁ ਨੀਰੈਨੁਨੁਤੀਰੁਨੁਤੁ.

ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ ॥

ਇਨੁਤੁ ਅਮੁਨਿਨੁਤੁ ਊਦਲੈ ਮਨੀਤਨੁ ਪਲਮੁਰੈ ਤਨੁਨੁਨੀਰਾਲੁ ਸੁਤੁਤਮੁ
ਸੇਯੁਤਾਲੁਮੁ

ਸੁਧ ਕਹਾ ਰੋਇ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ॥

ਮੁਲਸੁ ਸੁਵਰੁ, ਇਨੁਤੁ ਊਦਲੈਪੁ ਪੋਲਵੈ, ਪੁਨੀਤਮਾਨੈਤਾਕੁ ਗੁਕਾਵਤੁ
ਇਰੂਕੁਕੁਲਾਮੁ.

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਊਚ ॥

ਹੋ ਗੁਨੁ ਮਨਮੈ! ਹੁਰੀਯੀਨੁ ਨਾਮਤੁਤੀਨੁ ਮਕੀਮੈ ਮੀਕੁ ਊਯਰੁਨੁਤੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿਤ ਬਹੁ ਮੂਚ ॥੩॥

ਹੋ ਨਾਨਕੁ, ਪਾਵਮੁ ਸੇਯੁਤੁ ਪਲਰੁ, ਕੁਦਵੁਗਾਲੁ ਅਵਰੂਦੈਯੁ ਪੇਯਰੀਲੁ
ਵੀਦੁਵੀਕੁਕੁਪੁਦੁਨਰੁ. 3॥

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥

ਅਤੀਤ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਾਲਿਤਨத்தால் மரண பயம் மனிதனை வாட்டி
வதைக்கிறது.

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਾ ਧੂਪੈ ॥

பல முயற்சிகள் செய்தும் தாகம் தீரவில்லை.

ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥

பல மத வேஷங்களை மாற்றிக்கொண்டாலும் நெருப்பு
அணையாது

ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਦਰਗਹ ਨਹੀ ਸਿਝੈ ॥

கோடி நடவடிக்கைகளால் மனிதன் இறைவனின் அரசவையில்
சுதந்திரம் அடைவதில்லை.

ਛੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਉਭ ਪਇਆਲਿ ॥

விண்ணுலகம் சென்றாலும் சரி, பாதாள உலகத்திற்கோ
சென்றாலும் அவனுக்கு விடுதலை இல்லை.

ਮੇਰਿ ਬਿਆਪਹਿ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥

பற்றுதலால் மாயாவின் வலையில் சிக்கித் தவிப்பவர்.

ਅਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਜਮੁ ਡਾਨੈ ॥

யமராஜ் மனிதனின் மற்ற எல்லா தவறுகளுக்கும் தண்டிக்கிறார்.

ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥

நீங்கள் கோவிந்தரை வணங்கவில்லை என்றால், மரணம் உங்கள்
மீது அதிக அக்கறை காட்டாது.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

இறைவனின் திருநாமத்தை உச்சரிப்பதால் எல்லாவிதமான
துக்கங்களும் நீங்கும்.

ਨਾਨਕ ਬੇਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥

நானக் இதை இயல்பாகச் சொல்கிறார். 4

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੇ ਮਾਰੈ ॥

ஒருவர் தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோட்சம் ஆகிய நான்கு விஷயங்களில் ஆசைப்பட்டால்

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਰੈ ॥

எனவே அவர் புனிதர்களின் சேவையில் ஈடுபட வேண்டும்

ਜੇ ਕੇ ਆਪੁਨਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥

ஒருவன் தன் துக்கத்தை நீக்க விரும்பினால்

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥

ஹரி-பரமேஷ்வருடைய நாமத்தை அவன் இதயத்தில் எப்போதும் நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டும்

ਜੇ ਕੇ ਅਪੁਨੀ ਸੋਭਾ ਲੋਚੈ ॥

ஒருவன் தன் மகிமையை விரும்பினால்

ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਹ ਹਉਮੈ ਛੇਰੈ ॥

துறவிகளின் சகவாசத்தில் இருந்து கொண்டு இந்த அகந்தையை விட்டு விலக வேண்டும்.

ਜੇ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਡਰੈ ॥

ஒருவன் பிறப்பு இறப்பு துன்பங்களைக் கண்டு அஞ்சினால்,

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੈ ॥

பின்னர் அவர் முனிவர்களிடம் தஞ்சம் அடைய வேண்டும்

ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥

தெய்வீகத்தைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற தீவிர ஆசை கொண்டவர்

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੫॥

ஹே நானக்! நான் எப்போதும் அவர் மீது தியாகம் செய்கிறேன்

ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਯਾਨੁ ॥

எல்லா மனிதர்களின் உடலிலும் மனிதனைப் போன்ற தலை உள்ளது.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

சத்சங்கத்தில் இருப்பதன் மூலம் பெருமை மறைந்துவிடும்
மனிதன்

ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ॥

தன்னை தாழ்ந்தவன் என்று அறிந்தவன்

ਸੇਉ ਗਨੀਐ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ॥

அவர் சிறந்தவராக கருதப்படுகிறார்.

ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥

அனைவரின் கால் மண்ணாக மனம் மாறிய மனிதன்,

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥

அவர் ஒவ்வொரு இதயத்திலும் ஹரியின் பெயரைக் காண்கிறார்.

ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ ॥

தன் மனதிலிருந்து தீமையை நீக்குபவர்

ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥

முழு படைப்பையும் தன் நண்பனாகவே பார்க்கிறான்.

ਸੁਖ ਦੂਖ ਜਨ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

ஹே நானக், இன்பம், துன்பம் இரண்டையும் சமமாகப் பார்க்கும்
ஒருவன் எவராலும் கவலைப்படுவதில்லை.

ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਖਾ ॥੬॥

அவர் பாவம் மற்றும் புண்ணியத்தில் இருந்து விலகி
இருக்கிறார்.4

ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ॥

ஹே நாத்! ஏழைகளுக்கு உன் பெயர் செல்வம்

ਨਿਥਾਵੈ ਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ ॥

உமது நாமம் ஏழைகளுக்கு அடைக்கலம்

ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਮਾਨੁ ॥

ஹே கடவுளே! நீங்கள் அவமானப்படுத்தப்பட்டவர்களின் மரியாதை.

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥

நீயே எல்லா உயிர்களுக்கும் தர்மம் செய்பவன்.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥

உலகத்தின் அதிபதியே! எல்லாவற்றையும் நீயே செய்து உயிர்களை நீயே செய்ய வைக்கிறாய்.

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

நீங்கள் மிகவும் உள்ளுணர்வு கொண்டவர்.

ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ ॥

தாக்கூர்! உங்கள் வேகம் மற்றும் உங்கள் வரம்புகளை நீங்களே அறிவீர்கள்.

ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ॥

கடவுளே ! நீங்களே வண்ணம் பூசப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.

ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥

கடவுளே ! உன்னால் மட்டுமே உன்னை பெருமைப்படுத்த முடியும்.

ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥੭॥

ஹே நானக்! உன் பெருமை வேறு யாருக்கும் தெரியாது. 7

ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥

எல்லா மதங்களுக்கும் மேலான மதம் அதுதான்

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥

கடவுளின் திருநாமத்தை உச்சரிப்பதும், புனிதமான செயல்களைச் செய்வதும்.

ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥

அனைத்து மத சடங்குகளிலும் சிறந்தது

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿਆ ॥

சத்சங்கத்தில் சேருங்கள், அனைவரும் ஒன்றாகக் கற்றுக் கொள்வோம். இது நம் இதயத்தில் உள்ள அறியாமை என்ற அழுக்குகளை அகற்ற உதவும்.

ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਭਲਾ ॥

எல்லா முயற்சிகளிலும் சிறந்தது அதுதான்

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ॥

மனதிற்குள் ஹரி நாமத்தை எப்போதும் உச்சரித்துக் கொண்டே இருங்கள்.

ਸਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥

அனைத்து வாணிகளிலும் அம்ரித் வாணியும் ஒருவர்

ਹਰਿ ਕੇ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥

கடவுளின் மகிமையைக் கேளுங்கள், அதை உங்கள் நாக்கால் உச்சரிப்போம்.

ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ ਓਹੁ ਉਤਮ ਥਾਨੁ ॥

ஹே நானக்! அந்த இடம் எல்லா இடங்களிலும் சிறந்தது,

ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੮॥੩॥

கடவுளின் பெயர் யாரிடத்தில் உள்ளது. 8 || 3 ||

ਸਲੋਕੁ ॥

சரணம்

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਇਆਨਿਆ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥

ஹே தரமற்ற மற்றும் முட்டாள் உயிரினமே! அந்த இறைவனை எப்போதும் நினைவு செய்யுங்கள்.

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ஹே நானக்! உன்னை படைத்தவனை உன் இதயத்தில் வைத்துக்கொள், கடவுள் மட்டுமே உன்னை ஆதரிப்பார்.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

அஷ்டபதி

ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਹਸਰਿ ॥

தனது மகன், சகோதரர், நண்பர் மற்றும் மனைவியுடன் சிரித்து விளையாடுகிறார்

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ ॥

யாருடைய அருளால் நீங்கள் குளிர்ந்த தண்ணீரைக் குடிக்கிறீர்கள்

ਸੁਖਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ ॥

நீங்கள் இனிமையான காற்று மற்றும் விலைமதிப்பற்ற நெருப்பால் ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறீர்கள்,

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ ਰਸਾ ॥

யாருடைய அருளால் நீங்கள் எல்லா இன்பங்களையும் அனுபவிக்கிறீர்கள்

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ ॥

வாழ்க்கையில் நீங்கள் கவலைப்பட நிறைய விஷயங்கள் உள்ளன.

ਦੀਨੇ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇੜੁ ਰਸਨਾ ॥

உனக்கு கை, கால், காது, கண், நாக்கு கொடுத்தவன் யார்?

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥

(ஹே பிராணியே நீ அந்தக் கடவுளை மறந்து பிறரை நேசிக்கிறாய்.

ਐਸੇ ਦੇਖ ਮੂੜ ਅੰਧ ਬਿਆਪੇ ॥

அறியாத முட்டாளிடம் இத்தகைய தவறுகள் சிக்கிக் கொள்கின்றன.

ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ॥੨॥

நானக் கூறுகிறார் இறைவன்! அவற்றை நீங்களே கவனித்துக் கொள்ளுங்கள். 2 ॥

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੇ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

ஆரம்பம் முதல் இறுதி வரை (பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை) அனைத்தையும் காப்பவர் கடவுள்.

ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥

ஞானம் இல்லாதவன் யாரையும் காதலிக்க மாட்டான்.

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥

ஒருவரின் சேவையிலிருந்து ஒன்பது நிதிகளைப் பெறுகிறார்.

ਤਾ ਸਿਉ ਮੂੜਾ ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥

முட்டாள்தனமான உயிரினம் அதைத் தன் இதயத்தில் இணைக்காது.

ਜੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਜ਼ੂਰੇ ॥

பாதுகாப்பாகவும் ஆரோக்கியமாகவும் இருக்க, எப்போதும் உங்கள் தாக்கூரை அறிந்து கொள்ளுங்கள்.,

ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੂਰੇ ॥

அறிவற்ற உயிரினம் மனிதனை வெகு தொலைவில் அறிந்திருக்கிறது.

ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥

யாருடைய சேவை-பக்தியால் அவர் கர்த்தருடைய சபையில் மகிமை பெறுகிறார்

ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰੈ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਨੁ ॥

ஒரு முட்டாளர், அறியாமை மனிதன் அந்தக் கடவுளை மறந்து விடுகிறான்.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਭੂਲਨਹਾਰੁ ॥

ஒரு மரணம் எப்போதும் தவறுகளை செய்கிறது.

ਨਾਨਕ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥

ஹே நானக்! நித்திய கடவுள் மட்டுமே பாதுகாவலர். 3

ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਉੜੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥

பெயர் மற்றும் ரத்தினங்களைத் துறப்பதன் மூலம், மனிதன் மாயா வடிவத்தில் ஒரு பைசாவுடன் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறான்.

ਸਾਚੁ ਛੇਡਿ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ ॥

அவர் உண்மையைப் புறக்கணிக்கிறார், பொய்களில் மகிழ்ச்சியடைகிறார்.

ਜੇ ਛਡਨਾ ਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥

துறக்க வேண்டிய உலகப் பொருள்கள் எப்பொழுதும் நிலையாக இருப்பதை அவன் அறிவான்.

ਜੇ ਹੋਵਨੁ ਸੇ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨੈ ॥

எது நடக்க வேண்டுமோ அதை வெகு தொலைவில் கருதுகிறார்.

ਛੇਡਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁਮੁ ਕਰੈ ॥

யாரை விட்டுச் செல்ல வேண்டுமோ அவருக்காக அவர் துன்பப்படுகிறார்.

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ ॥

எப்போதும் தன்னுடன் இருக்கும் உதவியாளரை கைவிடுகிறான்.

ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ ॥ ਗਰਧਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਸਮ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ॥

சந்தனக் கட்டைகள் சுத்தமாகவும், நல்ல வாசனையாகவும் இருக்கும் என்பதற்காகத் துவைக்கிறார். பொருட்களை எரிக்கும்போது எஞ்சியிருக்கும் சாம்பலை கழுதை விரும்புகிறது.

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ஒரு பயங்கரமான இருண்ட கிணற்றில் மனிதன் விழுந்துவிட்டான்.

ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥੪॥

கருணையின் இருப்பிடமான கடவுளே என்பது நானக்கின் பிரார்த்தனை! நீங்கள் அவர்களை இருண்ட கிணற்றிலிருந்து வெளியே எடுக்கிறீர்கள். 4॥

ਕਰਤੂਤਿ ਪਸੁ ਕੀ ਮਾਨਸ ਜਾਤਿ ॥

சாதி மனிதனுடையது, ஆனால் செயல்கள் விலங்குகளுடையது.

ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

மனிதன் இரவும் பகலும் மக்களுக்காகக் காட்டிக்கொண்டே இருக்கிறான்.

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ ॥

வெளிப்புறமாக அவர் ஒரு மத உடையை அணிந்துள்ளார், ஆனால் அவரது மனதில் மாயாவின் அழுக்கு உள்ளது.

ਛਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛਪਾਇਆ ॥

அவர் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் மறைக்கலாம், ஆனால் அவர் தனது யதார்த்தத்தை மறைக்க முடியாது.

ਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾਨ ॥

அறிவும், தியானமும், ஸ்நானமும் இருப்பதாகக் காட்டிக் கொள்கிறார்

ਅੰਤਰਿ ਬਿਆਪੈ ਲੇਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥

பேராசை என்ற நாய் அவன் மனதில் அழுத்தம் கொடுக்கிறது.

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹ ॥

அவன் உடம்பில் வேட்கை என்னும் நெருப்பும் வெளியில் ஆர்வமின்மையின் சாம்பலும் இருக்கிறது.

ਗਲਿ ਪਾਥਰ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ਅਥਾਹ ॥

காமக் கல்லை கழுத்தில் வைத்துக்கொண்டு எப்படி ஆழமான கடலை கடக்க முடியும்?

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥

ஹே நானக்! யாருடைய இதயத்தில் கடவுள் வசிக்கிறார்

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ ॥੫॥

அப்படிப்பட்டவர் இறைவனுடன் எளிதாக இணைகிறார்.

ਸੁਨਿ ਅੰਧਾ ਕੈਸੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥

ஒரு பார்வையற்ற ஒருவன் கேட்பதன் மூலம் எப்படி தன் வழியைக் கண்டுபிடிக்க முடியும்

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਓੜਿ ਨਿਬਹਾਵੈ ॥

அவள் கையைப் பிடித்து கடைசி வரை அன்பை நிலைநிறுத்த முடியும்.

ਕਹਾ ਬੁਝਾਰਤਿ ਬੁਝੈ ਤੇਰਾ ॥

ஒரு காது கேளாதவர் எப்படி விஷயங்களைப் புரிந்துகொள்வார்?

ਨਿਸਿ ਕਹੀਐ ਤਉ ਸਮਝੈ ਭੇਰਾ ॥

இரவு என்று சொன்னாலே அவருக்குப் பகல் புரியும்.

ਕਹਾ ਬਿਸਨਪਦ ਗਾਵੈ ਗੁੰਗ ॥

புத்திசாலித்தனம் இல்லாத ஒருவரால் எப்படி நன்றாகப் பாட முடியும்?

ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰ ਭੰਗ ॥

முயன்றாலும் குரல் கலங்குகிறது.

ਕਹ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰ ਭਵਨ ॥

ஒரு நொண்டி எப்படி மலையைச் சுற்றி வர முடியும்

ਨਹੀ ਹੋਤ ਉਹਾ ਉਸੁ ਗਵਨ ॥

அவர் அங்கு செல்வது சாத்தியமில்லை.

ਕਰਤਾਰ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਦੀਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ ॥

ஹே நானக்! கருணையுள்ளவனே! ஹே கர்தார்! பணிவான வேலைக்காரன் என்று ஜெபிக்கிறான்

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ ॥੬॥

உன் அருளால் மட்டுமே ஆன்மா கடலை கடக்க முடியும். 6॥

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁ ਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ ॥

ஆன்மாவின் துணையாகவும் இருக்கும் பரமாத்மா, அவரை மனதில் நினைப்பதில்லை.

ਜੇ ਬੈਰਾਈ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

அவன் தன் எதிரியை நேசிக்கிறான்

ਬਲੂਆ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ॥

அந்த பாலு மணல் வீட்டில் வசிக்கிறார்

ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਸੈ ॥

அவர் மகிழ்ச்சியாக அல்லது பணக்காரராக உணரக்கூடிய விளையாட்டுகளை விளையாட விரும்புகிறார்.

ਦਿੜੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥

ரங்கராலிகளின் நம்பிக்கையை அவர் மனதில் உறுதியாக இருப்பதாக அவர் கருதுகிறார்.

ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ ॥

ஆனால் முட்டாள் ஜீவன் தன் மனதில் கால் நினைவில் கொள்வதில்லை.

ਬੈਰ ਬਿਰੇਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ॥

பகை, எதிர்ப்பு, காமம், கோபம், பற்று,

ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੋਭ ਪ੍ਰੇਰ ॥

பொய்கள், பாவம், பேராசை மற்றும் வஞ்சகம்

ਇਆਹੂ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮ ॥

மனிதன் பல உயிர்களை தந்திரங்களில் கழித்திருக்கிறான்.

ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੭॥

நானக் கேட்டுக்கொள்கிறார் ஆண்டவரே! உனது அருளை அணிந்து பவசாகரிடமிருந்து உயிரினத்தைக் காப்பாற்று. 7॥

ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥

நீங்கள் எங்கள் தாக்கூர், நாங்கள் உங்களிடம் மட்டுமே பிரார்த்தனை செய்கிறோம்.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥

இந்த ஆன்மா மற்றும் உடல் அனைத்தும் உங்கள் மூலதனம்.

ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥

நீங்கள் எங்கள் பெற்றோர், நாங்கள் உங்கள் குழந்தைகள்.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥

உன் கிருபையில் பல மகிழ்ச்சிகள் உள்ளன.

ਕੇਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥

கடவுளே ! உன் முடிவு யாருக்கும் தெரியாது.

ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥

நீங்கள் உயர்ந்த கடவுள்.

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੂਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥

உலகம் முழுவதும் உங்கள் சூத்திரத்தில் திரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

உங்களிடமிருந்து தோன்றிய அனைத்தும் உங்களுக்குக் கீழ்ப்படிகிறது.

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥

உன் வேகமும் கண்ணியமும் உனக்கு மட்டுமே தெரியும்.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੮॥੪॥

ஹே நானக்! உமது அடியான் உனக்காக எப்பொழுதும் தியாகம் செய்கிறான். 8 || 4 ||

ਸਲੋਕੁ ॥

சரணம்

ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੇਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥

இறைவனைக் கொடுப்பவரை விட்டுவிட்டு, உயிரினம் மற்ற சுவைகளில் ஈடுபடுகிறது

ਨਾਨਕ ਕਹੂ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥੧॥

ஹே நானக்! அத்தகைய உயிரினம் ஒருபோதும் வெற்றிபெறாது, ஏனென்றால் இறைவனின் பெயர் இல்லாமல் மரியாதை இல்லை.1

ਅਸਟਪਦੀ ॥

அஷ்டபதி

ਦਸ ਬਸਤੂ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

மனிதன் (கடவுளிடமிருந்து) பத்து விஷயங்களை எடுத்துக் கொண்டு, அவற்றைப் பின்னால் கையாளுகிறான்.

ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੇਟਿ ਗਵਾਵੈ ॥

ஒரு விஷயத்திற்காக அவர் தனது நம்பிக்கையை இழக்கிறார்.

ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥

ਕਰ்த்தਰੁ ਏਕੰਗੁਕੁ ਓਨ੍ਹੈਕੁ ਕੋਕਾਠੁਕੁਕਾਮਲੁ ਪਤ੍ਰੁਪੁ
ਪੋਕਾਨੁਗੈਪੁ ਪਹਿਤ੍ਰੁਕੁਕੋਕਾਨੁਡਾਲੁ

ਤਉ ਮੁੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ॥

ਇਨ੍ਹਤ ਮੁਡੁਡਾਗੁ ਏਨ੍ਨੁ ਸੇਯੁਯੁ ਮੁਡਿਯੁ ਏਨ੍ਹੁ ਸੋਕਾਲੁਕੁਕੁਕੁ?

ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ॥

ਏਨ੍ਹਤ ਸਕੁਤਿਯੁ ਸੇਯੁਲੁਪੁਡੁ ਮੁਡਿਯੁਠਾਤੁ ਤਾਕੁਕੁਕੁਰੁ,

ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥

ਓਨੁਕੁਕੁ ਏਪੁਪੋਠੁਕੁ ਅਕੁਕੁ ਮੁਨੁ ਤਲੈਕੁਕੁਕੁਕੁ ਕੋਕੋਕੁਕੁਕੁ

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪੁਭੁ ਮੀਠਾ ॥

ਯਾਨੁਕੁਕੁਕੁ ਇਨੁਕੁਕੁਕੁ ਕਰੁਕੁਕੁਕੁਕੁ ਇਨਿਮੈਯਾਕੁਕੁ ਕਾਨੁਕੁਕੁਕੁਕੁ,

ਸਰਬ ਸੁਖ ਤਾਹੁ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥

ਏਲੁਕੁ ਮਕਿਭੁਕੁਕੁਕੁ ਅਕੁਕੁ ਮਨੁਕੁਕੁ ਤਨੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁ

ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥

ਕੋਕੁ ਨਾਨਕੁ! ਕੁਕੁਕੁ ਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁ ਮਨਿਕੁਕੁ ਅਕੁਕੁਕੁਕੁ
ਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁ ਕੋਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁ

ਸਰਬ ਥੈਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਕੁਕੁਕੁ ਪੋਕਾਨੁਕੁਕੁ ਅਨੈਕੁਕੁਕੁਕੁ ਅਕੁਕੁ ਪੋਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁ. 1॥

ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥

ਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁ ਇਨੈਕੁਕੁ ਏਨੁਕੁਕੁਕੁਕੁ ਕੋਕੁਕੁਕੁ
ਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁ ਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁ

ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥

ਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁ ਅਨੈਕੁ ਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁ, ਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁ ਮਨੁਕੁਕੁ
ਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁ ਪਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁ

ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥

ਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁ ਏਕੁਮਾਨਨੁ ਤਨੁਕੁ ਕੋਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁ ਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁ
ਕੋਕੁਕੁਕੁਕੁ,

ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੇਸੁ ਕਰੇਇ ॥

முட்டாள்தன் மனதில் கோபம் கொள்கிறான்.

ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੇਵੈ ॥

இந்த வழியில் அவர் தனது சொந்த நம்பிக்கையை இழக்கிறார்.

ਬਹੁਰਿ ਉਸ ਕਾ ਬਿਸ਼੍ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥

பிரபு மீண்டும் அவனை நம்பவில்லை.

ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥

அது யாருக்கு சொந்தமானது (மகிழ்ச்சியுடன்) முன் வைக்கப்பட வேண்டும்

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾਖੈ ॥

மேலும் இறைவனின் கட்டளையை அவர் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொள்கிறார்.

ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥

இறைவன் அவனை முன்பை விட நான்கு மடங்கு நன்றியுள்ளவனாக ஆக்குகிறான்.

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥੨॥

ஹே நானக்! கடவுள் எப்போதும் இரக்கமுள்ளவர். 2 ॥

ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਰੇਤ ॥ ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ॥

மாயாவின் மாயைகளில் பல வகைகள் உள்ளன, ஆனால் அவை அனைத்தும் இறுதியில் அழிக்கப்படும் என்று கருதுங்கள்.

ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥

மனிதன் மரத்தின் நிழலை விரும்புகிறான்.

ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਉਹ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥

அவன் அழியும் போது அவன் உள்ளத்தில் வருந்துகிறான்.

ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੇ ਚਾਲਨਹਾਰੁ ॥

காணக்கூடிய உலகம் விரைவானது,

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਹ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥

ਅਹਿੰਸਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਮੰਨ ਕੇ ਹੀ ਹੱਲ ਕਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬਟਾਉ ਸਿਉ ਜੇ ਲਾਵੈ ਨੇਹ ॥

ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਵੇਖੋ, ਸੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਤਾ ਕਉ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ ॥

ਕੋਈ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੁੰਠਾਵੇ, ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਚੁੰਠਾਉਣਾ ਹੈ।

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਹੈਂਸ ਨਾਮ ਨੂੰ ਮਨ ਮੰਨੋ! ਇਹ ਸੁਖਦਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਖਦਾਈ ਹੈ।

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ ॥੩॥

ਹੈਂਸ ਨਾਨਕ! ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਵੇਖੋ, ਸੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥

ਇਹ ਸੁਖਦਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਖਦਾਈ ਹੈ।

ਮਿਥਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ॥

ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਵੇਖੋ, ਸੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੇਬਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥

ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਵੇਖੋ, ਸੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਵੇਖੋ, ਸੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮਿਥਿਆ ਰਬ ਹਸਤੀ ਅਸੂ ਬਸਤੂ ॥

ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਵੇਖੋ, ਸੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥

செல்வத்தை பதுக்கி வைக்கும் காதல், எந்த மனிதன் சிரிக்கிறான், இதுவும் பொய்.

ਮਿਥਿਆ ਪ੍ਰੇਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

வஞ்சகம், உலகப் பற்று, பெருமை ஆகியவையும் நிலையற்றவை.

ਮਿਥਿਆ ਆਪਸ ਉਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥

தன்னைப் பற்றி பெருமை கொள்வது தவறானது.

ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨ ॥

கடவுள் பக்தியும், மகான்களின் அடைக்கலமும் அசைக்க முடியாதது.

ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥

ஹே நானக்! இறைவனின் பாதங்களை மட்டுமே உச்சரிப்பதன் மூலம் உயிரினம் உண்மையான வாழ்க்கையை வாழ்கிறது. 4

ਮਿਥਿਆ ਸ੍ਰਵਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨਹਿ ॥

மற்றவர்களின் அவதூறுகளுக்கு செவிசாய்க்கும் மனித காதுகள் தவறானவை.

ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

பிறர் பணத்தை கொள்ளையடிக்கும் கைகளும் பொய்யானவை

ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰੁ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ ॥

அந்நிய பெண்ணின் அழகைப் பார்க்கும் அந்தக் கண்கள் பொய்யானவை.

ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸ੍ਰਾਦ ॥

உணவையும் மற்ற சுவைகளையும் அனுபவிக்கும் அந்த நாவும் பொய்யானது.

ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥

அந்த பாதங்கள் பொய்யானவை, மற்றவர்களுக்கு தீமை செய்ய ஓடுகின்றன.

ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੋਭ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

ਪਿਰਰ ਸੇਲਵਤੀਰੁਕੁ ਆਸ਼ੇਪਪਠੁਮ ਅਨੁਠ ਮਨਮੁਮ ਪੋਪਾਯਯਾਨੁਠ.

ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥

ਠੋਠਾਨੁਠੁ ਸੇਯਯਾਠ ਅਨੁਠ ਁਡਲ ਪੋਪਾਯਯਾਨੁਠ.

ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁ ਲੋਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥

ਸਿਰੁਰੀਨਪਤੀਨ ਮਨਮ ਵੀਸਮ ਅਨੁਠ ਮੁਕੁਕੁ ਵੀਨ.

ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥

ਪੁਰੀਠਲ ਇਲਲਾਮਲ ਓਵਵੋਰੁ ਪਕੁਠੀਯੁਮ ਮਰਨਮਾਕੁਮ.

ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੫॥

ਹੋ ਨਾਨਕ! ਅਨੁਠ ਁਡਲ ਵੋਰੁਰੀਯਡੇਨੁਠੁ, ਅਠੁ ਹਰੀ-
ਪਰਮੋ਷ਵਰ ਨਾਮਠਠੇ ਠੋਠਾਡਰਨੁਠੁ ਁਸ਼ਰੀਕੁਕਿਰੁਠੁ. 5॥

ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥

ਪਲਵੀਨਮਾਨ ਮਨੀਠਨੀਨ ਵਾਠੁਕੁਕੇ ਵੀਨ.

ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਹ ਹੋਵਤ ਸੁਚਾ ॥

ਁਨੁਨਮੇ ਇਲਲਾਮਲ ਅਵਰ ਏਪਪਡਿ ਠੁਯਮੇਯਾਕ ਇਰੁਕੁਕ ਮੁਡਿਯੁਮ?

ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥

ਨਾਮਮ ਇਲਲਾਮਲ, ਅਰੀਵੀਲਲਾਠ ਮਨੀਠਨੀਨ ਁਡਲ ਪਯਨਰੁਠੁ
ਏਨੇਨੀਲ

ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧ ॥

ਅਵਨ ਵਾਯ ਠੁਰਨਾਨੁਠੁ ਵੀਸਕਿਰੁਠੁ.

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਹਾਇ ॥

ਇਰੇਵਨੀਨ ਨੀਨੇਵੇ ਇਲਲਾਮਲ ਇਰਵੁਮ ਪਕਲੁਮ ਵੀਨਾਕਕ
ਕਠੀਕਿਨੁਠੁ

ਮੇਘ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ ॥

ਮਠੈਯੀਨੁਰੀ ਪਯੀਰ ਅਠੀਨੁਠੁ ਪੋਲ.

ਰੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥

ਕੋਵੀਨੁਠੁ ਠੁਠੀਕੁ ਓਲਲਾਮਲ ਏਲਲਾ ਵੋਲੇਕਨੁਮ ਪਯਨਰੁਠੁਵੇ.

ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੇ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮ ॥

ਕஞ்சਨੁਦਾਯ ਸੇਲਵਮ ਪਯਨਹਰੁਤੁ ਪੋਲ.

ਪੰਨਿ ਪੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਹ ਘਟਿ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਇਰੁਤਯਤੁਤਿਲ ਕਰੁਤੁਰੁਦਾਯ ਨਾਮਮ ਕੁੜਿਕੋਕਾਠੁੜਿਕੁਕਿਰੁਠੋ
ਅਨੁਤ ਨਪਰੁ ਮਿਕਵਮ ਅਤਿਰੁਸ਼ੁਦਸਾਲਿ.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥

ਘੋ ਨਾਨਕ! ਨਾਨ ਅਵਰੁਕੁ ਮੀਤੁ ਤਿਯਾਕਮ ਸੇਯਕਿਰੇਨ. 6॥

ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥

ਮਨੀਤਨੁ ਓਨੁਰੁ ਸੋਲਕਿਰਾਨੁ ਮਹੁਰੁਮ ਮੁਹੁਰਿਲੁਮ ਮਾਹੁਪਦੁ
ਓਨੁਰੇਸ਼ੁ ਸੇਯਕਿਰਾਨੁ.

ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਰੰਚ ਲਾਵਤ ॥

ਅਵਨੁ ਏਲੁਗੁਤੁਤਿਲ (ਇਰੇਵਨੁ ਮੀਤੁ) ਅਨੁਪੁ ਇਲੁਲੇ ਓਨਾਲੁ
ਅਵਨੁ ਤਨੁ ਵਾਯਾਲੁ ਵੀਨਾਕਪੁ ਪੇਸੁਕਿਰਾਨੁ.

ਜਾਨਨਹਾਰ ਪੁਠੁ ਪਰਬੀਨ ॥

ਅਨੇਨੁਤੁਤਯੁਮੁ ਅਹਿਨੁਤੁ ਇਰੇਵਨੁ ਮਿਕਵਮੁ ਪੁਤੁਤਿਸਾਲਿ

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਕਾਹੁ ਭੀਨ ॥

ਵੇਲਿਯਿਲੁ ਅਠੁਕਾਕੁ ਇਰੁਪੁਪਵਰੁਕੁਗੇ ਅਵਰੁਕੁਕੁਪੁ ਪਿੜਿਕੁਕਾਤੁ.

ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥

ਪਿਰੁਕੁਕੁ ਏਪੁਠੇਸਮੁ ਸੇਯਪੁਪਵਰੁ, ਅਠੇਤੁਤੁ ਤਾਮੇ ਪਿਨੁਪਹੁਰਾਤੁਵਰੁ,

ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

ਅਵਨੁ (ਏਲਕਿਲੁ) ਵਨੁਤੁ ਮਰੇਹੁਨੁਤੁ ਪਿਰੁਨੁਤੁ ਇਰੁਕੁਕਿਰਾਨੁ.

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਨਿਰੁਗੁਕਰੁ ਇਤਯਤੁਤਿਲੁ ਵਸਿਕੁਕੁਮੁ ਮਨੀਤਨੁ

ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਅਵਰੁਦਾਯ ਏਪੁਠੇਸੁਤੁਤਾਲੁ ਏਲਕਮੁ ਮੁਠੁਵੁਤੁਮੁ
ਕਾਪੁਪਾਹੁਰੁਪੁਪੁਕਿਰੁਠੁ.

ਜੇ ਤੁਮ ਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪੁਭੁ ਜਾਤਾ ॥

கடவுளே ! உன்னை விரும்புபவர்களால் மட்டுமே உன்னை அறிய முடியும்.

ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੭॥

ஹே நானக்! அத்தகைய பக்தர்களின் பாதங்களை நான் தொடுகிறேன். 7॥

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥

எல்லாவற்றையும் அறிந்த பரமாத்மாவிடம் நான் பிரார்த்திக்கிறேன்.

ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਮਾਨੈ ॥

அவர் உருவாக்கிய உயிரினத்திற்கு அவரே மரியாதை கொடுக்கிறார்.

ਆਪਹਿ ਆਪ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

கடவுள் தாமே நீதியைச் செய்கிறார் (உயிரினங்களின் செயல்களின்படி).

ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ ॥

சிலருக்கு கடவுள் நமக்கு அருகில் இருக்கிறார் என்ற உணர்வையும், சிலருக்கு கடவுள் தொலைவில் இருப்பதையும் உணர்த்துகிறது.

ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ॥

கடவுள் எல்லா முயற்சிகளுக்கும் புத்திசாலித்தனத்திற்கும் அப்பாற்பட்டவர்.

ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ॥

மனதின் நிலையை அவர் நன்றாகப் புரிந்துகொள்கிறார்.

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥

அவரை மகிழ்விப்பவர் அவரை தன்னுடன் இணைத்துக் கொள்கிறார்.

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

இறைவன் எல்லா இடங்களிலும், தொலைவிலும் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறான்.

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥

கடவுள் யாரை ஆசீர்வதிக்கிறார்களோ, அவர் அவருடைய வேலைக்காரன்.

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥੮॥੫॥

ஹே நானக்! ஒவ்வொரு கணமும் ஹரியை ஜபித்துக்கொண்டே இருங்கள். 8 || 5 ||

ਸਲੋਕੁ ॥

சலோகு

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥

கடவுளே ! என் காமம், கோபம், பேராசை, பற்றுதல் மற்றும் அகங்காரம் நீங்கட்டும்

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥

நான் உங்கள் தங்குமிடத்திற்கு வந்துள்ளேன். ஹே குருதேவ்! என் மீது அப்படியொரு அனுக்கிரகம் செய். 1 ||

ਅਸਟਪਦੀ ॥

அஷ்டபதி

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥

ஹே, உயிரினமே! முப்பத்தாறு வகையான அறுசுவை உணவுகளை உண்டு மகிழ்ந்த நாம் கடவுளின் ஆசீர்வாதங்களுக்கு நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம்.

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

அந்த இறைவனை மனதில் நினைத்துக்கொள்.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਰੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥

யாருடைய அருளால் உங்கள் உடலில் நறுமணம் பூசுகிறீர்களோ,

ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

இவரை வழிபடுவதன் மூலம் இறுதி இலக்கை அடைவீர்கள்.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ ॥

கடவுளின் தயவால் நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறீர்கள்.

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥

உங்கள் மனதில் எப்போதும் அவரை தியானியுங்கள்.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਬਸਨਾ ॥

யாருடைய அருளால் நீங்கள் உங்கள் வீட்டில் மகிழ்ச்சியாக வாழ்கிறீர்கள்

ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ॥

எட்டு மணி நேரம் நாக்கால் ஓதவும்.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ॥

ஹே நானக்! யாருடைய அருளால் வண்ணமயமான கண்ணாடிகள், சுவையான உணவுகள் மற்றும் பொருட்கள் கிடைக்கின்றன

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗ ॥੧॥

நினைவில் கொள்ளத் தகுந்த கடவுளை எப்போதும் தியானிக்க வேண்டும். 1 ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਹਢਾਵਹਿ ॥

கடவுள் உங்களுக்கு பட்டுநூல்களால் ஆன அழகான ஆடையைக் கொடுக்கக் கருணை காட்டினார்.

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

அவரை மறந்து, ஏன் மற்றவற்றில் பிஸியாக இருக்கிறீர்கள்.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੇਈਜੈ ॥

நீங்கள் நன்றாக தூங்குவதற்கு கடவுள் உங்களுக்கு ஒரு சிறப்பு பரிசை வழங்கியுள்ளார்.

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀਜੈ ॥

ਘੋਰੁ ਏਨੁ ਮਨਮੇ! ਅਨੁਠ ਇਹੈਰਵਨੈ ਏਡੁ ਨੇਰੁਅੰਗਲੀਲੁ ਤੁਠੀਕਕ
ਵੇਠੁਠੁ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭੁ ਕੇਉ ਮਾਨੈ ॥

ਯਾਰੁਦੈਯ ਅਰੁਠਾਲੁ ਅਨੈਨਵਰੁਮੁ ਏਨੈਨੈ ਮਠੀਕਕੀਰੁਅੰਗਲੋ,

ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੇ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥

ਏਪੁਪੋਮੁਠੁਮੁ ਏਅੰਗਲੁ ਵਾਯਾਲੁਮੁ ਨਾਵਾਲੁਮੁ ਅਵਰੈਰਠੁ
ਤੁਠੀਯੁਅੰਗਲੁ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ ॥

ਅਰੁਠਾਲੁ ਏਅੰਗਲੁ ਮਠਮੁ ਪੈਠੁਪੁਪੁਕੀਰੁਠੁ

ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਘੋਰੁ ਏਨੁ ਮਨਮੇ! ਨੀਅੰਗਲੁ ਏਪੁਪੋਮੁਠੁਮੁ ਅਨੁਠ ਪਰਪੀਰੁਮੁਮਠੁਠੈਠੁਠੁ
ਠੀਯਾਨੀਕਕੀਰੀਅੰਗਲੁ.

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਠੁ ਪਾਵਹਿ ॥

ਮਰੀਯਾਠੈਕਕੁਰੀਯ ਕੁਡਵੁਠੈ ਵਠੁਅੰਗੁਕੁਵਠੁਨੁ ਮੁਲਮੁ, ਅਵਰੁਦੈਯ
ਅਰੁਸਵੈਠੁਠੁਮੁ ਨੀਅੰਗਲੁ ਪੈਰੁਠੈਮੁ ਪੈਰੁਠੁਵੀਅੰਗਲੁ.

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥੨॥

ਘੋਰੁ ਨਾਨਕੁ! ਇਵੁਵਾਠੈ ਨੀਅੰਗਲੁ ਏਅੰਗਲੁ ਇਰੁਪੁਪੀਡਠੁਠੀਰੁਕੁ
ਕੇਲਰਵਠੁਠੁਡਨੁ ਸੇਲੁਵੀਅੰਗਲੁ. 2॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ॥

ਘੋਰੁ ਮਨਮੇ! ਅਰੁਠਾਲੁ ਠਅੰਗੁਮੁ ਪੋਅੰਨੁਰੁ ਅਠੁਕਾਨੁ ਏਡਲੈਪੁ
ਪੈਰੁਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥

ਅਨੁਠ ਅਨੁਪਾਨੁ ਰਾਮਨੀਡਮੁ ਨਾਨੁ ਇਠੈਨੁਠੁਠੈਠੁ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਓਲਾ ਰਹਤ ॥

ਯਾਰੁਦੈਯ ਅਰੁਠਾਲੁ ਏਨੁਠੁ ਮੁਕਕਾਡੁ ਨੀਲੈਠੁਠੀਰੁਕਕੀਰੁਠੁ

ਮਨ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥

அந்த இறைவனைத் துதிப்பதன் மூலம் நீங்கள் மகிழ்ச்சியைப் பெறுவீர்கள்.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਛਿਦ੍ਰ ਢਾਕੇ ॥

யாருடைய அருளால் உங்கள் பாவங்கள் அனைத்தும் மறைக்கப்பட்டுள்ளன.

ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੈ ॥

ஹே மனமே! அந்த இறைவன்-கடவுளிடம் அடைக்கலம் புகுங்கள்.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝ ਕੇ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥

எவருடைய அருளால் உங்களுக்கு இணையானவர்கள் யாரும் அடைய மாட்டார்கள்

ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਉਚੈ ॥

ஹே என் மனமே! எல்லாவற்றிற்கும் மேலான இறைவனை உங்கள் மூச்சினால் நினைவு செய்யுங்கள்.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ॥

அருளால் அரிய மனித உடலைப் பெற்றாய்.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥੩॥

ஹே நானக்! அந்த கடவுளிடம் பக்தி செய்யுங்கள். 3॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥

யாருடைய அருளால் அணிகலன்கள் அணிவிக்கப்படுகின்றன,

ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥

மனசு! அவரை வணங்கும் போது ஏன் சோம்பேறியாக இருக்க வேண்டும்?

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸੁ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥

யாருடைய அருளால் நீங்கள் குதிரைகளிலும், யானைகளிலும் ஏறுகிறீர்கள்

ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥

ஏய் மனமே! அந்த கடவுளை என்றும் மறவாதே.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ॥

ਅਰੁਗਾਲ਼ ਠੋਟਾਟਟਙਕਙਰੁਮ, ਨੀਲਮੁਮ, ਸੇਲ਼ਵਮੁਮ ਕੀਦੈਕੁਕੁਮ

ਰਾਖੁ ਪਰੋਇ ਪੁਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥

ਅਨੁਠ ਕਟਵੁਙੈ ਮਨਠੀਲ਼ ਵੈਵਠੁਠੁਕੁਕੋਕਾਙ.

ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

ਘੋ ਮਨਮੇ! ਁਨੁਨੈ ਪਦੈਠਠ ਕਟਵੁਙ,

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥

ਓਰੁਵਰ ਁਟਕਾਰੁਮ ਪੋਠੁਮ ਙਮੁਮਪੋਠੁਮ ਙਲ਼ਲਾ ਨੋਰਙਕਙੀਲੁਮ
ਅਵਰੈ ਠੀਧਾਨੀਕਕ ਵੋਙੁਠੁਮ

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਜੇ ਏਕ ਅਲਖੈ ॥

ਘੋ ਨਾਨਕ! ਅਨੁਠ ਓਰੁ ਕਙਙੁਕੁਕੁਠੁ ਠੇਰੀਧਾਠ ਈਰੈਵਨੈ
ਨੀਨੈਠਠੁਪ ਪਾਰੁਙਕਙ.

ਈਹਾ ਉਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥

ਅਵਰ ਁਙਕਙੈ ਈਮਮੈਧੀਲੁਮ ਮਠੁਮੈਧੀਲੁਮ ਪਾਠੁਕਾਪਪਾਰ. 4 ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥

ਧਾਰੁਦੈਧ ਅਰੁਗਾਲ਼ ਪੇਰੀਧ ਠਰਮਮੁ ਸੇਧਕੀਰੀਕਙ

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ॥

ਘੁ ਮਨਮੇ ਅਵਰੈ ਙਟੁ ਮਙੀ ਨੋਰਮੁ ਠੀਧਾਨਮੁ ਸੇਧਧ
ਵੋਙੁਠੁਮ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ਧਾਰੁਦੈਧ ਅਰੁਗਾਲ਼ ਨੀਙਕਙ ਸਮਧਸ਼ ਸਟਙਕੁਕਙੈਧੁਮ ਁਲਕਸ਼
ਸੇਧਲਕਙੈਧੁਮ ਸੇਧਕੀਰੀਕਙ.

ਤਿਸੁ ਪੁਭੁ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥

ਅਨੁਠ ਈਰੈਵਨੈ ਮੁਸ਼ਸਾਲ਼ ਨੀਨੈਕਕ ਵੋਙੁਠੁਮ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥

ਧਾਰੁਦੈਧ ਅਰੁਗਾਲ਼ ਁਨਕੁਕੁ ਅਮੁਕੀਧ ਵਠਿਵਮੁ ਁਙਙਠੁ,

ਸੈ ਪੁਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੂਪੁ ॥

அந்த தனித்துவமான இறைவனை எப்போதும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥

யாருடைய அருளால் உயர்ந்த (மனித) சாதியைப் பெற்றாய்

ਸੈ ਪੁਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥

இரவும் பகலும் அந்த இறைவனை எப்போதும் நினைத்துக்கொள்.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਵੈ ॥

யாருடைய அருளால் உனது புகழ் நிலைநாட்டப்பட்டது,

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਰੈ ॥੫॥

ஹே நானக்! குருவின் அருளால் அவரைப் போற்றுவதன் மூலம்
॥5॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥

யாருடைய கருணையினால் உன் காதுகளால் வார்த்தைகளைக் கேட்கிறாய்.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥

யாருடைய கருணையால் நீங்கள் அற்புதமான பாராட்டுதலைக் காண்கிறீர்கள்.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੇਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥

யாருடைய கருணையால் நீ உன் நாவினால் இனிமையான வார்த்தைகளைப் பேசுகிறாய்.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥

யாருடைய அருளால் நீங்கள் எளிதாக மகிழ்ச்சியாக வாழ்கிறீர்கள்.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥

யாருடைய அருளால் உங்கள் கைகள் அசைந்து வேலை செய்கின்றன.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ॥

ਯਾਰੂਦਾਯ ਅਰੁਗਾਲ਼ ਊਙਕਾਂ ਸੇਯਲਕਾਂ ਅਯਨੈਤੁਮ ਵੇਹ੍ਰਿ ਪੇਹੁਕਿਨ੍ਹਨ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

ਯਾਰੂਦਾਯ ਕਰੁਯੇਯਾਲ਼ ਨੀਙਕਾਂ ਇਹੁਤਿ ਵੇਹ੍ਰਿਯੇਪ ਪੇਹੁਕਿਹੀਰਕਾਂ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

ਯਾਰੂਦਾਯ ਅਰੁਗਾਲ਼ ਨੀਙਕਾਂ ਈਥਾਨ ਮਕਿਝੁਚਿਯਿਲ਼ ਆਝੁਨ੍ਹਿਰੁਪੀਰਕਾਂ,

ਐਸਾ ਪੁਤੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ ॥

ਅਪਪਢਿਪਪਦੁ ਇਹੈਵਨੈਤੁ ਤਵੀਰ ਵੇਹੁ ਓਰੁਵਰੈ ਈਨੁ ਠੇਠੁਕਿਹੀਰਕਾਂ?

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ ॥੬॥

ਹੋ ਨਾਨਕ! ਕੁਰੁਵਿਨੁ ਅਰੁਗਾਲ਼, ਕਦਵੁਯੇ ਨੋਕਕਿ ਊਙਕਾਂ ਮਨੈਠੈ ਈਝੁਪੁਙਕਾਂ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ਅਰੁਗਾਲ਼ ਨੀਙਕਾਂ ਊਲਕਿਲ਼ ਪੁਕਝੁ ਪੇਹ੍ਰਿਹੀਰਕਾਂ,

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿ ॥

ਅਨੁਠ ਇਹੈਵਨੈ ਊਙਕਾਂ ਇਠਯਠਿਲ਼ ਇਰੁਨੁਠੁ ਮਹਕਕਾਠੀਰਕਾਂ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥

ਯਾਰੂਦਾਯ ਅਰੁਗਾਲ਼ ਊਨੁਠੁ ਮਕਿਮੈ ਊਨੁਦਾਨਠੋ,

ਰੇ ਮਨ ਮੁੜ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ॥

ਹੋ ਈਨੁ ਮੁਦੁਦਾਘ ਮਨਮੈ! ਨੀਙਕਾਂ ਅਵਰੈ ਵਨੁਙਕਿਕੁ ਕੋਕਾਨੁਦੈ ਇਰੁਙਕਾਂ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥

ਯਾਰੂਦਾਯ ਅਰੁਗਾਲ਼ ਊਨੁਠੁ ਸੇਯਲਕਾਂ ਅਯਨੈਤੁਮ ਨੀਹੈਵੇਹਿਨ,

ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥

அவரை எப்போதும் உங்கள் இதயத்தில் நெருக்கமாகக் கருதுங்கள்.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥

யாருடைய அருளால் உங்களுக்கு உண்மை கிடைக்கிறது

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥

ஹே என் மனமே! நீ அவனை காதலிக்கிறாய்

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

யாருடைய அருளால் அனைவரும் நுகர்கிறார்கள்,

ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥੭॥

ஹே நானக்! அந்த இறைவனின் நாமத்தின் ஒரு சாற்றை ஜபிக்க வேண்டும். 7 ॥

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੈ ਨਾਉ ॥

அதே மனிதன் கடவுளின் பெயரை உச்சரிக்கிறான், அவனால் தானே ஜபிக்கிறான்.

ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

அவர் மட்டுமே கடவுளை மகிமைப்படுத்துகிறார், அவரால் அவர் மகிமைப்படுத்தப்படுகிறார்.

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਾਸੁ ॥

இறைவன் அருளால் ஒளிக்கிறது

ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥

இறைவன் அருளால் இதயத் தாமரை மலரும்.

ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

இறைவன் மகிழ்ச்சியடையும் போது, அவர் மனிதனின் இதயத்தில் வசிக்கிறார்.

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥

இறைவனின் கருணையால் மனிதனின் அறிவுத்திறன் பூரணமாகிறது.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥

ਅਦ கடவுளே ! அனைத்து பொக்கிஷங்களும் உங்கள் கருணையில் உள்ளன.

ਆਪਹੁ ਕਛੁ ਨ ਕਿਨਹੁ ਲਇਆ ॥

யாரும் சொந்தமாக எதையும் பெறுவதில்லை.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥

ஹரி பகவானே! விலங்குகளை எங்கு வைத்தாலும் அங்கே தான் வைக்கப்படும்.

ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੁ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥

நானக்! இந்த உயிரினங்களின் கட்டுப்பாட்டில் எதுவும் இல்லை
॥8॥6॥

ਸਲੋਕੁ ॥

சரணம்

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥

அந்த பரப்ரஹ்ம பிரபு அசாத்தியமானது, நித்தியமானது.

ਜੇ ਜੇ ਕਰੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥

அவருடைய நாமத்தை ஜபிப்பவர் முக்தி அடைகிறார்.

ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥

நானக் பிரார்த்தனை செய்கிறார், ஓ என் நண்பரே! கவனமாக கேளுங்கள்

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥

முனிவர்களின் ஃபுனிதர்களின் கதை மிகவும் அற்புதமானது.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

அஷ்டபதி

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥

முனிவர்களுடன் ஃ மகான்களுடன் பழகுவதால் முகம் பொலிவாகும்

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੇਤ ॥

ਮੁਨੀਵਰਕਛੁਦਨ ਤੁਹਵਿਕਛੁਦਨ ਪਛੁਕੁਵਤਾਲ, ਅਨੈਨਤੁ
ਠੋਠਾਘੁਙਕਛੁਦਨ ਨੀਙਕੁਮ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਛੁਦਨੀਕਛੁਦਨ ਂ ਮਕਾਨਕਛੁਦਨ ਪਛੁਕੁਵਤਾਲ ਅਕਙਕਾਰਮ ਨੀਙਕੁਮ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥

ਛੁਦਨੀਕਛੁਦਨ ਤੁਹਵਿਕਛੁਦਨ ਪਛੁਕਿਨਾਲ ਸੁਯਅਹਿਯੁ ਵੇਲੀਪਪਛੁਦਨ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥

ਤੁਹਵਿਕਛੁਦਨ ਮਕਾਨਕਛੁਦਨ ਪਛੁਕਿਨਾਲ, ਓਹੈਵਨ ਅਰੁਕਿਲ
ਓਰੁਪਪਤੁ ਪੋਲੁ ਠੇਰੀਕਿਹੁ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਰੇਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ਤੁਹਵਿਕਛੁਦਨ ਪਛੁਕੁਵਤਨ ਮੂਲਮ ਅਨੈਨਤੁ ਸਰੰਸੈਸਕਛੁਦਨ
ਠੀਰਕਕਪਛੁਦਨਕਿਨੈਨ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥

ਮੁਨੀਵਰਕਛੁਦਨ ਪਛੁਕੁਵਤਨ ਮੂਲਮ ਓਰੁਵਰ ਪੁਕਛੁਦਨੁ ਸੇਲਵਮੁਮ
ਪੇਹੁਕਿਹਾਰ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥

ਛੁਦਨੀਕਲੀਨ ਸਕਵਾਸਠੁਠੀਲ ਮਨੀਠਨ ਓਰੈ ਕਠਵੁਛੁਦਨਕਕਾਕ ਮਠਠੁਮੈ
ਪਾਠੁਪਠੁਕਿਹਾਨ.

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

ਮੁਨੀਵਰਕਲੀਨ ਪੁਨੀਠਰਕਲੀਨ ਪੇਰੁਮੈਯੈ ਂਠੁਠ ਁਯੀਰੀਨਮ
ਵੀਵਰੀਕਕ ਮੁਠਯੁਮ?

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਭਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥

ਠੋਹ ਨਾਨਕ! ਛੁਦਨੀਕਲੀਨ ਮਕੀਮੈ ਓਹੈਵਨੀਨ ਮਕੀਮੈਯੀਲ
ਕਲਠੁਠੁਲੁਲੁਠੁ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥

ਮਕਾਨਕਛੁਦਨ ਪਛੁਕਿਨਾਲ ਕਛੁਨੁਛੁਕੁਠੁ ਠੇਰੀਯਾਠੁ
ਓਹੈਵਨੈਨਕ ਕਾਛੁਨਲਾਮ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥

முனிவர்களுடன் பழகுவதால், உயிரினம் எப்போதும் மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கும்.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥

மகான்களுடன் பழகுவதால் ஐந்து எதிரிகள் (காமம், கோபம், பேராசை, மாயை, அகங்காரம்) கட்டுப்பாட்டிற்குள் வரும்.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥

முனிவர்களுடன் பழகுவதன் மூலம், மனிதன் வடிவத்தின் அமிர்தத்தை சுவைக்கிறான்

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥

துறவிகளுடன் பழகுவதால் மனிதன் எல்லாவற்றிலும் மண்ணாகிறான்

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ ॥

ஞானிகளுடன் பழகுவதால் பேச்சு இனிமையாகிறது

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥

ஞானிகளுடன் பழகுவதால் மனம் எங்கும் செல்லாது.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥

மகான்களுடன் பழகுவதால் மனம் நிலைபெறும்.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥

முனிவர்களின் சகவாசத்தில்

மாயாவிலிருந்து விடுதலை பெறுகிறார்.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੨॥

ஹே நானக்! முனிவர்களின் சகவாசத்தில் இருப்பதன் மூலம் இறைவன் மகிழ்ச்சி அடைகின்றான். 2॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥

முனிவருடன் பழகுவதால் எதிரிகள் அனைவரும் நண்பர்களாகி விடுகிறார்கள்.

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥

ஞானியுடன் பழகினால் மனிதன் தூய்மையாகிறான்.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥

ਮਕਾਨਕਰੂਦਨ ਪਛੁਕੁਵਤਾਲ ਈਰੂਦਨੁਮ ਪਕੈ ਕੋਗਵਤਿਲਲੈ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ ॥

ਗੁਰਾਨੀਕਲੀਨ ਸਕਵਾਸਤੀਲ ਈਰੂਪਤਨ ਮੂਲਮ ਮਨੀਤਨ ਤੀਯ ਪਾਠੈਯੇ ਨੋਗਕੀ ਅਢਿਯੋਠੁਤੁ ਵੈਪਤਿਲਲੈ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੇ ਮੰਦਾ ॥

ਗੁਰਾਨੀਯੁਦਨ ਪਛੁਕੀਨਾਲ ਕੋਟੁਤੁ ਈਠੁਵਮ ਤੇਨਪਦਾਠੁ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥

ਠੁਹਵੀਕਰੂਦਨ ਪਛੁਕੁਵਤਨ ਮੂਲਮ, ਮਨੀਤਨ ਮੀਕੁਨੁਠ ਮਕੀਝੁਸੀਯੀਨ ਊਰੀਮੈਯਾਗਰਾਨ ਕਦਵਗੈ ਮਠੁਠਮੈ ਅਹੀਵਾਨ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪੁ ॥

ਗੁਰਾਨੀਕਰੂਦਨ ਪਛੁਕੁਵਤਾਲ ਮਨੀਤਨੀਨ ਅਕਠਕਾਰਤੀਨ ਵੋਪਪਮ ਕੁਹੈਕੀਹਠੁ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥

ਮੁਨੀਵਰਕਰੂਦਨ ਪਛੁਕੁਵਤਨ ਮੂਲਮ, ਮਨੀਤਨ ਅਨੈਠੁਤੁ ਅਕਨੁਠੈਯੈਯਮ ਠੁਹਕੀਹਾਨ.

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬਡਾਈ ॥

ਠੁਹਵੀਕਲੀਨ ਮਕੀਮੈਯੈ ਕਦਵਗੈ ਅਹੀਵਾਰ.

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥

ਹੋ ਨਾਨਕ! ਊਰੁ ਠੁਹਵੀ ਮਹੁਰੁਮ ਕਦਵਗੀਨ ਅਨੁਪ ਮੁਠੀਰੁਸੀਯਦੈਕੀਹਠੁ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥

ਗੁਰਾਨੀਯੁਦਨ ਪਛੁਕੁਵਤਾਲ, ਊਰੁ ਊਯੀਰੀਨ ਮਨਮ ਅਲੈਵਤਿਲਲੈ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

ਮੁਨੀਵਰੂਦਨ ਪਛੁਕੁਵਤਨ ਮੂਲਮ, ਅਵਰ ਈਪੋਠਾਠੁਮ ਮਕੀਝੁਸੀਯੈ ਅਦੈਕੀਹਾਰ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੈ ॥

ਗੁਰਾਨੀਕਰੂਦਨ ਪਛੁਕੁਵਤਨ ਮੂਲਮ ਕਨੁਨੁਕੁਕੁਠੁ ਤੇਰੀਯਾਠੁ ਪੋਪਾਨੁਗੈਪੁ ਪੋਧਰ ਵਢੀਵੀਲ ਪੋਹੁਵੀਰਕਲ.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਰੈ ॥

ஞானிகளுடன் பழகுவதன் மூலம், ஒரு மனிதன் ஓய்வெடுக்காத சக்தியைப் பொறுத்துக்கொள்கிறான்.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਾਨਿ ਉਚੈ ॥

முனிவர்களுடன் பழகுவதன் மூலம், உயிரினம் உயர்ந்த இடத்தில் வசிக்கிறது.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਲਿ ਪਹੁਚੈ ॥

ஞானிகளின் சகவாசத்தில் இருப்பதன் மூலம் மனிதன் சுயத்தை அடைகிறான்.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

முனிவர்களுடன் பழகுவதன் மூலம், உயிரினத்தின், மதம் முற்றிலும் வலுவடைகிறது.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

முனிவர்களின் சகவாசத்தில் இருப்பதன் மூலம் மனிதன் பரபிரம்மத்தை மட்டுமே வணங்குகிறான்.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥

முனிவர்களின் சகவாசத்தில் இருப்பதன் மூலம் ஒரு மனிதன் பெயர் வடிவில் பொக்கிஷத்தை அடைகிறான்.

ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥

ஹே நானக்! அந்த முனிவர்களிடம் என் உடலையும், மனதையும் ஒப்புக்கொடுக்கிறேன். 4॥

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਪਾਰੈ ॥

முனிவர்களின் சங்கமத்தால் மனித இனம் முழுவதும் இரட்சிக்கப்படுகிறது.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥

முனிவர்களின் சகவாசத்தில் இருப்பதன் மூலம், ஒருவருடைய நண்பர்கள் மற்றும் குடும்பத்தினர் வாழ்க்கைக் கடலில் இருந்து காப்பாற்றப்படுகிறார்கள்.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੇ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਮੁਨੀਵਰਕਲੀਨ ਸਕਵਾਸਤੀਲੰ ੱਰੁਪਤਨ ੁਲਮ ਅਨ੍ਠਸ਼ ਸੇਲਵਮ
ਕਿਦੈਕਕਿਰੁ.

ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕੇ ਵਰਸਾਵੈ ॥

ੳਵ்வੋਰੁ ਮਨੀਤਨੁਮ ੲੋਰੁਰੁ ਤਿਰੁਪਤੀ ਅਦੈਯੁਮ ਸੇਲਵਮ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ॥

ਯਮਰਾਯਨੁਮ, ੁਨੀਵਰਕਲੀਨ ਸਕਵਾਸਤੀਲ ਤੁங்கੀ ਸੇਵੈ
ਸੇਯਕਿਰਾਨ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ॥

ਮੁਨੀਵਰਕਲੁਦਨੁਮ, ਠੇਵਠੈਕਲੁਦਨੁਮ, ਠੇਵਰਕਲੁਦਨੁਮ
ਵਾਡੁਪਵਰੈਪ ੲੋਰੁਰੁਕਿਨ੍ਰਨਰ.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ॥

ਮੁਨੀਵਰਕਲੁਦਨ ੲਡਕਿਨਾਲ ੲਾਵங்கள் ਅਨੈਨਤੁਮ
ਅਡਿਕਿਨ੍ਰਨ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਰਾਇਨ ॥

ਮੁਨੀਵਰਕਲੀਨ ਸਕਵਾਸਤੀਲ ਮਨੀਤਨ ਅਮਿਰ੍ਰਮਾਯੀਯਿਨ
ਪੋਰੁਮੈਯੇਪ ੲਾਡੁਕਿਰਾਨ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੂਬ ਥਾਨ ਰੀਮਿ ॥

ਮੁਨੀਵਰਕਲੀਨ ਤੁਠੈਠਯਾਲ ਮਨੀਤਨ ੳਲਲਾ ੱਦங்கਲੈਯੁਮ
ਅਦੈਕਿਰਾਨ.

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨੰਮ ॥੫॥

ਠੈ ਨਾਨਕ! ੁਨੀਵਰਕਲੀਨ ਸਕਵਾਸਤੀਲ ਮਨੀਤਪ ੲਿਰਵੀ
ਵੋਰੁਰੁਯਦੈਕਿਰੁ. 5 ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥

ਰੁਾਨੀਕਲੁਦਨ ੲਡਕੁਵਠਾਲ, ੳਰੁ ਮਨੀਤਨ ਕਡਿਨਮਾਕ ੱਠੈਕਕ
ਵੋਨੰਡਿਯਤੀਲੈ.

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਰੇਤ ਨਿਹਾਲ ॥

ਮੁਨੀਵਰਕਲੈਕ ਕਨੰਡੁਮ ਸਨ੍ਰੀਪਤਾਲੁਮ ੳਰੁਵਨ
ਨਨ੍ਰਿਯੁਲਵਨਾਕਿਰਾਨ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੁਖਤ ਹਰੈ ॥

முனிவர்களுடன் பழகினால் மனிதனின் பாவங்கள் அனைத்தும் அழிந்துவிடும்.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ ॥

ஞானிகளுடன் பழகுவதால் மனிதன் நரகத்திலிருந்து காப்பாற்றப்படுகிறான்.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥

முனிவர்களுடன் பழகுவதால், உயிரினம் இம்மையிலும், மறுமையிலும் மகிழ்ச்சி அடைகிறது.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ॥

முனிவர்களுடன் பழகுவதால், கடவுளைப் பிரிந்தவர்கள் அவரைச் சந்திக்கிறார்கள்.

ਜੇ ਇਛੈ ਸੇਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥

முனிவர்களுடன் பழகுவதால் மனிதன் விரும்பிய பலனைப் பெறுகிறான்.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥

முனிவர்களுடன் பழகுவதால், அவர் வெறுங்கையுடன் செல்வதில்லை.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥

பரபிரம்மம் - முனிவர்களின் இதயத்தில் இறைவன் வீற்றிருக்கிறான்.

ਨਾਨਕ ਉਪਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥੬॥

ஹே நானக்! ஞானிகளின் உதடுகளிலிருந்து கடவுளின் பெயரைக் கேட்டால், உள்ளம் கடந்து செல்கிறது

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

முனிவருடன் தங்கி இறைவனின் திருநாமத்தைக் கேளுங்கள்.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

முனிவர்களுடன் சேர்ந்து கடவுளைப் போற்றுகங்கள்.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ ॥

ஞானிகளின் தோழமையில் மனிதன் இறைவனை இதயத்திலிருந்து மறப்பதில்லை.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਰਪਰ ਨਿਸਤਰੈ ॥

முனிவர்களின் சகவாசத்தில், அவர் நிச்சயமாக ஜீவக் கடலில் இருந்து காப்பாற்றப்படுகிறார்.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਲਰੈ ਪੁਤੁ ਮੀਠਾ ॥

ஞானிகளின் சகவாசத்தில் இருப்பதன் மூலம் கடவுள் மனிதனுக்கு இனிமையாகிறார்.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥

கடவுள் ஒவ்வொரு இதயத்திலும் புனிதர்களின் கூட்டில் தோன்றுகிறார்.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਏ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ஞானிகளின் சகவாசத்தில் மனிதன் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து விடுகிறான்.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥

முனிவர்களின் சகவாசத்தில் நமது வேகம் ஆகிவிட்டது

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥

முனிவர்களின் சகவாசத்தில் இருப்பதால் எல்லா நோய்களும் நீங்கும்.

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗ ॥੭॥

ஹே நானக்! புனிதர்கள் தற்செயலாக மட்டுமே கண்டுபிடிக்கப்படுகிறார்கள். 7॥

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥

வேதங்கள் கூட ஒரு ஞானியின் பெருமையை அறியாது.

ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖਿਆਨਹਿ ॥

அவர்கள் அவரைப் பற்றி எவ்வளவு அதிகமாகக் கேட்கிறார்களோ, அவ்வளவு அதிகமாக அவரைப் பற்றி பேசுகிறார்கள்.

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

ஒரு முனிவரின் ஒப்புமை மூன்று குணங்களிலிருந்தும் வெகு தொலைவில் உள்ளது.

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਿ ॥

துறவியின் உருவகம் உலகளாவியது

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ॥

முனிவரின் அழகுக்கு அளவே இல்லை.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ॥

முனிவரின் மகிமை நிரந்தரமானது.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਚ ਤੇ ਉਚੀ ॥

ஒரு துறவியின் மகிமை உயர்ந்தது.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਮੂਚ ਤੇ ਮੂਚੀ ॥

ஒரு முனிவரின் மகிமை பெரியவர்களில் பெரிது.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ஞானியின் அழகு ஞானிக்கு மட்டுமே பொருந்தும்.

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੮॥੭॥

சகோதரனே! துறவிக்கும் கடவுளுக்கும் வித்தியாசம் இல்லை. 8 || 7 ||

ਸਲੋਕੁ ॥

சரணம்

ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

மனதில் உண்மையையும் வாயில் அதே உண்மையையும் கொண்டவர்

ਅਵਰੁ ਨ ਪੇਖੈ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ॥

மேலும் ஒரு இறைவனைத் தவிர வேறு யாரையும் பார்க்காதவர்

ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ॥੧॥

ஹே நானக்! இவை பிரம்மஞானியின் குணங்கள். 1 ||

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅஷ்டਪਦੀ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪ ॥

ਪਿਰਮੰਮਞਾਨੀ ਈਪੋਪੋਥੁਮ ਪਿਰੀਨ੍ਠਵਰ

ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪ ॥

ਨੀਰੀਲੁਗਲ ਠਾਮਰੇ ਮਲਰ ਪੋਲ ਠੁਯੰਮੇਯਾਨਠੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੇਖ ॥

ਪਿਰਮੰਮਞਾਨੀ ਈਪੋਪੋਥੁਮ ਠਵਹਿਲਲਾਠਵਰ

ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਸੇਖ ॥

ਠੁਰੀਯਨ ਅਠੇਠਠੁ (ਸਾਹੁਕਲ) ਕਾਯੰਨੁਠਿਠੁਮ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥

ਪਿਰਮੰਮਞਾਨੀ ਅਠੇਠਵਰੇਯੁਮ ਠਰੁ ਕਠਠਠਾਲ ਪਾਰਕਕਿਹਾਰ.

ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਰੰਕ ਕਉ ਲਾਰੈ ਤੁਲਿ ਪਵਾਨ ॥

ਰਾਯਾਵਕਕੁਮ ਠਠੇਠਕਕੁਮ ਕਾਹੁ ਠਰੇ ਮਾਠਿਰੀਯਾਕਠ ਠੇਰੀਕਿਹਠੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਪੀਰਜੁ ਏਕ ॥

ਪਿਰਮੰਮਞਾਨੀਯਿਨ ਸਕਿਪੁਠਠਠੰਮੇਯੁਮ ਅਪੁਪਠਠਠਾਨ

ਜਿਉ ਬਸੁਧਾ ਕੇਉ ਖੇਦੈ ਕੇਉ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ॥

ਯਾਰੋ ਪੁਠਿਯੇ ਠੋਠਠਠਿ ਸਨ੍ਠਨੰਮ ਪੁਸੁਵਠੁ ਪੋਲ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਇਹੈ ਗੁਨਾਉ ॥

ਠਠੁਠੇ ਪਿਰਮੰਮਞਾਨੀਯਿਨ ਕੁਠਠੰਮ.

ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ॥੧॥

ਨਾਨਕ! ਨੇਰੁਪੁਪਿਨ ਠਠਲਪਾਨ ਠਨੰਮੇ ਪੋਠਨ੍ਠਵੇ. 1

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ॥

ਠੁਯੰਮੇਯਾਨਠੇ ਵੀਠ ਪਿਰਮੰਮਞਾਨੀ ਮਿਕਵੁਮ ਠੁਯੰਮੇਯਾਨਵਰ.

ਜੈਸੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਰੈ ਜਲਾ ॥

ਠਠਠਠੀਰ ਅਠੁਕਕਾਕਾਮਲ ਠਰੁਪੁਪਠੁ ਪੋਲ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਾਸੁ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਯਿਨ ਮਨਮ ਇਵਵਾਹੁ ਓਲੀਰਕਿਹਤੁ

ਜੈਸੇ ਧਰ ਉਪਰਿ ਆਕਾਸੁ ॥

ਪ੍ਰਮਿਕੁ ਮੇਲੇ ਵਾਨਮ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮਾਨਿ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਕਠੁਕੁ ਨਠਪਰਕਠਮੁ ਏਤ੍ਰਿਕਠਮੁ ਓਨ੍ਰੇ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਯਿਲ ਸਿਹਿਤੁਮੁ ਪੇਰੁਮੇ ਇਲਲੇ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀ ਮਿਕੁ ਏਧਰਨ੍ਰਠਵਰ.

ਮਨਿ ਅਪਨੈ ਹੈ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ॥

ਐਨਾਲੁ ਏਵਰ ਮਨਠਿਲੁ ਏਵਰ ਮਿਕਵੁਮੁ ਠਾਠ੍ਰਨ੍ਰਠਵਰ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੇ ਜਨ ਭਏ ॥

ਘੇ ਨਾਨਕ! ਓਰੇ ਮਨਿਠਨੁ ਠਾਨੁ ਪਿਰਮਮਞਾਨੀ ਐਵਾਨੁ.

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪੁਤ੍ਰੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥

ਯਾਵਰੇਯੁਮੁ ਕਡਵੁਲੁ ਠਾਨੇ ਏਰੁਵਾਕੁਕਿਹਾਰੁ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀ ਏਨਪਠੁ ਏਨੇਵਰਿਨੁ ਕਾਲੁ ਠੁਸਿ.

ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀ ਐਨਮਕੁ ਐਨਨ੍ਰਠਠਠਠ ਏਨੁਪਵਿਕੁਕਿਹਾਰੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਉਪਰਿ ਮਇਆ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀ ਏਨੇਵਰੁਕੁਕੁਮੁ ਕਰੁਠੇਨੇ ਕਾਡੁਪਵਰ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਠੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭਇਆ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਕੁ ਏਨ੍ਰਠਠ ਠ੍ਰਿਮੇਯੁਮੁ ਇਲਲੇ, ਠ੍ਰਿਮੇਯੁਮੁ ਸੇਠੁਵਠਿਲਲੇ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀ ਏਪੋਪਾਤੁਮ ਸਮਮਾਨ ਤਰਿਸਨਮ ਕੋਠਾਡਵਰ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ ॥

ਓਰੁ ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਯਿਨ ਪਾਰਵੈਯਿਲ ਇਰੁਨੁਤੁ ਅਮਿਰੁਤਮ ਪੋਪਾਝੀਕਿਰੁਤੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ॥

ਓਰੁ ਪਿਰਮਮਞਾਨੀ ਅਢਿਮੈਤੁਨਤੁਲਿਰੁਨੁਤੁ ਵਿਠੁਪਠੁਕਿਰੁਹਾਰ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥

ਓਰੁ ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਯਿਨ ਵਾਝੁਕੁਕੈ-ਨੁਡੁਤੁਠੈ ਮਿਕਵੁਮ ਪੁਨੀਤਮਾਨੁਤੁ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੇਜਨੁ ਗਿਆਨ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਯਿਨ ਊਣਵੁ ਅਹਿਵੁ.

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥

ਘੋਰੁ ਨਾਨਕੁ! ਪਿਰਮਮਞਾਨੀ ਕੁਡਵੁਲਿਨਿਨ ਤੁਯਾਨਤੁਤੁਲਿਲ ਊਝੁਨੁਤੁਰੁਪਪਾਗੁ. 3 ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਉਪਰਿ ਆਸ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀ ਓਰੁ ਕੁਡਵੁਲੁ ਮੀਤੁ ਮਡੁਠੁਮੈ ਨੁਮਪਿਕੁਕੈ ਕੋਠਾਡਵਰ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀ ਅਝੀਵੁਤੁਲਿਲੈ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀ ਮਨੁਤੁਤਾਝੁਮੈਯਿਲ ਮਡੁਠੁਮੈ ਨੁਲੈਯਾਨੁਤੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀ ਤੋਠਾਡੁ ਸੋਝੁਵੁਤੁਲਿਲ ਊਰੁਵੁਮਾਕ ਇਰੁਕੁਕਿਰੁਹਾਰ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਪੰਧਾ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀ ਊਲਕ ਸਰੁਸੁਸੈਕੁਕੁਕੁ ਅਪੁਪਾਹੁਪੁਡੁਤੁ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵੁਤੁ ਬੰਧਾ ॥

ਪੁਤੁਤੁਸਾਲੀ ਤਨੁ ਇਯਨੁਕੁਮ ਮਨੁਠੈਕੁ ਕੁਡੁਪੁਪੁਡੁਤੁਕਿਰੁਹਾਨੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਯਿਨ੍ ਸੇਯਲਕਾਂ ਸਿਹਨ੍ਠਵੈ, ਅਵਰ੍ ਈਠੈਠ ਸੇਯਠਲੁਮ, ਅਵਰ੍ ਨਨ੍ਮੈਯੈ ਸੇਯਕਿਹਾਰ੍.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀ ਵੇਹ੍ਰਿ ਪੇਹੁਕਿਹੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਯਿਨ੍ ਸਕਵਾਸਠ੍ਠਿਲ੍ ਇਰੁਪਠਠਾਲ੍ ਓਵ੍ਵੋਰੁਵਰੁਮ੍ ਮੁਕ੍ਠਿ ਪੇਹੁਕਿਹਾਰ੍ਕਾਂ.

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥

ਹੋ ਨਾਨਕ! ਊਲਕਮ੍ ਮੁਮ੍ਰੁਵਠੁਮ੍ ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਯੈਪ੍ ਪੋਹ੍ਰੁਕਿਹੁ. 4॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀ ਓਰੈ ਓਰੁ ਕੁਵ੍ਵੈ ਮਨ੍ਰੁਮੈ ਨੈਸਿਕਿਹਾਰ੍.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪੁਠੁ ਸੰਗ ॥

ਕੁਵ੍ਵੈ ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਯੁਨ੍ ਇਰੁਕਿਹਾਰ੍.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨਠ੍ਠਿਨ੍ ਅਠਿਪਠੈ ਕੁਵ੍ਵੈਨ੍ ਪੇਯਰ੍.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥

ਕੁਵ੍ਵੈਨ੍ ਪੇਯਰ੍ ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਯਿਨ੍ ਕੁਠੁਮਪਮ੍.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀ ਈਪੋਠੁਮ੍ ਵੀਠਿਠ੍ਰੁਪਪਾਂ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਠਿ ਤਿਆਗਤ ॥

ਞਾਨੀ ਠਨ੍ ਅਕਾਂਕਾਰ ਮਨਠੈਕ ਕੈਕਿਹੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਯਿਨ੍ ਇਠਠ੍ਠਿਲ੍ ਪੈਰਿਨਪਮ੍ ਕੁਠਿਕੋਨ੍ਠਿਰੁਕਿਹੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥

ஒரு பிரம்மஞானியின் இதயம் போன்ற வீட்டில் மகிழ்ச்சி எப்போதும் இருக்கும்.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ॥

பிரம்மஞானி எப்போதும் எளிதான மகிழ்ச்சியில் வாழ்கிறார்.

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥੫॥

ஹே நானக்! பிரம்மஞானி அழிவதில்லை.॥5॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

பிரம்மஞானி பிரம்மத்தை அறிந்தவர்.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਸੰਗਿ ਹੇਤਾ ॥

பிரம்மஞானி ஒரே ஒரு கடவுளை மட்டுமே நேசிக்கிறார்.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ॥

பிரம்மஞானியின் இதயத்தில் எப்போதும் கவனக்குறைவு இருக்கும்.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥

பிரம்மஞானியின் மந்திரம் தூய்மையானது.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥

பிரம்மஞானியை கடவுளே பிரபலமாக்குகிறார்.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥

பிரம்மஞானிக்கு பெரிய மகிமை உண்டு.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

ஒரு அதிர்ஷ்டசாலி மட்டுமே பிரம்மஞானியின் தரிசனத்தைப் பெறுகிறார்.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥

பிரம்மஞானியை எப்போதும் தியாகம் செய்ய வேண்டும்

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਖੇਜਹਿ ਮਹੇਸੁਰ ॥

ਓਵਸਥਕਰੂਮ ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਯੈਥ ਠੇਡਿਕਕੋਕਾਠਡੇ ਇਰੁਕਕਿਹਾਰ.

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥੬॥

ਠੇ ਨਾਨਕ! ਕਡਵੁਠੇ ਪਿਰਮਮਠਠੈ ਅਹਿਨਠਵਰ. 6 ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਯਿਨ ਕੁਠਾਠਕਠੈ ਮਠਿਪਿਡਿ ਮੁਡਿਯਾਠੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਅਠੈਠਠੁ ਕੁਠਾਠਕਠੈ ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਯਿਨ ਇਠਠਠਿਠਿ ਁਠਠਠ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥

ਪਿਰਾਕਠਠਾਨੀਕਕੁ ਁਠਠ ਵਿਠਠਿਯਾਠਠਠੈ ਠਾਰਾਲ ਅਹਿਠ ਮੁਡਿਠੁ?

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥

ਠਪੁਠਾਠੁ ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਯੈ ਵਠਾਠਕ ਵੇਠਠੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਠਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਠਾਖੁਰੁ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਯਿਨ ਪੇਰੁਮੈਠੈ ਅਰੈ ਠਮੁਠਠਿਠਿ ਕੂਡ ਵਿਵਰੀਕਕ ਮੁਡਿਠਾਠੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀ ਅਠੈਠਠੁ ਠੀਵਰਾਠਿਕਠੁਕਕੁ ਵਠਿਪਡਕਕੁਡਿਠ ਠਠਮਾਨਰ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨੈ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਯੈ ਠਾਰਾਲ ਠੂਕਿਕਕ ਮੁਡਿਠੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਯਿਨ ਵੇਕਮ ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਕਕੁ ਮਡੁਮੈ ਠੇਰੀਠੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਯਿਨ ਕੁਠਾਠਕਠੈ ਮੀਰੁਵਠੁ ਇਲਲੈ.

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥

ਠੇ ਨਾਨਕ! ਠਪੁਠਾਠੁ ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਕਕੁ ਨਮਠਕਾਰਮ ਠੇਠਠਠਠਠ. 7 ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀ ਊਲਕਮ ਮੁਢੁਵਥੈਯਮੁ ਸੇਯਪਵਲ਼.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀ ਏਪੁਪੋਥੁਮੁ ਵਾਙੁਕਿਹਾਰੁ, ਓਹਕਕਵਿਲ਼ਲੈ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਊਯਿਰਕਞੁਕੁ ਮੁਕੁਥਿਯੈਯਮੁ, ਥਨੁਥਿਰਥੈਯਮੁ, ਵਾਙੁਵੈਯਮੁ ਅਞੀਪੁਪਵਲ਼ ਪਿਰਮਮਞਾਨੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀ ਸਰੀਯਾਨ ਆਞੁਨ ਪਦੈਪੁਪਾਞੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀ ਅਨਾਥੈਕਞੀਨੁ ਓਹੈਵਨੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹਾਥੁ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਯੀਨੁ ਪਾਥੁਕਾਵਲਰੁ ਕਰਮੁ ਅਞੈਨਥੁ ਮਨੀਥ ਓਨਥੁਥੀਨੁ ਮੀਥੁਮੁ ਊਞੁਥੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਰੁ ॥

ਓਨੁਥ ਮੁਢੁ ਊਲਕਮੁਮੁ ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਕੁ ਮਨੁਢੁਮੈ ਸੋਥਨੁਥਮਾਨਥੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀ ਥਾਞੈ ਨੀਰਙੁਕਰੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸੇਭਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ ॥

ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਯੀਨੁ ਮਕੀਮੈ ਓਨੁ ਪਿਰਮਮਞਾਨੀਕੁ ਮਨੁਢੁਮੈ ਵਙੁਙੁਕਪੁਢੁਕਿਹਥੁ.

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ ॥੮॥੮॥

ਘੈ ਨਾਨਕੁ! ਪਿਰਮਮਞਾਨੀ ਅਞੈਨਥੁਥੀਰੁਕੁਮੁ ਅਥੀਪਥੀ. 8 ॥ 8

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਰਞਮੁ

ਊਰਿ ਧਾਰੈ ਜੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ਓਹੈਵਨੀਨੁ ਥੀਰੁਨਾਮਥੈਥੈ ਓਥਯਥੁਥੀਲੁ ਪਥੀਥੁਥਵਰੁ

ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

எல்லாவற்றிலும் கடவுளைக் காண்பவர்

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥

ஒவ்வொரு கணமும் இறைவனைப் போற்றுவன்

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥

ஹே நானக்! அத்தகைய உண்மையுள்ள பற்றற்ற பெரிய மனிதர் அனைத்து உயிரினங்களையும் இருப்பு கடலில் இருந்து காப்பாற்றுகிறார். 1 ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

அஷ்டபதி.

ਮਿਥਿਆ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ ॥

நாவில் பொய் சொல்லாதவர்,

ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸ ॥

யாருடைய இதயம் பரிசுத்தமான இறைவனைக் காண ஏங்குகிறது,

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰੁ ॥

அந்நியப் பெண்ணின் அழகை யாருடைய கண்கள் காணாது

ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤਸੰਗਿ ਰੇਤ ॥

ஞானிகளுக்கு பக்தியுடன் சேவை செய்பவர், மகான்களின் சங்கத்தை விரும்புவவர்,

ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥

யாருடைய விமர்சனத்தையும் காதுகளால் கேட்காதவர்

ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥

தன்னைக் கெட்டவனாகக் கருதும் ஒருவன்

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹੈ ॥

குருவின் அருளால் தீமையை விலக்குபவன்,

ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ

ਮਨਤਿਨ ਇਸ਼ਸਾਯੇ ਮਨਤਿਲਿਰੁਨੁ ਨੀਕੁਪਵਰ

ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੇਖ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ਮੇਲੁਮ ਤਨੁ ਪੁਲਨਕਗੇ ਵੇਨੁ, ਜਨੁ ਤੀਮੇਕਗਿਲਿਰੁਨੁਮ
(ਕਾਮਮ, ਕੋਪਮ, ਪੇਰਾਸੇ, ਪਹੁ, ਅਕਙਕਾਰਮ) ਇਰੁਨੁ
ਵਿਠੁਪਟਵਰ.

ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੇ ਐਸਾ ਅਪਰਸ ॥੧॥

ਹੋ ਨਾਨਕ! ਕੋਠਿਕਗਿਲ ਇਤਕੇਯ ਅਪੁਰਵ ਮਨਿਠਰ 'ਅਪਰਸ'
(ਪੁਨਿਠ-ਤੁਯਮੇਯਾਨ)

ਬੈਸਨੇ ਸੇ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੁਪੁਸੰਨ ॥

ਏਨੁ ਮਨਿਠਨ ਮੇਲੁ ਪਰਮਾਤਮਾ

ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ ॥

ਅਵਰ ਵਿਸ਼ਣੁਵਿਨ ਮਾਯੇਯਿਲਿਰੁਨੁ ਵਲਿਕਿ ਇਰੁਕੁਕਿਰਾਰ

ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ ॥

ਮੇਲੁਮ ਨਲੁਲ ਸੇਯਲਕਗੇਸ਼ ਸੇਯਵਤੁ ਪਯਨਹੁਰਠਾਕਵੇ
ਇਰੁਕੁਕੁਮ.

ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੇ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ ॥

ਅਨੁ ਵੈਸ਼ਣੁਵਰਿਨੁ ਠਰਮਮੁਮੁ ਤੁਯਮੇਯਾਨੁ

ਕਾਹੂ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ ॥

ਅਵਰ ਏਨੁਤਪ ਪਠੁਠਠੇਯੁਮੁ ਵਿਰੁਮਪੁਵਠਿਲੁਲੈ.

ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ॥

ਅਵਰ ਇਹੈਵਨਿਨੁ ਪਕੁਠਿਯਿਲੁਮੁ ਅਵਰੁਠੇਯ ਕੀਰੁਠੁਠਠੇਯਿਲੁਮੁ
ਮਠੁਠੁਮੇ ਮੁਠੁਕਿ ਇਰੁਕੁਕਿਰਾਰ.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਰੋਪਾਲ ॥

ਅਵਨੁ ਏਲੁਠੁਠਿਲੁਮੁ ਏਲੁਲਿਲੁਮੁ ਪਿਰਪਙੁਸਠੁਠੇਯਕੁ ਕਾਪੁਪਵਨਾਨ
ਕੋਪਾਲਨਿਨੁ ਨਿਨੈਵੁ ਮਠੁਠੁਮੇ ਏਲੁਠੁ.

ਸਭ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਏਲੁਲਾ ਏਯਿਰੁਕਗਿਲੁਠੁਠੁਮੁ ਕਰੁਠੈਨੈ ਕਾਠੁਠੁਪਵਰ.

ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥

அவனே தன் மனதில் கடவுளின் பெயரைப் பதித்து, பிறர் நாமத்தை ஜபிக்க வைக்கிறான்.

ਨਾਨਕ ਉਹੁ ਬੈਸਨੇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥

ஹே நானக்! அத்தகைய வைஷ்ணவர் பரமகதியை அடைகிறார்

ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥

ஒருவன் உள்ளத்தில் கடவுள் பக்தியை விரும்புகிறானோ, அவனே உண்மையான கடவுள் பக்தன்.

ਸਗਲ ਤਿਆਰੀ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

எல்லா துன்மார்க்கரின் சங்கத்தையும் அவர் புறக்கணிக்கிறார்

ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ ॥

எல்லாவிதமான குழப்பங்களும் அவன் மனதில் இருந்து மறைந்துவிடும்.

ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

பரபிரம்மம் எங்கும் இருப்பதாக எண்ணி அவனையே வழிபடுகிறார்.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੇਵੈ ॥

துறவிகள் மற்றும் ஞானிகளின் சகவாசத்தில் இருந்து பாவ அழுக்குகளை மனதில் இருந்து நீக்குபவர்,

ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਵੈ ॥

அத்தகைய பக்தனின் புத்தி பூரணமாகிறது.

ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

அவர் தனது இறைவனுக்கு தினமும் சேவை செய்து வருகிறார்.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥

அவன் தன் மனதையும் உடலையும் தன் இறைவனின் அன்பிற்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறான்.

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

இறைவனின் பாதங்களை அவன் இதயத்தில் பதிக்கிறான்.

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੩॥

ஹே நானக்! அத்தகைய பக்தன் மட்டுமே இறைவனை அடைவான். 3॥

ਸੇ ਪੰਡਿਤੁ ਜੇ ਮਨੁ ਪਰਬੈ ॥

ஒரு பண்டிதர் தனது மனதிற்கு அறிவுரை கூறுபவர்

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੈਧੈ ॥

அவன் இதயத்தில் ராம நாமத்தை தேடுகிறான்.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥

அவன் இதயத்தில் இனிமையான ராம நாமத்தை தேடுகிறான்.

ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ ॥

முழு உலகமும் அந்த ஞானியின் போதனைகளால் வாழ்கிறது,

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

பண்டித ஹரியின் கதையை இதயத்தில் வைத்திருப்பவர்

ਸੇ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੇਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥

அத்தகைய பண்டிதர் மீண்டும் பிறப்புறுப்பில் நுழைவதில்லை.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੂਝੈ ਮੂਲ ॥

வேதங்கள், புராணங்கள் மற்றும் ஸ்மிருதிகளின் அடிப்படைக் கூறுகளை அவர் கருதுகிறார்.

ਸੂਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਬੂਲੁ ॥

கண்ணுக்குத் தெரியாத இறைவனில் காணக்கூடிய உலகத்தை அவன் அனுபவிக்கிறான்

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥

மேலும் நான்கு வர்ணங்களுக்கும் (சாதிகள்) உபதேசம் செய்கிறார்.

ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥੪॥

ஹே நானக்! அந்த பண்டிதருக்கு என்றென்றும் வணக்கம். 4 ॥

ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੇ ਗਿਆਨੁ ॥

ਮਨ੍ਤੀਰ ਅਹਿਯੁ ਈਲਾ ਮਨ੍ਤੀਰਾਂਗਕੁਕੁਮੁ ਵੀਠੈ.

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕੇਉ ਨਾਮੁ ॥

ਨਾਨਕੁ ਈਮੁਤੁਕੁਕੁਲੀਲੁਮੁ ਈਠੇਨੁਮੁ ਆਨੁ ਠੇਯਰੈ ਁਸ਼ਚਰੀਕੁਕੁਵੁਮੁ.

ਜੇ ਜੇ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਈਵਨੁ ਨਾਮੁਤੁਠੈ ਆਠੀਕੁਕੁਰਾਨੋ ਁਵਨੁਠੈਯ ਵੈਕੁਮੁ ਆਕੀਵੀਠੁਮੁ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

ਓਰੁ ਮਨੀਠਨੁ ਮਠੁਠੁਮੈ ਨਲੁਲਵਰਕੁਨੁਠਨੁ ਸੇਚਰਨੁਤੁ ਁਠੈ ਁਠੈਕੀਰਾਨੁ.

ਕਰਿ ਕਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥

ਐਰੈਵਨੁ ਤਨੁ ਁਨੁਗਾਲੁ ਐਠਯੁਤੁਠੀਲੁ ਨਾਮੁਮੁ ਠਠੀਠੁਠਾਲੁ

ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਖਦ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਰੈ ॥

ਈਨਵੈ ਵੀਲਾਂਗੁਕੁਗੁ, ਠੇਯਕੁਗੁ, ਮੁਠੁਠਾਲੁਗੁਗੁ, ਕਲੁ ਐਠਯਾਂਗੁਕੁਨੁਮੁ ਕਠਨੁਤੁ ਸੇਲੁਕੀਨੁਨੁਨੁ.

ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ॥

ਕਠਵੁਗੁ ਨਾਮੁਮੁ ਈਲਾ ਨੋਯਕੁਨੁਕੁਕੁਮੁ ਮਨੁਨੁਤੁ.

ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

ਕਠਵੁਗੁਨੁ ਕੁਨੁਨਾਂਗੁਕੁਗੁਠੁ ਠੋਠੁਨੁਨੁਵੁਤੁ ਨਲਨੁ ਮਨੁਨੁਮੁ ਵੀਠੁਠੈਲੈਯੀਨੁ ਓਰੁ ਵਠਿਵੁਮੁ.

ਕਾਹੁ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਧਰਮਿ ॥

ਕਠਵੁਗੁਨੁ ਠੇਯਰੈ ਈਨੁਠੁ ਤਨੁਨੁਰਿਠੁਠਾਲੁਮੁ ਁਲੁਲੁਤੁ ਈਨੁਠੁ ਮਠ ਵੈਲੈਯਾਲੁਮੁ ਠੇਰੁ ਮੁਠਿਯਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ॥੫॥

ਠੋਰੁ ਨਾਨਕੁ! ਁਨੁਠੁ ਨਠਰੁ ਮਠੁਠੁਮੈ ਕਠਵੁਗੁਨੁ ਠੇਯਰੈਠੁ ਠੇਰੁਕੀਰਾਰੁ, ਯਾਰੁਠੈਯ ਵੀਠਿਯੀਲੁ ਁਠੁ ਆਰੁਮੁਠੁਠੀਲੁ ਐਰੁਨੁਠੁਠੈ ਈਮੁਠੁਠੁਠੁਠੁਗੁਗੁ. 5 ॥

ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਯਾਰੁਠੈਯ ਐਠਯੁਤੁਠੀਲੁ ਕਠਵੁਗੁ ਵਸੀਕੁਕੁਰਾਰੁ

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥

ਅਵਰ ਪੇਯਰ ਸਤ੍ਯਾ ਠਹਿ ਰਾਮਤਾਸੁ.

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

ਤਨਕੁਗੁਲੇਗੇਯੇ ਰਾਮੇਕ ਕਣਡਿਰੁਕਕਿਰਾਨ

ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ ਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥

ਅਧਿਆਰਕਨੁਕੁ ਅਧਿਯਵਰ ਏਨਹ ਇਯਲਪਿਲੇਯੇ ਕਦਵੁਗੇਕ ਕਣਡਾਰ.

ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥

ਭਿਰੇਵਨੇ ਏਪੋਪਾਮੁਤੁਮ ਤਨਕੁ ਅਰੁਕਿਲ ਕਰੁਤੁਪਵਰ

ਸੈ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਅਨੁਠ ਵੇਲੇਕਕਾਰਨ ਕਰੁਤੁਰੁਦੇਯ ਨੀਤਿਮਨੁਹੁਤੁਤਿਲ ਏਰੁਕੁਕੋਗੇਗਪੋਕੁਕਿਰਾਨ

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ਕਦਵੁਗੁ ਤਮੁਰੁਦੇਯ ਵੇਲੇਕਕਾਰਨ ਮੀਤੁ ਤਨੇਨੇ ਆਚੀਰੁਵਤਿਕਕਿਰਾਰ

ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥

ਅਨੁਠ ਵੇਲੇਕਕਾਰਨ ਏਲਲਾ ਅਹਿਰਿਵੇਯੁਮ ਪੋਰੁਕਿਰਾਨ

ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥

ਮੁਰੁ ਕੁਰੁਮਪਤੁਤਿਲੁਮ (ਵਾਮੁਮ ਪੋਠੁ ਕੁਦ) ਅਵਰ ਮਨੁਤਿਲ ਭਿਰੁਨੁਠੁ ਵੀਲਕਿ ਭਿਰੁਕਕਿਰਾਰ,

ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੬॥

ਠੇਰ ਨਾਨਕ! ਅਪੋਪੋਪੋਪੋ ਵਾਝੁਕਕੇਕ ਏਤੁਤਿਯੇਕ ਕੋਗਣਡਵਰ ਰਾਮਤਾਸੁ. 6॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥

ਭਿਰੇਵਨੀਨ ਕੁਟੁਗੇਯੇ ਏਨੁਮੇਯਾਨ ਮਨੁਠੁਡਨੁ ਕਦੇਪੋਪੋਪੋਪੋਪੋ.

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਝੀ ਕਹਾਵੈ ॥

ਭਿਠੁ ਵਾਝੁਕਕੇਕ ਭਿਲਵਸਮ ਏਨੁਠੁ ਅਠੇਕੁਕਪੋਕੁਕਿਰੁਠੁ.

ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੇਗੁ ॥

அவருக்கு இன்பமும் துன்பமும் ஒன்றுதான்.

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥

அவர் எப்பொழுதும் மகிழ்கிறார், பிரிவினை இல்லை

ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥

அந்த மனிதனுக்கு தங்கமும், களிமண்ணும் ஒன்றுதான்.

ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥

அவருக்கு அமிர்தமும் புளிப்பு விஷமும் ஒன்றுதான்

ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

மானமும் பெருமையும் கூட அவனுக்குத்தான்.

ਤੈਸਾ ਰੰਕੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥

பதவியும் ராஜாவும் அவர் பார்வையில் சமம்

ਜੇ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ ॥

கடவுள் என்ன செய்தாலும் அதுவே அவருடைய வாழ்க்கை முறை.

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥੭॥

ஹே நானக்! அந்த மனிதன் மட்டுமே உயிரிலிருந்து விடுபட்டவன் என்று கூறப்படுகிறது. 7 ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥

எல்லா இடங்களும் கடவுளுக்கு சொந்தமானது.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥

கடவுள் உயிர்களை எங்கெல்லாம் வைத்திருக்கிறாரோ, அங்கெல்லாம் அதே பெயரையே ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥

இறைவன் தாமே அனைத்தையும் செய்து (உயிரினங்களால்) செய்து முடிக்க வல்லவன்.

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ॥

கடவுளுக்குப் பிடித்தது நடக்கும்

ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ॥

ਕਦਵਾਂ ਈਲੈਲਯਹ੍ਹਰ ਅਲੈਕਲੀਲ ਈਰੁਪੁਪਤਨੰ ਮੂਲਮ ਤਨੰਨੈਪੁ ਪਰਪੁਪੀਯੁਲੁਲਾਰੁ.

ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ॥

ਕਦਵਾਂਲੀਨੰ ਪੁਕਮੁਚੁਚੀਯੈ ਅਹੁਯ ਮੁਢੀਯਾਤੁ.

ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸ ॥

ਕਦਵਾਂ ਕੋਕਾਠੁਠੁਤੁ ਪੁਠੁਠੀਯੈਪੁ ਪੋਲਵੈ, ਓਲੀਯੁਮੁ ਁਲੁਲਾਤੁ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸ ॥

ਪਦੈਠੁਠੁ ਕਦਵਾਂ ਅਮੁਠੀਯਾਤੁਵਰੁ.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥

ਏਪੁਪੋਠੁਮੁ ਈਰਕੁਕਮੁਲੁਲੁਲਵਰੁ

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੮॥੯॥

ਹੋ ਨਾਨਕੁ! ਅਨੁਠੁ ਈਹੈਵਨੈ ਨੀਨੈਨੁਠੁ ਪਲ ਁਯੀਰੁਕੁਲੁ ਪਲਨਦੈਨੁਠੁਲੁਲੁਲ. 8 ॥ 6

ਸਲੋਕੁ ॥

ਚਰਨਮੁ

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

ਪਲਰੁ ਈਹੈਵਨੈਪੁ ਪੋਹੁਹੁਠੀਕੁ ਕੋਕਾਨੁਠੈ ਈਰੁਕੁਕੀਹਾਰੁਕੁਲੁ, ਁਨਾਲੁ ਪਰਮਾਠੁਮਾਵੀਨੰ ਕੁਨਾਨੁਕਨੁਕੁ ਮੁਢੀਵੈ ਈਲੈਲ

ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥

ਹੋ ਨਾਨਕੁ! ਕਦਵਾਂ ਪਦੈਠੁਠੁ ਪਦੈਪੁਪੁ, ਪਲ ਵਕੈਯਾਕ ਈਰੁਪੁਪੁਠਾਲੁ, ਪਲ ਵਮੁਠੀਕਲੀਲੁ ਪਦੈਕੁਕਪੁਪੁਠੁਲੁਲੁਲ. 1 ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਠੁਠੁਪੁਠੀ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੂਜਾਰੀ ॥

ਪਲ ਕੋਕਾਢੀ ਈਵਰਾਚੀਕੁਲੁ ਅਵਰੈ ਵਮੁਠੀਪੁਠੀਕੀਨੁਹੁਨਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ਪਲ ਕੋਠਾੜਿ ਮਤ ਮਹੁਰੁਮੁ ਊਲਕ ਨੁਦਤੁਠੈਕਗਲ ਨੁਦਨੁਤੁਗਲਗਨ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥

ਪਲ ਕੋਠਾੜਿ ਯੀਵਰਾਸਿਕਗਲ ਪੁਣਨੀਯ ਸੁਤਲਗਲਗਲਿ ਵਸਿਤੁਗਲਗਨਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਭੂਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥

ਪਲ ਕੋਠਾੜਿ ਊਯੀਰਕਗਲ ਤੁਹਵਿਯਾਕਿ ਕਾਠੁਕਗਲਿ ਅਲੈਕਿਨੁਹਨ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸੁਏ ॥

ਪਲ ਕੋਠਾੜਿ ਵੇਤੁਗਲਗਲ ਊਗਲਗਨ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੇਤੇ ॥

ਪਲ ਕੋਠਾੜਿ ਪੇਰੁ ਸਨੁਨੀਯਾਸਿਕਗਲਕ ਊਰੁਕੁਕਿਹਾਰਕਗਲ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਹਿ ॥

ਪਲ ਕੋਠਾੜਿਕੁਕਣਕੁਕਾਨੋਰੁ ਤਗਲਗਲ ਊਨੁਮਾਕੁਕਗਲਿ ਊਹੈਵਨੁ-
ਤਿਯਾਨਤੁਠੈ ਊਦੈਯਵਰਕਗਲ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥

ਪਲ ਕੋਠਾੜਿ ਕਵਿਰੁਗਲਗਲ ਕਵਿਠੈਕਗਲਾਲੁ ਸਿਨੁਤਿਕੁਕਿਹਾਰਕਗਲ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ ॥

ਪਲ ਕੋਠਾੜਿ ਊਣਨਕਗਲ ਤਿਨਮੁਮੁ ਪੁਤਿਯ ਪੈਯਰੈ ਤਿਯਾਨੀਕੁਕਿਹਾਰਕਗਲ

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥

ਅਪੁਪੋਠੁਮੁ ਊਹੈ ਨਾਨਕੁ! ਅਨੁਤੁ ਠੈਯੁਵੀਕੁਤੁਤਿਹੁਕੁ ਊਦੈਯਿਲੁ ਗਨੁਤੁ
ਵਿਤੁਤਿਯਾਸੁਤੁਠੈਯੁਮੁ ਕਾਣੁ ਮੁਠਿਯਵਿਲੁਲੈ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥

ਊਵੁਲਕਿਲੁ ਪਲ ਕੋਠਾੜਿ (ਊਣਨਕਗਲ) ਪੈਰੁਮੈਯੁਦੈਯਵਰਕਗਲ
ਊਰੁਕੁਕਿਹਾਰਕਗਲ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥

ਪਲ ਕੋਠਾੜਿ (ਊਣਨਕਗਲ) ਕੁਰੁਦਰੁਕਗਲਕਵੁਮੁ ਅਹਿਯਾਮੈਯੁਦਨੁਮੁ
ਊਗਲਗਨਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕਠੋਰ ॥

ਪਲ ਕੋਆਢਿ (ਆਠਨਕਾਂ) ਕਲ੍ ਇਤਯਮ੍ ਮਹ੍ਰੁਮ੍ ਕਠ੍ਸਨ੍

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ ॥

ਪਲ ਕੋਆਢਿ (ਮਨੀਤਰਕਲੀਨ੍) ਵਹਠਨ੍ਡ ਮਹ੍ਰੁਮ੍
ਊਨਰਸੰਢਿਯਹ੍ਰੁਵਰਕਾਂ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

ਪਲ ਕੋਆਢਿ (ਮਨੀਤਰਕਾਂ) ਮਹ੍ਰੁਵਰਕਲੀਨ੍ ਸੇਲ੍ਵਤ੍ਠੇ
ਤਿਰੁਠੁਕਿਰਾਕਾਂ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦੁਖਨਾ ਕਰਹਿ ॥

ਪਲ ਕੋਆਢਿ (ਆਠਨਕਾਂ) ਪਿਰਰੇ ਅਵਤੁਾਹੁ ਸੇਯਕਿਰਾਕਾਂ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਸੂਮ ਮਾਹਿ ॥

ਪਲ ਕੋਆਢਿ (ਆਠਨਕਾਂ) ਸੇਲ੍ਵਮ੍ ਸੇਕਰਿਕਕ ਊਠੇਪ੍ਪਿਲ੍
ਠੁਪਠੁਠੁਲ੍ਲਨਰ੍.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇਸ ਭੂਮਾਹਿ ॥

ਕੋਆਢਿਕਕਠਨਕਕਾਨੋਾਰ ਪਿਰ ਨਾਠੁਕਲੀਲ੍ ਅਲੇਨ੍ਠੁ ਤਿਰਿਕਿਨ੍ਹਨਰ੍

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥

ਆਠਨ੍ਡਵਰੇ! ਨੀਂਕਾਂ ਂਠੁ ਊਯਿਰਕਲੇ ਠੁਪਠੁਠੁਕਿਰੀਰਕਲੋ,
ਅਠੁਕੇਲ੍ਲਮ੍ ਅਵੇ ਠੁਪਠੁਕਿਨ੍ਹਨ

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾ ਰਚਨਾ ॥੨॥

ਊ ਨਾਨਕ! ਪਡੇਪਪਾਗੀਯਿਨ੍ ਪਡੇਪਪਿਹ੍ਰੁਕੁਮ੍ ਊਲ੍ਲ ਵੀਤ੍ਠਿਯਾਸਮ੍
ਪਡੇਪਪਾਗੀਕੁ ਮਠੁਮੇ ਠੇਰਿਯੁਮ੍. 2. 2

ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ॥

ਊਲਕਿਲ੍ ਕੋਆਢਿਕਕਠਨਕਕਾਨ ਸਿਤ੍ਠਰਕਾਂ, ਪਿਰਮ੍ਮਸ਼ਾਰੀਕਾਂ,
ਯੋਕਿਕਾਂ ਊਲ੍ਲਨਰ੍.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥

ਸੁਵੈਕਲੇ ਅਠੁਪਵੀਕੁਕੁਮ੍ ਪਲ ਕੋਆਢਿ ਮਨ੍ਨਰਕਾਂ ਊਲ੍ਲਨਰ੍

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤ ॥

ਕੋਠਾਢਿਕਣਕਕਾਨ ਵੇਵਵੇਵੇ ਵਕੈਕਯਾਨ ਵੀਲਙਕੁਕਙ ਁਙਙਁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ ॥

ਕੋਠਾਢਿਕਕਣਕਕਾਨ ਁਯੀਰਕਙ ਨੀਂਡਕ ਕਾਲਮ ਵਾਡ ਵੈਕਕਕਪਪਡੁਙਙਁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸੁਵਰਨ ਥੀਵੇ ॥

(ਕਡਵੁਙੀਨ ਕਡਡਁਁਯਾਲ) ਪਲ ਕੋਠਾਢਿਕਙ ਤਙਕਤੁਙੀਨ ਕਮਰ ਮਲੈਕਁਁਕ ਮਾਠੀਯੁਙਙਁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਖੁ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ ॥

ਪਲ ਕੋਠਾਢਿ ਯਕੁਢੀਰਕਁਁ, ਁਯੋਕਕੀਯੀਰਕਁਁ, ਕਾਡਡੇਰੀਕਁਁ ਁਙਙਁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੁਕਰ ਮ੍ਰਿਗਾਚ ॥

ਕੋਠਾਢਿਕਕਣਕਕਾਨ ਪੇਯਕਙ, ਪਨੁਠੀਕਙ ਮਠੁਠੁਁ ਸਿਙਕਙਕਙ ਁਙਙਁ

ਸਭ ਤੇ ਨੈਰੈ ਸਭਹੁ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

ਕਡਵੁਙ ਁਁਁਁਵਰੁਕਕੁਁ ਨੇਰੁਕਕਮਾਨਵਰ, ਁਲਲੋਰੀਡਮੀਰੁਠੁਁ ਵੇਕੁ ਤੋਠੈਵੀਲ ਁਰੁਕਕੀਠਾਰ.

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥

ਹੋ ਨਾਨਕ! ਕਡਵੁਙ ਁਵਵੋਵਾਰੁਵਰੀਡਮੁਁ ਪਰੀਪੂਰਣਮਾਕ ਁਰੁਕਕੀਠਾਰ, ਁਠੇ ਸਮਯਮ ਁਵਰੇ ਤਨੀਮੈਯੀਲ ਁਰੁਕਕੀਠਾਰ. 4 ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥

ਪਲ ਕੋਠਾਢਿ ਯੀਵਰਾਸੀਕਙ ਪਾਠਾਁਠੀਲ ਵਸੀਪਵਰਕਙ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ ॥

ਪਲ ਕੋਠਾਢਿ ਁਠਮਾਕਕਙ ਨਰਕਠੀਲੁਁ, ਸੋਾਰਕਕਠੀਲੁਁ ਵਾਡਕੀਨੁਁਁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ ਮਰਹਿ ॥

ਕੋਠਾਢਿਕਕਣਕਕਾਨ ਁਯੀਰੀਨਙਕਙ ਪੀਰਕਕੀਨੁਁਁ, ਵਾਡਕੀਨੁਁਁ, ਁਰੁਕਕੀਨੁਁਁ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ ॥

ਪਲ ਕੋਠਾੜਿ ਏਯੀਰਕਾਂ ਪਲ ਪੀਰਹਿਕਾਂਗਿਲ ਅਲੈਨੁ
ਕੋਠਾੜਿਰੁਕਕਿਨੁਹਨ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਪਲ ਕੋਠਾੜਿਕਾਂ (ਵੀਠਨ) ਅਮਰਨੁ ਏਠਨਕਿਨੁਹਨ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥

ਕੋਠਾੜਿਕਕਣਕਕਾਨ ਏਠਨਮਾਕਕਾਂ ਕੜਿਨ ਏਠੈਪਪਾਲ
ਸੋਰਵਏਨੁ ਏਏਨੁ ਪੋਕਿਨੁਹਨ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨਵੰਤ ॥

ਪਲ ਕੋਠਾੜਿ ਏਯੀਰਕਾਂ ਵਲਮ ਪੇਹੁਹਨ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ॥

ਕੋਠਾੜਿਕਕਣਕਕਾਨ ਏਠਨਮਾਕਕਾਂ ਸੇਲਵਠੁਠਿਨ ਕਵਲੈਯਿਲ
ਮੁਠੁਕਿਯੁਗਲਨ.

ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ ॥

ਕੜਵੁਗਲ ਗਠੁਕੁ ਵੀਰੁਮਪੁਕਿਰਾਰੋ, ਅਠੁਕੇ ਏਯੀਰਕਾਂਗਲ
ਵੈਠੁਠੁਰੁਕਕਿਰਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੂਭ ਕੈ ਰਾਖੇ ॥੫॥

ਏਹੁ ਨਾਨਕ! ਗਲਲਾਮ ਕੜਵੁਗਲਿਨ ਕੈਯਿਲ ਏਗਲੁ. 5 ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥

ਕੋਠਾੜਿਕਕਣਕਕਾਨ ਏਵਰਾਸਿਕਾਂ ਏਵੁਲਕਿਲ
ਏਠੁਠੁਕਿਯਿਰੁਕਕਿਨੁਹਨ.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ਮੇਲੁਮ ਅਵਰਠੁ ਅਠੁਕੁਮੁਰੈ ਰਾਮਰਿਨ ਪੇਯਰਿਲ ਈਪੁਪੁਠੁਗਲੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੂਭ ਕਉ ਖੇਜੰਤੇ ॥

ਕੋਠਾੜਿਕਕਣਕਕਾਨ ਏਠਨਮਾਕਕਾਂ ਕੜਵੁਗਲਠੁ ਠੇਠੁਕਕੋਠਾੜਿ
ਏਰੁਕਕਿਨੁਹਨ

ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਹੰਤੇ ॥

ਏਠੁਕਾਂ ਏਠਨਮਾਵਿਲ ਕੜਵੁਗਲਕ ਕਾਠਨਕਿਰੀਰਕਾਂ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ॥

ਕੋਠਾਢਿਕਕਣਕਕਾਨ ਊਯਿਰਿਨਾਨਕਾਂ ਓਹੈਰਵਨੈਕ ਕਾਣ
ਵੇਠੁਠੁਮ ਂਁਨਰ ਤਾਕਮ ਕੋਠਾਠੁਡਵੈ.

ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸ ॥

ਅਠੁਠਿਯਾਤ ਓਹੈਰਵਨੈਪ ਪੋਠੁਕਿਰਾਨਕਾਂ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਰਾਹਿ ਸਤਸੰਗੁ ॥

ਪਲ ਕੋਠਾਢਿ ਊਯਿਰਿਨਾਨਕਾਂ ਨਲਲ ਨਿਰੁਵਨਤਠੈ ਕੋਠਾਠੁਕਿਨਰਨ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਰਾ ਰੰਗੁ ॥

ਅਵਰਕਾਂ ਕਡਵੁਲਿਨ ਅਨਪਿਲ ਮਡੁਠੁਮੋ ਮੁਠੁਕਿਯਿਰੁਕਕਿਰਾਨਕਾਂ.

ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥

ਹੋ ਨਾਨਕ! ਠੈਵਨ ਤਾਮੋ ਪਿਰਿਯਮਾਨਵਰ,

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੬॥

ਅਤਠਕੈਯ ਨਪਰਕਾਂ ਂਪੋਠਾਠੁਮ ਅਠਿਰੁਠੁਡਸਾਲਿਕਾਂ. 6॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥

ਪੁਠਿਯਿਨ ਓਨਪਠੁ ਪਕੁਠਿਕਲਿਲੁਮ (ਨਾਨਕੁ) ਠਿਸੈਕਲਿਲੁਮ
ਕੋਠਾਢਿਕਕਣਕਕਾਨ ਊਯਿਰਕਾਂ ਪਿਰਕਕਿਨਰਨ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਵਾਨਮੁਮ, ਪਿਰਪਠੁਸਮੁਮ ਪਲ ਕੋਠਾਢਿ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ ॥

ਕੋਠਾਢਿਕਕਣਕਕਾਨ ਅਵਠਾਰਨਕਾਂ ਵਨੁਠੁਲੰਁਨ.

ਕਈ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੇ ਬਿਸਥਾਰ ॥

ਕਡਵੁਲੰ ਪਲ ਠਨੁਠਿਰਨਕਨੁਡਨ ਪਿਰਪਠੁਸਠੈਠਪ ਪਡੈਠੁਠੁਲੰਁਨਾਰ.

ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰ ॥

ਓਨਠ ਪਿਰਪਠੁਸਮ ਪਲਮੁਰੈ ਪਰਵਿਯੁਲੰਁਨੁ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰ ॥

ਅੁਨਾਲ ਕਡਵੁਲੰ ਂਪੋਠਾਠੁਮ ਓਨਰੈ.

ਆਤਮ ਰਸਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

அவர்கள் சயநலத்தின் இன்பத்தில் எளிதில் மூழ்கிவிடுவார்கள்.

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥

இறைவன் ஒவ்வொரு மூச்சிலும் தன் பக்தர்களைக் கவனித்துக் கொள்கிறான்.

ਨਾਨਕ ਓਇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੧੦॥

ஹே நானக்! அத்தகைய பக்தர்கள் மட்டுமே பரமாத்மாவுக்குப் பிரியமானவர்கள் ॥8॥10॥

ਸਲੋਕੁ ॥

சரணம்

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ஒரு கடவுள் பிரபஞ்சத்தின் மூல காரணம் (படைப்பவர்), அவரைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੧॥

ஹே நானக்! நீரிலும், மண்ணிலும், பாதாளத்திலும், ஆகாயத்திலும் இருக்கும் அந்த கடவுளுக்கு நான் என்னையே தியாகம் செய்கிறேன். 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

அஷ்டபதி

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

ஒவ்வொரு செயலையும் செய்து, உயிர்களால் செய்து முடிக்கின்ற கடவுள் ஒருவரே அனைத்தையும் செய்ய வல்லவர்.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥

அவருக்கு எது பிடிக்குமோ அதுவே நடக்கும்.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥

ஒரு நொடியில் (இறைவன்) இந்தப் பிரபஞ்சத்தை உருவாக்கி அழிப்பவன்.

ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥

அவனுடைய வலிமைக்கு முடிவே இல்லை.

ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ ॥

அவன் கட்டளைப்படி பூமியை நிலைநாட்டினான் மேலும் எந்த ஆதரவும் இல்லாமல் அது (நிலையாக) உள்ளது.

ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥

அவனது கட்டளையால் உற்பத்தி செய்யப்படும் அனைத்தும், இறுதியாக அவன் கட்டளைக்கு அடிபணிகிறான்

ਹੁਕਮੇ ਉਚ ਨੀਚ ਬਿਉਹਾਰ ॥

நல்ல மற்றும் கெட்ட செயல்கள் அவரவர் விருப்பப்படி (கிடைக்கும்) .

ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਪਰਕਾਰ ॥

அவரது உத்தரவின் பேரில் பல வகையான விளையாட்டுகள் மற்றும் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥

பிரபஞ்சத்தை உருவாக்குவதன் மூலம், அவர் தனது மகிமையைக் காண்கிறார்.

ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥

ஹே நானக்! கடவுள் எல்லா உயிர்களிலும் வியாபித்திருக்கிறார்

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥

இறைவன் நாடினால் மனிதன் முக்தி அடைகிறான்.

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਾਥਰ ਤਰਾਵੈ ॥

கடவுள் விரும்பினால் கல்லைக் கூட கடக்க முடியும்

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥

இறைவன் நாடினால் உயிர்களை மூச்சு விடாமல் (மரணத்திலிருந்து) காப்பாற்றுகிறான்.

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੈ ॥

இறைவன் பிரியமானால், மனிதன் கடவுளைப் புகழ்ந்து
கொண்டே செல்கிறான்.

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੈ ॥

இறைவன் நாடினால், பாவிகளையும் காப்பாற்றுகிறான்.

ਆਪਿ ਕਰੈ ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥

கடவுள் தான் எல்லாவற்றையும் செய்கிறார் மற்றும் தன்னை
நினைக்கிறார்.

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥

இந்த உலகத்துக்கும் மற்ற உலகத்துக்கும் கடவுள் தாமே
எஜமானர்.

ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

உள்ளான இறைவன் உலக விளையாட்டை
விளையாடிக் கொண்டே இருக்கிறான், (அதைக் கண்டு) மகிழ்ச்சி
அடைகிறான்.

ਜੇ ਭਾਵੈ ਸੇ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥

இறைவனுக்கு எது விருப்பமோ, அதையே மனிதனையும் செய்ய
வைக்கிறார்.

ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥

ஹே நானக்! அவரை போல் வேறு யாரும் இல்லை

ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥

சொல்லுங்கள், ஒரு மனிதனால் என்ன வேலை செய்ய முடியும்?

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰਾਵੈ ॥

கடவுளுக்கு எது விருப்பமோ, அது (வேலை) உயிரினத்தால்
செய்யப்படுகிறது.

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੇਇ ॥

அது ஒரு மனிதனின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தால், அவர்
எல்லாவற்றையும் கவனித்துக் கொள்ளலாம்.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰੇਇ ॥

ਕਦਵੁள் ਏਤੁ ਪੋਪਾਨੁਤਮਾਕ ਕਰੁਨੁਕਿਹਾਰੋ, ਅਠੈ ਅਵਰੁ
ਸੇਯਕਿਹਾਰੁ.

ਅਨਜਾਨਤ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਚੈ ॥

ਅਹਿਵਿਨਮੇਮਯਾਲੁ, ਮਨੀਤਨੁ ਸਿਹਿਨਿਪਤਿਤਿਲੁ ਮੁਝਕਿਕੁ
ਕਿਦਕਿਹਾਨੁ.

ਜੇ ਜਾਨਤ ਆਪਨ ਆਪ ਬਚੈ ॥

ਅਵਨੁਕੁਕੁਤੁ ਤੇਰੀਨੁਤਾਲੁ, ਅਵਨੁ ਤਨੁਨੈ (ਭੀਮੇਕਲਿਲਿਨੁਨੁ)
ਕਾਪਪਾਹਿਨਿਕੁ ਕੋਗਲੁ ਵੇਨੁਨੁ.

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥

ਮਾਯੇਯਿਲੁ ਤੋਠੈਨੁਤੁ ਅਵਨੁ ਮਨਮੁ ਪਤੁਤੁ ਤਿਸੈਕਲਿਲੁਮੁ
ਅਲੈਕਿਹੁ.

ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥

ਨਾਨੁਕੁ ਮੁਲੈਕਲਿਲੁਮੁ ਸੁਹਿਨਿਵਿਦੁ, ਸਿਹਿਤੁ ਨੇਰੁਤਿਲੁ ਤਿਰੁਮਪਿ
ਵਰੁਕਿਹਾਰੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇ ॥

ਯਾਨੁਦੈਯ ਅਨੁਗਾਲੁ ਈਰੈਵਨੁ ਤਨੁ ਪਕੁਤਿਯੈ ਅਨੁਗੁਕਿਹਾਨੁ.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇਇ ॥੩॥

ਘੋ ਨਾਨਕੁ! ਅਵਰੁ ਆਨੁ ਪੇਯਰਿਲੁ ਊਵਾਨੁਕਪੁਕਿਹਾਰੁ

ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜ ॥

ਊ ਕੁਨੁਤਿਲੁ, ਕਦਵੁਲੁ ਊ ਪੁਮੁ ਪੋਠੈਨੁ ਤਾਝੁਨੁਤੁ (ਮਨੀਤਨੈ)
ਅਰਸਨਾਕੁਕਿਹਾਰੁ (ਅਵਨੁਕੁ ਰਾਝੁਯਤੁਠੈਕੁ ਕੋਗੁਤੁ).

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥

ਓਠੈਕਲੁ ਮੀਤੁ ਕਦਵੁਲੁ ਕਰੁਨੈ ਕਾਦੁਪਵਰੁ

ਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ॥

ਕੁਨੁਨੁਕਲੁ ਪੁਲਪੁਪਦਾਤੁ ਊਯਿਰਿਨਮੁ,

ਤਿਸੁ ਤਤਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

அவரை ஒரு நொடியில் பத்து திசைகளிலும் பிரபலமாக்குகிறது.

ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ ॥

ஜெகதீஷ், உலகத்தின் அதிபதி, அவர் தனது அருளை வழங்குகிறார்,

ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸ ॥

அவன் தன் செயல்களின் கணக்கை எண்ணுவதில்லை.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥

இந்த ஆன்மா, உடல் அனைத்தும் அவர் கொடுத்த மூலதனம்.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

ஒவ்வொரு இதயத்திலும் முழுமையான பிரம்மத்தின் ஒளி உள்ளது.

ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ ॥

அவரே இந்த படைப்பை உருவாக்கியுள்ளார்.

ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥੪॥

ஹே நானக்! நான் அவருடைய மகிமையால் வாழ்கிறேன்

ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ ॥

இந்த உயிரினத்தின் சக்தி அதன் சொந்த கைகளில் இல்லை, ஏனெனில்

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੇ ਨਾਥ ॥

எல்லாவற்றுக்கும் எஜமானர் ஒருவரே அனைத்தையும் செய்து உயிர்கள் மூலம் நடக்கச் செய்பவர்

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥

பாவப்பட்ட ை உயிரினம் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிகிறது

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ ॥

எது கடவுளுக்குப் பிரியமோ அதுவே இறுதியில் நடக்கும்.

ਕਬਹੂ ਉਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ ॥

ਮਨੀਤਨ ਸਿਲ ਸਮਯਾਂਕਲੀਲ ਊਯਰ ਯਾਤੀਯੀਲੁਮ ਸਿਲ ਸਮਯਮ ਤਾਝੰਨਤ ਸਾਤੀਯੀਲੁਮ ਵਾਝੰਕੀਰਾਨ.

ਕਬਹੂ ਸੈਗ ਹਰਖ ਰੰਗਿ ਹਸੈ ॥

ਸਿਲ ਸਮਯਮ ਤੁਕਕਤੀਲ ਸੋਕਮਾਕਵਮ, ਸਿਲ ਸਮਯਮ ਸਨਠੋਯਠੀਲ ਮਕੀਝੰਸੀਯਾਕਵਮ ਸਿਰੀਪਪਾਨ.

ਕਬਹੂ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ ॥

ਸਿਲ ਸਮਯਾਂਕਲੀਲ ਵਿਮਰਸਿਪਪਤੁ ਅਵਰੁਦੇਯ ਠੋਠਾਝੀਲ.

ਕਬਹੂ ਉਭ ਅਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥

ਸਿਲ ਸਮਯਮ ਵਾਨਾਤੀਲੁਮ ਸਿਲ ਸਮਯਾਂਕਲੀਲ ਪਾਠਾਗ ਊਲਕਤੀਲੁਮ ਊਰੁਪਪਾਰ.

ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥

ਸਿਲ ਸਮਯਾਂਕਲੀਲ ਅਵਰ ਪੀਰਮਮਨੀਨ ਕਰੁਠੈਠ ਅਹੀਨਠਵਰ.

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੫॥

ਠੋਠ ਨਾਨਕ! ਕਦਵਠੇ ਮਨੀਠਨੈ ਠਨੰਨੋਠਠ ਊਨੈਨਾਤੀਕ ਕੋਗਲਪਵਰ.

ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਊਨਠ ਊਯੀਰੀਨਮ ਸਿਲ ਨੋਰਾਂਕਲੀਲ ਪਲ ਵਕੈਯਾਨ ਨੁਨਾਂਕਨੈ ਨੀਕਝੰਤੀਕੀਰੁਠ.

ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਸਿਲ ਨੋਰਾਂਕਲੀਲ ਅਵਰ ਊਰਵਮ ਪਕਲੁਮ ਤੁਾਂਕੁਵਾਰ.

ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਸਿਲ ਨੋਰਾਂਕਲੀਲ ਅਵਰ ਠਨਾਤੁ ਪੇਰੁਮ ਕੋਪਠੀਲ ਪਯਾਂਕਰਮਾਕ ਮਾਹੁਕੀਰਾਰ.

ਕਬਹੂ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲ ॥

ਸਿਲ ਸਮਯਮ ਠਲੋਰੁਦੇਯ ਕਾਲ ਤੁਾਸੀਯਾਕਵਮ ਊਰੁਪਪਾਰ.

ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਬਰੈ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥

ਸਿਲ ਸਮਯਮ ਪੇਰੀਯ ਰਾਯਾਵਾਕ ਮਾਹੀਵੀਠੁਵਾਰ.

ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ ॥

சில சமயங்களில் அவர் ஒரு தாழ்ந்த பிச்சைக்காரன் போல் மாறுவேடமிடுவார்.

ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥

சில சமயங்களில் அவப்பெயரை சந்திக்க நேரிடும்.

ਕਬਹੂ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

சில நேரங்களில் அவர் மிகவும் நல்லவர் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਵ ਹੀ ਰਵੈ ॥

இறைவன் அவரைக் காத்துக்கொள்வது போல, ஆன்மாவும் வாழ்கிறது.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਰੈ ॥੬॥

குருவின் அருளால் நானக் உண்மையை மட்டுமே பேசுகிறார்

ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖਾਨੁ ॥

சில சமயங்களில் ஒரு மனிதன் தன்னை அறிஞனாகக் காட்டி உபதேசம் செய்கிறான்.

ਕਬਹੂ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ॥

சில சமயம் மௌன துறவி போல தியானத்தில் இருப்பார்.

ਕਬਹੂ ਤਟ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨ ॥

சில சமயங்களில் புனித யாத்திரை தலங்களின் கரைகளுக்குச் சென்று குளிப்பார்.

ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ॥

சில சமயங்களில் சித்தனாகவும், தேடுபவராகவும் மாறி, தன் வாயால் அறிவை அளிக்கிறார்.

ਕਬਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ ॥

சில நேரங்களில் மனிதன் ஒரு புழுவாகவோ, யானையாகவோ அல்லது காத்தாடியாகவோ இருப்பான்

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ ॥

ਮੇਲੁਮੁ ਤੋਟਾਰੁਨੁ ਪਲ ਪਿਰਵਿਕਲੀਲੁ ਅਲੇਨੁ ਕੋਣੁ ਕੋਣੁ
ਇਰੁਕੁਕਿਰੁਤੁ.

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਰਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥

ਓਰੁ ਪਲ ਤੇਯੁਵਵਾਤਿਯੇਪੁ ਪੋਲਵੇ, ਅਵਰੁਮੁ ਪਲ ਵਡਿਵਨੁਕਲੀਲੁ
ਕਾਣੁਪੁਪੁਕਿਰੁਰਾਰੁ.

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ ॥

ਇਰੇਵਨੁ ਪਾਰੁਵੇਯੀਲੁ ਨੁਨੁਮਾਨੁਕਿਰੁਰਾਨੁ

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਹੋਇ ॥

ਏਤੁ ਅਵਰੁਕੁ ਨੁਨੁਰਾਕੁਤੁ ਠੋਨੁਨੁਕਿਰੁਠੋ ਅਤੁਵੇ ਨੁਕੁਕੁਮੁ

ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੭॥

ਹੋ ਨਾਨਕੁ! ਵੇਰੁ ਯਾਰੁਮੁ ਇਲੁਲੇ

ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ॥

ਇਨੁਤੁ ਏਯੀਰਿਨੁਮੁ ਏਪੁਪੋਠਾਵਤੁ ਨੁਲੁਲੁ ਸੁਕੁਵਾਸੁਮੁ ਕੀਡੇਤੁਠਾਲੁ

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਅਨੁਤੁ (ਪੁਨੀਤ) ਇਡੁਤੁਤੁਲੀਰੁਨੁਤੁ ਅਵਨੁ ਮੰਨੁਨੁਮੁ ਵਰੁਵਤੁਲੁਲੇ.

ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਅਵਨੁ ਏਲੁਲੁਤੁਤੁਲੁ ਅਹੀਵੁ ਓਲੀ ਇਰੁਕੁਕਿਰੁਤੁ.

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ਅਨੁਤੁ ਏਰੇਵੀਡੁਮੁ ਏਨੁਨੁਮੁ ਅਠੀਵਤੁਲੁਲੇ.

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥

ਯਾਰੁਡੇਯੁ ਮਨੁਮੁ ਏਡੁਲੁਮੁ ਕੁਡੁਵੁਲੀਨੁ ਪੇਯਰੀਲੁਮੁ ਅਨੁਪੀਲੁਮੁ
ਘੁਠੁਕੀਯੀਰੁਕੁਕੁਮੁ.

ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਅਤੁ ਏਪੁਪੋਠੁਮੁ ਤੇਯੁਵੀਕੁਤੁਡੁਨੁ ਵਾਠੁਕਿਰੁਤੁ.

ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥

ਤੁਨੁਨੁਨੁਰੁ ਵਨੁਤੁ ਤੁਨੁਨੁਨੁਰੀਲੁ ਕੁਲੁਪੁਪੁਤੁ ਪੋਲੁ,

ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥

அதுபோலவே அவனது ஒளி உச்ச ஒளியில் இணைகிறது.

ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸੁਮ ॥

அவனுடைய இயக்கம் (பிறப்பு-இறப்பு) முடிந்து அவன் மகிழ்ச்சியை அடைகிறான்.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੮॥੧੧॥

ஹே நானக்! அத்தகைய இறைவன் மீது நான் எப்போதும் தியாகம் செய்கிறேன்

ਸਲੋਕੁ ॥

சரணம்

ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ ॥

நிர்வாண இயல்பு கொண்ட மனிதன் மகிழ்ச்சியில் வாழ்கிறான். தன் அகங்காரத்தை விட்டு, அடக்கமாகிறான்.

ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ॥੧॥

ஹே நானக்! பெரிய அகங்கார மக்கள் தங்கள் சொந்த அகங்காரத்தில் அழிக்கப்படுகிறார்கள்.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

அஷ்டபதி

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ஆட்சிப் பெருமையை நெஞ்சில் கொண்டவர்

ਸੇ ਨਰਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥

அத்தகைய நபர் நரகத்தில் இருக்கும் ஒரு நாய்

ਜੇ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੇਬਨਵੰਤੁ ॥

தன் அகங்காரத்தில் தன்னை மிகவும் அழகாக (இளமை நிரம்பிய) நினைக்கும் மனிதன்,

ਸੇ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ॥

இது மலம் கழிக்கும் புழு.

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥

ਅந்த ਨਪਰ ਤਨ੍ਹੈ ਨਲਲ ਸੇਯਲਕਲ ਕੋਕਾਨੁਡਵਰ ਂਨ੍ਹੁ
ਅਯੋਕਕਪੁਕੁਰਿਹਾਰ.

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭੂਮਾਵੈ ॥

ਪਿਰਪੁ ਮਨ੍ਹੁਮੁ ਂਹੁਪੁ ਸੁਝਹੁਸਿਯਿਲ ਸਿਕੁਕਿ, ਅਵਰ ਪੇਰੁਮਪਾਲਾਨ
ਂਨਕਲਿਲ ਅਲਕੁਰਿਹਾਰ.

ਪਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ਤਨੁ ਸੇਲਵਤੁਤੈਯੁਮੁ, ਨਿਲਤੁਤੈਯੁਮੁ ਪੇਰੁਮੈਯਾਕਕੁ ਕੋਕਾਨੁਡ
ਖੁਰਿਨਮੁ

ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥

ਅਵਰ ਮੁਡੁਲਾਗੁ, ਕੁਰੁਡਰ ਮਨ੍ਹੁਮੁ ਅਹਿਯਾਮੈ.

ਕਰਿ ਕਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥

ਯਾਰੁਦੈਯ ਂਤਯਤੁਤਿਲ ਂਹੈਵਨੁ ਕੁਰੁਪੈਯੁਡਨੁ ਪਨਿਵੈ
ਂਰਪੁਕੁਕੁਰਿਹਾਨੋ, ਅਨੁਤ ਨਪਰ

ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਮੁਕਤੁ ਆਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥

ਹੋ ਨਾਨਕੁ! ਅਪੁਪੁਪੁਪੁਪੁਪੁਪੁਪੁ ਂਮੈਯਿਲ ਮੁਕੁਤਿਯੈਯੁਮੁ,
ਮਹੁਮੈਯਿਲ ਸੁਕੁਤੁਤੈਯੁਮੁ ਅਡੈਕੁਰਿਹਾਨੁ.

ਪਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥

ਸੇਲਵਤੁਤਿਲ ਪੇਰੁਮਿਤਮੁ ਕੋਕਾਨੁਡਵਨੁ

ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ਂਤੁਵੁਮੁ, ਂਰੁ ਵੈਕੁਕੋਕੋਲੁ ਕੁਡ ਅਵਰੁਡਨੁ ਸੇਲੁਲਾਤੁ.

ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਉਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸ ॥

ਂਰੁ ਪੇਰਿਯ ਂਰਾਨੁਵਮੁ ਮਨ੍ਹੁਮੁ ਮਕੁਕਲ ਮੀਤੁ ਨਮੁਪਿਕੁਕੈ ਵੈਕੁਕੁਮੁ
ਮਨਿਤਨੁ

ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥

ਂਰੁ ਨੋਨਾਧਿਯਿਲ ਅਝਿਨੁਤੁ ਵਿਕੁਕੁਰਿਹਾਨੁ.

ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ॥

ਤਨੁਨੈ ਮਿਕੁਵੁਮੁ ਸਕੁਤੁ ਵਾਯੁਨੁਤੁਤਾਕ ਨਿਨੈਕੁਕੁਮੁ ਮਨਿਤਨੁ

ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥

ਅਵਨ੍ ਓਰੁ ਨੋਨਾਢਿਯਿਲ ਪਸੁਪਮ ਓਕਿਵਿਠੁਵਾਨ੍

ਕਿਸੈ ਨ ਬਚੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਤਨ੍ ਅਕੁਨ੍ਗਕਾਰਠਿਲ ਯਾਰੈਯੁਮ ਪੋਰੁਠਪਠੁਠਤਾਠ ਮਨਿਠਨ੍,

ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥

ਯਮ੍ਰਾਙੁ ਅਵਰੁਕੁਕੁ ਮੁਢਿਵਿਲ ਪੋਰੁਮ ਸੋਕਠਠੈਠਠ ਤਰੁਕਿਰਾਠ.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਹੋ ਨਾਨਕੁ! ਕੁਰੁਵਿਨ੍ ਅਰੁਗਾਲ੍ ਅਕੁਨ੍ਠੈਠ ਓਙਿਨ੍ਠਵਰੁ

ਸੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

ਅਪੁਢਿਪੁਢੁਵਰੁਠਾਨ੍ ਓਰੈਵਨਿਨ੍ ਨੀਠਿਮਨ੍ਠਠਿਲ
ਓਰੁਕੁਕੋਗਾਲੁਪੁਠੁਕਿਰਾਠ.

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਧਾਰੇ ॥

ਓਰੁਵਨ੍ ਕੋਢਿਕੁਕੁਨੁਕੁਕਾਨ ਨੁਰੁਸੋਢਲੁਕਗੈਸੁ ਸੋਢੁਵਠਿਲ
ਪੋਰੁਮੈ ਕੋਗੈਕਿਰਾਨ੍

ਸੁਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥

ਅਠਨਾਲ੍ ਅਵਰੁ ਕਸੁਢਪੁਠੁਕਿਰਾਠ, ਅਵਰੁਢੈਠ ਅਨੈਠਠੁ
ਵੋਲੈਕੁਗੁਨੁ ਵੀਨਾਕਿਨ੍ਠਨ.

ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ॥

ਪਲ ਤੁਰੁਕੁਗੈ ਸੋਢੁਪਵਨ੍ ਅਕੁਨ੍ਠੈਠਠਠਕਿਰਾਨ੍

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥

ਅਵਰੁ ਮੀਨੁਠੁਮ, ਮੀਨੁਠੁਮ ਨਰਕੁਮ ਮਨ੍ਠੁਮ ਸੋਗਾਰੁਕੁਕਠਿਲ
ਪਿਰੁਕੁਕਿਰਾਠ.

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦੂਵੈ ॥

ਮਿਕੁਨ੍ਠ ਮੁਢੁਰੁਸਿਕੁਗੁਕੁਪੁ ਪਿਰੁਕੁਮ ਯਾਰੁਢੈਠ ਓਠਠਮ
ਠਾਙੁਮੈਠਠੁ ਓਲੁਲੈ

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥

அப்படியானால், அந்த மனிதன் எப்படி கடவுளின் நீதிமன்றத்திற்கு செல்ல முடியும் என்று சொல்லுங்கள்?

ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

மனிதன் தன்னை நல்லவன் என்று அழைக்கிறான்

ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥

நல்லது அவனை நெருங்காது.

ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥

ஹே நானக்! யாருடைய மனமோ அனைவரின் கால் தூசி ஆகிறது

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੩॥

தூய அழகு உடையவர்.

ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥

எனக்கு ஏதாவது நடக்கலாம் என்று மனிதன் புரிந்துகொள்ளத் தொடங்கும் வரை

ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

அதுவரை அவருக்கு எந்த மகிழ்ச்சியும் கிடைக்காது.

ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥

நான் ஏதாவது செய்கிறேன் என்று மனிதன் புரிந்து கொள்ளத் தொடங்கும் வரை,

ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥

அதுவரை கர்ப்பப்பையின் பிறப்புறுப்பில் அலைந்துகொண்டே இருப்பார்.

ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੇਉ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ ॥

ஒருவர் ஒருவரை எதிரியாகவும், ஒருவரை நண்பராகவும் கருதும் வரை,

ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥

அதுவரை அவன் மனம் நிலையாக இல்லை.

ਜਬ ਲਗੁ ਮੇਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥

ਮாயਾ என்ற மாயையில் மனிதன் மூழ்கியிருக்கும் வரை

ਤਬ ਲਗੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥

அதுவரை யம்ராஜ் அவனைத் தண்டித்துக்கொண்டே இருக்கிறான்

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥

இறைவனின் அருளால் மனிதனின் கட்டுகள் உடைந்தன.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥੪॥

ஹே நானக்! குருவின் அருளால் அகங்காரம் நீங்கும்.

ਸਹਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥

ஆயிரக்கணக்கில் சம்பாதித்தாலும் லட்சக்கணக்கில் மனிதன் ஓடுகிறான்

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

செல்வத்தைத் தேடுவதில் அவருக்குத் திருப்தி இல்லை.

ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ ॥

மனிதன் பெரும்பாலும் சிற்றின்ப இன்பங்களை அனுபவிப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளான்

ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥

அவர் திருப்தியடையவில்லை, அதற்காக ஏங்குகிறார்.

ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀ ਕੇਉ ਰਾਜੈ ॥

சந்தோஷம் இல்லாமல் யாருக்கும் திருப்தி இல்லை.

ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥

அவனுடைய எல்லா வேலைகளும் கனவின் ஆசைகளைப் போல வீணானவை.

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

இறைவனின் திருநாமத்தை உச்சரிப்பதால் எல்லா சுகமும் கிடைக்கும்.

ਬਡਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ஒரு அதிர்ஷ்டசாலி மட்டுமே பெயர் பெறுகிறார்

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

இறைவன் தாமே அனைத்தையும் செய்து, உயிர்கள் மூலம் நடக்கச் செய்ய வல்லவன்.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੫॥

ஹே நானக்! எப்பொழுதும் ஹரி நாமத்தை ஜபம் செய்

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

செய்பவரும் செய்ய வைப்பதும் கடவுள் மட்டுமே.

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥

சிந்தித்துப் பாருங்கள், உயிரினத்தின் கட்டுப்பாட்டில் எதுவும் இல்லை.

ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥

மனிதன் கடவுள் வைத்திருக்கும் தரிசனம் போல் ஆகிவிடுகிறான்.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

இறைவன் தானே எல்லாம்.

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਨੇ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ॥

அவர் எதைச் செய்தாலும் அவருடைய விருப்பத்தின்படிதான்.

ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਹੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

அவர் தொலைவில் இருந்தாலும் எல்லோருடனும் இருக்கிறார்.

ਬੁਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥

அவர் புரிந்துகொள்கிறார், பார்த்து முடிவு செய்கிறார்.

ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥

கடவுள் ஒருவரே, அவருக்கு பல வடிவங்கள் உள்ளன.

ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥

கடவுள் இறப்பதுமில்லை, அழிவதுமில்லை, அவர் வரவுமில்லை, போவதுமில்லை.

ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ஹே நானக்! கடவுள் எல்லாவற்றிலும் எப்போதும் இருக்கிறார்

ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ ॥

அவரே பிரசங்கிக்கிறார், அவரே புரிந்துகொள்கிறார்

ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥

கடவுள் தானே எல்லோருடனும் கலந்திருக்கிறார்.

ਆਪਿ ਕੀਨੇ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

அவர் தன்னை விரிவுபடுத்திக் கொண்டார்.

ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

எல்லாம் அவனுடையது, அவனே படைப்பவன்.

ਉਸ ਤੇ ਤਿੰਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

சொல்லுங்கள், அதிலிருந்து வேறு ஏதாவது இருக்க முடியுமா?

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥

எல்லா இடங்களிலும் அவற்றின் எல்லைகளிலும் ஒரே கடவுள் இருக்கிறார்

ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥

அவரே தனது லீலைகளை செய்யப் போகிறார்.

ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਪਾਰ ॥

அவர் புகழ்ச்சியை உருவாக்குகிறார், அவருடைய நிறங்கள் எல்லையற்றவை.

ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਹਿ ॥

அவரே உயிர்களின் மனதில் வசிக்கிறார், தனது மனதில் (உயிரினங்களை) நிலைநிறுத்தியுள்ளார்.

ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੭॥

ஹே நானக்! அதை (இறை) மதிப்பிட முடியாது

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥

உலகத்தின் இறைவன், பரமாத்மா, எப்போதும் உண்மை.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿਆਨੀ ॥

குருவின் அருளால் ஒரு அபூர்வ மனிதர்தான் இதைப் பற்றிப் பேசியுள்ளார்.

ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ ॥

எல்லோரையும் படைத்த கடவுள் உண்மையும் கூட.

ਕੋਟਿ ਮਯੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ॥

கோடிகளில் அரிதான ஒருவருக்கு மட்டுமே அவரைத் தெரியும்.

ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ॥

கடவுளே ! உங்கள் வடிவம் மிகவும் அழகு.

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ॥

கடவுளே ! நீங்கள் மிகவும் அழகானவர், மகத்தானவர் மற்றும் தனித்துவமானவர்.

ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥

கடவுளே! உங்கள் பேச்சு மிகவும் தூய்மையானது, மற்றும் இனிமையானது.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸ੍ਰਵਨ ਬਖਾਣੀ ॥

ஒவ்வொருவரும் தங்கள் காதுகளால் அதைக் கேட்டு விளக்குகிறார்கள்.

ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪੁਨੀਤ ॥

அவர் பரிசுத்தமாகிறார்

ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੮॥੧੨॥

ஹே நானக்! இதயத்தில் அன்புடன் இறைவனின் திருநாமத்தை உச்சரிப்பவர்

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਰਣਮੰ

ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੈ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੈ ਜਨੁ ਉਪਰਨਹਾਰ ॥

துறவிகளின் அடைக்கலத்திற்கு வருபவர் முக்தி பெறுகிறார்.

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥

ஹே நானக்! துறவிகளைக் கண்டிப்பதன் மூலம், உயிரினம் மீண்டும் மீண்டும் பிறக்கிறது.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

அஷ்டபதி.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥

ஒரு துறவியை மகிழ்ச்சியடையச் செய்வதன் மூலம், ஒருவரின் ஆயுட்காலம் குறைகிறது.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥

ஒரு துறவியைக் காயப்படுத்துவதன் மூலம் மனிதன் யமதூதரிடம் இருந்து தப்பிக்க முடியாது.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

ஒரு துறவியை காயப்படுத்துவதன் மூலம், ஒரு மனிதனின் அனைத்து மகிழ்ச்சியும் அழிக்கப்படுகிறது.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥

ஒரு துறவியைக் காயப்படுத்துவதன் மூலம், ஒரு மனிதன் நரகத்திற்குச் செல்கிறான்.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ ॥

ஒரு துறவியைக் காயப்படுத்தினால், புத்தி கெட்டுவிடும்.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੇਭਾ ਤੇ ਹੀਨ ॥

ஒரு துறவியை காயப்படுத்துவதன் மூலம், ஒரு மனிதனின் பெருமை முடிவடைகிறது.

ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥

துறவியால் இகழ்ந்த மனிதனை யாராலும் காக்க முடியாது.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਥਾਨ ਭ੍ਰਸਟੁ ਹੋਇ ॥

ஒரு துறவியை காயப்படுத்தினால், அந்த இடம் கெட்டுவிடும்.

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥

துறவி தானே அருள் இல்லம் அருளினால்

ਨਾਨਕ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥

ஹே நானக்! அவதூறு செய்பவன் கூட (கடலில் இருந்து) நல்ல சகவாசத்தில் கடந்து செல்கிறான்.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੂਖਨ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ॥

ஒரு துறவியைக் காயப்படுத்தினால், முகம் எட்டு.

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥

துறவியை புண்படுத்தும் மனிதன் காகம் போல் விமர்சித்துக் கொண்டே இருக்கிறான்.

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਪਾਇ ॥

ஒரு துறவியைக் காயப்படுத்தியதன் மூலம், ஒரு மனிதன் பாம்பின் வயிற்றில் விழுகிறார்.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ॥

துறவியைத் துன்புறுத்துபவர் பூச்சிகள் முதலிய திரிகட் யோனியில் அலைகிறார்.

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ॥

துறவியைக் காயப்படுத்துபவர் ஆசைத் தீயில் எரிந்துகொண்டே இருக்கிறார்.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਭੁ ਕੇ ਛਲੈ ॥

துறவியைக் காயப்படுத்துபவர் எல்லோரிடமும் ஏமாற்றிக்கொண்டே இருக்கிறார்.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

ஒரு துறவியைக் காயப்படுத்துவதன் மூலம், ஒரு மனிதனின் அனைத்து மகிமையும் அழிக்கப்படுகிறது.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥

ஒரு துறவியைத் துன்புறுத்துவதன் மூலம், மனிதன் தாழ்ந்தவர்களில் தாழ்ந்தவனாக மாறுகிறான்.

ਸੰਤ ਦੇਖੀ ਕਾ ਥਾਉ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥

துறவியின் குற்றவாளிக்கு மகிழ்ச்சியின் ஆதரவு இல்லை.

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

ஹே நானக்! ஒரு துறவி மகிழ்ச்சி அடைந்தால், அவதூறு செய்பவனும் முக்தி அடைகிறான்.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ ॥

துறவியை விமர்சிப்பவன் மிக மோசமான செயலைச் செய்பவன்.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥

ஒரு துறவியைக் குறை கூறுபவர் ஒரு கணம் கூட மகிழ்ச்சியைப் பெறுவதில்லை.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥

துறவியை விமர்சிப்பவன் பெரிய கொலைகாரன்.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾਰਾ ॥

ஒரு துறவியை நிந்திக்கிறவன் கடவுளால் ஒதுக்கப்படுகிறான்

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ॥

துறவியை விமர்சிப்பவர் அரசாங்கத்தில் இருந்து காலியாக இருக்கிறார்.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ ॥

துறவியை விமர்சிப்பவர் மகிழ்ச்சியற்றவராகவும், ஏழையாகவும் மாறுகிறார்.

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ ॥

துறவியை இழிவுபடுத்துபவனுக்கு எல்லா நோய்களும் வரும்.

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗ ॥

ஒரு துறவியை விமர்சிப்பவர் எப்போதும் பிரிந்து வாழ்கிறார்.

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੇਖ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥

துறவியைக் கண்டனம் செய்வதும் பெரும் பாவம்.

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥੩॥

ஹே நானக்! துறவிக்கு விருப்பமானால், அவருக்கும் சுதந்திரம் கிடைக்கும்.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ॥

ஒரு துறவியின் குற்றவாளி எப்போதும் தூய்மையற்றவர்.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥

ஒரு துறவியின் குற்றவாளி எந்த மனிதனுக்கும் நண்பன் அல்ல.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਲਾਰੈ ॥

துறவியின் குற்றவாளி தண்டிக்கப்படுகிறான் (தர்மராஜால்).

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਰੈ ॥

துறவியின் குற்றத்தை அனைவரும் கைவிடுகிறார்கள்.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ஒரு துறவியின் குற்றவாளி மிகவும் அகங்காரமான நபர்.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥

ஒரு துறவியின் குற்றவாளி எப்போதும் ஒரு பாவி.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

ஒரு துறவியின் குற்றவாளி பிறந்து இறந்து கொண்டே இருக்கிறான்.

ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥

துறவியைப் பற்றி அவதூறு செய்பவன் மகிழ்ச்சியின்றி காலியாகிறான்.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥

துறவியின் குற்றவாளிக்கு வாழ இடம் கிடைக்காது

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

நானக்! துறவி சோதிக்கப்பட்டால், அவர் அவருடன் இணைகிறார்

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੁਟੈ ॥

ਤੁਹਾਡੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨਿਰੋਲੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰੀ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥

ਤੁਹਾਡੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਜਿਹੀ ਵੇਲੇ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ
ਪੇਚੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ ॥

ਤੁਹਾਡੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਪਾਪਕਰਮਾਂ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਉਝੜਿ ਪਾਈਐ ॥

ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਜਿਹੀ ਪਾਪਾਂ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਥੋਥਾ ॥

ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ
ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ.

ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ ॥

ਉਹ ਜਿਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀ ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ.

ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਜਿਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ
ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ.

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥੫॥

ਘੋੜੇ ਨਾਲ! ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ,
ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥

ਤੁਹਾਡੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ.

ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮਛਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥

ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਭੂਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥

ਤੁਹਰਵੀਯਿਨ ਕੁਹਰਹਵਾਗੀ ਈਪੋਪੋਤੁਮ ਪਸਿਯੁਦਨ ਇਰੁਪਪਾਰ,
ਓਰੁਪੋਪੋਤੁਮ ਤਿਰੁਪਤਿਯਦੈਯਮਾਟਟਾਰ.

ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧੂਐ ॥

ਈਰਿਪੋਪਾਨੁਗਾਲ ਨੇਰੁਪਪੁ ਤਿਰੁਪਤਿ ਅਦੈਯਾਤੁਤੁ ਪੋਲ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੇਲਾ ॥

ਤੁਹਰਵੀਯਿਨ ਕੁਹਰਹਵਾਗੀ ਤਨੀਯਾਕ ਕੀਦਕਕਿਰਾਨ

ਜਿਉ ਬੁਆੜੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥

ਊਗੀਰੁਨੁਤੁ ਈਰਿਕਕਪਟਟ ਈ ਵਯਲਿਲ ਪਯਨਹੁਰੁਤੁ ਪੋਲ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ਓਰੁ ਤੁਹਰਵੀਯਿਨ ਕੁਹਰਹਵਾਗੀ ਮਤਤੁਤਾਲ ਸਿਠੈਕਕਪਟਟਕਿਰਾਨ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤ ॥

ਤੁਹਰਵੀਯਿਨ ਕੁਹਰਹਵਾਗੀ ਈਪੋਪੋਤੁਮ ਪੋਪਾਯੁ ਸੋਲਲਿਕਕੋਕਾਨੁਡੇ
ਇਰੁਪਪਾਰ.

ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਇਆ ॥

ਅਵਤੁਹੁ ਸੋਧਪਵਨੀਨ ਤਲੈਵੀਤਿ ਔਰਮਪਮ ਮੁਤਲੈ
ਇਪਪਠਿਤੁਤਾਨ ਈਮੁਤਪਟਟਿਰੁਕਕਿਰੁਤੁ.

ਨਾਨਕ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਥਿਆ ॥੬॥

ਘੋ ਨਾਨਕ! ਇਰੈਵਨੁਕੁ ਈਤੁ ਵਿਰੁਪਪਮੋ ਅਤੁਵੈ ਨੁਟਕੁਕੁਮ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥

ਤੁਹਰਵੀਯਿਨ ਕੁਹਰਹਵਾਗੀ ਅਸਿੰਗਕਮਾਕਿਰਾਨ.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

ਤੁਹਰਵੀਯੈਕ ਕੁਹਰਮ ਸਾਟੁਪਵਰ ਕੁਟਵੀਨੀਨ ਨੀਤਿਮਨੁਰੁਤੁਤਿਲ
ਤਨੁਟਨੈ ਪੋਹੁਕਿਰਾਰ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥

ਓਰੁ ਤੁਹਰਵੀਯਿਨ ਕੁਹਰਹਵਾਗੀ ਈਪੋਪੋਤੁਮ ਮਰਨੁਤੁਤਿਰੁਕੁ ਅਰੁਕਿਲ
ਇਰੁਕਕਿਰਾਰ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥

துறவியின் குற்றவாளி வாழ்க்கைக்கும் மரணத்திற்கும் இடையில் தொங்குகிறார்.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥

துறவியின் குற்றவாளியின் நம்பிக்கை நிறைவேறவில்லை.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥

துறவியின் குற்றவாளி ஏமாற்றத்துடன் செல்கிறான்

ਸੰਤ ਕੈ ਦੇਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥

துறவி குற்றவாளிகளில் ஸ்திரத்தன்மையைக் காணவில்லை

ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥

கடவுளின் விருப்பப்படி, மனிதன் ஆகிறான்.

ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥

முற்பிறவியின் செயல்களை யாராலும் அழிக்க முடியாது.

ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥

நானக்! உண்மையான இறைவனுக்கு எல்லாம் தெரியும்

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

எல்லா உயிர்களும் அந்த இறைவனுக்கே சொந்தம்.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥

எப்போதும் அவருக்கு வணக்கம் செலுத்துங்கள்.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

இரவும், பகலும் கடவுளைத் துதித்துக்கொண்டே இருங்கள்.

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥

உங்கள் ஒவ்வொரு மூச்சிலும், அவரைத் தியானித்துக் கொண்டே இருங்கள்.

ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥

எல்லாம் அவரால் (கடவுள்) செய்யப்படுகிறது.

ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੇ ਥੀਆ ॥

கடவுள் மனிதர்களை அதே வழியில் உருவாக்குகிறார், எனவே அவர்கள் ஒரே மாதிரியாக இருப்பார்கள்.

ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੇ ਆਪਿ ॥

ஒரு கடவுள் தன்னைக் கொன்று பாதுகாக்கிறார்.

ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥

மனிதனின் கட்டுப்பாட்டில் எதுவும் இல்லை.

ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

அவருடைய கட்டளைகளைப் புரிந்துகொள்வதன் மூலம் மகிழ்ச்சி அடையப்படுகிறது.

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥

சேக் என்ற பெயரைக் கட்டி தொண்டையில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ஹே நானக்! அந்த இறைவனை எப்போதும் நினைவு செய்யுங்கள்

ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਰੈ ਕੋਇ ॥੧॥

எந்த தொந்தரவும் இருக்காது

ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥

உங்கள் மனதில் கடவுளைத் துதியுங்கள்.

ஹே என் மனமே! சத்தியத்தின் வேலையைச் செய்யுங்கள்.

ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥

நாமத்தின் அமிர்தத்தைப் பருகினால் உங்கள் நாக்கு தூய்மையாகும்.

ਸਦਾ ਸੁਰੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ ॥

மேலும் உங்கள் ஆன்மாவை என்றென்றும் அமைதிப்படுத்துவீர்கள்.

ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥

கடவுளின் அற்புதத்தை உங்கள் கண்களால் பாருங்கள்.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ॥

சத்சங்கதியில் சந்திப்பதால், மற்ற அனைத்து தொடர்புகளும் மறைந்துவிடும்.

ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਰੋਬਿੰਦ ॥

உங்கள் கால்களால் கோவிந்தரின் பாதையில் நடக்கவும்.

ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥

ஒரு கணம் கூட ஹரியை ஜபிப்பதால் பாவங்கள் நீங்கும்.

ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸ੍ਰਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥

இறைவனை சேவித்து, ஹரி கதாவை உங்கள் காதுகளால் கேளுங்கள்.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਉਜਲ ਮਥਾ ॥੨॥

ஹே நானக்! (இதனால்) உங்கள் தலை ஆண்டவரின் அவையில் பிரகாசிக்கும்

ਬਡਭਾਗੀ ਤੇ ਜਨ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥

அந்த மனிதர்கள் மட்டுமே உலகில் அதிர்ஷ்டசாலிகள்

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥

கடவுளின் மகிமையை எப்போதும் பாடுபவர்.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੇ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥

ராம நாமத்தை நினைத்துக் கொண்டே இருப்பவர்கள்,

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ ॥

அந்த மக்கள் மட்டுமே உலகில் பணக்காரர்களாக கருதப்படுகிறார்கள்.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ॥

பரமாத்மாவின் நாமத்தை மனத்தாலும் உடலாலும், வாயாலும் உச்சரிப்பவர்.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ॥

அவர்கள் எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியாக இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

ਏਕੇ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ ॥

ஒரே ஒரு இறைவனை அடையாளம் காணும் மனிதன்

ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੇਝੀ ਜਾਨੈ ॥

ਅਵਨ ਇੰਵਲਕ ਅਹਿਵੈਪ ਪੇਹੁਕਿਹਾਨ

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

ਹੋ ਨਾਨਕ! ਯਾਰੂਦੈਯ ਮਨਮ ਕਦਵਲੀਨ ਪੇਯਰਾਲ
ਇਨੈਕਕਪਪਠੁਗਲੁ,

ਨਾਨਕ ਤਿਨਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

ਅਵਰ ਇਹੈਵਨੈ ਅਙਕੀਕਰੀਕੀਹਾਰ.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥

ਗੁਰੁਵੀਨ ਅਰੁਗਾਲ ਤਨੈਨਪ ਪੁਰੀਨੁ ਕੋਠਡਵਰ

ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

ਅਵਨੁਦੈਯ ਆਸੈ ਤੀਰੰਨੁਵੀਡੁਤੁ ਏਨਪਠੈ ਅਹੀਨੁਕੋਗਲ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥

ਹਰੀ-ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਰੈ ਤੁਹਵੀਕਲੀਨ ਸਕਵਾਸਤੀਲ ਪੁਕਝੰਨੁ
ਕੋਠਡੇ ਇਰੁਪਪਵਰ.

ਸਰਬ ਰੇਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ ॥

ਅਨੁਠ ਪਕਵਾਨ ਪਕੁਤਨ ਏਲਾ ਨੋਯਕਲੀਲੀਰੁਨੁਤੁਮ ਵੀਠੁਠਲੈ
ਪੇਹੁਕਿਹਾਨ.

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖਾਨੁ ॥

ਇਰਵਮ, ਪਕਲੁਮ ਕਦਵਲੀਨ ਕੀਰੰਤਨੈਕਕਲੈ ਮਡੁਠਮੇ ਪਾਠੁਪਵਰ,

ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਸੇਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥

ਅਵਰ ਤਨੁ ਵੀਡੀਲ ਇਨੈਕਕਪਪਡਾਮਲ ਇਰੁਕੀਹਾਰ.

ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥

ਓਰੈ ਕਦਵਲ ਮੀਤੁ ਨਮਪੀਕਕੈ ਵੈਠਤ ਮਨੀਠਨ,

ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥

ਮਰਨੰਠੀਨ ਕਯੀਹੁ ਅਵਨੁਕੁ ਅਹੁਪਡੁਵੀਡੁਤੁ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥

ਯਾਰੂਦੈਯ ਇਠਯਮ ਪੀਰਮਮਾ ਮੀਤੁ ਪਸੀਯਾਯ ਇਰੁਕੀਹਾਰ

ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖ ॥੪॥

ஹே நானக்! அவர் காயமடையவில்லை

ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥

ஹரி-பிரபுவை மனதில் நினைத்துக் கொண்டவர்.

ਸੇ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ਨਹੀ ਡੁਲਾਵੈ ॥

அந்த துறவி மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார், அவருடைய மனம் ஒருபோதும் அசைவதில்லை.

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

கடவுள் தம்முடைய கிருபையை யாருக்கு வழங்குகிறார்,

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥

அந்த வேலைக்காரன் என்ன பயப்படுவான் சொல்லு?

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

அவர் கடவுளை அவர் போலவே பார்க்கிறார்.

ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥

அவனது படைப்பில் இறைவன் தானே இருக்கிறான்.

ਸੇਧਤ ਸੇਧਤ ਸੇਧਤ ਸੀਝਿਆ ॥

பலமுறை யோசித்தார் பரிசீலித்துள்ளனர்

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੁਝਿਆ ॥

குருவின் அருளால் எனக்கு முழு உண்மையும் புரிந்தது.

ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੂਲੁ ॥

நான் பார்க்கும் போது எல்லாம் தெய்வீகம்.

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੁਖਮੁ ਸੇਈ ਅਸਬੂਲੁ ॥੫॥

ஹே நானக்! அவனே நுட்பமானவன், அவனே மொத்தமானவன்

ਨਹ ਕਿਛੁ ਜਨਮੈ ਨਹ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ॥

எதுவும் பிறப்பதில்லை, இறப்பதில்லை.

ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ॥

ਕਦਵਾਂ ਤਾਨੇ ਤਨਤੁ ਪੋਮੂਤੁਕਾਨੇ ਸੋਯਕਿਹਾਰ੍.

ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਪਿਰਪੁ-ਇਰਪੁ, ਕਾਣਕਕੁਯ (ਤੇਰਿਯੁ) ਮਹ੍ਰੁਮੁ ਪੋਕੁਕੁਵਰਤੁਕੁ ਕਾਦ੍ਰਿ ਕਣਨੁਕੁ ਤੇਰਿਯਾਤ

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਇਨ੍ਹ ਤਲਕਮੁ ਮੁਮੁਵਤੈਯੁ ਅਵਰੁਕੁਕੁ ਕੀਪੁਪਦਿਤਲਾਕੁਕਿਯਿਰੁਕੁਕਿਹਾਰ੍.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ ॥

ਅਵਰ੍ ਤਾਨੇ ਅਨੇਨਤੁਮੁ. ਅਵਰੇ ਈਲਾਵਹ੍ਰਿਲੁਮੁ (ਅਯਿਰੁਕੁਲਿਲੁਮੁ) ਇਰੁਕੁਕਿਹਾਰ੍.

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

ਅਵਰ੍ ਪਿਰਪੁਸੁਤੈ ਪਲ੍ਵੇਰੁ ਮੁਰੈਕੁਲਾਲੁ ਅਰੁਵਾਕੁਕਿ ਅਠਿਕੁਕਿਹਾਰ੍

ਅਥਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡ ॥

ਅਠਿਯਾਤ ਕਦਵਾਂਲਾਲੁ ਈਤੁਵੁਮੁ ਅਠਿਵਤਿਲਲੈ.

ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਅਵਰ੍ ਪਰਮਾਨਨ੍ਹਿਰੁਕੁ ਅਦੈਕੁਕਲਮੁ ਕੋਕੁਕੁਕਿਹਾਰ੍

ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥

ਇਰੈਵਨਿਨਿ ਮਕਿਮੈ ਇਲਕੁਕੁਰੁਤੁ ਮਹ੍ਰੁਮੁ ਵੇਰੁਪਾਠੁ ਇਲਲਾਤੁ.

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥੬॥

ਵੇਰੁ ਨਾਨਕੁ! ਓਰੁ ਆਂ ਕਿਦੈਤੁਤਾਲੁ ਮਠੁਮੈ ਅਵਰ੍ ਪਾਠੁਵਾਰ੍.

ਜਿਨ ਪੁਭੁ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥

ਇਰੈਵਨੈ ਅਹਿਨ੍ਹਵਰੁਕੁ ਮਕਿਮੈਯੁਲੁਵਰੁਕੁ

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥

ਅਲਕਮੁ ਮੁਮੁਵਤੁਮੁ ਅਵਰੁਦੈਯ ਮਨ੍ਹਿਰੁਤੁਤਾਲੁ (ਅਪਠੈਸਮੁ) ਕਾਪੁਪਾਹ੍ਰੁਪੁਕਿਹਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥

இறைவனின் அடியார்கள் அனைவருக்கும் நன்மை செய்கிறார்கள்

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥

இறைவனின் அடியார்களின் சங்கமத்தால் துயரம் மறந்துவிட்டது.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥

இரக்கமுள்ள இறைவன் அவர்களைத் தன்னோடு இணைத்துக் கொள்கிறான்.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥

குருவின் சொல்லை உச்சரிப்பதால் நன்றியுள்ளவர்களாக மாறுகிறார்கள்.

ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਈ ਲਾਰੀ ॥

ஒரு நபர் மட்டுமே வாழ்க்கைக்காக அவர்கள் விரும்பியதைச் செய்ய முடியும்.

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਡਭਾਰੀ ॥

கர்த்தர் யாரை ஆசீர்வதிப்பார்.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵਹਿ ਬਿਸੁਮੁ ॥

இறைவனின் திருநாமத்தை ஜபிப்பவர்கள் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள்

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਉਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੭॥

ஹே நானக்! அந்த மனிதர்களை பெரியவர்களாக கருதுங்கள்

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੀਗਿ ॥

அவன் எதைச் செய்தாலும் இறைவனின் விருப்பப்படியே செய்வான்.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥

அவர் என்றென்றும் இறைவனுடன் வாழ்கிறார்.

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੇ ਹੋਇ ॥

எது நடந்தாலும் அது இயற்கையானது

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥

படைத்த இறைவனை மட்டுமே அவர் அங்கீகரிக்கிறார்

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥

கடவுளின் செயல்கள் அவருடைய அடியார்களுக்கு
இனிமையானவை

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥

இறைவனை உள்ளபடியே பார்க்கிறான்.

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥

அவர் பிறந்தவற்றில் அவர் இணைகிறார்.

ੳਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨਹੂ ਬਨਿ ਆਏ ॥

அவர் மகிழ்ச்சியின் களஞ்சியம். இந்தப் புகழ் அவருக்கு மட்டுமே
பொருந்தும்.

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਿ ਦੀਨੇ ਮਾਨੁ ॥

இறைவன் தாமே தன் அடியாரை அலங்கரித்துள்ளான்.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੇ ਜਾਨੁ ॥੮॥੧੪॥

ஹே நானக்! இறைவனும் அடியவரும் ஒன்றே என்பதை
உணருங்கள்

ਸਲੋਕੁ ॥

சரணம்

ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ॥

இறைவன் சர்வ வல்லமையுள்ளவர், நம் துயரங்களை அறிந்தவர்

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥

ஹே நானக்! யாருடைய பாராயணம் முக்திக்கு வழிவகுக்கும்,
அதற்காக நான் என்னையே தியாகம் செய்கிறேன்.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਠਪਦੀ

ਟੂਟੀ ਗਾਢਨਹਾਰ ਗੁਪਾਲ ॥

உடைந்ததை இணைப்பவர் ஜெகத்பாலக் கோபால்

ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

அவனே எல்லா உயிர்களையும் தாங்குகிறான்

ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

அனைவரின் கவலையையும் மனதில் வைத்திருப்பவர்,

ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੇਈ ਨਾਹਿ ॥

அவனிடமிருந்து யாரும் வெறுங்கையுடன் திரும்புவதில்லை.

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥

ஓ என் மனமே! எப்போதும் கடவுளை ஜபிக்கவும்.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਤੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

அழியாத இறைவன் எல்லாம் தானே

ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੁ ਨ ਹੋਇ ॥

உயிரினத்தின் சொந்த செயல்களால் எதுவும் செய்ய முடியாது

ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ ॥

நூறு முறை ஆசைப்பட்டாலும் கூட

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥

அதைத் தவிர உங்களுக்கு எந்தப் பயனும் இல்லை

ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥

நானக்! கடவுள் நாமத்தை ஜபிப்பதன் மூலம் ஒருவர் முக்தி அடைகிறார்

ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੇਰੈ ॥

உயிரினம் மிகவும் அழகாக இருந்தால், அது தானாகவே மற்றவர்களைக் கவர்ந்திழுக்காது.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੇਰੈ ॥

இறைவனின் ஒளி மட்டுமே அனைத்து உடல்களிலும் அழகாகத் தெரிகிறது.

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੇ ਗਰਬੈ ॥

ஒரு மனிதன் ஏன் பணக்காரன் என்று பெருமைப்பட வேண்டும்

ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ॥

எல்லா பணமும் அவனிடம் கொடுக்கப்படும் போது

ਅਤਿ ਸੂਰਾ ਜੇ ਕੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥

ஒரு மனிதன் தன்னை ஒரு பெரிய போர்வீரன் என்று அழைத்தால்

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥

இறைவனின் கலை (சக்தி) இல்லாமல் அவனால் என்ன முயற்சி செய்ய முடியும்?

ਜੇ ਕੇ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥

ஒரு மனிதன் தானமாக மாறினால்

ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ ॥

எனவே கொடுப்பவர் ஆண்டவர் அவரை முட்டாள் என்று கருதுகிறார்

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥

குருவின் உதவி ஒருவரின் அகங்கார நோயைக் குணப்படுத்தும்.

ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ ॥੨॥

ஹே நானக்! அந்த மனிதன் எப்போதும் ஆரோக்கியமாக இருக்கிறான்

ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥

ஒரு கோவிலை ஒரு தூண் தாங்குவது போல,

ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਨੁ ॥

அதே போல குருவின் வார்த்தை மனதிற்கு உறுதுணையாக இருக்கும்.

ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥

ਪடਕਿਲ ਵੈਕਕਪਪੱਲ ਕਲ ਕਲਕੁਕੁਮਪੋਭੁ

ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਅਵਵਾਹੇ ਕੁਰੂਵਿਨ ਪਾਠਕਕਲੇਠੁ ਠੋਠਾਡੁ ਪੇਰੂਕਕਲਲੈ
ਕਲਕਕਿਰਠੁ.

ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਉਰੂਲੀਲ ਵਿਲਕੁ ਉਲੀਰਵਠੁ ਪੋਲ

ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥

ਅਠੁਪੋਲ ਕੁਰੂਵੈ ਠਰੀਸਨਮੁ ਸੇਠਵਠੁਡਨੁ ਮਨਮੁਮੁ
ਕੁਠਾਕਲਮਾਕਿਰਠੁ.

ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥

ਉਰੂ ਮਨੀਠਨੁ ਉਰੂ ਪੇਰੀਠ ਕਾਡੁਡੀਲੁ ਠਨਠੁ ਵਠੀਠੈਕੁ ਕਨੁਡਰੀਵਠੁ
ਪੋਲ

ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

ਅਵਵਾਹੇ ਨਲਲ ਸਕਵਾਸਠੁਠੀਲੁ ਵਾਠੁਵਠਾਲੁ ਮਨੀਠਨੁਕੁਕੁਲੁ
ਉਰੈਵਨੀਨੁ ਉਲੀ ਠੋਠਾਨੁਠੁਮੁ.

ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬਾਛਉ ਪੂਰਿ ॥

ਅਨੁਠ ਮਕਾਨਕਲੀਨੁ ਪਾਠ ਠੁਠੀਠੈਠ ਨਾਨੁ ਕੇਡੁਕਿਰੈਨੁ.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੩॥

ਕਲਵੁਲੈ ! ਨਾਨਕਕੀਨੁ ਵਿਰੂਪਠਠੈਠ ਨੀਰੈਵੈਰੁਠੁਕਲੁ

ਮਨ ਮੁਰਖ ਕਾਰੇ ਬਿਲਲਾਈਐ ॥

ਮੁਡੁਡਾਗੁ ਮਨਮੈ! ਈਨੁ ਪੁਲਮੁਪੁਕਿਰਾਠੁ!

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥

ਅਕੁਕਲੁ ਮੁਨੁਠੈਠ ਪੀਰਵੀਠੀਨੁ ਸੇਠਲਕਲਾਲੁ ਈਮੁਠਠਠਠਠੈਠ
ਪੇਰੂਵੀਰਕਲੁ

ਦੁਖ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ॥

ਉਰੈਵਨੁ ਠੁਨੁਪਠਠੈਠਠੁਮੁ, ਉਨੁਪਠਠੈਠਠੁਮੁ ਠਰੂਪਵਨੁ

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਤੂ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ॥

ਅனைத்தையும் விட்டு விட்டு அவரை மட்டும் ஆராதனை செய்யுங்கள்

ਜੇ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੇਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ॥

கடவுள் எதைச் செய்தாலும் அதை மகிழ்ச்சியாகக் கருதுங்கள்.

ਭੂਲਾ ਕਾਰੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨੁ ॥

முட்டாளே! நீ ஏன் அலைகிறாய்

ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗੁ ॥

உன்னுடன் வந்த பொருள் எது?

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਰਸਿ ਲੋਭੀ ਪਤੰਗੁ ॥

பேராசைக்காரனே! நீங்கள் உலக இன்பங்களில் ஈடுபடுகிறீர்கள்

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥

உங்கள் மனதில் ராம நாமத்தை உச்சரிக்கவும்.

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥

ஹே நானக்! இவ்வாறே நீங்கள் உங்கள் இருப்பிடத்திற்கு (இனிமேல்) மரியாதையுடன் செல்வீர்கள்

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥

(ஓ உயிரினமே!) நீங்கள் உலகிற்கு வந்துள்ள ஒப்பந்தம்,

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥

அவர் துறவிகளின் வீட்டில் இருந்து ராமர் பெயரில் ஒப்பந்தம் பெறுகிறார்.

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੇਲਿ ॥

உன் பெருமையை விட்டுவிடு

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੇਲਿ ॥

ராம நாமத்தை உள்ளத்தில் எடை போட்டு மனதால் வாங்கு

ਲਾਦਿ ਖੇਪ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ॥

உங்கள் ஒப்பந்தத்தை ஏற்றி, புனிதர்களுடன் நடக்கவும்.

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲ ॥

ਮਾਯਾਵਿਨ ਮਹੱਰ ਸਿਕਕਲਕਗੇ ਵਿਠੁੰਗਕੁ.

ਪੰਨਿ ਪੰਨਿ ਕਰੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਊੰਗਕੁ ਅੰਗੇਵਰੇਯੁੰ ਆਸੀਰਵਤਿਕਕੁੰਡੁੰ! ਪਾਕੁੰਯੁੰ !
ਸੋਲਵਾਰੁੰਗਕੁ

ਮੁਖ ਊੰਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਇ ॥

ਅੰਨੁਠ ਇੰਰੇਵੰਨਿਨ ਅਵੇਯੁੰ ਊੰਨ ਮੁਕੁੰ ਪੀਰਕਾਸਮਾਕ ਇਰੁਕੁੰਡੁੰ.

ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥

ਊਰੁ ਅਰੀਯ ਵੀਯਾਪਾਰੀ ਮੰਡੁੰਮੇ ਇੰਨੁਠੁ ਠੋਠਾਝੀਲੇਸੁ ਸੋਯੁੰਕੀਰਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥

ਠੋ ਨਾਨਕੁ! ਅਠੁਠਕੇਯ ਵੀਯਾਪਾਰੀਯਿਡੁੰ ਨਾਨੁੰ ਂਪੁੰਪੋਠੁੰ
ਂੰਨੇਨੇ ਠੀਯਾਕੁੰ ਸੋਯੁੰਕੀਰੇਨੁੰ.

ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ॥

(ਊ ਸੀਰੁ਷ੁਢੀਯੋ!) ਮੁੰਨੀਵਰੁੰਗਕੁੰਨਿਨ ਪਾਠੁੰਗਕੁੰਗਕੁੰ ਕਮੁਵੀਯ ਪੀਨੁੰ ਨੀਰੇ
ਅਰੁੰਨੁਠੁੰਗਕੁੰ.

ਅਰਪਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ॥

ਊੰਗਕੁੰ ਆੰਨੁੰਮਾਵੇ ਮੁੰਨੀਵਰੁੰਗਕੁੰਨਿਡੁੰ ਊੰਪੁੰਪੁੰਡੇਠੁ ਠੁੰਗਕੁੰ

ਸਾਧ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਮੁੰਨੀਵਰੁੰਗਕੁੰਨਿਨ ਪਾਠੁ ਠੁੰਸੀਯਾਲੁ ਨੀਰਾਠੁੰਗਕੁੰ.

ਸਾਧ ਊਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥

ਮੁੰਨੀਵਰੁੰਗਕੁੰ ਮੀਠੁ ਠੀਯਾਕੁੰ ਸੋਯੁੰਯ ਵੇੰਨੁੰਡੁੰ

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਰੀ ਪਾਈਐ ॥

ਮੁੰਨੀਵਰੁੰਗਕੁੰਨਿਨ ਸੇਵੇ ਨਲੁੰਲ ਅਠੀਰੁੰ਷ੁਡੁਠੁ ਠੀਡੇਡਕੁੰਡੁੰ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

ਠੁੰਰੀਯਿਨੁੰ ਕੀਰੁਠੁਠੰਗੇਯੇ ਮੁੰਨੀਵਰੁੰਡੁੰਨੁੰ ਇੰਨੇਨੁੰਠੁ ਪਾਡੁ
ਵੇੰਨੁੰਡੁੰ.

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੂ ਰਾਖੈ ॥

ਮੁਨੀਵਰ ਪਲ ਤਦੈਕਲੀਲਿਰੁਨੁ ਮਨੀਤਨੈਕ ਕਾਕਕਿਰਾਰ.

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥

ਭਿਰੈਵਨੈਕ ਤੁਠਿਪਵਨ ਅਮਿਰਤਤੈਕ ਸੁਵੈਕਕਿਰਾਨ.

ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥

ਤੁਹਵਿਕਲੀਨ ਆਤਰਵੈਪ ਪੇਹੁਰੁ ਅਵਰਕਲ ਵਾਸਲੀਲ ਵਿਮੁਨੁਤਵਰ

ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥

ਘੋ ਨਾਨਕ! ਅਵਰ ਈਲਾ ਮਕਿਮੁਸੁਠਿਯੈਯਮ ਪੇਹੁਕਿਰਾਰ

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ ॥

ਭਿਰਨੁਤਵਰਕਲੈਕ ਕੁਦ ਕਦਵਲ ਈਰਿਪਿਕਕਪ ਪੋਕਿਰਾਰ

ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥

ਪਸਿਤੁਤਵਰਕਲੈਕੁ ਈਨੈਵਮ ਵਮੁਨੁਕੁਕਿਰਾਰ.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥

ਈਲਾ ਪੋਕਕਿਠੁਨੁਕਲੈਕੁ ਅਵਰ ਪਾਰਵੈਯੀਲ ਈਲੈਨ.

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥

(ਐਨਾਲ ਈਰਿਨੈਨੈਕਲ) ਤਨੁਕਲ ਮੁਨੁਤੈਯ ਪਿਰੈਕਲੀਲ ਸੈਯਤ ਸੈਯਲੈਕਲੀਨ ਪਲਨੈਕ ਤਰੁਕਿਨੁਨੈਨ.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

ਐਨੈਕਤੁਮ ਅਨੁਠ ਭਿਰੈਵਨੈਕਕੈ ਸੋਨੁਨੁਤਮ, ਅਵਰ ਐਨੈਕਤੈਯਮ ਸੈਯਯ ਵਲਲਵਰ.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥

ਅਵਰੈਕ ਤਵਿਰ ਵੈਹੁ ਯਾਰੁਮ ਈਲੈ, ਭਿਰੁਕਕਵਮ ਮਾਦੁਦਾਰਕਲ.

ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥

ਈਯ ਈਰਿਨੈਮੈ! ਭਿਰੈਵਮ ਪਕਲੁਮ ਅਵਰੈ ਈਪੋਪੋਤੁਮ ਵਨੈਨੁਕੁਨੈਕਲ.

ਸਭ ਤੇ ਓਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥

ਭਿਰਨੁ ਵਾਮੁਕਕੈ ਮੁਰੈ ਮਿਕ ਈਯਰਨੁਤੁ ਮਹੁਰੁਮ ਪੁਨੀਤਮਾਨੁ.

ਕਰਿ ਕਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥

கடவுள் அவரை ஆசீர்வதித்த மனிதன்

ਨਾਨਕ ਸੈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥੭॥

ஹே நானக்! அவர் பரிசுத்தமாகிறார்

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥

குருஜி மீது நம்பிக்கை கொண்டவர்,

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

அந்த மனிதன் ஹரி-பிரபுவை நினைவுகூர ஆரம்பிக்கிறான்.

ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੇਇ ॥

அவர் மூன்று உலகங்களிலும் பிரபலமான பக்தராக மாறுகிறார்

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੇ ਹੋਇ ॥

யாருடைய இதயத்தில் ஒரு கடவுள் இருக்கிறார்

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ ॥

அவரது பணி உண்மை மற்றும் அவரது வாழ்க்கை வரம்பும் உண்மை.

ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤ ॥

அவர் மனதில் உண்மை இருக்கிறது, அவர் தனது வாயால் உண்மையை மட்டுமே பேசுகிறார்.

ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥

அவருடைய பார்வை உண்மையே, அவருடைய வடிவமும் உண்மை.

ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥

அவர் உண்மையைப் பரப்புகிறார், உண்மையை மட்டுமே பரப்புகிறார்.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥

ஹே நானக்! பரமாத்மவின் உன்னதத்தை உண்மையாக உணர்ந்த மனிதன்,

ਨਾਨਕ ਸੈ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥੮॥੧੫॥

மனிதன் சத்தியத்தில் இணைகின்றான்

ਸਲੋਕੁ ॥

சரணம்

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖੁ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਭਿੰਨ ॥

கடவுளுக்கு உருவமோ, அடையாளமோ, நிறமோ இல்லை.
மாயாவின் மூன்று குணங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவர்.

ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੧॥

ஹே நானக்! கடவுள் தாமே அந்த மனிதனுக்கு விளக்குகிறார்,
அவர் யாரில் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்

ਅਸਟਪਦੀ ॥

அஷ்டபதி

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥

(ஓ சிருஷ்டியே!) அழியாத இறைவனை மனத்தில்
நினைத்துக்கொள்

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥

மேலும் மனிதனின் அன்பை (பற்றுதலை) கைவிடுங்கள்.

ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ॥

அதற்கு மேல் எதுவும் இல்லை.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥

அந்த ஒரு கடவுள் எல்லா உயிர்களுக்குள்ளும் இருக்கிறார்.

ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ॥

அவரே அனைத்தையும் பார்ப்பவர், அவரே அனைத்தையும்
அறிந்தவர்

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥

இறைவன் எல்லையற்ற தீவிர, ஆழமான மற்றும் உயர்ந்த
புத்திசாலி.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਅந்த ਪਰਪਿਰਮੰਮ, ਪਰਮੇਸੁਵਰਨ ਮਹ੍ਰੁਮ ਕੋਵਿਨ੍ਠ

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਬਖਸੰਦ ॥

ਕਰੁਣੈਣਯਿਨ ਕਲਾਂਚਿਯਮ, ਮਿਕਵਮ ਅਨਪਾਨ ਮਹ੍ਰੁਮ
ਮਨੰਨਿਕੁਮ.

ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਉ ॥

ਕਦਵੁਲੇ ! ਊਕਲ ਮੁਨਿਵਰਕਲਿਨ ਪਾਠਕਲਿਲ ਪਣਨਿਨ੍ਠੁ
ਕੋਲਕਿਹੋਮ

ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ॥੧॥

ਇਠੁ ਨਾਨਕਕਿਨ ਊਸੈ

ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਨਾ ਜੋਗ ॥

ਕਦਵੁਲੇ ਊਸੈਕਲੇ ਨਿਹੈਵੇਹ੍ਰੁਪਵਰ ਮਹ੍ਰੁਮ
ਅਦੈਕਕਲਠ੍ਰਿਕੁ ਠਕੁਠਿਯਾਨਵਰ.

ਜੇ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੇਈ ਹੋਗੁ ॥

ਕਦਵੁਲੇ ਠਨ ਕੈਯਾਲ ਈਠੈ ਈਠੁਠਿਨਾਰੋ ਅਠੁਠਾਨ ਨੁਕੁਕੁਮ.

ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇੜੁ ਫੇਰੁ ॥ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ॥

ਅਵਰ ਕਣ ਈਮੈਕੁਕੁਮ ਨੇਰਠ੍ਰਿਲ ਪਿਰਪਚੁਠ੍ਰਿਠੈ ਊਰੁਵਾਕੁਕਿ
ਅਠੁਕਿਕਿਹਾਰ. ਅਠਨ ਵਿਠੁਠਿਯਾਸਮ ਵੇਹੁ ਯਾਰੁਕੁਕੁਮ ਠੇਰਿਯਾਠੁ.

ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥

ਅਵਰ ਮਕਿਠੁਚੁਠਿਯਿਨ ਵਢਿਵਮ ਮਹ੍ਰੁਮ ਅਵਰਠੁ ਊਲਯਠੁਠਿਲ
ਈਪੁਠੁਠੁਮ ਮਕਲਮ ਊਲਠੁ.

ਸਰਬ ਥੇਕ ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥

ਈਲਪੁ ਪੁਠੁਕੁਕੁਮ ਅਵਰ ਵੀਂਢਿਲ ਈਰੁਪੁਠੁਕੁਕੁ
ਕੋਲਵਿਪੁਠੁਕੁਕੁਕਿਹੋਨ.

ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥

ਅਵਰ ਅਰਸਰਕਲਿਲ ਸਿਹਨਠੁ ਅਰਸਰ ਮਹ੍ਰੁਮ ਯੋਕਿਕਲਿਲ ਸਿਹਨਠੁ
ਯੋਕਿ ਊਵਾਰ.

ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੇਰੀ ॥

துறவிகளில் அவர் பெரிய துறவி, அவரே இல்லறத்தார்களில் இல்லறத்தார்.

ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

அந்த ஏக இறைவனை தியானித்து பக்தர்கள் மகிழ்ச்சி அடைந்துள்ளனர்.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

நானக்! அந்த தெய்வீகத்தின் முடிவை யாரும் காணவில்லை

ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ ॥

கடவுள் யாருடைய (படைப்பு போன்ற) பொழுதுகளுக்கு முடிவே இல்லை

ਸਗਲ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥

தேவர்கள் கூட அவரைத் தேடி அலுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੁਤੁ ॥

தந்தையின் பிறப்பு பற்றி மகனுக்கு என்ன தெரியும்

ਸਗਲ ਪਰੇਈ ਅਪੁਨੈ ਸੁਤਿ ॥

முழுப் படைப்பும் இறைவனால் தனது (ஒழுங்கு போன்ற) நூலில் இழைக்கப்பட்டுள்ளது

ਸੁਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਇ ॥

இறைவன் யாருக்கு மகிழ்ச்சியையும், அறிவையும், தியானத்தையும் தருகிறானோ, அவனுடைய அடியார்களும், அடியவர்களும் அவரையே தியானித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭਰਮਾਏ ॥

மாயாவின் மூன்று முறைகளில் இறைவன் யாரை வழி நடத்துகிறான்

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥

அவன் பிறப்பதும் இறந்தும் போகிறான், மறுபிறப்பு சுழற்சியில் இருக்கிறான்.

ਉਚ ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥

உயர்வும் தாழ்வும் அவனுடைய இடங்கள்.

ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥੩॥

ஹே நானக்! அவர் எவ்வளவு புலனுணர்வு கொடுக்கிறார்களோ, அவ்வளவு புலனுணர்வு உடையவராக மாறுகிறார்

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ॥

கடவுளுக்கு பல வடிவங்கள், பல வண்ணங்கள் உள்ளன

ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ॥

பல வேடங்களை அணிந்து, அவர் அப்படியே இருக்கிறார்.

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

அவர் தனது படைப்பை பல்வேறு முறைகள் மூலம் பரப்பியுள்ளார்

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

நித்திய இறைவன் ஒருவனே,

ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥

ஒரு நொடியில் அவர் பல்வேறு விளையாட்டுகளை உருவாக்குகிறார்

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨੁ ਸਭ ਠਾਇ ॥

எல்லா இடங்களிலும் பரமாத்மா வியாபித்திருக்கிறார்.

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

அவர் பிரபஞ்சத்தை பல வழிகளில் படைத்துள்ளார்.

ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ॥

அவர் தனது சொந்த மதிப்பீட்டைக் கண்டுபிடித்தார்

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥

எல்லா இதயங்களும் அவருக்கு சொந்தமானது மற்றும் எல்லா இடங்களும் அவருக்கு சொந்தமானது.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੪॥

ஹே நானக்! நான் ஹரியின் நாமத்தை உச்சரித்து வாழ்கிறேன்

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥

இறைவனின் திருநாமம் அனைத்து உயிர்களுக்கும் துணையாக உள்ளது.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

பூமி மற்றும் பிரபஞ்சத்தின் சில பகுதிகள் கடவுளின் பெயரால் மட்டுமே நிலைத்திருக்கின்றன.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥

கடவுளின் பெயர் ஸ்மிருதிகள், வேதங்கள் மற்றும் புராணங்களுக்கு ஆதரவாக உள்ளது.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥

நாமத்தின் உதவியால் ஜீவராசிகள் அறிவையும் தியானத்தையும் கேட்கின்றன.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥

பரமபிதாவின் நாமம் வானங்கள், பாதாள லோகங்களின் ஆதரவாகும்.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥

கடவுளின் பெயர் அனைத்து உடல்களுக்கும் ஆதரவாகும்.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀਆ ਸਭ ਭਵਨ ॥

மூன்று கட்டிடங்களும் பதினான்கு உலகங்களும் கடவுளின் பெயரால் நிலைத்திருக்கின்றன.

ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ॥

பெயருடன் தொடர்புபடுத்தி, அதை காதுகளால் கேட்பதன் மூலம், மனிதர்கள் கடந்துவிட்டார்கள்.

ਕਰਿ ਕਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥

கர்த்தர் தம்முடைய நாமத்தினால் ஆசீர்வதித்து ஐக்கியப்படுத்துகிறவர்,

ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸੇ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥

ஹே நானக்! அந்த மனிதன் நான்காவது இடத்தை அடைந்து முக்தி அடைகிறான்

ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥

எந்த கடவுளின் வடிவம் உண்மையோ, அவருடைய இருப்பிடமும் உண்மையே.

ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਕੇਵਲ ਪਰਧਾਨੁ ॥

அந்த நல்ல மனிதர் மட்டும் தான் முதன்மையானவர்

ਕਰਤੂਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥

அவருடைய செயல்கள் உண்மை, அவருடைய பேச்சு உண்மை. உண்மையின் இறைவன் அனைத்திலும் இருக்கிறார்.

ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ ॥

அவனுடைய செயல்கள் உண்மையே அவனுடைய படைப்பும் உண்மையே.

ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ ॥

அதன் வேர் உண்மை, அதிலிருந்து எழும் அனைத்தும் உண்மை.

ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ ॥

அவருடைய செயல்கள் தூய்மையானதை விட உண்மையாகவும் தூய்மையாகவும் இருக்கும்.

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸਹਿ ਸਭ ਭਲੀ ॥

கடவுள் யாருக்கு விளக்குகிறாரோ, அவருக்கு எல்லாம் நன்றாகவே தெரிகிறது.

ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥

இறைவனின் உண்மையான நாமம் மகிழ்ச்சியைத் தருபவன்.

ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੬॥

ஹே நானக்! (உயிரினத்திற்கு) அது உண்மையான விசுவாசியை சந்திக்கிறது

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥

ਓਹੁ ਞਾਨੀਯਿਨਿ ਪੋਥਾਠਾਨੈਕੈ ਏਠਮੈਯਾਨ ਵਾਰੰਠਾਠੈਕੈ ॥

ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥

ਅਨੰਠ ਮਨੀਠਰਕੈ ਏਠਮੈ, ਯਾਰੂਠੈਯ ਇਠਯਠੰਠਿ ਏਠਮੈ
ਨੁਮੈਕਿਠੁ ॥

ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੁਝੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥

ਏਠਮੈਯੇ ਏਠਰੰਠੁ ਨੇਸਿਠਠਾਠੈ,

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਏਠਵੇ ਨਾਮਠਠੈ ਐਪਿਪਠਨੰ ਮੂਲੰ ਅਠਨੰ ਵੇਕੰ
ਅਠੈਯਪਠਕਿਠੁ ॥

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥

ਇਹੈਵੰ ਠਾਮੈ ਏਠਮੈ, ਅਵਰੰ ਸੇਯਠ ਅਠੈਠਠੰ ਏਠਮੈ ॥

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥

ਅਵੰਨੁਕੰਕੈ ਅਵੰਠੁ ਕੰਠੀਪੁੰ ਨੀਲੈਯੰ ਠੇਰੀਯੰ ॥

ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥

ਇਠੰਠ ਪਠੈਪੁ ਯਾਰੂਕੰਕੁ ਸੋਠੰਠਮਾਠੁ, ਅਵਰੰ ਠਾਮੈ ਅਠੈ
ਏਰੂਵਾਕੰਕੀਯਵਰੰ

ਅਵਰ ਨ ਬੁਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਅਵਰੰ ਏਪਠਠੀ ਨੀਠੈਠਠਾਠੰ ਵੇਹੁ ਯਾਰੂੰ ਅਵਰੈ ਪੁਰੀਠੁ
ਕੋਠੰਠ ਮਾਠਠਾਰਕੈ ॥

ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ ॥

ਕਰੰਠਾਰੀਨੰ ਵੀਰੀਵਾਕੰਕੰ, ਅਠਨੰ ਮੂਲੰ ਏਰੂਵਾਕੰਕਪਠਠ ਏਯੀਰੀਨੰ
ਅਹੀਯ ਮੁਠੀਯਾਠੁ ॥

ਨਾਨਕ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇ ਵਰਤੀਆ ॥੧॥

ਹੋ ਨਾਨਕੰ! ਅਵਰੂਕੰਕੁ ਏਠੁ ਵੀਰੂਪਠਮੋ ਅਠੁ ਮਠੰਠੰਠਾਨੰ
ਨਠਕੰਕੁੰ

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥

இறைவனின் அற்புதமான, அற்புதமான துதியைக் கண்டு வியக்கிறேன்

ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸ੍ਰਾਦ ॥

இறைவனின் பெருமையை உணர்ந்தவன் பேரின்பத்தை அடைகிறான்.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਚੇ ॥

இறைவனின் அடியார்கள் அவருடைய அன்பில் மூழ்கியிருக்கிறார்கள்.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਚੇ ॥

குருவின் போதனைகள் மூலம், அவர் (பெயர்) பொருளை அடைகிறார்.

ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ ॥

அவர் அருளாளர் மற்றும் துக்கங்களை நீக்குபவர்.

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥

உலக கேடமம் அவனுடைய நிறுவனத்தில் செய்யப்படுகிறது.

ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥

அத்தகைய அடியார்களின் அடியாள் அதிர்ஷ்டசாலி.

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

அவனது வேலைக்காரனுடன் சேர்ந்து, மனிதனின் மனப்பான்மை ஒரே கடவுளுடன் இணைக்கப்படுகிறது.

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥

இறைவனின் அடியவர் தம் புகழையும் துதிகளையும் பாடுகிறார்.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੬॥

ஹே நானக்! குருவின் அருளால் பலன் கிடைக்கும்.

ਸਲੋਕੁ ॥

சரணம்

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥

ਕਦਵੁள் ਪਦੇਪੀਰੁ ਮੁਨੁ ਊਣਮੇਯਾਕ ਊਰੁਨੁਤਾਰੁ, ਯੁਕੁਨੁਗੁਲਿਨੁ
ਤੋਦਾਕੁਕੁਤੁਲੁਮੁ ਊਣਮੇਯਾਕ ਊਰੁਨੁਤਾਰੁ.

ਰੈ ਭਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕੁ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ॥੧॥

ਊਪੁਪੋਥੁਮੁ ਅਥੇ ਨੁਲੇਠਾਨੁ ਊਲੁਗੁਠੁ. ਠੇਹੇ ਨੁਨਾਨਕੁ!
ਗੁਤਿਰੁਕਾਲੁਕੁਤੁਲੁਮੁ ਅਨੁਠੁ ਊਣਮੇਯਾਨੁ ਕਦਵੁਲੁ ਊਰੁਪੁਪਾਰੁ

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅ਷ੁਟਪਠੀ

ਚਰਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰ ॥

ਊਹੇਰੁਵਨੁਨਿਨੁ ਪਾਠੁਨੁਗੁਲੁ ਸਠੁਠੀਯਮੁ, ਸਠੁਠੀਯਮੇ ਅਵਰੁਠੁਦੇਯ
ਪਾਠੁਨੁਗੁਲੇਠੁ ਤੋਠੁਠੁਕੁਰੁਠੁ.

ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰ ॥

ਅਵਨੁਠੁਦੇਯ ਵਠੁਠੀਪਾਠੁ ਸਠੁਠੀਯਮੁ, ਅਵਨੇ ਵਨੁਨੁਗੁਕੁਰੁਵਨੁਮੁ
ਊਣਮੇ

ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰ ॥

ਅਵਰੁਠੁਦੇਯ ਤਰੁਸ਼ਨੁਨੁਗੁਲੁ ਊਣਮੇਯਾਨੁਵੇ, ਅਵਰੁਠੁਰੁਠੁਕੁ
ਕਾਨੁਨੁਪਵਰੁਮੁ ਊਣਮੇਯੇ.

ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰ ॥

ਅਵਨੁ ਪੇਯਰੁ ਸਠੁਠੀਯਮੁ, ਅਠੇ ਠੁਯਾਨੁਨਿਪੁਪਵਨੁਮੁ ਸਠੁਠੀਯਮੁ

ਆਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥

ਅਵਰੇ ਸਠੁਠੀਯ ਵਠੁਵਮੁ, ਊਣਮੇਯੇ ਅਵਰੁ ਊਠਰੁਠੁਠੁ ਅਨੇਠੁਠੁਮੁ

ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥

ਅਵਨੇ ਕੁਨੁਮੁ ਮਰੁਠੁਮੁ ਅਵਨੇ ਨਰੁਕੁਨੁਮੁਲੁਗੁਲੁਵਨੁ.

ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਠੁ ਬਕਤਾ ॥

ਕਰੁਠੁਠੁਰੁਠੁਦੇਯ ਵਾਰੁਠੁਠੇ ਸਠੁਠੀਯਮੁ, ਅਵਰੁ ਊਣਮੇਯੇਪੁ
ਪੇਸੁਕੁਰੁਠੁਰੁ.

ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ॥

ਨੁਠੀਮਾਨੁਕੁਲਿਨੁ ਪੁਕੁਠੇਕੁ ਕੇਠੁਕੁਮੁ ਕਾਠੁਕੁਲੁ ਊਣਮੇ.

ਬੁਝਨਹਾਰ ਕਉ ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ ॥

இறைவனைப் புரிந்து கொண்டவனுக்கு எல்லாம் உண்மை.

ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥

ஹே நானக்! அந்த இறைவன் எப்போதும் உண்மை

ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਰਿਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ ॥

இதயத்தில் உண்மையான கடவுள் நம்பிக்கை கொண்ட மனிதன்,

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥

எல்லாவற்றையும் செய்யும் மற்றும் உண்டாக்கும் (படைப்பின்) மூலத்தை அவர் புரிந்துகொள்கிறார்.

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ॥

யாருடைய இருதயத்தில் கர்த்தருடைய விசுவாசம் பிரவேசித்தது

ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥

அவனது மனதில் அடிப்படை அறிவு வெளிப்படுகிறது

ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ ॥

பயத்தைத் துறந்து, அச்சமின்றி வசிக்கிறார்

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥

அவர் எழுந்தவற்றில் உறிஞ்சப்படுகிறது.

ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ਲੇ ਬਸਤੁ ਗਡਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਭਿੰਨ ਨ ਕਹਨਾ ਜਾਈ ॥

ஒரு விஷயம் அந்த வகையான மற்றொரு விஷயத்தை சந்திக்கும் போது, அதை அதிலிருந்து வேறுபட்டதாகக் கூற முடியாது.

ਬੂਝੈ ਬੁਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥

ஒரு அறிவாளி மட்டுமே இந்த யோசனையைப் புரிந்துகொள்கிறார்.

ਨਾਰਾਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੨॥

நானக்! நாராயணனைச் சந்தித்த அந்த உயிர்கள் அவனுடன் ஒன்றிவிட்டன.

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ ॥

கடவுளால் சுவாசிக்கப்படாத ஒரு உயிரினம்

ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥

அவனை அவர் கை கொடுத்து காப்பாற்றுகிறார்

ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

மனிதன் பல வழிகளில் முயற்சி செய்கிறான்

ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ ॥

அவருடைய வேலைகள் தோல்வியடைகின்றன

ਮਾਠੈ ਨ ਰਾਖੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਇ ॥

கடவுளைத் தவிர யாராலும் கொல்லவோ, காப்பாற்றவோ முடியாது. கடவுள் எல்லா உயிர்களையும் காப்பவர்.

ਕਾਹੇ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥

ஓ மரண உயிரினமே!! நீ ஏன் கவலைப்படுகிறாய்

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ॥੫॥

ஹே நானக்! கண்ணுக்கு தெரியாத மற்றும் அற்புதமான கடவுளை நினைவு கூர்தல்

ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੀਐ ॥

இறைவனின் நாமத்தை மீண்டும், மீண்டும் உச்சரிக்க வேண்டும்.

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰੁਪੀਐ ॥

நாமத்தின் அமிர்தத்தைப் பருகினால் இந்த மனமும் உடலும் திருப்தி அடைகிறது.

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥

நாம்-ரத்னா பெற்ற குர்முகர்

ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

கடவுளைத் தவிர வேறு யாரையும் பார்ப்பதில்லை.

ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ॥

பெயரே அவனுடைய செல்வம், பெயரே அவனுடைய வடிவம், நிறம்.

ਨਾਮੋ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਨਾਮம் என்பது அவருக்கு மகிழ்ச்சி, ஹரியின் பெயர் அவருக்கு துணை.

ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

நாமத்தின் அமிர்தத்தால் திருப்தியடைந்த அந்த மனிதர்கள்

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥

அவரது ஆன்மாவும் உடலும் பெயரால் மட்டுமே உறிஞ்சப்படுகின்றன.

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਨਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ ॥੬॥

ஹே நானக்! எழும்பும் போதும், உட்காரும் போதும், உறங்கும் போதும் இறைவனின் திருநாமத்தை நினைவு கூறுவது அடியார்களின் வேலை

ਬੇਲਹੁ ਜਸੁ ਜਿਹਬਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

உங்கள் நாவினால் இரவும், பகலும் கடவுளைத் துதியுங்கள்.

ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥

கடவுள் தனது அடியாருக்கு இந்த வரத்தை அளித்துள்ளார்

ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ॥

மனப் பெருக்குடன் வழிபடுகிறார்

ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹਿ ਸਮਾਇ ॥

இறைவனில் ஆழ்ந்து நிற்கிறான்.

ਜੇ ਹੋਆ ਹੋਵਤ ਸੇ ਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥

இறைவனின் விருப்பப்படி நடப்பதை அவர் மகிழ்ச்சியுடன் அறிந்து, தனது இறைவனின் ஆணையை அங்கீகரிக்கிறார்.

ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉਨ ਬਖਾਨਉ ॥

அவருடைய மகிமையை யாரால் விவரிக்க முடியும்?

ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ ॥

அவருடைய ஒரு புகழைக் கூட எப்படி விவரிப்பது என்று தெரியவில்லை.

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਬਸਹਿ ਹਜੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥੭॥

நாள் முழுவதும் இறைவனின் முன்னிலையில் வசிப்பவர், ஹே நானக்! அவர் சரியான மனிதர்

ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ ॥

ஹே என் மனமே! நீங்கள் அவர்களிடம் அடைக்கலம் அடைகிறீர்கள்.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ ॥

உங்கள் மனதையும் உடலையும் அந்த மனிதர்களிடம் ஒப்படைக்கவும்.

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੇ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੇਕ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

எவன் தன் இறைவனை அங்கீகரித்திருக்கிறானோ, அந்த மனிதன் எல்லாவற்றையும் கொடுப்பவன்.

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥

நீங்கள் அவருடைய தங்குமிடத்தில் எல்லா மகிழ்ச்சியையும் பெறுவீர்கள்.

ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥

அவன் பார்வையால் பாவங்கள் அனைத்தும் அழிந்துவிடும்.

ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ ॥

இரண்டாவது தந்திரத்தை நிராகரிக்கவும்

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੂ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥

இறைவனின் அடியாரின் சேவையில் உங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਸਦ ਪੈਰਾ ॥੮॥੧੭॥

உங்கள் போக்குவரத்து அழிக்கப்படும். நானக்! அந்த அடியாரின் பாதங்களை எப்போதும் வணங்குங்கள்

ਸਲੋਕੁ ॥

சரணம்

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥

கடவுளின் உண்மையான வடிவத்தை அறிந்தவர், அவர் பெயர் சத்குரு.

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

ஹே நானக்! அவனது சங்கத்தில் கடவுளைப் போற்றுவதன் மூலம், அவனுடைய சீடனும் மிஞ்சுகிறான்.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

அஷ்டபதி

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

சதிகுரு தன் சீடனை வளர்க்கிறார்.

ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥

குரு எப்போதும் தன் அடியாரிடம் கருணை காட்டுபவர்.

ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥

குரு தன் சிஷ்யனின் பின்னடைவின் அழுக்கை சுத்தம் செய்கிறார்

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥

குருவின் கட்டளைப்படி ஹரி நாமத்தை ஜபிக்கிறார்.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥

சத்குரு தனது சீடரின் பிணைப்பைத் துண்டிக்கிறார்

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥

குருவின் சீடன் தீமைகளை விட்டு விலகுகிறான்.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ॥

சத்குரு தனது சீடருக்கு கடவுளின் பெயரால் செல்வத்தை வழங்குகிறார்.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੇ ॥

குருவின் சீடன் மிகவும் அதிர்ஷ்டசாலி

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥

சத்குரு தனது சீடரை இம்மையிலும், மறுமையிலும் அலங்கரிக்கிறார்.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧॥

ஹே நானக்! சத்குரு தன் சிஷ்யனை தன் இதயத்திற்கு நெருக்கமாக வைத்திருக்கிறார்

ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਰਹੈ ॥

எஜமானரின் வீட்டில் வசிக்கும் வேலைக்காரன்

ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਰੈ ॥

குருவின் கட்டளைகளை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொள்கிறார்

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥

அவர் தன்னைப் பெரிதாக்கிக் கொள்ளவில்லை.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵੈ ॥

எப்போதும் ஹரி-பரமேஷ்வரரின் பெயரைத் தன் இதயத்தில் தியானிப்பார்.

ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥

சத்குருவிடம் மனதை விற்பவன்

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥

வேலைக்காரனின் எல்லா வேலைகளும் மாறுகின்றன

ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥

குருவுக்கு தன்னலமின்றி சேவை செய்பவர்

ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥

இறைவனைக் கண்டடைகிறான்

ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥

ஹே நானக்! குரு ஜியே ஆசீர்வதிக்கிறார்

ਨਾਨਕ ਸੈ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥੨॥

வேலைக்காரன் ஆசிரியரின் கல்வியைப் பெறுகிறான்

ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥

வேலைக்காரன் தன் எஜமானின் மனதை முழுமையாக வெல்கிறான்

ਸੈ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥

கடவுளின் இயக்கத்தை அவர் அறிவார்.

ਸੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ஹரி என்ற நாமத்தை இதயத்தில் வைத்திருப்பவர் சத்குரு.

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

நான் பலமுறை தியாகம் செய்யும் என் குருநாதர் மீது செல்கிறேன்.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் பொக்கிஷங்களையும் உயிரையும் அளிப்பவர் குரு ஜி.

ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

எட்டு கணங்கள் மட்டுமே பரபிரம்ம வர்ணத்தில் மூழ்கியிருப்பார்.

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

பக்தன் பிரம்மத்திலும், பரபிரம்மம் பக்தனிலும் வசிக்கிறார்.

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥

இறைவன் ஒருவனே, அதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை.

ਸਹਸ ਸਿਆਨਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈਐ ॥

ஹே நானக்! ஆயிரக்கணக்கான புத்திசாலித்தனத்தால் குருவை அடைய முடியாது.

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਬਡਭਾਰੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥

ஆசிரியர் பெரும் அதிர்ஷ்டத்தால் மட்டுமே கண்டுபிடிக்கப்படுகிறார்

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ ॥

குருவின் தரிசனம் பலனளிக்கிறது, தரிசனத்தால் மட்டுமே மனிதன் தூய்மையாகிறான்.

ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

அவனது பாதங்களைத் தொட்டால், மனிதனின் நிலையும், வாழ்க்கை நடத்தையும் தூய்மையாகின்றன.

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ ॥

குருவுடன் இணைவதன் மூலம் சிருஷ்டி இராமனைப் போற்றுகிறது

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਰਾਵੈ ॥

ਪਰਪਿਰਮਮ ਅਰਸਵੈਯੈ ਅਦੈਕਿਰਾਨੰ.

ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆਖਾਨੇ ॥

ਕੁਰੂਵਿਨੰ ਵਾਰ੍ਠੈਥੈਕਯੈਕੰ ਕੇਟ੍ਠੈਥੈ ਕਾਠੁਕੰ ਤਿਰੁਪ੍ਠਿ
ਅਦੈਕਿਨੰਰਨੰ

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ ॥

ਮਨਠਿਲੰ ਤਿਰੁਪ੍ਠਿ ਵਨ੍ਠੁ ਆਨੰਮਾ ਤਿਰੁਪ੍ਠਿ ਅਦੈਧੁਮੰ.

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖੁਓ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ॥

ਕੁਰੂ ਓਰੁ ਮੁਮੁਮੈਯਾਨੰ ਮਨਿਠਰੰ, ਅਵਰੁਦੈਯੰ ਮਨ੍ਠਿਰੰ ਏਪ੍ਠੈਥੈਥੈ
ਮਾਹਾਠੁਠੁ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸੰਤ ॥

ਯਾਰੈ ਅਮਿਰ੍ਠੁ ਤਰਿਸਨੰਠੁਠੁ ਪਾਰਕੰਕਿਰਾਰੋ, ਅਵਰੰ ਮਕਾਨੰ
ਆਕਿਰਾਰੰ.

ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥

ਕੁਰੂਵਿਨੰ ਕੁਠਾਨੰਕੰ ਨਿਠੁਠਿਯਮਾਨੰਵੈ, ਅਠੈ ਮਠਿਪ੍ਠਿਦ ਮੁਠਿਯਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

ਘੋ ਨਾਨਕੰ! ਕਦਵੰਕੰ ਵਿਰੁਮਪੁਮੰ ਁਯਿਰਿਨੰਮੰ, ਅਵਰੈ ਕੁਰੂਵੁਦੰ
ਓਠੈਠੈਕੰਕਿਰਠੁ.

ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ॥

ਨਾਕੰਕੁ ਓਨੰਰੁਠੁਠਾਨੰ ਆਨਾਲੰ ਕਦਵੰਕਿਨੰ ਕੁਠਾਨੰਕੰ
ਏਲੰਯੈਠੁਠੁਠੈ.

ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ ॥

ਨਲੰਲੰ ਮਨਿਠਰੰ ਵਿਵੈਕੰਮੰ ਨਿਰੈਠੁਠੁਠੁਵਰੰ.

ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

ਁਯਿਰਿਨੰਮੰ ਏਨੰਠੁ ਵਾਰ੍ਠੈਥੈਯਾਲੁਮੰ ਕਦਵੰਕਿਨੰ ਕੁਠਾਨੰਕੰ
ਅਦੈਯੰ ਮੁਠਿਯਾਠੁ.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥

இறைவன் அசாத்தியமான, கண்ணுக்கு தெரியாத, பரிசுத்தமானவர்.

ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥

இறைவனுக்கு உணவு தேவையில்லை, பகையிலிருந்து விடுபட்டு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறார்.

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥

எந்த உயிரினமும் அவரை மதிப்பிட முடியாது.

ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ॥

இவரை தினமும் ஏராளமான பக்தர்கள் வழிபட்டு வருகின்றனர்

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ ॥

அவன் இதயத்தில் அவளுடைய தாமரை பாதங்கள் நினைவுக்கு வருகின்றன.

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥

ஹே நானக்! நான் எப்போதும் என் சத்குரு மீது தியாகம் செய்கிறேன்.

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ ॥੫॥

யாருடைய அருளால் அப்படிப்பட்ட இறைவனின் திருநாமத்தை நினைவு செய்கிறார்

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੇਇ ॥

இந்த ஹரி சாறு ஒரு அபூர்வ மனிதருக்கு மட்டுமே கிடைக்கிறது.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੇ ਹੋਇ ॥

இந்த அமிர்தத்தைக் குடிப்பவன் அழியாதவனாகிறான்.

ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥

மனிதன் ஒருபோதும் அழிவதில்லை,

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥

இதயத்தில் நற்பண்புகளின் களஞ்சியம் வெளிப்படுகிறது.

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥

எட்டு மணிக்கெல்லாம் ஹரி என்ற பெயரை எடுத்துக் கொள்கிறார்

ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥

வேலைக்காரனுக்கு உண்மையான போதனையை அளிக்கிறான்.

ਮੇਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥

அது ஒருபோதும் மாயையுடன் கலப்பதில்லை.

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥

அவர் ஒரே ஒரு ஹரி-பரமேஷ்வரரை மட்டுமே தனது இதயத்தில் பதிக்கிறார்.

ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥

அறியாமை இருளில் அவனுக்குப் பெயர் விளக்கு ஒளிக்கிறது.

ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥੬॥

நானக்! சங்கடமும், பற்றுதலும், துக்கமும் அவனை விட்டு ஓடுகின்றன

ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥

குருவின் பரிபூரண உபதேசம் மாயையின் நெருப்புக்குக் குளிர்ச்சியைத் தந்தது.

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥

இன்பம் உண்டாகி துக்கம் நீங்கியது

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥

பிறப்பு, இறப்பு பற்றிய அச்சம் நீங்கியது.

ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥

குருவின் முழு அறிவுறுத்தலால்

ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥

அச்சம் அழிந்து அச்சமின்றி வாழ்கிறது.

ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ ॥

எல்லா நோய்களும் அழிக்கப்பட்டு மனதில் இருந்து மறைந்துவிட்டன.

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

அவர் சார்ந்த குரு ஆசிர்வதித்தார்.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥

சத்சங்கதியில் அது முராரியின் பெயரை உச்சரிக்கிறது.

ਬਿਤਿ ਪਾਈ ਚੁਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥

பயமும், குழப்பமும் மறைந்துவிட்டன.

ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥੧॥

ஹே நானக்! காதுகளால் ஹரி-பரமேசுவரரின் மகிமையைக் கேட்டதால், அமைதி கிடைத்தது

ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥

அவரே நிர்குண ஸ்வாமி, அவரே சற்குணம்.

ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥

தன் கலையை (சக்தியை) வெளிப்படுத்தி உலகம் முழுவதையும் மயக்கியவர்.

ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥

கடவுளே அவனுடைய புகழைப் படைத்தார்.

ਅਪੁਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥

அவனுக்கே தன் தகுதி தெரியும்.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੇਇ ॥

கடவுளைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੇ ਸੋਇ ॥

அகல் புருஷனே எல்லோருக்குள்ளும் இருக்கிறான்.

ਓਤਿ ਪੇਤਿ ਰਵਿਆ ਰੂਪ ਰੰਗ ॥

ஒரு துணியைப் போல, அவர் அனைத்து வடிவங்களிலும் வண்ணங்களிலும் உறிஞ்சப்படுகிறார்.

ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ॥

மகான்களுடன் பழகுவதன் மூலம் அது வெளிப்படுகிறது.

ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥

பிரபஞ்சத்தைப் படைத்ததன் மூலம் இறைவன் தன் சக்தியை நிலைநாட்டினான்.

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥੧੮॥

நானக்! நான் அவருக்கு (இறைவா) பலமுறை தியாகம் செய்கிறேன்

ਸਲੋਕੁ ॥

சரணம்

ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਹੁ ॥

ஹே உயிரினமே! இறைவனை வழிபடுவதைத் தவிர வேறெதுவும் உன்னுடன் செல்லாது, சிற்றின்பங்கள் அனைத்தும் தூசி போன்றது.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥

நானக்! ஹரியின் நாமத்தை உச்சரித்து சம்பாதிப்பது சிறந்த செல்வமாகும்.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

அஷ்டபதி

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

துறவிகளின் நிறுவனத்திலும் இதையே சிந்தியுங்கள்.

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥

ஒரு இறைவனை நினைத்து, நாமத்தின் ஆதரவைப் பெறுங்கள்

ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥

ਓ ਏਨ ਨਠਣਪਠੇ! ਮਹੱਰ ਏਲਲਾ ਮੁਯਹੱਚਿਕਠੇਯੁਮ ਮਹੱਰਨੁ
ਵਿਠੁਠਕਠ.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥

ਕਦਵੁਠਿਨ ਠਾਮਰੇ ਪਾਠਕਠ ਁਕਠ ਮਨਠਿਲੁਮ ਠਠਯਠਠਿਲੁਮ
ਠਰੁਕਕਠਠੁਮ.

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੈ ਪੁਠੁ ਸਮਰਠੁ ॥

ਕਦਵੁਠੁਕੁ ਏਲਲਾ ਵੇਵੇਕਠੇਯੁਮ ਸੇਠੁ ਠੀਵਰਾਸਿਯਾਲ
ਸੇਠੁ ਮੁਠਿਕੁਮ ਠਿਰਮੇ ਠਰੁਕਕਿਰਠੁ.

ਦਿਠੁ ਕਰਿ ਰਾਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਠੁ ॥

ਕਦਵੁਠਿਨ ਪੇਠਰੇ ਁਰੁਠਿਯਾਕਪ ਪਹੱਰਿਕ ਕੋਠੁਠੁਕਠ

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੇਵੁ ਠਗਵੰਤ ॥

ਸੇਲਵਠਠੇ (ਠਿਰੇਵਨ ਪੇਠਰਾਲ) ਸੇਕਰਿਠੁ
ਅਠਿਰਵੁਠਸਾਲਿਯਾਕੁਕਠ.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥

ਮਕਾਨਕਠਿਨ ਮਨੁਠਿਰਮ ਪੁਨਿਠਮਾਨਠੁ.

ਏਕ ਆਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਁਕਠ ਠਠਯਠਠਿਲੁ ਕਦਵੁਠ ਨਮਪਿਕਕੇਠਠ ਵੇਠਠਿਰੁਕਠ

ਸਰਬ ਰੇਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥

ਨਾਨਕ! ਠਠਨਾਲ ਁਕਠ ਨੋਠਠਕਠ ਅਠੇਨਠੁਮ ਨੀਂਕੁਮ.

ਜਿਸੁ ਧਨੁ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥

(ਓ ਨਠਣਪਾ!) ਨੀਂਕਠ ਸੁਹੱਰਿ ਓਠੁਮ ਪਠਨਮ

ਸੈ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥

ਕਦਵੁਠੇਠ ਸੇਵਿਪਠਨ ਮੂਲਮ ਅਨੁਠਸ ਸੇਲਵਠਠੇਠ
ਪੇਰੁਵੀਰਕਠ.

ਜਿਸੁ ਸੁਖੁ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ ॥

ਓ ਏਨ ਨਠਣਪਠੇ! ਨੀਂਕਠ ਏਪੋਠੁਮ ਵਿਰੁਮਪੁਮ ਮਕਿਠੁਸੁਚਿ

ਸੇ ਸੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥

துறவிகளின் சகவாசத்தில் அன்பு செலுத்தி அந்த மகிழ்ச்சியைப் பெறுவீர்கள்.

ਜਿਸੁ ਸੇਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥

நீங்கள் நல்ல செயல்களைச் செய்கிற மகிமைக்காக

ਸਾ ਸੇਭਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥

அழகு இறைவனிடம் அடைக்கலம் புகுவதால் வருகிறது

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥

பல முயற்சிகள் செய்தும் குணமாகாத நோய்

ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖਯੁ ਲਾਇ ॥

நோயை ஹரி நாமம் என்ற மருந்து சாப்பிட்டால் குணமாகும்.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

எல்லா பொக்கிஷங்களிலும் கடவுளின் பெயர் சிறந்தது.

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

நானக்! அவருடைய நாமத்தை உச்சரிப்பதன் மூலம், நீங்கள் கடவுளின் நீதிமன்றத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவீர்கள்

ਮਨੁ ਪਰਬੇਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥

இறைவனின் திருநாமத்தால் மனதை எழுப்புங்கள்

ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥

பத்து திசைகளிலும் அலையும் இந்த மனம் இப்படியே தன் வீட்டிற்கு வரும்.

ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥

அவர் கவலைப்படவில்லை

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥

யாருடைய இதயத்தில் அந்த கடவுள் வசிக்கிறார்

ਕਲਿ ਤਾਤੀ ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

கலியுகம் வெப்பமானது (நெருப்பு) மற்றும் ஹரியின் பெயர் குளிர்ச்சியானது.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥

எப்பொழுதும் அவரை நினைத்து மகிழ்ச்சி அடையுங்கள்.

ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸ ॥

நாமத்தை ஒதினால் பயம் நீங்கி நம்பிக்கை நிறைவேறும்.

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

இறைவனின் பக்தியுடன் அன்பு செலுத்துவதால் உள்ளம் பிரகாசமாகிறது

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

எவன் நாமத்தை நினைவு செய்கிறானோ அவன் இதயத்தில் அழியாத இறைவன் வீற்றிருக்கிறான்.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥੩॥

நானக்! யமனின் தூக்கு மேடை துண்டிக்கப்பட்டது (நாமத்தை உச்சரிப்பதன் மூலம்)

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਰੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ॥

அவர்தான் உண்மையான மனிதர், சாரத்தின் நினைவைப் போதிக்கிறார்.

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੈ ਕਾਚੈ ਕਾਚਾ ॥

அவர் முற்றிலும் மூல (தவறான) இயக்கத்தில் (பிறப்பு மற்றும் இறப்பு சுழற்சி) விழுகிறார்.

ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ॥

இறைவனின் சேவையால் போக்குவரத்து நீங்கும்.

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥

உங்கள் அகந்தையை விட்டுவிட்டு குருதேவரிடம் அடைக்கலம் புகுங்கள்.

ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥

இதன் மூலம் விலைமதிப்பற்ற உயிர் காப்பாற்றப்படுகிறது.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰੁ ॥

உங்கள் வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையான ஹரி-பரமேஸ்வரரை வணங்குங்கள்.

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੁਟਨਹਾਰੇ ॥

பல நடவடிக்கைகளை எடுத்தும் விடுபடுவதில்லை

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥

நினைவுகள், சாஸ்திரங்கள், வேதங்கள் என்று நினைத்து பாருங்கள்

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥

மனத்தால் மட்டும் கடவுள் பக்தி செய்யுங்கள்.

ਮਨਿ ਬੰਛਤ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਇ ॥੪॥

ஹே நானக்! (பக்தி செய்பவர்) விரும்பிய பலனைப் பெறுகிறார்

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ਤੇਰੈ ਧਨਾ ॥

செல்வம் உன்னுடன் செல்லாது

ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮਨਾ ॥

அப்படியானால் முட்டாள மனம்! நீங்கள் ஏன் அதனுடன் இணைந்திருக்கிறீர்கள்?

ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥

மகன், நண்பர், குடும்பம் மற்றும் மனைவி

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ॥

இவற்றில் உங்கள் உதவியாளர் யார் என்று சொல்லுங்கள்

ਰਾਜ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥

மாநிலம், வண்ணங்கள் மற்றும் செல்வத்தின் விரிவாக்கம்

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰ ॥

இவற்றில் எது எப்போது எஞ்சியிருக்கும்?

ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਰਬ ਅਸਵਾਰੀ ॥

குதிரைகள், யானைகள் மற்றும் தேர்களில் சவாரி செய்கிறார்கள்

ਬੁਠਾ ਡੰਫੁ ਬੁਠੁ ਪਾਸਾਰੀ ॥

இது எல்லாம் பொய்யான பாசாங்கு.

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥

இவற்றையெல்லாம் கொடுத்த கடவுளை முட்டாள் மனிதனுக்குத் தெரியாது.

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੫॥

ஹே நானக்! பெயரை மறந்துவிட்டதால், உயிரினம் இறுதியில் வருந்துகிறது.

ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਏਆਨੇ ॥

முட்டாள் மனிதனே! நீங்கள் குருவின் போதனைகளை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਡੂਬੇ ਸਿਆਨੇ ॥

பகவான் மீது பக்தி இல்லாமல், மிகவும் புத்திசாலிகள் கூட மூழ்கிவிட்டார்கள்.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥

ஓ என் நண்பனே! உங்கள் மனதில் கடவுளை வணங்குங்கள்

ਨਿਰਮਲ ਹੇਇ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਚੀਤ ॥

அது உங்கள் மனதை தூய்மையாக்கும்.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

இறைவனின் தாமரை பாதங்கள் உங்கள் இதயத்தில் உள்ளன

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥

பல பிறவிகளின் பாவங்கள் நீங்கும்.

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥

கடவுளின் பெயரை நீங்களே உச்சரித்து, மற்றவர்களையும் உச்சரிக்கச் செய்யுங்கள்.

ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥

இந்த நடத்தையில் கேட்டல், கூறுதல், வாழ்வது முக்திக்கு வழிவகுக்கும்

ਸਾਰ ਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਉ ॥

சாராம்சம் ஹரியின் உண்மையான பெயர்.

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੬॥

நானக்! தன்னிச்சையாக இறைவனைப் போற்றுதல்

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥

(ஓ சிருஷ்டியே!) இறைவனைப் போற்றிப் பாடுவதன் மூலம் உன் பாவ அழுக்குகள் நீங்கும்.

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ ॥

அகங்காரம் போன்ற விஷத்தின் விரிவாக்கமும் மறைந்துவிடும்.

ਹੇਰਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥

அவர் கவலையற்றவராகவும், மகிழ்ச்சியாகவும் குடியேறுவார்

ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

தன் ஒவ்வொரு மூச்சாலும், வாயுவாலும் ஹரியின் நாமத்தை வணங்குபவன்.

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ ॥

ஏய் மனமே! உன்னுடைய எல்லா புத்திசாலித்தனத்தையும் விட்டுவிடு.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥

நல்ல சகவாசம் செய்தால் உண்மையான செல்வம் கிடைக்கும்.

ਹਰਿ ਪ੍ਰੰਜੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥

கடவுளின் பெயரால் செல்வத்தை குவித்து, அதை வைத்து மட்டுமே வியாபாரம் செய்யுங்கள்.

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥

நீங்கள் இந்த வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சியைப் பெறுவீர்கள், இறைவனின் நீதிமன்றத்தில் மரியாதை பெறுவீர்கள்.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੇ ਦੇਖੁ ॥

ਅਵਰ ਈਅੰਗੁਮ ਓਰੇ ਕੁਡਵੁਗੈਕ ਕਾਠਕਿਰਾਠਰ,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥੭॥

ਹੋ ਨਾਨਕ! ਨੇਹੁਰਿਯਿਲ ਅਤਿਰੁਸ਼ੁਡਮ ਕੋਕਾਠਡਵਰ

ਏਕੇ ਜਪਿ ਏਕੇ ਸਾਲਾਹਿ ॥

ਓਰੇ ਕੁਡਵੁਗਿਨਿ ਪੋਯਰੇ ਁਸੁਚਰਿਪੁਪਤਨਿ ਮੂਲਮੂਮ, ਅਵਰੇ ਮਡੁਮੇ ਤੁਤਿਪੁਪਤਨਿ ਮੂਲਮੂਮ.

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੇ ਮਨ ਆਹਿ ॥

ਓਰੇ ਕੁਡਵੁਗੈ ਨਿਨੈਨਤੁ ਅਵਰੇ ਮਡੁਮ ਁਅੰਗੁ ਓਤਯਤੁਤਿਲ ਵੈਵਤੁਕੁ ਕੋਕਾਠਰੁਅੰਗੁ

ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ ॥

ਅਨੁਤ ਨਿਤੁਤਿਯ ਏਕ ਓਹੈਵਨੈਪੁ ਪੋਹੁਰਿਪੁ ਪਾਡੁਅੰਗੁ.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ ॥

ਮਨੁਤੁਤਾਲੁਮ, ਁਡਲਾਲੁਮ ਓਰੇ ਕੁਡਵੁਗੈ ਆਪਿਤੁਤਲੁ

ਏਕੇ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥

ਅਨੁਤ ਕੁਡਵੁਗੁ ਨੀਤਾਨੁ.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪੁਭੁ ਬਿਆਪਿ ॥

ਁਯਿਰੁਕੰਗਿਲ ਵਿਯਾਪਿਤੁਤਿਰੁਕੁਕੁਮ ਓਹੈਵਨੁ ਈਅੰਗੁਮ ਨਿਹੈਨੁਤੁ ਓਰੁਕੁਕਿਰਾਨੁ

ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥

ਓਰੇ ਕੁਡਵੁਗਿਡਮਿਰੁਨੁਤੁ ਪਲਰੁ ਪਰਵਿਯੁਗੁਗਨਰੁ.

ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛੁਤ ਗਏ ॥

ਓਹੈਵਨੈ ਵਝਿਪਡੁਵਤਾਲੁ ਪਾਵਅੰਗੁ ਨੀਅੰਗੁਮ

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪੁਭੁ ਰਾਤਾ ॥

ਗਨੁ ਮਨਮੂਮ ਁਡਲੁਮ ਓਰੇ ਓਹੈਵਨਿਲ ਮੂਝੁਕਿਯੁਗੁਗਨ.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥੮॥੧੯॥

ஹே நானக்! குருவின் அருளால் ஒரே ஒரு கடவுளை மட்டுமே அறிந்தவர்.

ਸਲੋਕੁ ॥

சரணம்

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ॥

மரியாதைக்குரிய இறைவா! அலைந்து திரிந்து உன் அடைக்கலத்திற்கு வந்தேன்.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧॥

கடவுளே ! உங்கள் பக்தியில் என்னை ஈடுபடுத்துங்கள் என்று நானக் ஒரே ஒரு கோரிக்கையை வைக்கிறார்

ਅਸਟਪਦੀ ॥

அஷ்டபதி

ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥

ஆண்டவரே! நான் உன் பெயரில் பிச்சை கேட்கும் பிச்சைக்காரன்.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ஓ ஹரி! தயவுசெய்து உங்கள் பெயரை எனக்கு வழங்கவும்.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ ॥

மகான்களின் பாதத் தூசியைத்தான் கேட்கிறேன்

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ॥

ஓ பரப்ரஹ்மா! என் நம்பிக்கையை நிறைவேற்று.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥

நான் எப்போதும் இறைவனைத் துதிக்கட்டும்

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ ॥

ஆண்டவரே! ஒவ்வொரு மூச்சிலும் நான் உன்னை வணங்குகிறேன்

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

என் அன்பு இறைவனின் பாதத்தில் உள்ளது.

ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

நான் எப்போதும் இறைவனை வணங்குகிறேன்

ਏਕ ਓਟ ਏਕੇ ਆਧਾਰੁ ॥

கடவுளே! நீ எனக்கு ஒரே தங்குமிடம் மற்றும் ஒரு ஆதரவு.

ਨਾਨਕੁ ਮਾਰੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ஆண்டவரே! நானக் உங்கள் சிறந்த பெயரை அழைக்கிறார்.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

இறைவனின் கருணை தரிசனம் மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥

அரிதான மனிதர்கள் யாரும் ஹரி-ரஸ்ஸை அடைவதில்லை

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

அதை ருசிப்பவர்கள் திருப்தி அடைகிறார்கள்

ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ ॥

அவர்கள் பரிபூரண மனிதர்களாக மாறுகிறார்கள், (மாயாவில்) ஒருபோதும் தளர்வதில்லை.

ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ॥

அவை இறைவனின் அன்பின் இனிமையும் பேரின்பமும் நிறைந்தவை.

ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ஞானிகளின் சகவாசத்தில் அவர்கள் மனதில் ஆன்மீக ஏக்கம் எழுகிறது.

ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥

எல்லாவற்றையும் துறந்து இறைவனிடம் அடைக்கலமாகிறான்.

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਾਸ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥

அவரது இதயம் பிரகாசமாகி, இரவும் பகலும் கடவுளுக்கு அர்ப்பணிக்கிறார்.

ਬਡਭਾਗੀ ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

அதிர்ஷ்டசாலிகள் மட்டுமே இறைவனைப் பாடியுள்ளனர்.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥

ஹேநானக்! இறைவனின் திருநாமத்தில் ஆழ்ந்திருப்பவர்கள் மகிழ்ச்சியை அடைகிறார்கள்

ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ ॥

வேலைக்காரனின் ஆசை நிறைவேறியது.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ ॥

நான் சத்குருவிடம் இருந்து தூய ஆலோசனையைப் பெற்றேன்

ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ ਦਇਆਲੁ ॥

இறைவன் தன் அடியாரிடம் கருணை காட்டினான்

ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥

அவன் தன் அடியாரை என்றென்றும் நன்றியுள்ளவனாக ஆக்கினான்.

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ ॥

அடியேனின் (மாயாவின்) பந்தங்கள் அறுக்கப்பட்டு அவன் முக்தி அடைந்தான்

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੂਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥

அவனுடைய பிறப்பு-இறப்பு, தூயரம், இக்கட்டான நிலை நீங்கின.

ਇਛ ਪੁਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ॥

அவனுடைய ஆசையும், நம்பிக்கையும் நிறைவேறுகிறது

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗਿ ਹਜ਼ੂਰੀ ॥

கடவுள் எப்போதும் உடன் இருக்கிறார்.

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥

யாருடையது, அவர் தன்னுடன் இணைந்தார்.

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

ஹே நானக்! இறைவனின் மீதுள்ள பக்தியின் காரணமாக அடியார் பெயரிலேயே ஆழ்ந்து விடுகிறார்.

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ॥

மனிதனின் சேவை-பக்தியை புறக்கணிக்காத அந்த கடவுளை ஏன் மறந்து விட வேண்டும்

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ॥

செய்ததை அறிந்த கடவுளை ஏன் மறந்துவிட வேண்டும்

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥

நமக்கு அனைத்தையும் தந்த அந்த இறைவனை ஏன் மறந்து விட வேண்டும்.

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ ॥

உயிர்களின் வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையான இந்த பரமாத்மாவை ஏன் மறக்க வேண்டும்?

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ॥

கருவறை நெருப்பில் நம்மைக் காக்கும் அகல்புருஷனை ஏன் மறந்தாய்.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੇ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ ॥

குருவின் அருளால் ஒரு அபூர்வ மனிதன் மட்டுமே இதை பரபிரம்மம் தானே எல்லாமாக இருந்தபோது

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਚੈ ॥

மனிதனை பாவத்திலிருந்து காப்பாற்றும் கடவுளை ஏன் மறந்து விட வேண்டும்

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ ॥

பிறந்த இதயம் உடைந்தது

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਤੁ ਇਰੈ ਬੁਝਾਇਆ ॥

சரியான குரு இந்த உண்மையை எனக்கு விளக்கியுள்ளார்.

ਪੁਤ੍ਰੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥

ஹே அவன் தன் இறைவனை மட்டுமே தியானம் செய்திருக்கிறான்

ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ॥

ஐயா, புனிதர்களே! இந்த வேலையை செய்யுங்கள்

ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு, இறைவனின் திருநாமத்தை ஜபிக்கவும்.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥

இறைவனின் திருநாமத்தை உச்சரிப்பதன் மூலம் மகிழ்ச்சியைப் பெறுங்கள் .

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥

நீங்களும் நாமத்தை ஜபித்து, மற்றவர்களையும் நாமத்தை ஜபிக்க வைப்பீர்கள்.

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥

இவ்வுலகப் பெருங்கடல் இறைவனின் பக்தியால் கடந்தது.

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ ॥

பக்தி இல்லாவிடில் இந்த உடல் எரிந்து பஸ்பமாகிவிடும்

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥

இறைவனின் திருநாமம் அனைத்து நலன் மற்றும் மகிழ்ச்சியின் பொக்கிஷம்.

ਬੂਡਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸੁਮੁ ॥

நீரில் மூழ்கும் உயிரினம் கூட அதில் மகிழ்ச்சியைக் காண்கிறது.

ਸਗਲ ਦੁਖ ਕਾ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥

எல்லா துன்பங்களும் அழிக்கப்படுகின்றன.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨਤਾਸੁ ॥੫॥

ஹே நானக்! நற்பண்புகளின் களஞ்சியத்தின் பெயரை உச்சரித்துக்கொண்டே இருங்கள்

ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ ॥

ਕਦਵੁਲੀਨ ਅਨਪੁਮ ਕਾਠਲ ਰਸਤੁਤੀਨ ਸੁਵੈਯੁਮ ਈਮੁਨੁਤੁ.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹੀ ਸੁਆਉ ॥

ਇਨੁਤ ਸੁਵੈ ਮਨੁਤੁਲੁਮ ਊਲੁਲੁਮ ਨੀਰੈਨੁਤੁਲੁਗੁਤੁ

ਨੇਤ੍ਰੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਇਰੈਵਨੈ ਕਣੁਕਲਾਲੁ ਤਰੀਸਿਪੁਤਾਲੁ ਮਕਿਮੁਸੁਸੀ ਅਦੈਕਿਰੈਨੁ

ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ ॥

ਮਕਾਨੁਕਲੀਨੁ ਪਾਠੁਨੁਕਲੈਕੁ ਕਮੁਵੀਯੁਤਾਲੁ, ਈਨੁ ਮਨੁਮੁ ਮਕਿਮੁਸੁਸੀ ਅਦੈਨੁਤੁ.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥

ਪਕੁਤਰੁਕਲੀਨੁ ਊਲੁਗੁਤੁਲੁਮ ਊਲੁਲੁਮ ਇਰੈਵਨੀਨੁ ਅਨੁਪੁ ਊਲੁਗੁ.

ਬਿਰਲਾ ਕੇਉ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥

ਊਰੁ ਅਪੁਰੁਵ ਮਨੀਤਨੁ ਮਨੁਰੁਮੈ ਅਵਨੁਦੈਯ ਸਕੁਵਾਸੁਤੁਤੈਪੁ ਪੈਰੁਕਿਰਾਨੁ.

ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥

ਕਦਵੁਲੈ ! ਤਯੁਵੁਸੁਯੁਤੁ ਈਨੁਕਲੁਕੁਕੁ ਊਰੁ ਪੈਯਰੁਸੁਸੁਠਾਲੁਲੈ ਵਮੁਨੁਕੁਵੁਮੁ.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥

ਕੁਰੁਵੀਨੁ ਅਰੁਲਾਲੁ ਊਨੁਤੁ ਪੈਯਰੈ ਊਸੁਸਰੀਕੁਕ ਮੁਢਿਯੁਮੁ.

ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ਅਵਰੁਤੁ ਊਰੁਵਕੁਤੁਤੈ ਵੀਵਰੀਕੁਕ ਮੁਢਿਯਾਤੁ

ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਹੈਰੁ ਨਾਨਕੁ ! ਕਦਵੁਲੁ ਈਨੁਕੁਮੁ ਨੀਰੈਨੁਤੁਵਰੁ

ਪ੍ਰਭ ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

ਕਦਵੁਲੁ ਮਨੁਨੀਪੁਪੁਵਰੁ ਮਨੁਰੁਮੁ ਇਰੁਕੁਕਮੁਲੁਗੁਲੁਵਰੁ.

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਅਵਰੁ ਪਕੁਤਰੁ ਮਨੁਰੁਮੁ ਈਪੁਪੋਠੁਮੁ ਅਨੁਪਾਨੁਵਰੁ.

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਰੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥

ਅந்த ਕੋਵਿਨ੍ਹ੍, ਕੋਪਾਲ ਅਨਾਥਕਲਿਨ੍ ਨਾਠੁ.

ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਅਵਰ ਅਨੇਠੁ ਏਯਿਰਕਨੁਕੁਮੁ ਏਨੇਵਲਿਕੁਕਿਹਾਰੁ

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰ ॥

ਅਵਰ ਆਤਿਪੁਰੁਖੁ ਮਨ੍ਹੁਮੁ ਪਿਰਪਨੁਸੁਠੁ ਏਰੁਵਾਕੁਕਿਯਵਰੁ

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥

ਪਕੁਠੁਰਕਲਿਨ੍ ਵਾਮੁਕੁ ਏਹੁਠੁਏਨੇਯਾਕੁ ਏਰੁਕੁਕਿਹਾਰੁ

ਜੇ ਜੇ ਜਪੈ ਸੁ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ॥

ਏਵਰਕਲਿਨ੍ ਅਠੇ ਏਯਿਕੁਕਿਹਾਰੁਕਲੋ ਏਵਰਕਲਿਨ੍
ਠੁਯੁਮੇਯਾਕਿਹਾਰੁਕਲਿਨ੍

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਲਾਵੈ ਮਨ ਹੀਤ ॥

ਅਵਰ ਠਨਠੁ ਮਨਠਿਨ੍ ਅਨੁਪੇ ਕੁਡਵੁਲੁ ਪਕੁਠਿਯਿਨ੍ ਮੀਠੁ
ਸੇਲੁਠੁਕਿਹਾਰੁ.

ਹਮ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਨੀਚ ਅਜਾਨ ॥

ਨਾਨੁਕਲਿਨ੍ ਪਯਨੁਨੁਰੁਵਰੁਕਲਿਨ੍, ਮੋਸਮਾਨਵਰੁਕਲਿਨ੍ ਮਨ੍ਹੁਮੁ ਮੁਡੁਡਾਨੁਕਲਿਨ੍

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਿ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ ॥੭॥

ਨਾਨਕੁ ਕੁਹੁਕਿਹਾਰੁ ਓ ਏਲੁਲਾਮੁ ਵਲੁਲੁ ਕੁਡਵੁਲੋ! ਏਨੁਕਲਿਨ੍
ਠਨੁਕੁਮਿਡੁਠੁਠੁਕੁ ਵਨੁਠੁਲੁਨੁਨੁ

ਸਰਬ ਬੈਰੁਠ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖ ਪਾਏ ॥

ਅਵਰ ਏਲੁਲਾ ਸੋਆਰੁਕੁਠੁਠੇਠੁਠੁ ਮੁਕੁਠਿਯੇਠੁਠੁ ਅਡੇਨੁਠੁਆਰੁ

ਏਕ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥

ਓਰੁ ਕਨੁਨੁਮੁ ਕੁਡ ਕੁਡਵੁਲੋ ਮਕਿਮੇਮਪੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਏਯਿਰਿਨੁਮੁ.

ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਬਡਿਆਈ ॥

ਅਵਨੁ ਪਲੁ ਰਾਯੁਨੁਕਲੋਠੁਠੁਠੁ, ਏਨੁਪਨੁਕਲੋਠੁਠੁਠੁ,
ਸਾਠੁਠੇਨੁਕਲੋਠੁਠੁਠੁ ਪੇਹੁਕਿਹਾਰੁਨੁ

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥

ਹੁਰਿਯਿਨ੍ ਪੇਯਰੁ ਕਠੇ ਯਾਨੁਡੇਠੁ ਮਨੁਠੁਕੁ ਪਿਡਿਕੁਕੁਮੁ.

ਬਹੁ ਭੇਜਨ ਕਾਪਰ ਸੰਗੀਤ ॥

ਅਵਰ ਪਲਵਿਤਮਾਨ ਊਣਵੁ, ਊਦੈ ਮਹੁਰੁਮੁ ਊਸੈਯੈ ਰਸਿਕਕਿਹਾਰੁ

ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥

ਯਾਰੂਦੈਯ ਰਸਨਾ ਈਪੋਪਾਮੁਤੁਮੁ ਊਰੀ-ਪਰਮੇਸ਼ਵਰੁ ਨਾਮਤੁਤੈ ਊਸ਼ਰੀਕਕਿਹਾਰੁ.

ਭਲੀ ਸੁ ਕਰਨੀ ਸੇਭਾ ਧਨਵੰਤ ॥

ਅਵਰੂਦੈਯ ਸੇਯਲਕੰ ਮਠਕਲਕਰਮਾਨਵੈ, ਅਵਰੁ ਪੋਹੁਰੁਪਪੋਪਵਰੁ ਮਹੁਰੁਮੁ ਅਵਰੁ ਸੇਲਵਨੁਤਰਾਕ ਊਰੁਕਕਿਹਾਰੁ

ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥

ਯਾਰੂਦੈਯ ਊਤਯਤੁਤਿਲ ਮੁਮੁ ਕੁਰੂਵਿਨੁ ਮਨੁਤਿਰਮੁ ਊਲੁਗੁਤੁ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥

ਅਦ ਕਦਵੁਗੇ ! ਊਮਤੁ ਤੁਹਰੁਵਿਕਲਿਨੁ ਸਠਕਤੁਤਿਲ ਈਨਕੁਕੁ ਊਦਮੁ ਕੋਕਾਊਕੰਗਲੁ.

ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੮॥੨੦॥

ਊਹੋ ਨਾਨਕ! ਨਲਲਵਰੁਕਲਿਨੁ ਸਕਵਾਸਤੁਤਿਲ ਊਰੁਪਪਤੁ ਈਲਲਾ ਮਕਿਠੁਸ਼ੀਕੁਕੁਮੁ ਵੋਗਿਸ਼ਸਤੁਤੈਤੁ ਤਰੁਕਿਹਰੁਤੁ.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਰਣਮੁ

ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆਪਿ ॥

ਨੀਰਠਕਰੁ ਪੀਰਪੁ ਤਾਨੋ ਸਹੁਕੁਨੁ ਮਹੁਰੁਮੁ ਨੀਰੁਕੁਨੁ. ਅਵਰੋ ਪੂਞੁਞੁਯ ਸਮਾਤੁਯਿਲ ਵਾਠੁਕਿਹਾਰੁ.

ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਜਾਪਿ ॥੧॥

ਊਹੋ ਨਾਨਕ! ਨੀਰਠਕਰੁ ਪੀਰਪੁ ਤਾਨੋ ਪੀਰਪਠੁਸਤੁਤੈਪੁ ਪਦੈਤੁਤਾਰੁ, ਪੀਨੁਨਰੁ ਅਵਰੋ (ਊਯੀਰੁਕਲਿਨੁ ਮੂਲਮੁ) ਞਪੀਕਕਿਹਾਰੁ.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸ਼ੁਦਪਤੁ

ਜਬ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

ਊਨੁਤੁ ਪਦੈਪਪੀਨੁ ਪਰਵਲੁ ਈਤੁਵੁਮੁ ਪੁਲਪਪਦਾਤਪੋਤੁ,

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਬ ਕਹ ਤੇ ਹੋਤਾ ॥

ਪਿਹਕੁ ਏਤਿਲਿਰੁਨੁ (உயிரினத்திலிருந்து) பாவமோ புண்ணியமோ
வர முடியும்?

ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ॥

பரமாத்மாவே வெற்றிடத்தில் இருந்தபோது,

ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ॥

ਪਿਹਕੁ ਯਾਰੈ ਏਤਿਰੁੱਤਾਰਕਲ੍ਹ?

ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤ ॥

எந்த நிறமும் அல்லது அடையாளமும் (உலகின்) புலப்படாதபோது

ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ॥

மகிழ்ச்சியும் துக்கமும் யாரைத் தொடும் என்று சொல்லுங்கள்

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

பரம பிரம்மன் தாமே எல்லாமாக இருந்தபோது,

ਤਬ ਮੇਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮ ॥

அப்படியானால் எங்கே மாயை இருக்க முடியும், யாருக்கு
இருவேறு நிலை இருக்க முடியும்?

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ॥

ஹே நானக்! அகல் புருஷே தனது பொழுதுகளை (படைப்பு
வடிவில்) உருவாக்கியுள்ளார்.

ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥

இவரை தவிர வேறு ஆசிரியர் இல்லை

ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥

உலகத்தின் இறைவன் தானே இருந்தபோது

ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ॥

அப்படியானால் யார் கட்டுப்பட்டவர்களாகக் கருதப்பட்டனர்,
யார் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுபட்டவர்களாகக்
கருதப்பட்டனர் என்று சொல்லுங்கள்?

ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥

அசாத்தியமான மற்றும் மகத்தான ஹரி மட்டுமே இருந்தபோது

ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਰ ॥

ਪਿੰਨੇਨਰ ਸੋਲਾਲੁਙਕੇ, ਨਰਕਤੁੰਨ੍ਰੁਕੁਮ ਸੋਲਾਰਕਕਤੁੰਨ੍ਰੁਕੁਮ ਵਨੁਤ
ਉਯਿਰਿਨਙਕੇ ਂਨੇਨ?

ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥

ਨਿਰੁਕੁਣ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਨੁ ਤਨੁਨਿਸ਼ੋਸਯਾਨ ਤਨੁਮੇਯੁਦਨੁ
ਉਰੁਨੁਤਪੋਭਾਤੁ,

ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥

ਸਿਵਸਕੁਤਿ ਂਨੁਤ ਉਦੁਤੁੰਨ੍ਰੁਕੁਮ ਉਰੁਨੁਤਾਰਕੇ ਂਨੁਤੁ ਸੋਲਾਲੁਙਕੇ

ਜਬ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ ॥

ਕਦਵੁਙ ਤਾਮੇ ਅਮਰੁਨੁਤੁ ਤਮੁ ਂਲਿਯੇ
ਂਰੁਨ੍ਰਿਕੁਕੋਨਾਨੁਦਿਰੁਕੁਕੇਯਿਲੁ,

ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਡਰੁ ਕਵਨ ਕਤ ਡਰੈ ॥

ਅਪੁਪੋਭਾਤੁ ਯਾਰੁ ਅਙੁਸਾਤਵਰੁ, ਯਾਰੁ ਯਾਰੁਕੁਕੁ ਅਙੁਸਿਨਾਰਕੇ?

ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥

ਹੋ ਨਾਨਕੁ! ਕਦਵੁਙ ਕਦੁਨੁਤੁ ਸੋਲੁਲੁ ਮੁਦਿਯਾਤਵਰੁ ਮਰੁਨੁਤੁਮੁ
ਮਕੁਤੁਤਾਨਵਰੁ.

ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥

ਤਨੁਨੇਨੁਤੁ ਤਾਨੇ ਪੁਕੁਮੁਨੁਤੁ ਕੋਲੁਙਪੁ ਪੋਕਿਰੁਤੁ

ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸਨ ॥

ਅਭਿਯਾਤੁ ਕਦਵੁਙ ਤਨੁਤੁ ਵਸੁਤਿਯਾਨ ਉਰੁਕੁਕੇਯਿਲੁ ਅਮਰੁਨੁਤੁਪੋਭਾਤੁ,

ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੁ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸਨ ॥

ਪਿਰੁਪੁ-ਉਰੁਪੁ ਮਰੁਨੁਤੁਮੁ ਅਭਿਵੁ (ਕਾਲਮੁ) ਂਙੁਕੇ ਉਰੁਨੁਤਨ ਂਨੁਤੁ
ਸੋਲਾਲੁਙਕੇ?

ਜਬ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਪੂਰੁਨਾ ਅਕੁਲੁ ਪੁਰੁ਷ੁ ਕਰੁਤਾਰੁ ਮਦੁਨੁਕੁਮੁ ਉਰੁਨੁਤੁਪੋਭਾਤੁ

ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਹੋਇ ॥

ਅਪੱਪੋਥੁ ਮਰਣਾਤੀਰੁਕੁ ਯਾਰੁ ਪਯਨੁਤੀਰੁਕੁਕ ਮੁਢਿਯੁਮੁ ਂਨੁਹੁ
ਸੋਲਲੁਖੁੰਗੁ

ਜਬ ਅਬਿਗਤ ਅਰੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਏਕਾ ॥

ਕਣੁਣੁਕੁਕੁਤੁ ਤੇਰੀਯਾਤ ਕੁਡਵੁੰਗੁ ਮੁਡੁਮੇ ਇਰੁਨੁਤਪੋਥੁ

ਤਬ ਚਿਤ੍ਰੁ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪੁਛਤ ਲੇਖਾ ॥

ਸਿਤ੍ਰਕੁਪੁਤਨੁ ਯਾਰੀਡਮੁ ਕਣੁਕੁਕੁ ਕੇਡੁਡਾਨੁ

ਜਬ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਅਰੋਚਰ ਅਗਾਏ ॥

ਨੀਰੁੰਸਨੁ ਮੁਡੁਮੇ ਇਰੁਨੁਤਪੋਥੁ, ਕਣੁਣੁਕੁਕੁ ਤੇਰੀਯਾਤ ਮਹੁਰੁਮੁ
ਅਗੁਵੀਡ ਮੁਢਿਯਾਤ ਨਾਤੁ (ਕੁਡਵੁੰਗੁ)

ਤਬ ਕਉਨ ਛੁਟੇ ਕਉਨ ਬੰਧਨ ਬਾਏ ॥

ਅਪੱਪੋਥੁ ਮਾਯਾਵੀਨੁ ਪਨੁਤਤੁਲੀਰੁਨੁਤੁ ਵੀਡੁਪੁਡੁਵਰੁ ਯਾਰੁ,
ਪਨੁਤਤੁਲੀ ਸਿਕੁਕੀਯਵਰੁ ਯਾਰੁ?

ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ ਹੀ ਅਚਰਜਾ ॥

ਕੁਡਵੁੰਗੁ ਤਾਨੁ ਂਲਲਾਮੁ ਅਤੁਵੇ ਆਸੁਚੀਯਮੁ!

ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਉਪਰਜਾ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕੁ! ਅਵਰੁ ਤਨੁਤੁ ਸੋਨੁਨੁਤ ਵਡਿਵੁਤੁਤੈ ਁਰੁਵਾਕੁਕੀਨਾਰੁ

ਜਹ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਹੋਤਾ ॥

ਤੁਯਾ ਮਨੀਤਰੁਕੁੰਗੁ ਆਣੁਕੁੰਗੀਨੁ ਕਣੁਵਨਾਕੁ ਇਰੁਨੁਤ ਇਡਮੁ

ਤਹ ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਧੋਤਾ ॥

ਂਨੁਤ ਅਮੁਕੁਕੁ ਇਲੁਲੈ, ਸੋਲਲੁਖੁੰਗੁ! ਪੀਨੁਨਰੁ ਸੁਤੁਤਮੁ ਸੋਯੁਯ
ਂਨੁਨੁ ਇਰੁਨੁਤੁ

ਜਹ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨ ॥

ਨੀਰੁੰਸਨੁ, ਨੀਰੁੰਗਰੁ ਮਹੁਰੁਮੁ ਪੀਰੀਨੁਤ ਕੁਡਵੁੰਗੁ ਮੁਡੁਮੇ ਇਰੁਨੁਤ
ਇਡੁਤੁਲੀ

ਤਹ ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ ॥

ਮਾਨਮੁਮੁ ਪੋਰੁਮੇਯੁਮੁ ਇਰੁਨੁਤੁ

ਜਹ ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਜਗਦੀਸ ॥

ਪਿਰਪஞ்சਤੀਨ ਅਤਿਪਤਿਯਾਨ ਯਕਤੀਫ਼ੀਨ ਵਧਿਵਮ ਮੰਡੁਮੇ
ਇਨੁਨੁਤੁ

ਤਹ ਛਲ ਛਿਦ੍ਰ ਲਗਤ ਕਹੁ ਕੀਸ ॥

ਅਙਕੇ ਵਙਸਕਤੁਤਾਲੁਮ ਪਾਵਤੁਤਾਲੁਮ ਕਾਯਪੁਪੁਦਵਰ ਯਾਰ ਈਨੁ
ਸੋਲੁਲੁਙਕੁ?

ਜਹ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਜੋਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਓਲੀਯੀਨ ਵਧਿਵਮ ਅਤਨੁ ਸੋਨੁਨੁਤ ਓਲੀਯਾਲੁ ਊਰੀਙੁਸਪੁਪੁਦੁ
ਇਦੁਤੁਤੀਲੁ

ਤਹ ਕਿਸਹਿ ਭੂਖ ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥

ਅਪੁਪੋਥੁ ਅਙਕੁ ਪਸਿਤੁਤਵਰ ਯਾਰ, ਯਾਰ ਤ੍ਰਿਰੁਪੁਤੀ ਅਦੇਨੁਨੁਤਾਰਕੁ?

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਪਿਰਪਙੁਸਤੁਤੀਨੁ ਪਦੇਪੁਪਾਗਰਾਨ ਕਰੁਤਾਰ, ਤਾਨੇ
ਈਲੁਲਾਵਰੁਹੈਯੁਮੁ ਸੋਯੁਤੁ, ਊਯੀਰੀਨਙਕੁ ਮੂਲਮੁ ਨੁਦਕੁਕੁਸੁ
ਸੋਯੁਪਵਰੁ.

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥੪॥

ਹੋ ਨਾਨਕੁ! ਊਲਕੇਪੁ ਪਦੇਤੁਤ ਇਰੈਹਵਨੁਕੁਕੁ ਮੁਧਿਵੇ ਇਲੁਲੇ

ਜਬ ਅਪਨੀ ਸੋਭਾ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਬਨਾਈ ॥

ਕਦਵੁਗੁ ਤਨੁ ਅਯੁਕੇ ਤਾਨੇ ਕੋਨੁਨੁ ਪਦੇਤੁਤੁਪੋਥੁ,

ਤਬ ਕਵਨ ਮਾਇ ਬਾਪ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥

ਅਪੁਪੋਥੁ ਪੋਰੁਹੋਰ, ਨੁਨੁਪਰਕੁਗੁ, ਮਕਨੁਕੁਗੁ ਮਰੁਹੁਮੁ
ਸਕੋਥਰਰਕੁਗੁ ਯਾਰ?

ਜਹ ਸਰਬ ਕਲਾ ਆਪਹਿ ਪਰਬੀਨ ॥

ਅਵਨੇ ਈਲੁਲਾਕੁ ਕਲੇਕਲੀਲੁਮੁ ਪਰੀਪੂਰਨਮਾਕੁ ਇਨੁਨੁਤੁਪੋਥੁ

ਤਹ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਾ ਕੇਉ ਚੀਨ ॥

ਅਪੁਪੋਥੁ ਵੇਥਙਕੁਗੈਯੁਮੁ ਕੇਦੁਦੇਪੈਯੁਮੁ ਯਾਰੇਨੁਮੁ
ਅਦੇਯਾਗਮੁ ਕਾਨੁ ਮਾਦੁਦਾਰਕੁਗੁ.

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥

ਅਕਲ ਪੁਰੁਖੁ ਤਨੁ ਇਤਯਤੀਲੁ ਤਨੁਨੈ ਵੈਵਤੁਕੁਕੋਕਾਠੁਡਪੋਠੁ

ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੈ ॥

ਖੁਕੁਨੁ (ਸੁਪ) ਮਹੁਰੁਮੁ ਅਪਖੁਕੁਨਮੁ (ਮੋਸਮਾਨੁ ਤੁਰੁਮਣੁਨਾਨੁਗੁ) ਪਹੁਰੁ ਯਾਰੁ ਨੁਨੈਨੁਤੁਤਾਰੁਕੁਗੁ?

ਜਹ ਆਪਨ ਉਚ ਆਪਨ ਆਪਿ ਨੇਰਾ ॥

ਕੁਡਖੁਗੁ ਤਾਮੇ ਊਯਰੁਨੁਤਵਰਾਕੁਖੁਮੁ, ਅਰੁਕੁਲੁ ਤਾਨੇ ਊਰੁਨੁਤਾਰੁ

ਤਹ ਕਉਨੁ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਕਹੀਐ ਚੇਰਾ ॥

ਅਨੁਗੇ ਯਾਰੁ ਈਮਾਨੁ ਈਨੁਰੁ ਅਊਕੁਕੁਪੁਪੁਡਲਾਮੁ, ਯਾਰੇ ਵੇਵੈਕੁਕਾਰੁਨੁ ਈਨੁਰੁ ਅਊਕੁਕੁਲਾਮੁ

ਬਿਸਮਨੁ ਬਿਸਮੁ ਰੇ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥

ਊਰੈਵਨੁਨੁਨੁ ਅਹੁਪੁਤਮਾਨੁ ਤੁਤੁਯੈਕੁ ਕੁਨੁਡੁ ਵੁਯਨੁਠੇਨੁ.

ਨਾਨਕੁ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ॥੫॥

ਕੁਡਖੁਗੇ! ਊਨੁਗੁਗੁ ਸੁਠਾਨੁਠੁ ਵੇਕੁਮੁ ਊਨੁਗੁਗੁਕੁਕੁਠੁ ਤੁਰੁਯੁਮੁ

ਜਹ ਅਛਲੁ ਅਛੇਦੁ ਅਭੇਦੁ ਸਮਾਇਆ ॥

ਈਲੁਲਾਮੁ ਵਲੁਲੁ, ਈਲੁਲਾਮੁ ਅਹੁਨੁਠੁ, ਈਪੁਪੁਠੁਠੁਮੁ ਊਰੁਕੁਕੁਮੁ ਕੁਡਖੁਗੁ ਤਨੁਨੁਨੁਲੁ ਤਨੁਯਾਕੁ ਊਰੁਕੁਕੁਹਾਰੁ.

ਉਹਾ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤੁ ਮਾਇਆ ॥

ਅਨੁਗੁ ਮਾਯਾਵੁਨੁ ਤਾਕੁਕੁਮੁ ਯਾਰੁ ਮੀਠੁ?

ਆਪਸੁ ਕਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ॥

ਕੁਡਖੁਗੁ ਤਨੁਨੈ ਵਣੁਨੁਗੁਕੁਮੁ ਪੋਠੁ

ਤਿਹੁ ਗੁਣੁ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥

ਪੁਰੁਕੁ (ਮਾਯਾਵੁਨੁ) ਮੁਨੁਰੁ ਕੁਣੁਨੁਗੁਗੁਨੁਮੁ (ਊਲੁਕੁਲੁ) ਨੁਠੁਠੁਠੁਠੁਵੁਲੁਲੁ.

ਜਹ ਏਕਹਿ ਏਕੁ ਏਕੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥

ਨੀਨੁਗੁਗੁ ਊਰੇ ਕੁਡਖੁਗੁਗੁ ਊਰੁਨੁਠੁ ਊਡੁਠੁਠੁਲੁ

ਤਹ ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਰੀ ਚਿੰਤਾ ॥

ਅங்கੁ ਯਾਰ ਕਵਲੇਯੀਲਾਮਲੁ ਇਰੁਨ੍ਹਤਾਰਕਲੁ, ਯਾਰ
ਕਵਲੇਪਪਠੁਕਿਰਾਰਕਲੁ

ਜਹ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਤੀਆਰਾ ॥

ਕਦਵਲੁ ਥਨ੍ਨੀਲੁ ਤਿਰੁਪ੍ਤੀ ਅਦੇਨ੍ਹਤਾਰ

ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ ॥

ਸੋਲਲ ਯਾਰ ਇਰੁਨ੍ਹਤਾਰਕਲੁ ਕੇਦਪਥਹੁ ਯਾਰ ਇਰੁਨ੍ਹਤਾਰਕਲੁ?

ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਘੇ ਨਾਨਕ! ਕਦਵਲੁ ਨੀਤੀਯਮਾਨਵਰੁ ਮਹ੍ਰੁਮੁ ਯਯਰ੍ਹਨ੍ਹਵਰੁ

ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਪਹੂਚਾ ॥੬॥

ਅਵਰੁ ਮਠੁਮੇ ਥਨ੍ਨੇ ਅਦੇਕਿਰਾਰ

ਜਹ ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ॥

ਕਦਵਲੁ ਥਾਮੇ ਪਿਰਪਞ੍ਚਥੈਪ ਪਦੇਥਥਪੋਥੁ

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਮਾਯਾਵਿਨੁ ਮੁਨ੍ਹੁ ਕੁਣਾਙਕਾਯੇ ਯਲਕਿਲੁ ਪਰਪੁਙਕਲੁ.

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤੁ ॥

ਪਾਵਮੁ ਅਲਲਥੁ ਪੁੰਨੀਯਮਾ ਯਨ੍ਹੁ ਪਿਰਪਲਮਾਕਿਯਥੁ.

ਕੇਉ ਨਰਕ ਕੇਉ ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤੁ ॥

ਸਿਲਰੁ ਨਰਕਥੀਹੁਕੁਞੁ ਸੋਲਲਥੁ ਥੋਢਾਢਕਿਨਰੁ, ਸਿਲਰੁ ਸੋਆਰਕਕਥੈਥੈ
ਵਿਰੁਮਪਥੁ ਥੋਢਾਢਕਿਨਰੁ.

ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥

ਕਦਵਲੁ ਯਲਕ ਥਕਰਾਯੁਕਾਯੇ, ਸੋਲਵਥੀਨੁ ਸਿਕਕਲੇਕੁ
ਕੋਠੁਥੁਥੁਥੁਥੁ

ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥

ਅਕਙਕਾਰਮੁ ਕਵਰੁਞੁ, ਥਠੁਮਾਹ੍ਰੁਮੁ ਮਹ੍ਰੁਮੁ ਪਯਮੁ ਆਕਿਯਵਹ੍ਰੁਨੁ
ਞੁਮੇਯੇ ਯਰੁਵਾਕਕਿਯਥੁ.

ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥

துக்கம்-மகிழ்ச்சி, கௌரவம்-அவமானம்

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖਾਨ ॥

விளக்கங்கள் பல வழிகளில் நடக்க ஆரம்பித்தன.

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥

இறைவனே அவனது லீலைகளை படைத்து பார்க்கிறான்

ਖੇਲੁ ਸੰਕੇਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥੭॥

ஹே நானக்! கடவுள் தனது லீலைகளை முடித்துவிட்டால், அவர் மட்டுமே எஞ்சியிருக்கிறார்

ਜਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥

எங்கு நித்தியமான கடவுள் இருக்கிறாரோ, அங்கே அவருடைய பக்தன் இருக்கிறான், எங்கே பக்தன் இருக்கிறானோ, அங்கே கடவுளே இருக்கிறான்.

ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥

அவர் எங்கு படைப்பை பரப்புகிறார்களோ, அது அவருடைய துறவியின் மகிமைக்காக.

ਦੁਹੂ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥

இரு தரப்புக்கும் அவரே சொந்தக்காரர்

ਉਨ ਕੀ ਸੇਭਾ ਉਨਹੂ ਬਨੀ ॥

அவரது அழகு அவருக்கு மட்டுமே பொருந்தும்

ਆਪਹਿ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਅਨਦ ਚੇਜ ॥

கடவுள் தானே விளையாடுகிறார்

ਆਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥

அவர் தன்னை ரசிக்கிறார், இன்னும் தனிமையில் இருக்கிறார்

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥

யாருக்கு வேண்டுமோ அவர் பெயரைப் போடுகிறார்

ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

ਘੋਰ ਉਨੋਤਮਾਨਵਨੇ! ਨੀਂਹਕਾਂ ਇਲਲਾਮਲ ਏਤੁਵੁਮ ਸੇਯੁਯ ਮੁਢਿਯਾਤੁ.

ਆਪਨ ਸੂਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥

ਉਲਕਮ ਮੁਢੁਵਥੇਯੁਮ ਓਨੋਰਾਕ ਇਨੋਨੇਤੁਯੁਲੋਰੋਕਾਂ.

ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥

ਮਰੀਯਾਥੇਕੁਰੀਯ ਕਢਵੁਲੁ ਥਾਮੇ ਅਹੀਵੇਕੁ ਕੋਕਾਠੁਕੁਕੀਰਾਰੁ,

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥

ਅਨੁਥ ਮਨੀਥਨੁ ਉਨੋਮੇਯਾਨ ਪੇਯਰੇ ਅਢੇਕੀਰਾਨੁ

ਸੈ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ਅਵਰੁ ਓਰੁ ਸਮਮਾਨ ਏਨੋਨੋਮੁ ਮਹੁਰੁਮੁ ਥਥੁਵਵਾਠੀ

ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥

ਘੋਰ ਨਾਨਕੁ! ਅਵਰੁ ਉਲਕਮੁ ਮੁਢੁਵਥੇਯੁਮ ਵੇਨੋਰਵਰੁ

ਜੀਅ ਜੰਤੂ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ ॥

ਏਲਲਾ ਉਯੀਰੁਕਨੁਮੁ ਅਨੁਥ ਇਰੇਵਨੀਨੁ ਕਢੁਠੁਪਪਾਢਿਲੁ ਉਲੋਏਨ.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੁ ॥

ਅਵਰੁ ਕਰੁਏਨੇਯਾਏਰੁ ਮਹੁਰੁਮੁ ਅਨਾਥੇਕਾਂਨੀਨੁ ਇਰੇਵਨੁ.

ਜਿਸੁ ਰਾਖੇ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥

ਕਢਵੁਲੁ ਯਾਰੇਰਪੁ ਪਾਠੁਕਾਕੁਕੀਰਾਰੋ, ਅਵਰੇਰ ਯਾਰਾਲੁਮੁ ਕੋਕਾਲੁਲੁ ਮੁਢਿਯਾਤੁ

ਸੈ ਮੂਆ ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥

ਇਥਯਥੁਠੀਲੀਰੁਨੁਠੁ ਮਹੁਨੁਥਵੇ ਏਰੁਕਨਵੇ ਇਰਨੁਠੁਵਿਢੁਢਨ.

ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੇ ਜਾਇ ॥

ਓਰੁ ਮਨੀਥਨੁ ਏਨੁ ਅਵਨੇਨੇ ਵਿਢੁ ਵੇਰੋਰਾਕੁਰੁਵਰੀਢਮੁ ਸੇਲੁਲੁ ਵੇਨੋਨੁਠੁਮੁ?

ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ॥

ਏਲੁਲੋਾਰੁ ਥਲੇਯੀਲੁਮੁ ਓਰੁ ਨੀਰਨੁਸਨੁ ਪੀਰਪੁ ਇਰੁਕੁਕੀਰਾਰੁ

ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ॥

உயிரினத்தின் அனைத்து தந்திரங்களையும் கட்டுப்படுத்துபவர்

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ ॥

உள்ளேயும் வெளியேயும் அவர் உங்களுடன் இருக்கிறார்
என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்

ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥

அந்த குணங்களின் களஞ்சியமான எல்லையற்ற மற்றும்
எல்லையற்ற கடவுள் மீது

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥

தாஸ் நானக் எப்போதும் தியாகம் செய்ய செல்வார்.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆਲ ॥

கருணையின் கடவுள் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறார்

ਸਭ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥

அனைத்து உயிர்களிடத்தும் கருணை காட்டுபவர்

ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ॥

அவனுக்கே அவனது லீலைகளைத் தெரியும்.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥

எல்லாவற்றிலும் உள்ளார்ந்த இறைவன் இருக்கிறார்

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

உயிர்களுக்குப் பலவகையில் ஊட்டமளிக்கிறார்.

ਜੇ ਜੇ ਰਚਿਓ ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥

யாரைப் படைத்திருக்கிறாரோ, அவரையே தியானித்துக்
கொண்டே இருக்கிறார்.

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

எவர் இறைவனைப் பிரியப்படுத்துகிறாரோ, அவர் அவருடன்
இணைகிறார்.

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

அத்தகைய பக்தன் ஹரி-பிரபுவை வணங்கி துதிக்கிறான்.

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸੁਆਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥

ஹே நானக்! மனதில் நம்பிக்கை வைத்து கடவுளை நம்புபவர்

ਕਰਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

அவர் ஒரு படைப்பாளி இறைவனை மட்டுமே அறிந்திருக்கிறார்

ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥

கடவுளின் ஒரே பெயரில் ஈடுபட்டுள்ள பக்தன்

ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥

அவன் நம்பிக்கை வீண் போகாது.

ਸੇਵਕ ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ஊழியம் செய்வது வேலைக்காரனுக்கு ஏற்றது.

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥

இறைவனின் கட்டளைகளைப் பின்பற்றி, அவன் உன்னத நிலையை (முக்தி) அடைகிறான்.

ਇਸ ਤੇ ਉਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥

அவனால் வேறு எதையும் நினைக்க முடியாது

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

யாருடைய இதயத்தில் நிரன்கர் பிரபு வசிக்கிறார்.

ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥

அவர் தனது பிணைப்பை உடைத்து அச்சமற்றவராக மாறுகிறார்

ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ॥

இரவும் பகலும் குருவின் பாதங்களை வணங்குகிறார்.

ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ॥

அவன் இவ்வுலகில் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறான், மறுமையிலும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறான்.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥੪॥

ஹே நானக்! ஹரி-பிரபு அவரை தன்னுடன் இணைக்கிறார்கள்

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥

நல்ல நிறுவனத்தில் சேர்ந்து மகிழுங்கள்

ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

மேலும் பரமானந்த இறைவனைத் துதித்துக்கொண்டே இருங்கள்.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ராம நாமத்தின் கூறுகளை கவனியுங்கள்.

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥

இந்த வழியில் அரிதான மனித உடல் நலம் செய்ய

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

கடவுளின் மகிமையின் அமிர்தத்தைப் பாடுங்கள்.

ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

உங்கள் ஆன்மாவை குணப்படுத்த இதுவே வழி

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥

எட்டு மணிக்கு இறைவனை உற்றுப் பாருங்கள்.

ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥

இதன் மூலம் அறியாமை நீங்கி இருள் அழியும்

ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥

குருவின் உபதேசங்களைக் கேட்டு உங்கள் உள்ளத்தில் பதியுங்கள்

ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੫॥

ஹே நானக்! இந்த வழியில் நீங்கள் விரும்பிய முடிவைப் பெறுவீர்கள்

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥

இவ்வுலகையும் மறுமையையும் ஆசீர்வதிப்பாயாக

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ਰਾਮਰੀਨਿ ਪੇਯਰੈ ਊਂਗਕੀ ਇਤਯਤੀਨਿ ਵੈਠੀਨੁੰਗਕੀ

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ॥

ਮੁਮੁਮੈਯਾਨ ਕੁਰੂਵੀਨਿ ਮੁਮੁਮੈਯਾਨ ਪੋਠਠੈ ਊਂਗਕੀ.

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥

ਇਤਯਤੀਨਿ ਏਠੁ ਇਰੁਕੀਰਠੋ, ਅਵਰਿ ਊਂਮੈਯੈਕੁ ਕਵਨੀਕੀਰਾਰਿ

ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਊਂਗਕੀ ਮਨਠੁਠੁਠੁ ਊਠੁਠੁਠੁ ਮਨਪਪਾਨਿਮੈਯੈਪੁ ਪਯਨਪਠੁਠੁਵਠਨਿ ਮੂਲਮੁ ਇਰੈਵਨੀਨਿ ਪੇਯਰੈ ਊਂਸਰੀਕਕਵੁਮੁ.

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥

ਮਨਠੀਲੀਨੁਠੁ ਠੁਕਕਮੁ, ਵੈਠਠੈ, ਪਯਮੁ ਨੀਂਗਕੁਮੁ.

ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥

ਠੋਠੀਲਠੀਪਰਿ! ਨੀਂਗਕੀ ਊਂਮੈਯਾਨ ਵੀਯਾਪਾਰਮੁ ਸੇਯਕੀਰੀਰਕੀ.

ਦਰਗਹੁ ਨਿਬਰੈ ਖੇਪ ਤੁਮਾਰੀ ॥

ਊਂਗਕੀ ਊਪਨਠੁਠੁ ਕਠਵੁਗੀਨਿ ਨੀਠੀਮਨੁਠੁਠੁ ਪਾਠੁਕਾਪਪਾਕੁ ਅਠੈਠੁਠੁ.

ਏਕਾ ਟੇਕੁ ਰਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਊਰੈ ਕਠਵੁਗੀਨਿ ਊਠਰਠੈ ਊਂਗਕੀ ਇਤਯਤੀਨਿ ਵੈਠੀਨੁੰਗਕੀ.

ਨਾਨਕੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥

ਠੋਠੈ ਨਾਨਕੁ! ਊਂਗਕੀ ਇਯਕਕਮੁ (ਪੀਰਪੁ ਮਠੁਠੁਠੁ ਇਰਪੁ ਸੁਠੁਠੁ) ਮੀਂਠੁਠੁਠੁ ਨਠਕਕਾਠੁ.

ਤਿਸੁ ਤੇ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਕੇ ਜਾਇ ॥

ਊਰੁ ਮਨੀਠਨਿ ਅਵਠੈ ਵੀਠੁ ਏਂਗਕੈ ਪੋਕ ਮੁਠਠੁਠੁ

ਉਬਰੈ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਧਿਆਇ ॥

ਇਰੈਵਠੈ ਨੀਠੈਠੁਠੁ ਮਨੀਠਨਿ ਇਰਠੀਕਕਪਠੁਕੀਰਾਨਿ.

ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ ॥

ਅਸ਼ਚਮੀਲਲਾਤ ਅਨਠਤ ਓਹਰੇਵਨੇਨਪ ਪਾਠੁਵਤਾਲ ਅਸ਼ਚਙਕਲ ਅਨੇਨਠਠੁਮ ਨੀਙਕੁਮ.

ਪੂਭ ਕਰਪਾ ਤੇ ਪੂਣੀ ਛੁਟੈ ॥

ਓਹਰੇਵਨ ਅਰੁਲਾਲ ਆਨਮਾ ਵੀਠੁਠਲੇ ਪੇਹੁਕੀਹਠੁ.

ਜਿਸੁ ਪੂਭ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥

ਕਡਵੁਲ ਯਾਰੇਪ ਪਾਠੁਕਾਕਕੀਹਾਰੋ, ਅਵਰ ਂਠਠਠ ਠੁਨਪਠਠੈਠੁਠੁਮ ਁਠਨਰਵਠੀਲਲੇ

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੇਵਤ ਸੂਖ ॥

ਨਾਮਠਠੈ ਵਠੀਪਠੁਵਤਾਲ ਮਨਮ ਮਕੀਠੁਸ਼ੀ ਅਡੈਕੀਹਠੁ.

ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

ਕਵਲੇ ਅਠੀਲੀਰੁਠਠੁ ਵੀਲਕੀ ਅਕਙਕਰਮ ਮਹੈਠਠੁਵੀਠੁਮ.

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ॥

ਅਠਠ ਓਹਰੇਵਨੀਨ ਪਕਠਨੁਕੁ ਂਵਰਾਲੁਮ ਸਮਮਾਕ ਮੁਠੀਠੁਠੁ.

ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਠਾਢਾ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥

ਹੋ ਨਾਨਕ! ਠਾਰੁਡੈਠ ਠਲੇਠੀਲ ਸੂਰਵੀਰ ਕੁਰੁ ਨੀਰਕੀਹਾਰ

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ॥੭॥

ਅਵਨੁਡੈਠ ਂਲਲਾ ਵੇਲੇਕਲੁਮ ਮੁਠੀਠਠਠੁ

ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥

(ਕੁਰੁ) ਠੁਾਨਮ ਨੀਹੈਠਠਵਰੋ, ਠਾਰੁਡੈਠ ਪਾਰਵੇ ਅਮੀਰਠਠਠੈਠਪ ਪੋਠੀਕੀਹਠੋ

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਉਧਰਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿ

ਓਵਰੇਕ ਠਰੀਸਨਮ ਸੇਠਵਠਨ ਮੂਲਮ ਁਲਕ ਨਲਮ ਁਠਨਡਾਕੁਮ.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੂਪ ॥

ਅਵਰਠੁ ਪਾਠਙਕਲ ਠਾਮਰੇ ਪੋਠਨਰ ਵਠੀਵੀਲ ਁਲਲਨ.

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ ਹਰਿ ਰੂਪ ॥

ਅਵਰੁਦਾਯ ਤਰੀਸਨਾਨਕਾਂ ਵੇਹਰੀਯਦਾਕਿਨ੍ਹਰਨ, ਅਵਰੁਦਾਯ ਵਡਿਵਮ ਕਦਵਨਾਏਪੁ ਪੋਲ ਮਿਕਵਮ ਅਭਕਾਕ ਇਰੁਕਕਿਰੁਤੁ

ਪੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਅਵਰੁਤੁ ਸੇਵਾਏ ਆਸੀਰਵਤਿਕਕਪਪਦਤੁ ਮਹ੍ਰੁਮੁ ਅਵਰੁਤੁ ਵੇਲੈਕਕਾਰਨੁ ਏਹ੍ਰੁਕਕੋਗਾਏਪਪਦਤੁ.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਯਾਨੁ ॥

ਅਵਰੁ (ਕੁਰੁ) ਆਤਮਾਰੁਤਮਾਨ ਮਹ੍ਰੁਮੁ ਪਿਰਾਤਾਨਮਾਨ ਮਨੀਤਨੁ

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੇਤ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ਯਾਰੁਦਾਯ ਇਤਯਤਿਤਿ ਕੁਰੁ ਇਰੁਕਕਿਰਾਰੋ, ਅਵਰੁ ਨਲੋਲਾਮੁਕਕਮੁਏਵਰਾਵਾਰੁ.

ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਕਾਲੁ ॥

ਕਾਲਮੁ (ਮਰਨਮੁ) ਅਵਨੈ ਨੇਰੁਕਕਾਤੁ.

ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥

ਅਵਰੁਕਾਂ ਅਭੀਯਾਤਵਰੁਕਾਕੀ, ਅਭੀਯਾਤ ਨੀਲੈਯੈ ਅਦੈਨੁਏਏਨਰੁ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੮॥੨੨॥

ਘੋ ਨਾਨਕ! ਮੁਨੀਵਰੁਕਾਨੀਨੁ ਸਾਕਕਤਿਤਿ ਇਰੈਵਨੈਤੁ ਤਿਯਾਨੀਤਵਰੁ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਰਨਮੁ

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ਕੁਰੁਵਾਨਵਰੁ ਅਰੀਵੀਨੁ ਵਡਿਵੀਲੁ ਆਨੰਦਮਨੀਯੈ ਵਭਕੀਯੁਏਏਗਾਰੁ, ਅਤਨੁ ਕਾਰਨਮਾਕ ਅਰੀਯਾਮੈ ਇਰੁਏ ਅਭੀਕਕਪਪਦਤੁ.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੇਟਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥

ਘੋ ਨਾਨਕ! ਕਦਵਨੀਨੁ ਅਰੁਏਗਾਲੁ, ਨਾਨੁ ਓਰੁ ਤੁਰਵੀ-ਕੁਰੁਵੈਕਕ ਕਨੰਦੈਨੁ, ਅਤਨੁ ਮੂਲਮੁ ਅਰੀਵੀਨੁ ਓਗੀ ਮਨਤਿਲੁ ਮਾਰੀਵੀਦਤੁ.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅஷ்டਪਦੀ

ਸੰਤਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ॥

துறவிகளின் கூட்டத்தில், என் இதயத்தில் இறைவனைக் கண்டேன்.

ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥

கர்த்தருடைய நாமம் எனக்கு இனிமையானது

ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਏਕਸੁ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥

அனைத்து படைப்புகளும் ஒரே கடவுளின் வடிவத்தில் உள்ளன.

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥

யாருடைய பல்வேறு வகையான வண்ணங்கள் தெரியும்.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥

இறைவனின் அமிர்த நாமம் நவநிதி.

ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸੁਮੁ ॥

அது மனித உடலிலேயே தங்கியுள்ளது.

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਦ ॥

காலியான கல்லறையில் எல்லையற்ற வார்த்தை உள்ளது.

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥

அதிசயத்தையும், ஆச்சரியத்தையும் விவரிக்க முடியாது

ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥

கடவுள் தாமே யாருக்குக் காட்டுகிறார், அவர் அதைப் பார்க்கிறார்

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੧॥

ஹே நானக்! அத்தகைய மனிதன் அறிவைப் பெறுகிறான்

ਸੈ ਅੰਤਰਿ ਸੈ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤ ॥

அந்த நித்திய கடவுள் உள் மனதிலும் இருக்கிறார், வெளியிலும் இருக்கிறார்.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ ॥

ஒவ்வொரு துகளிலும் கடவுள் இருக்கிறார்.

ਧਰਨਿ ਮਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥

அவர் பூமியிலும் வானிலும் பாதாளத்திலும் இருக்கிறார்.

ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

அவர் உலகங்கள் அனைத்தையும் முழுமையாகப் பராமரிப்பவர்.

ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

பரபிரம்மன் - காடுகளிலும், புல்களிலும், மலைகளிலும் இறைவன் வியாபித்து இருக்கிறான்

ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ ॥

அவருடைய கட்டளையைப் போலவே ஆன்மாவின் செயல்களும் உள்ளன.

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਹਿ ॥

கடவுள் காற்று, நீர் மற்றும் நெருப்பில் இருக்கிறார்.

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ ॥

அவர் சுற்றிலும் பத்து திசைகளிலும் இருக்கிறார்

ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੇ ਠਾਉ ॥

அதைத் தவிர வேறு இடம் இல்லை.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥

குருவின் அருளால் நானக் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥

வேதங்களிலும், புராணங்களிலும், ஸ்மிருதிகளிலும் அந்தக் கடவுளைப் பாருங்கள்.

ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖੜੁ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥

சந்திரன், சூரியன் மற்றும் நட்சத்திரங்களில் ஒரே கடவுள்.

ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੇ ਬੋਲੈ ॥

ஒவ்வொரு உயிரும் இறைவனின் குரலையே பேசுகிறது.

ਆਪਿ ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ ॥

ਅਵਰ ਊਹੁਤੀਯਾਨਵਰ, ਓਰੁਪੋਥੁਮ ਅਸੇਯਾਥਵਰ

ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥

ਏਲਲਾਕ ਕਲੇਕਲੇਯੁਮ ਊਰੁਵਾਕਕੀ (ਪਦੇਪੁ) ਵਿਯੇਯਾਦਦੇ
ਵਿਯੇਯਾਠੁਕੀਰਾਰ.

ਮੇਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲ ॥

ਅਵਰੇ ਮਤੀਪੀਦ ਮੁਢਿਯਾਥੁ, (ਏਨੇਨੀਲ) ਅਵਰੁਦੇਯ ਕੁਣਙਕਲ
ਵਿਯੇਮਤੀਪਠੁਰਵੇ.

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥

ਏਲਲਾ ਵਿਯਕਕੁਕਲੀਲੁਮ ਕਦਵਲੀਨ ਓਲੀ ਏਰੀਕੀਰੁਥੁ.

ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੇਤਿ ॥

ਓਰੇਵਨ ਊਲਕਠਠੇਠ ਠਨ ਕਠੁਪਪਾਠੁਠੁਕੁਲ ਕੋਕਾਠੁ
ਵਠੁਠਾਨ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥

ਠੇ ਨਾਨਕ! ਕੁਰੁਵੀਨ ਅਰੁਘਾਲ ਯਾਰੁਦੇਯ ਮਾਯੇਕਲ
ਅਠੁਕਕਪਠੁਕੀਨਰਨ,

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥੩॥

ਓਠੁ ਅਵਰੁਕੁਕੁਲ ਓਰੁ ਵਲੁਵਾਨ ਨਮਪੀਕਕੇਯਾਕ ਮਾਠੁਕੀਰੁਠੁ.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥

ਠੁਰੁਵੀਕਲ ਏਲਲਾ ਓਠਙਕਲੀਲੁਮ ਕਦਵਲੇ ਮਠੁਠੁਮੇ
ਪਾਰਕਕੀਰਾਰਕਲ.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

ਠੁਰੁਵੀਕਲੀਨ ਮਨਠੁਲ ਏਲਲਾ ਮਠਙਕਲੁਮ ਊਲਲਨ.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ ॥

ਮਕਾਨਕਲ ਸੁਪ ਵਾਰਠੁਠੇਠਕਲੇਕ ਕੇਠੁਪਾਰਕਲ.

ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਰਚਨ ॥

ਅਵਰਕਲ ਏਙਕੁਮ ਨੀਰੇਨਠੁਰੁਕੁਕੁਮ ਰਾਮਨੀਠੁਠੁਲ ਆਠੁਨਠੁ
ਓਰੁਕਕੀਰਾਰਕਲ.

ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤ ॥

இதுவே (கடவுளை) புரிந்து கொண்ட ஒவ்வொரு துறவி மற்றும் மதவாதிகளின் வாழ்க்கை நடத்தையாகிறது. (

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਕਹਤ ॥

ஞானி எப்பொழுதும் உண்மையையே பேசுவார்.

ਜੇ ਜੇ ਹੋਇ ਸੇਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ॥

எது நடந்தாலும் அதை மகிழ்ச்சியாகவே கருதுகிறார்.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥

எல்லா வேலைகளையும் செய்து முடிப்பவர் கடவுள் என்பதை அவர் அறிவார்.

ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ॥

துறவிகளுக்கு, கடவுள் உள்ளேயும், வெளியேயும் எல்லா இடங்களிலும் வசிக்கிறார்.

ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ ॥੪॥

ஹே நானக்! அவரைப் பார்த்து அனைவரும் மெய்சிலிர்க்கிறார்கள்

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥

கடவுள் உண்மையானவர், அவருடைய படைப்பும் உண்மை.

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪਤਿ ॥

முழு உலகமும் அந்த பரமபிதாவிடமிருந்து உருவானது.

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

அது அவருக்குப் பிரியமானால், அவர் பிரபஞ்சத்தை பரப்புகிறார்.

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

ஒரு கடவுள் பொருத்தமானதாகக் கண்டால், அதுவே ஒரு வடிவமாகிறது.

ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ ॥

ਅਵਰੁਕੁ ਪਲ ਕਲੇਕਾਂ (ਸਕੁਤੀਕਾਂ) ਊਲਾਨ, ਅਠੈ ਵੀਵਰੀਕੁਕੁ ਮੁਢਿਯਾਠੁ.

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

ਅਵਨ ਨਾਢਿਯਵਰੈ ਤਨੁਨੁਢਨ ਅਠੈਠੁਠੁਸੁ ਸੇਲਕਿਰਾਨ.

ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀਐ ਦੂਰਿ ॥

ਅਨੁਠ ਪਰਪੀਰਮਮ ਸਿਲਰੀਡਮਿਰੁਨੁਠੁ ਵੇਕੁ ਠੇਠਾਲੇਵੀਲੁ
ਇਰੁਪੁਠਠਾਕਵਮੁ ਮਨੁਰਵਰਕਨੁਕੁ ਨੇਰੁਕੁਕਮਾਕ ਇਰੁਪੁਠਠਾਕਵਮੁ
ਕੂਹ ਮੁਢਿਯੁਮਾ?

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਆਨਾਲੁ ਕਡਵਲੁ ਠਾਮੇ ਈਨੁਕੁਮੁ ਨੀਰੈਨੁਠਵਰੁ.

ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥

ਠੇਠ ਨਾਨਕੁ! ਅਵਨੁ ਅਨੁਠ ਮਨੀਠਨੈ (ਅਵਨੁ ਈਨੁਕੁਮੁ
ਨੀਰੈਨੁਠੀਰੁਪੁਠਠੈ) ਅਰੀਯਸੁ ਸੇਲਕਿਰਾਨ.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੫॥

ਯਾਰੁਕੁ (ਕਡਵਲੁ) ਠਾਮੇ ਊਲੁ ਊਯਰੁ ਨੀਲੈਯੈ ਪਰੀਨੁਠੁਰੈਕੁਕਿਰਾਰੁ

ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥

ਕਡਵਲੁ ਠਾਮੇ ਮੁਠੁ ਊਲਕੁ ਮਕੁਕਲੀਡਮੁਮੁ ਇਰੁਕੁਕਿਰਾਰੁ

ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ ॥

ਅਵਰੈ ਈਲਲਾਕੁ ਕਨੁਕਲਾਲੁਮੁ ਪਾਰੁਕੁਕਿਰਾਰੁ.

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ॥

ਇਨੁਠ ਮੁਠੁਪੁ ਪਡੈਪੁਪੁਮੁ ਅਵਨੁਠੁ ਊਡਲਾਕੁਮੁ.

ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥

ਅਵਨੈ ਅਵਨੁਠੁਡੈਯ ਮਕੀਮੈਯੈਕੁ ਕੇਡਕਿਰਾਨ.

ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥

ਮਕੁਕਲੀਨੁ ਇਯਕੁਕਮੁ (ਪੀਰਪੁ-ਇਰਪੁ) ਈਨੁਪਠੁ ਕਡਵਲਾਲੁ
ਊਰੁਵਾਕੁਕਪੁਡੁ ਵੀਨੈਯਾਡੁ.

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ॥

ਮਾਯਾਯੇ ਅਵਰੁਕੁਕੁਕੁ ਕੀਝੁਪਪਫਿਨੁਤਿਰੁਕੁਕੁਕੁ ਸੇਯੁਤੁਗੁਲੁਗੁਗੁਰੁ.

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੇ ਰਵੈ ॥

ਇਹੈਵਨੁ ਈਲੁਲੋਰੁਕੁਕੁਗੁਲੁਗੁਗੁਗੁ ਇਰੁਨੁਤਾਲੁਮੁ ਪਹੁਰੁਹੁਰੁ
ਇਰੁਕੁਕੁਕੁਰੁਗੁਨੁ.

ਜੈ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ ॥

ਏਠੈ ਸੁ ਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ ॥

ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥

ਅਵਨੁਤੁ ਆਗਿਆ ਆਵੈ, ਆਗਿਆ (ਅਲਕਿਲੁ) ਪਿਰੁਨੁਤੁ ਤਨੁ
ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਤਨੁ ਆਗਿਆ ਵਿਦੁਗੁ ਸੁ ਸੁ ਕਹੈ.

ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਘੋਰੁ ਨਾਨਕੁ! ਅਵਰੁ ਸੁ ਆਗਿਆ ਆਗਿਆ ਆਗਿਆ, ਅਵਰੁ ਤਨੁਨੁਦਨੁ
ਆਗਿਆ ਆਗਿਆ ਆਗਿਆ ਆਗਿਆ.

ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥

ਇਹੈਵਨੁਗੁ ਏਠੈ ਨੁਦਨੁਤਾਲੁਮੁ, ਅਲਕਿਲੁਕੁ ਕੁਕੁਕੁਕੁ ਅਲੁਲੁ.

ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥

ਸੁ ਆਗਿਆ ਆਗਿਆ, ਅਨੁਤੁ ਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁ ਤਵਿਰੁ, ਆਗਿਆ ਆਗਿਆ ਆਗਿਆ
ਆਗਿਆ ਆਗਿਆ ਆਗਿਆ ਆਗਿਆ?

ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥

ਕੁਕੁਕੁਕੁ ਨੁਲੁਲੁਵਰੁ, ਅਵਰੁਦੁਯ ਸੁ ਆਗਿਆ ਆਗਿਆ.

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥

ਅਵਨੁ ਆਗਿਆ ਆਗਿਆ ਆਗਿਆ ਆਗਿਆ ਆਗਿਆ ਆਗਿਆ
ਆਗਿਆ ਆਗਿਆ.

ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥

ਅਵਰੁ ਆਗਿਆ, ਅਵਰੁਦੁਯ ਪਦੁਪੁਪੁ ਆਗਿਆ.

ਓਤਿ ਪੇਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥

அவனே ஒரு கிண்டல் போல படைப்பை தன்னோடு கலந்து விட்டான்.

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

அதன் வேகம் மற்றும் அளவை வெளிப்படுத்த முடியாது

ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥

அவரைப் போல் வேறு யாராவது இருந்திருந்தால் அவரைப் புரிந்து கொள்ள முடிந்திருக்கும்.

ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

கடவுள் செய்ததை மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੧॥

ஹே நானக்! இந்த உண்மையை குருவின் அருளால் புரிந்து கொள்ளுங்கள்

ਜੇ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

இறைவனை உணர்ந்தவன் எப்போதும் மகிழ்ச்சியை அடைவான்.

ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

அந்த கடவுள் அவனை தன்னோடு இணைத்துக் கொள்கிறார்.

ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥

அவர் செல்வந்தராகவும், வசதி படைத்தவராகவும், மரியாதைக்குரியவராகவும் மாறுகிறார்.

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ

இதயத்தில் கடவுள் வசிக்கும் ஆன்மா, உயிருடன் இருக்கும்போதே முக்தி அடைகிறான்.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥

அந்தப் பெருமான் இவ்வுலகில் பிறந்ததே பாக்கியம்.

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥

யாருடைய அருளால் உலகம் முழுவதும் இரட்சிக்கப்படுகிறது.

ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

ਕਰ்த்தਰ ਨਮ੍ਰਮੈ ਵਨ੍ਰੁ ਪਾਰਕਕ ਵਿਰੁਮਪੁਕਿਹਾਰ, ਆਨਾਲ ਨਾਮ
ਤਯਾਰਾਕ ਇਰੁਕਕ ਵੇਠੁੰਮ.

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥

ਅਵਰੁਦੈਯ ਸਕਵਾਸਤ੍ਰਿਲ ਇਰੁਪੁਪਤਾਲ, ਮਹ੍ਰੁ ਁਯਿਰਿਨਾਨਕਲ
ਕੁਦਵਲਿਨਿ ਪੈਯਰੈ ਨਿਨੈਨਵਿਲ ਕੋਗਲਕਿਨ੍ਰਨ.

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਪੈਰਿਯਵਰ ਤਨ੍ਰਨੈ ਵਿਠੁਵਿਤ੍ਰੁ ਁਲਕੈਯੁਮ ਵਿਠੁਵਿਕਕਿਹਾਰ.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥੨੩॥

ਹੋ ਨਾਨਕ! ਅਤ੍ਰੁਕੈਯ ਸਿਹਨ੍ਰੁ ਮਨਿਤਰੈ ਨਾਨਕਲ ਁਪੁਪੋਠੁਮ
ਵਾਝੁਤ੍ਰੁਕਿਹੋਮ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਰਨਮ

ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ਅਨ੍ਰੁਪੁ ਪਰਮਾਤ੍ਰੁਮਾਵੈ ਨਾਨੁ ਮੁਝੁਪੁਪੈਯਰੁ ਕੋਠੁ
ਵਨ੍ਰੁਕਿਨੈਨ.

ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

ਹੋ ਨਾਨਕ! ਨਾਨੁ ਁਨ੍ਰੁਨਤ ਇਹੈਵਨੈਕੁ ਕਨ੍ਰੁਨੈਨ, ਨੈਯੁਮ
ਁਨ੍ਰੁਨਤ ਇਹੈਵਨਿਨਿ ਪੈਰੁਮੈਯੈਪੁ ਪਾਠੁਕਿਹਾਯ

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅ਷ੁਪੁਪੁ

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥

ਮੁਝੁਮੈਯਾਨ ਕੁਰੁਵਿਨਿ ਪੋਠਨੈਕਲੈਕੁ ਕੋਨ੍ਰੁਕਲ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥

ਪਰਪਿਰਮਮੁ ਅਰੁਕਿਲ ਇਰੁਪੁਪਤਾਕੁ ਕਰੁਠਿ ਅਠੈਪੁ ਪਾਰੁਕਲ.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਠੁਵੁਵਾਰੁ ਮੁਸੁਸਿਲੁਮੁ ਕੋਵਿਨ੍ਰੁਤ੍ਰੁਠੈ ਯੁਪਿਕਕਵੁਮ

ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥

உங்கள் மனதில் உள்ள கவலையை நீக்கும்.

ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿਆਗੁ ਤਰੰਗ ॥

ஆசைகளை விடுதல்

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੰਗ ॥

துறவிகளின் பாதத்தில் உள்ள தூசிக்காக உங்கள் இதயத்திலிருந்து மன்றாடுங்கள்.

ਆਪੁ ਛੇਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ॥

உங்கள் அகங்காரத்தை விட்டுவிட்டு பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ॥

நல்ல சகவாசத்தில் தங்கி (கீமைகளின்) அக்னிப் பெருங்கடலைக் கடக்கவும்.

ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰ ॥

கடவுளின் பெயரால் உங்கள் கருவூலங்களை நிரப்புங்கள்

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥

ஹே நானக்! சரியான எஜமானரை வணங்குங்கள்

ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ॥

நீங்கள் சுதந்திரம், மகிழ்ச்சி மற்றும் எளிதான பேரின்பம் பெறுவீர்கள்

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

பேரின்ப இறைவனை மகான்களுடன் சேர்ந்து வணங்குங்கள்.

ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਹੁ ਜੀਉ ॥

இது ஂநரகத்திற்குச் செல்வதிலிருந்து உங்களைக் காப்பாற்றும், மற்றும் ஆன்மா கடக்கும்

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥

கோவிந்தரின் குணங்களைப் போற்றி, நாமத்தின் அமிர்தத்தைப் பருகுங்கள்.

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ਏਕ ॥

உங்கள் மனதில் ஒரு நாராயணனை தியானியுங்கள்

ਏਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ॥

ஒரு வடிவம் மற்றும் பல வண்ணங்களைக் கொண்டது

ਰੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

அந்த கோபால், தாமோதர், தீன்தயலு,

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲ ॥

துக்கமும் கருணையும் நிறைந்தது.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥

ஹே நானக்! ஏனெனில் அவரது நாமத்தை மீண்டும், மீண்டும்
உச்சரித்துக்கொண்டே இருங்கள்

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾ ਇਹੈ ਅਧਾਰ ॥੨॥

வாழ்க்கையின் ஒரே ஆதரவு

ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ ॥

ஞானியின் வார்த்தைகள் சிறந்த வசனங்கள்

ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ਏਹਿ ਰਤਨ ॥

விலைமதிப்பற்ற கற்கள் மற்றும் நகைகள்

ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਹੇਤ ਉਧਾਰ ॥

இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு கீழ்ப்படிபவர் இருப்பு கடலில்
இருந்து காப்பாற்றப்படுகிறார்.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕਹ ਨਿਸਤਾਰ ॥

பெருங்கடலிலிருந்து கடந்து மற்றவர்களுக்கும் நன்மை
செய்கிறார்

ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

அவனுடைய வாழ்க்கை வெற்றியடைகிறது, அவனுடைய சங்கம்
மற்றவர்களின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றுகிறது.

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥

இதயத்தில் கடவுளின் அன்பு மாறுகிறது

ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ॥

வாழ்க, அவருக்கு வாழ்க, யாருக்காக எல்லையற்ற ஒலி உள்ளது

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਨੈ ॥

யாரைக் கேட்கிறாரோ அவர் மகிழ்ச்சியடைந்து, கர்த்தருடைய மகிமைமையை அறிவிக்கிறார்

ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਮਹਾਂਤ ਕੈ ਮਾਥੇ ॥

அத்தகைய பெரிய மனிதர்களின் நெற்றியில் கடவுள் தோன்றுகிறார்.

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥

ஹே நானக்! இப்படிப்பட்ட பெரியவருடன் பழகுவதால் பலர் முக்தி பெறுகிறார்கள்.

ਸਰਨਿ ਜੇਗੁ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ॥

கடவுளே ! உயிர்களுக்கு அடைக்கலம் தரக்கூடியவன் நீ என்று கேள்விப்பட்டு உனது புகலிடத்திற்கு வந்தோம்.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਮਿਲਾਏ ॥

கர்த்தர் நம்மை இரக்கத்துடன் தன்னுடன் இணைத்திருக்கிறார்.

ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੇਨ ॥

எங்கள் பகை மறைந்து அனைவரும் கால்களை இழந்துள்ளோம்.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲੈਨ ॥

சத் சங்கத்திலிருந்து நாமம்-அமிர்த்ததை எடுப்பவர்கள் ஆகிவிட்டார்கள்

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥

குருதேவ் எங்களிடம் மகிழ்ச்சியடைகிறார்

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵ ॥

வேலைக்காரனின் சேவை வெற்றியடைந்தது.

ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥

உலக தொழில்கள் மற்றும் தீமைகளிலிருந்து நாம்
காப்பாற்றப்படுகிறோம்,

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਨਿ ਰਸਨਾ ਕਹਤੇ ॥

ராம நாமத்தைக் கேட்டு நாக்கால் உச்சரிப்பதன் மூலம்.

ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥

கடவுள் இந்த கருணையை அருளியுள்ளார்

ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥

ஹே நானக்! கர்த்தருடைய நீதிமன்றத்தில் எங்களின் கடின
உழைப்பு வெற்றியடைந்துள்ளது

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤ ॥

புனித நண்பர்களே! கடவுளை போற்று

ਸਾਵਯਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ ॥

கவனமாக இருங்கள் மற்றும் நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்
என்பதைக் கவனியுங்கள்.

ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ ਰੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮ ॥

சுகம்ணிக்கு எளிதான மகிழ்ச்சியும், கோவிந்தின் மகிமையும்
பெயரும் உண்டு

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੇਤ ਨਿਯਾਨ ॥

யாருடைய மனதில் அது இருக்கிறதோ, அவன்
பணக்காரனாகிறான்.

ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥

அவருடைய ஆசைகள் அனைத்தும் நிறைவேறும்.

ਪ੍ਰਯਾਨ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ ॥

பிரதம மனிதராகி உலகம் முழுவதும் பிரபலமாகிறார்.

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨੁ ॥

உன்னதமான இருப்பிடத்தை அடைகிறான்

ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥

ਮீண்டும் ਵਾழ்க்கை ਮற்றும் இறப்பு சூழ்சியில் செல்ல வேண்டியதில்லை.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥

மனிதன் ஹரி என்ற பெயருடைய செல்வத்தைப் பெற்று உலகை விட்டுச் செல்கிறான்.

ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥

ஹே நானக்! (கடவுளிடமிருந்து) இந்தப் பரிசைப் பெறுபவர் (சுக்மணி)

ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥

தன்னிச்சையான மகிழ்ச்சி, அமைதி, ரித்திஸ், புதிய நிதி,

ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ॥

ஞானம், அறிவு மற்றும் அனைத்து சாதனைகளும் அந்த உயிரினத்திற்கு வழங்கப்படுகின்றன,

ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ॥

கற்றல், சிக்கனம், யோகா, இறைவனை தியானம் செய்தல்,

ਗਿਆਨੁ ਸ੍ਰੇਸਟ ਉਤਮ ਇਸਨਾਨੁ ॥

சிறந்த அறிவு, சிறந்த குளியல்,

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

நான்கு பொருட்கள் (தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோட்சம்), இதயத்தின் தாமரை,

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸ ॥

எல்லாவற்றிலும் நடுநிலையாக இருங்கள்,

ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

அழகு, நுண்ணறிவு மற்றும் தத்துவவாதி

ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

இறைவனை ஒரே பார்வையோடும், சமநிலையோடும் தரிசித்தல்,

ਇਹ ਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ ॥

ஹே நானக்! அவர் இந்த பழங்கள் அனைத்தையும் பெறுகிறார்,

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥੬॥

மகிழ்ச்சியின் ரத்தினத்தை (சுகம்ணி) தன் வாயால் உச்சரிப்பவர் மற்றும் குருவின் வார்த்தைகளையும் பகவானின் நாமத்தின் மகிமையையும் கவனமாகக் கேட்பவர்.

ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੇਇ ॥

குணங்களின் களஞ்சியத்தை இதயத்திலிருந்து பாடும் எந்த உயிரினமும்

ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

எல்லா வயதினருக்கும் நகர்கிறது

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥

இந்த பேச்சு கோவிந்தரின் புகழையும், பெயரையும் ஒலிக்கிறது.

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ॥

ஸ்மிருதிகள், சாஸ்திரங்கள், வேதங்கள் விவரிக்கின்றன

ਸਗਲ ਮਤਾਂਤ ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥

எல்லா மதங்களின் சாராம்சம் கடவுளின் பெயர்.

ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸੁਮ ॥

இந்த பெயர் கோவிந்த பக்தரின் இதயத்தில் உள்ளது.

ਕੇਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ॥

மகான்களின் சங்கமத்தால் கோடிக் குற்றங்கள் அழிகின்றன.

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ॥

மகான்களின் அருளால் ஆன்மா யமங்களிலிருந்து விடுபடுகிறது.

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਏ ॥

ஹே நானக்! தலையில் கடவுள் விதியை எழுதியவர்,

ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥੭॥

அதே நபர் ஒரு முனிவரின் தங்குமிடத்திற்கு வருகிறார்

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

யாருடைய இதயத்தில் (சுக்மணி) வசிக்கிறார்களோ, அதை அன்புடன் கேட்பவர்,

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

ஹரி-பிரபு நினைவுக்கு வருபவர்

ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਾ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥

அவனுடைய பிறப்பு, இறப்பு துயரங்கள் அழிக்கப்படுகின்றன.

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

இந்த அரிய உடலை உடனடி கோளாறுகளிலிருந்து பாதுகாக்கிறார்

ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥

அவருடைய அழகு தூய்மையானது, அவரது பேச்சு அமிர்தம் போன்றது.

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ஒரே ஒரு கடவுளின் பெயர் மட்டுமே அவன் மனதில் பதிந்திருக்கிறது.

ਦੂਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੇ ਤੈ ਭਰਮ ॥

துக்கம், நோய், பயம், இக்கட்டான நிலை ஆகியவை அவனை விட்டு விலகிச் செல்கின்றன.

ਸਾਧ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ ॥

அவனுடைய பெயர் சாதுவாகும், அவனுடைய செயல்கள் புண்ணியமானது.

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਾਨੀ ॥

அவருடைய மகிமை உயர்ந்ததாகிறது.

ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ॥੮॥੨੪॥

ஹே நானக்! இந்த குணங்களால், இந்த பேச்சுக்கு (கடவுளின்) சுக்மணி என்று பெயர்.

ਅਰਦਾਸ

ਪਿਰਾਰ்த்தਨੇ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਕਦਵਾਂ ਓਰੁਵਰੇ. ਈਲਾ ਵੇਹਰੀਯੁਮ ਅਹੁਪੁਤਮਾਨ ਕੁਰੁਵਿਨ
(ਕਦਵਾਨੁਦੈਯਤੁ).

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ਮਰੀਯਾਠੈਕੁਕੁਰੀਯ ਵਾਗੁ (ਫ਼ੀਮੈ ਸੇਯੁਪਵਰੁਕਗੈ ਅਯੁਪਿਪਵਰੁ
ਵਢਿਵਿਲ ਊਗੁਗ ਕਦਵਾਂ) ਗੁਗਕੁਗੁਕੁ ਊਤਵਡੁਮ!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਪਠੁਤਾਮ ਕੁਰੁਵਾਲ ਊਠਪੁਪੁਡ ਮਰੀਯਾਠੈਕੁਕੁਰੀਯ ਵਾਗਿਨ ਊਡ.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈ ਧਿਆਇ ॥

ਮੁਠਲਿਲ ਵਾਗੈ ਨੀਨੈਵੁ ਸੇਯੁਯੁਗੁਗ (ਫ਼ੀਮੈ ਸੇਯੁਪਵਰੁਕਗੈ
ਅਯੁਪਿਪਵਰੁ ਵਢਿਵਿਲ ਊਗੁਗ ਕਦਵਾਂ); ਪੀਹਕੁ ਨਾਨਕਕੈ
ਨੀਨੈਵੁਕੁਰੁਗੁਗ (ਅਵਰੁਠੁ ਊਨੁਮੈਕੁਪੁ ਪਗੁਗੁਪਿਪਿਲ ਕਵਨਮੁ
ਸੇਲੁਠੁਠੁਗੁਗ).

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈ ਸਹਾਇ ॥

ਪਿਨੁਨਰੁ ਕੁਰੁ ਅਗੁਕੁਠ, ਕੁਰੁ ਅਮਰੁ ਠਾਗੁ ਮਹੁਰੁਮੁ ਕੁਰੁ ਰਾਮੁ ਠਾਗੁ
ਊਕਿਯੋਰੈ ਨੀਨੈਠੁਠੁ ਠਿਯਾਨੀਯੁਗੁਗ; ਅਵਰੁਗੁਗ ਗੁਗਕੁਗੁਕੁ
ਊਤਵਡੁਮ! (ਅਵਰੁਗੁਗਿਨ ਊਨੁਮੈਕੁ ਪਗੁਗੁਪਿਪਿਲ ਵਾਠੁਕ).

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੋ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥

ਕੁਰੁ ਅਰੁਗੁਨ, ਕੁਰੁ ਠੁਰੁਕੋਵੀਨੁਠੁ ਮਹੁਰੁਮੁ ਮਠਿਪਿਪਿਹੁਕੁਰੀਯ ਕੁਰੁ ਠੁਰੁ
ਰਾਯੁ ਊਕਿਯੋਰੈ ਨੀਨੈਠੁਠੁ ਠਿਯਾਨੀਯੁਗੁਗ. (ਅਵਰੁਗੁਗਿਨ
ਊਨੁਮੈਕੁ ਪਗੁਗੁਪਿਪਿਲ ਵਾਠੁਕ).

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥

ਮਰਿਯਾਤਾਏਕੁਰੀਯ ਕੁਰੁ ਘੁਰੁ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣਾਏ ਨਿਯੋਗੁ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣੁ
ਤ੍ਰਿਯਾਨੀਯੁਙਕ੍ਰਿਸ਼ਣੁ, ਯਾਨੁਦਾਯ ਤ੍ਰਿਸ਼ਣੁ ਮੂਲਮੁ, ਅਯੋਗੁ
ਤੁਨਪਙਕ੍ਰਿਸ਼ਣੁ ਮਹਾਨੁਤੁਵਿਦੁਮੁ. (ਅਵਰੁਕ੍ਰਿਸ਼ਣੁ ਆਨੁਮੁਕ
ਪਙਕ੍ਰਿਸ਼ਣੁਪਿਪਿਲੁ ਵਾਙਕੁ.

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਯ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥

ਕੁਰੁ ਠੇਕੁ ਪਕੁਤੁਰਾਏ ਨਿਯੋਗੁਕ੍ਰਿਸ਼ਣੁਙਕ੍ਰਿਸ਼ਣੁ, ਅਪੁਪੁਠੁ ਓਨੁਪੁਠੁ
ਆਨੁਮੁਕੁ ਵਲੁਙਕ੍ਰਿਸ਼ਣੁ ਊਙਕ੍ਰਿਸ਼ਣੁ ਵੀਦੁਧੁਕੁ ਵੀਰੁਨੁਤੁ ਵਰੁਮੁ.

ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

ਕਦੁਵੁਠੇ! ਵਙੁਠਿਯੇਕੁ ਕਾਦੁਧੁ ਏਲੁਲਾ ਊਦੁਙਕ੍ਰਿਸ਼ਣੁਙਕੁ
ਊਦੁਵੁਠੁਙਕੁ.

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ! ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

ਮਰਿਯਾਤਾਏਕੁਰੀਯ ਪੁਠੁਠਾਵੁ ਕੁਰੁ ਕੋਵੀਨੁਠੁ ਸਿਙਕੁ
ਨਿਯੋਗੁਕ੍ਰਿਸ਼ਣੁਙਕੁ (ਅਵਰੁਠੁ ਆਨੁਮੁਕੁ ਪਙਕ੍ਰਿਸ਼ਣੁਪਿਪਿਲੁ ਵਾਙਕੁ).
ਕਦੁਵੁਠੇ! ਵਙੁਠਿਯੇਕੁ ਕਾਦੁਧੁ ਏਲੁਲਾ ਊਦੁਙਕ੍ਰਿਸ਼ਣੁਙਕੁ
ਊਦੁਵੁਠੁਙਕੁ.

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਮਰਿਯਾਤਾਏਕੁਰੀਯ ਕੁਰੁ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣੁ ਸਾਠੁਪਿਪਿਲੁ ਊਙਕੁ ਪੁਠੁ
ਅਰੁਸੁਰੁਕ੍ਰਿਸ਼ਣੁ ਠੇਘੁਵੀਕੁ ਓਠੁਠਿਯੇਪੁ ਪੁਠੁਰੁ ਸਿਨੁਠੁਠੁ ਤ੍ਰਿਯਾਨੀਯੁਙਕੁ,
ਮੇਠੁਘੁ ਊਙਕੁ ਏਠੁਠੁਘੁਠੁ ਠੇਘੁਵੀਕੁ ਪੁਠੁਠੁਠੁਕੁਠੁ ਪਕੁਕੁਮੁ
ਤ੍ਰਿਠੁਪੁਘੁਠੁ ਮੁਠੁਠੁ ਕੁਰੁ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣੁ ਸਾਠੁਪਿਪਿਲੁ ਪਾਰੁਵੇਘੁਠੁ
ਮਕੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਪੁਠੁਠੁਘੁਠੁ; ਊਠੁਠੁ ਵਾਠੁਠੁ ਕੁਰੁ (ਅਪੁਠੁਠੁਠੁ
ਕਦੁਵੁਠੁ)!

**ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ,
ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ,
ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੇ ਜੀ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ!**

ਐਨ੍ਹੇ ਅਨੰਪਰਕਲੀਨ, ਨਾਨਕੁ ਮਕਨਕਲੀਨ (ਕੁਰੂ ਕੋਵੀਨ੍ਹਿਤ ਸਿੰਕੀਨ) ਸੇਯਲਕਲੇ ਨੀਨੇਨਤੁਪ ਪਾਨੁੰਕਲ. ਨਾਹੁਪਤੁ ਤੀਯਾਕੀਕਲੀਨ; ਅਦੁੰਕਾਤ ਊਤੁਯੀਨਿ ਤੁਣੀਸ਼ਲਾਨ ਸੀਕੀਯਰਕਲੀਨ; ਨਾਮਤੁਨਿ ਨੀਹਤੁਨਿ ਤੀਲੇਤੁ ਪਕੁਤਰਕਲੀਨ; ਨਾਮਤੁਨਿ ਲਯੀਤੁਵਰਕਲੀਨ; ਨਾਮਤੁਨੇ ਨੀਨੇਨਕੁਰਨੁ, ਤੋਮੁਮੇਯੀਲ ਊਨੇਵੇਪ ਪਕੀਰਨੁ ਕੋਨੁੰਦਵਰਕਲੀਨ; ਊਲਵਸ ਸਮੇਯਲ ਕੁੰਦਕਲੇ ਤੋਦਾਨਕੀਯਵਰਕਲੀਨ; (ਊਨੁੰਮੇਯੇਪ ਪਾਤੁਕਾਪੁਤੁਰਕਾਕ) ਤੁੰਕਲ ਵਾਨਕਲੇ ਏਨੁਤੀਯਵਰਕਲੀਲ; ਮਹੁਰਵਰਕਲੀਨ ਕੁਰੇਪਾਨੁਕਲੇ ਕਵਨੀਕਕਾਤੁਵਰਕਲੀਨ; ਮੇਰਕੁਰੀਯ ਅਨੇਨਵਰੁੰ ਤੁਯੰਮੇਯਾਨ ਮਹੁਰੁੰ ਊਨੁੰਮੇਯਾਨ ਪਕੁਤੀ ਕੋਨੁੰਦਵਰਕਲੀਨ; ਊਤੁਰ ਵਾਹੋ ਕੁਰੂ (ਅਹੁਪੁਤਮਾਨ ਕੁਦਵੁੰ)!

**ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਰੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੇਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ,
ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ
ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ
ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ! ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!**

ਅਨੁਤੁ ਤੁਣੀਸ਼ਲਾਨ ਸੀਕੀਯ ਊਨੁੰਕਨੁੰ ਪੇਨੁੰਕਨੁੰ ਤੁੰਕਲ ਤਲੇਯੇ ਤੀਯਾਕਮੁ ਸੇਯੁਤਾਲੁੰ, ਤੁੰਕਲ ਸੀਕੀਯ ਮਤੁਤੁਨੇ ਵੀਨੁੰਕੁਕੋਕਾਨੁੰਕਾਮਲੁੰ ਸੇਯੁਤੁ ਤੁਨੀਤੁਵਮਾਨ ਸੇਵੇਯੇ ਨੀਨੇਨਤੁਪ ਪਾਨੁੰਕਲ; ਊਦਲੀਨ ਊਵੁਵਾਨੁ ਮੁੰਨੁਕਲੀਲੀਨੁੰ ਤੁੰਕਲੇ ਤੁਨੁੰ ਤੁਨੁੰਦਾਕ ਵੇਦੁਕੁ ਕੋਨੁੰਦਵਰ; ਯਾਰ ਊਸ਼ਨੁਤਲੇਯੇ ਅਕੁਰੀਨਾਰਕਲੀਨ; ਸਕੁਰਾਨੁੰ ਕੁੰਦਪੁੰਦੁ ਸੁੰਨੁੰ ਪੁੰਨੁੰ ਤੁਨੁੰਦਾਕ ਊਦੇਕੁਪੁੰਦਵਰਕਲੀਨ; ਮਰਕੁੰਦੇਕਲਾਲੁੰ ਵੇਦੁਪੁੰਦਵਰਕਲੀਨ; ਊਯੀਰੁੰਦਨੁ ਤੋਲੁਰੀਕੁਪੁੰਦਵਰਕਲੀਨ; ਕੁਰੁਤੁਵਾਰਾਕੁਕਲੀਨ ਕੁਨੁੰਨੀਯੁਤੁਨੇ ਕਾਕੁ ਤੁੰਕਲੇ ਤੁੰਕਲ ਸੇਯੁਤੁਵਰਕਲੀਨ; ਸੀਕੀਯ ਨੁੰਪੀਕੁਕੇਯੇ ਯਾਰ ਕੇਵੀਦਵੀਲੇ; ਸੀਕੀਯ ਮਤੁਤੁਨੇ ਕੁਦੇਪੁੰਦੁਤੁਵਰ ਮਹੁਰੁੰ ਅਵਰਕਲੀਨ ਨੀੰਨੁੰ ਮੁਦੀਯੇ ਕੁਦੇਸੀ ਮੁਸ਼ੁ ਵਰੇ ਕਾਪੁਪਾਹੁਰੀਯਵਰ; ਊਤੁਰ ਵਾਹੋ ਕੁਰੂ (ਅਹੁਪੁਤਮਾਨ ਕੁਦਵੁੰ)!

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਫੀਕਕੀਯ ਮਤਠੀਨ ਅਨੈਨਠੁਠੁ ਇਦਠਕਗਲ ਮਠੁਠੁਮ ਅਨੈਨਠੁਠੁ ਕੁਰੁਠਵਾਰਾਕਕਗਲਿਲੁਮ ਁਠਕਗਲ ਁਠਠਠਠਠਕਗਲਠੁਠੁ ਠੁਰੁਪੁਪਠਕਗਲ; ਵਾਠੁਠੁ ਕੁਰੁ (ਅਠੁਪੁਠਮਾਨ ਕਦਵੁਠੁ)!

ਪ੍ਰਿਠਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।

ਮੁਠਲਿਲ ਮਰੀਯਾਠੈਕਕੁਰੀਯ ਮੁਠੁ ਕਲੁਸਾਵੁਮ ਇਠੁਠ ਵੇਠਠਠੁਠਲੈਲੁਸੁ ਠੇਠਠਠਠਕਗਲ, ਅਵਰੁਕਗਲ ਁਠਕਗਲ ਪੇਠਠਰੈ ਠੁਠਯਾਨੀਕਕਠੁਠੁਮ; ਅਠੁਠਕੈਠਠ ਠੁਠਯਾਨਠੁਠੀਨ ਮੁਲਮ ਅਨੈਨਠੁਠੁ ਇਠੁਪਠਕਗਲੁਮ ਵਸਠੁਕਗਲੁਮ ਕੀਦੈਕਕਠੁਠੁਮ.

ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਠਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਠੁਠਹਿ, ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਠ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਮਰੀਯਾਠੈਕਕੁਰੀਯ ਕਲੁਸਾ ਁਠਕੀਰੁਠੁਠਠਾਲੁਮ, ਁਨਠੁ ਪਾਠੁਕਾਪੁਪੈਠਠੁਮ ਅਰੁਠੈਠਠੁਮ ਕੋਕਾਠੁ; ਇਲਵਸ ਸਮੈਠਠਲਰੈ ਮਠੁਠੁਮ ਵਾਠੁ ਠੁਰੁਪੋਠੁਠੁਮ ਠੁਠਾਲੁਵੀਠਠੈਠਠਮਲੁ ਇਰੁਕਕਠੁਠੁਮ; ਁਨਠੁ ਪਕੁਠਰੁਕਗਲੀਨ ਮਾਨਠੁਠੈਠਕ ਕਾਪੁਪਾਠੁਠੁ; ਫੀਕਕੀਠ ਮਕੁਕਗਲੁਕੁ ਵੇਠੁਠੁਰੀਠਠ ਕੋਕਾਠੁਠਕਗਲ; ਮਰੀਯਾਠੈਕਕੁਰੀਠ ਵਾਠੁ ਁਪੁਪੋਠੁਠੁਮ ਁਠਕਗਲ ਁਠਵੀਕੁਕੁ ਵਰਠੁਠੁਮ; ਕਲੁਸਾਵੁਕੁ ਁਪੁਪੋਠੁਠੁਮ ਮਰੀਯਾਠੈ ਕੀਦੈਕਕਠੁਠੁਮ; ਁਠੁਠਰੁ ਵਾਠੁਠੁ ਕੁਰੁ (ਅਠੁਪੁਠਮਾਨ ਕਦਵੁਠੁ)!

ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਠਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਅਟੱਲ, ਠਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!!!

ਫੀਕਕੀਠਰੁਕਗਲੁਕੁ ਫੀਕਕੀਠ ਪਰੀਸੁ, ਨੀਠਠ ਠੁਠਠ ਪਰੀਸੁ, ਫੀਕਕੀਠ ਸਠੁਠਠਕਗਲੈਕ ਕਦੈਪੁਪੀਠਕੁਕੁਮ ਪਰੀਸੁ, ਠੇਠਠਵੀਕ ਅਠੁਰੀਵੀਨ ਪਰੀਸੁ, ਁਠੁਠੁਠਠਠ ਨਮੁਪੀਕਕੈਠਠੀਨ ਪਰੀਸੁ, ਨਮੁਪੀਕਕੈਠਠੀਨ ਪਰੀਸੁ ਮਠੁਠੁਮ ਪੇਠਠਰੀਨ ਮੀਕਪੁਪੇਰੀਠ ਪਰੀਸੁ ਁਕੀਠਠਠਰੈ ਠਠਠਠਠਠਠੁ ਵਠੁਠਕੁਠਕਗਲ. ਕਦਵੁਠੁਠੁ! ਪਾਦਕਰੁਕਗਲ, ਮਾਠੀਕੈ, ਪਠਾਕੈਕਗਲ ਁਨੁਠੈਠੁਠੁਮ ਇਰੁਕਕਠੁਠੁਮ; ਁਠਠਮੈ ਁਨੁਠੁਮ ਵੇਲੁਲੁਠੁਠੁਮ; ਵਾਠੁਠੁ ਕੁਰੁ (ਅਠੁਪੁਠਮਾਨ ਕਦਵੁਠੁ)!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਅਭੈਅੰਤੁ ਚੈਕਕਿਯਰਕਲੀਨ ਮਨਮੁਮ ਅਦਕਕਮਾਕਵੁਮ, ਅਵਰਕਲੀਨ
ਞਾਨਮ ਁਯਰਨ੍ਠਤਾਕਵੁਮ ਁਰੁਕਕਡੁਮ; ਕਡਵੁਲੇ! ਨੀਂਕਲ
ਞਾਨਠ੍ਠੀਨ ਪਾਠੁਕਾਵਲਰ.

ਰੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ! ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।

ਁਠ੍ਠਮੇਯਾਨ ਠਨ੍ਠੈਯੇ, ਵਾਘੇ ਕੁਰੁਵੇ! ਨੀਂਕਲ
ਸਾਨ੍ਠਕੁਠਮੁਲ੍ਲਵਰਕਲੀਨ ਮਰੀਯਾਠੈ, ਁਠਰਵਰ੍ਠਵਰਕਲੀਨ ਸਕ੍ਠੀ,
ਠਕੁਮਿਡਮ ਁਲ੍ਲਾਠਵਰਕਲੀਨ ਅਡੈਕਕਲਮ, ਨਾਕਲ ਁਕਲ
ਮੁਨ੍ਨੀਲੇਯੀਲ ਠਾਠ੍ਠਮੇਯੁਡਨ ਪੀਰਾਰ੍ਠ੍ਠਠੈ
ਸੇਯਕੀਰੋਮ.....(ਁਕੇ ਸੇਯਧਪਡੁਮ ਸਨ੍ਠਰਪਪਮ ਅਲ੍ਲਠੁ
ਪੀਰਾਰ੍ਠ੍ਠਠੈਯੈ ਮਾਹ੍ਠਵੁਮ).

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

ਮੇਰਕਡ ਠੀਰਾਰ੍ਠ੍ਠਠੈਯੈ ਁਠੁਵਠੀਲ ਁਕਲੀਨ
ਠਵਰੁਕਲੇਯੁਮ ਕੁਰੈਕਲੇਯੁਮ ਮਨ੍ਨੀਕਕਵੁਮ. ਅਠੈਵਰੀਨ
ਪੋਰੁਲ੍ਲਕਲੇਯੁਮ ਠਯਵੁ ਸੇਯਠੁ ਨੀਰੈਵੇਰ੍ਠੁਕਲ.

ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇਰਾ ਨ ਚਿੱਤਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।

ਁਮਠੁ ਨਾਮਠ੍ਠੈ ਨੀਠੈਠ੍ਠੁ ਠੀਯਾਨੀਕਕਕਕੁਠਯਵਰਕਲੇ
ਸਨ੍ਠੀਪਠਨ ਮੁਲਮ ਅਨ੍ਠ ਁਠ੍ਠਮੇਯਾਨ ਪਕ੍ਠਰਕਲੇ ਁਕਲੇ
ਸਨ੍ਠੀਕਕੁਮਪਠ ਸੇਯਵਾਯਾਕ. ਕਡਵੁਲੇ! ਁਠ੍ਠਮੇਯਾਨ ਕੁਰੁਨਾਨਕ
ਮੁਲਮ, ਁਕਲ ਪੋਯਰ ਁਯਰਨ੍ਠਤਾਕ, ਁਕਲ ਵੀਰੁਪਪਪਠ
ਅਠੈਵਰੁਮ ਸੇਠੀਕਕਡੁਮ.

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

ਕਲ੍ਲਾ ਕਡਵੁਲੁਕੁ ਸੋਨ੍ਠਮਾਨਠੁ; ਁਲ੍ਲਾ ਵੇਰ੍ਠੀਯੁਮ ਕਡਵੁਲੀਨ
ਵੇਰ੍ਠੀ.

பயணத்திற்கான தத்துவம்

சீக்கியத்தின் தத்துவம் தர்க்கம், விரிவான தன்மை மற்றும் ஆன்மீக மற்றும் பொருள் உலகத்திற்கான அதன் "குறைபாடுகள் இல்லாத" அணுகுமுறை ஆகியவற்றால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது. அதன் இறையியல் எளிமையால் குறிக்கப்படுகிறது. சீக்கிய நெறிமுறைகளில், தனிநபரின் சுயம் மற்றும் சமூகம் (சங்கத்) ஆகியவற்றிற்கு இடையே எந்த முரண்பாடும் இல்லை.

சீக்கிய மதம் சுமார் 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு குருநானக்கால் நிறுவப்பட்ட இளைய உலக மதமாகும். இது ஒரு உன்னதமானவர் மற்றும் பிரபஞ்சத்தின் படைப்பாளர் (வாஹேகுரு) மீதான நம்பிக்கையை வலியுறுத்துகிறது. இது நித்திய பேரின்பத்திற்கான எளிய நேரான பாதையை வழங்குகிறது. அன்பு மற்றும் உலகளாவிய சகோதரத்துவத்தின் செய்தியை பரப்புகிறது. சீக்கிய மதம் கண்டிப்பாக ஒரு ஏகத்துவ நம்பிக்கை மற்றும் நேரம் அல்லது இடத்தின் வரம்புகளுக்கு உட்பட்ட ஒரே ஒருவராக கடவுளை அங்கீகரிக்கிறது.

சிருஷ்டி, பராமரிப்பாளர், அழிப்பவர் மற்றும் மனித வடிவத்தை எடுக்காத ஒரே கடவுள் என்று சீக்கிய மதம் நம்புகிறது. அவதாரக் கோட்பாடு சீக்கிய மதத்தில் இடமில்லை. இது தெய்வங்கள் மற்றும் பிற தெய்வங்களுக்கு எந்த மதிப்பையும் ஏற்படுத்தாது.

சீக்கியத்தில் நெறிமுறைகளும், மதமும் ஒன்றாகச் செல்கின்றன. ஆன்மீக வளர்ச்சியை நோக்கி அடியெடுத்து வைப்பதற்காக ஒருவர் அன்றாட வாழ்வில் தார்மீக குணங்களை புகுத்தி நற்பண்புகளை கடைபிடிக்க வேண்டும். நேர்மை, இரக்கம், பெருந்தன்மை, பொறுமை மற்றும் பணிவு போன்ற குணங்களை முயற்சி மற்றும் விடாமுயற்சியால் மட்டுமே உருவாக்க முடியும். நமது பெரிய குருக்களின் வாழ்க்கை இந்த திசையில் உத்வேகத்தின் ஆதாரமாக உள்ளது.

சீக்கிய மதம் மனித வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் பிறப்பு மற்றும் இறப்பு சுழற்சியை உடைத்து கடவுளுடன் இணைவது என்று போதிக்கிறது. குருவின் போதனைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலமும், புனித நாமத்தை (நாம்) தியானிப்பதன் மூலமும், சேவை மற்றும் தொண்டு செயல்களைச் செய்வதன் மூலமும் இதைச் சாதிக்க முடியும்.

நாம் மார்க்கம் கடவுளை நினைவுகூருவதற்கு தினசரி பக்தியை வலியுறுத்துகிறது. முக்தி அடைய காம் (ஆசை), க்ரோத் (கோபம்), லோப் (பேராசை), மோஹ் (உலகப் பற்று) மற்றும் அஹங்கர் (பெருமை) ஆகிய ஐந்து உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். சீக்கிய மதத்தில் விரதம் மற்றும் புனித யாத்திரை, சகுனம் மற்றும் துறவு போன்ற சடங்குகள் மற்றும்

வழக்கமான நடைமுறைகள் நிராகரிக்கப்படுகின்றன. மனித வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் கடவுளுடன் இணைவது மற்றும் இது குரு கிரந்த் சாஹிப்பின் போதனைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் நிறைவேற்றப்படுகிறது. சீக்கிய மதம் பக்தி மார்க்கத்தை அல்லது பக்தியின் பாதையை வலியுறுத்துகிறது. இருப்பினும், ஜியான் மார்க் (அறிவின் பாதை) மற்றும் கரம் மார்க் (செயல் பாதை) ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவத்தை இது அங்கீகரிக்கிறது. ஆன்மீக இலக்கை அடைய கடவுளின் அருளைப் பெற வேண்டியதன் அவசியத்தை இது வலியுறுத்துகிறது.

சீக்கியம் ஒரு நவீன, தர்க்கரீதியான மற்றும் நடைமுறை மதமாகும். சாதாரண குடும்ப வாழ்க்கை (கிரஹஸ்ட்) இரட்சிப்புக்கு எந்த தடையும் இல்லை என்று அது நம்புகிறது. முக்தி அடைவதற்கு பிரம்மச்சரியமோ உலகத் துறவோ அவசியமில்லை. உலகத் துன்பங்கள் மற்றும் சோதனைகளுக்கு மத்தியில் பிரிந்து வாழ முடியும். ஒரு பக்தன் உலகில் வாழ வேண்டும், ஆனால் வழக்கமான பதற்றம் மற்றும் கொந்தளிப்புக்கு மேலே தலையை வைத்திருக்க வேண்டும். அவர் ஒரு அறிவார்ந்த சிப்பாயாக இருக்க வேண்டும், மேலும் கடவுளுக்கு புனிதமானவராக இருக்க வேண்டும்.

சீக்கியம் ஒரு காஸ்மோபாலிட்டன் மற்றும் ஒரு "மதச்சார்பற்ற மதம்" எனவே சாதி, மதம், இனம் அல்லது பாலினத்தின் அடிப்படையில் அனைத்து வேறுபாடுகளையும் நிராகரிக்கிறது. கடவுளின் பார்வையில் எல்லா மனிதர்களும் சமம் என்று நம்புகிறது. குருக்கள் பெண்களின் சமத்துவத்தை வலியுறுத்தினார், பெண் சிசுக்கொலை மற்றும் சதி (விதவை எரிப்பு) நடைமுறையை நிராகரித்தார். அவர்கள் விதவை மறுமணத்தை தீவிரமாக பிரச்சாரம் செய்தனர் மற்றும் பர்தா முறையை (முக்காடு அணிந்த பெண்கள்) நிராகரித்தனர். மனதை அவர் மீது ஒருமுகப்படுத்த, ஒருவர் புனித நாமத்தை (நாம்) தியானிக்க வேண்டும் மற்றும் சேவை மற்றும் தொண்டு செயல்களைச் செய்ய வேண்டும். பிச்சை அல்லது நேர்மையற்ற வழிகளில் அல்லாமல் நேர்மையான வேலையின் மூலம் (கிராத் கர்ணன்) ஒருவரின் வாழ்வாதாரத்தை சம்பாதிப்பது கௌரவமாக கருதப்படுகிறது. வந்த சக்னா, மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதும் ஒரு சமூகப் பொறுப்பாகும். தனிநபர் தஸ்வந்த் (அவரது வருவாயில் 10%) மூலம் தேவைப்படுபவர்களுக்கு உதவுவார் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சேவா, சமூக சேவை ஆகியவை சீக்கிய மதத்தின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும். ஒவ்வொரு குருத்வாராவிலும் காணப்படும் இலவச சமூக சமையலறை (லங்கர்) இந்த சமூக சேவையின் ஒரு வெளிப்பாடாகும்.

சீக்கிய மதம் நம்பிக்கை மற்றும் நம்பிக்கையை ஆதரிக்கிறது. அது அவநம்பிக்கை சித்தாந்தத்தை ஏற்கவில்லை.

இந்த வாழ்க்கைக்கு ஒரு நோக்கமும் ஒரு குறிக்கோளும் இருப்பதாக குருக்கள் நம்பினர். இது தன்னையும் கடவுளையும் உணரும் வாய்ப்பை வழங்குகிறது. மேலும், மனிதன் தன் செயல்களுக்குப் பொறுப்பு. அவரது செயல்களின் முடிவுகளிலிருந்து அவர் நோய் எதிர்ப்பு சக்தியைக் கோர முடியாது. எனவே தான் செய்யும் செயல்களில் மிகவும் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும்.

சீக்கிய வேதம், குரு கிரந்த் சாஹிப், நித்திய குரு. புனித நூலுக்கு மத போதகர் அந்தஸ்தை வழங்கிய ஒரே மதம் இதுதான். சீக்கிய மதத்தில் வாழும் மனித குருவுக்கு (தேஹ்தாரி) இடமில்லை.

பெண்களின் பங்கு

சீக்கிய மதத்தின் கொள்கைகள் பெண்களுக்கு, ஆண்களுக்கு நிகரான ஆன்மாக்கள் மற்றும் அவர்களின் ஆன்மீகத்தை வளர்ப்பதற்கு சம உரிமை உள்ளது என்று கூறுகிறது. அவர்கள் மத சபைகளை வழிநடத்தலாம், அகண்ட பாதையில் (பரிசுத்த வேதாகமத்தின் தொடர்ச்சியான பாராயணம்), கீர்த்தனை (சபையில் பாடல்களைப் பாடுதல்), கிரந்திகளாக (பூசாரிகள்) பணியாற்றலாம். அவர்கள் அனைத்து மத, கலாச்சார, சமூக மற்றும் மதச்சார்பற்ற நடவடிக்கைகளிலும் பங்கேற்கலாம். ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சமத்துவத்தை வழங்கிய முதல் பெரிய உலக மதம் சீக்கியம். குரு நானக், பாலின அடிப்படையிலான சமத்துவத்தைப் போதித்தார், மேலும் அவருக்குப் பின் வந்த குருக்கள் சீக்கிய வழிபாடு மற்றும் நடைமுறையின் அனைத்து நடவடிக்கைகளிலும் பெண்களை முழுமையாகப் பங்கேற்க ஊக்குவித்தார்.

குரு கிரந்த் சாஹிப் கூறுகிறது,

பெண்கள் மற்றும் ஆண்கள், அனைவரும் கடவுளால் படைக்கப்பட்டவர்கள். இதெல்லாம் கடவுளின் நாடகம். நானக் கூறுகிறார், உங்கள் படைப்புகள் அனைத்தும் நல்லது மற்றும் புனிதமானது" -SGGS ப.304

சேவை, பக்தி, தியாகம் மற்றும் ஆண்களுக்கு நிகரான வீரம் ஆகியவற்றில் பெண்களை சமமாக சித்தரிக்கும் பாத்திரத்தை சீக்கிய வரலாறு பதிவு செய்துள்ளது. பெண்களின் தார்மீக கண்ணியம், சேவை மற்றும் சுய தியாகம் ஆகியவற்றின் பல எடுத்துக்காட்டுகள் சீக்கிய பாரம்பரியத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

சீக்கிய மதத்தின் படி, ஆண்களும் பெண்களும் ஒரே நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள். பரஸ்பர உறவுகள் மற்றும் ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்திருக்கும் அமைப்பில், ஆண் பெண்ணிலிருந்து பிறக்கிறான், பெண் ஆணின் விதையிலிருந்து பிறக்கிறாள். சீக்கிய மதத்தின்படி, ஒரு பெண் இல்லாமல் ஒரு ஆணால் தனது வாழ்க்கையில் பாதுகாப்பாகவும் முழுமையாகவும் உணர முடியாது, மேலும் ஒரு ஆணின் வெற்றி அவனுடன் தன் வாழ்க்கையைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் பெண்ணின் அன்பு மற்றும் ஆதரவுடன் தொடர்புடையது, மேலும் நேர்மாறாகவும். குரு நானக் கூறினார்:

[அது] பந்தயத்தைத் தொடரும் ஒரு பெண்" மற்றும் "பெண்ணிலிருந்து தலைவர்களும் அரசர்களும் பிறக்கும்போது, பெண் சபிக்கப்பட்டதாகவும் கண்டனம் செய்யப்பட்டதாகவும் கருதக்கூடாது." SGGGS பக்கம் 473.

இரட்சிப்பு: ஒரு மதம் பெண்களை இரட்சிப்பை அடையக்கூடியதாக கருதுகிறதா, இங்கு கடவுளை உணர்தல் அல்லது உயர்ந்த ஆன்மிக சாம்ராஜ்யமாக கருதுகிறதா என்பது எழுப்ப வேண்டிய முக்கியமான விஷயம். குரு கிரந்த் சாஹிப் கூறுகிறது,

"எல்லா உயிரினங்களிலும் இறைவன் வியாபித்திருக்கிறார், இறைவன் ஆண் மற்றும் பெண் எல்லா வடிவங்களிலும் வியாபித்திருக்கிறார்" (குரு கிரந்த் சாஹிப், ப.605).

குரு கிரந்த் சாஹிப்பின் மேற்கூறிய கூற்றிலிருந்து, கடவுளின் ஒளி இருபாலருக்கும் சமமாக உள்ளது. எனவே குருவின் போதனைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் ஆண்களும், பெண்களும் சமமான முக்தியை அடையலாம். பல மதங்களில், ஒரு பெண் ஆணின் ஆன்மீகத்திற்கு ஒரு தடையாக கருதப்படுகிறாள், ஆனால் சீக்கியத்தில் இல்லை. குரு இதை மறுக்கிறார். 'சீக்கிய மதத்தின் தற்போதைய சிந்தனைகள்' என்ற நூலில், ஆலிஸ் பசார்க் கூறுகிறார்,

"முதல் குரு பெண்ணை ஆணுக்கு இணையாக வைத்தார்...பெண் ஆணுக்கு தடையாக இருக்கவில்லை, கடவுளுக்கு சேவை செய்வதிலும் முக்தி தேடுவதிலும் ஒரு பங்காளியாக இருந்தாள்".

திருமணம்: குரு நானக் கிரஸ்தாவைப் பரிந்துரைத்தார் - ஒரு இல்லத்தரசியின் வாழ்க்கை, பிரம்மச்சரியம் மற்றும் துறவுக்குப் பதிலாக, கணவனும் மனைவியும் சமமான பங்காளிகளாக இருந்தனர் மற்றும் நம்பகத்தன்மை இருவருக்கும் விதிக்கப்பட்டது. புனித வசனங்களில், இல்லற மகிழ்ச்சியை ஒரு நேசத்துக்குரிய இலட்சியமாக முன்வைக்கப்படுகிறது மற்றும் திருமணம் என்பது தெய்வீக அன்பின் வெளிப்பாட்டிற்கான ஒரு இயங்கும் உருவகமாக வழங்கப்படுகிறது. ஆரம்பகால சீக்கிய மதத்தின் கவிஞரும், சீக்கியக் கோட்பாட்டின் அதிகாரப்பூர்வ மொழிபெயர்ப்பாளருமான பாய் குருதாஸ், பெண்களுக்கு அதிக மரியாதை செலுத்துகிறார். அவர் சொல்கிறார்:

ஒரு பெண், அவளுடைய பெற்றோர் வீட்டில் மிகவும் பிடித்தவள், அவளுடைய அப்பா மற்றும் அம்மாவால் மிகவும் நேசிக்கப்படுகிறாள். மாமியார் வீட்டில், அவள் குடும்பத்தின் தூண், அதன் அதிர்ஷ்டத்திற்கு உத்தரவாதம் ..ஆன்மிக ஞானம் ஆகியவற்றில் பங்கெடுத்து, உன்னதமான பண்புகளுடன், ஒரு பெண், ஆணின் மற்ற பாதி, அவரை விடுதலையின் வாசலுக்கு அழைத்துச் செல்கிறாள்." (வரன், வ.16)

சம நிலை: ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையே சமமான அந்தஸ்தை உறுதி செய்வதற்காக, சங்கத் (புனித கூட்டுறவு) மற்றும் பங்கட் (ஒன்றாக உண்பது) நடவடிக்கைகளில் துவக்கம், அறிவுறுத்தல் அல்லது பங்கேற்பது போன்ற விஷயங்களில் குருக்கள் பாலினங்களுக்கு இடையே வேறுபாடு காட்டவில்லை. சரூப் தாஸ் பல்லாவின் கூற்றுப்படி, மஹிமா பிரகாஷ், குரு அமர் தாஸ் பெண்கள் முக்காடு பயன்படுத்துவதை விரும்புவதில்லை. அவர் சீடர்களில் சில சமூகங்களை மேற்பார்வையிட பெண்களை நியமித்தார் மற்றும் சதி வழக்கத்திற்கு எதிராக பிரசங்கித்தார். மாதா குஜ்ரி மாய் பாகோ, மாதா சுந்தரி, ராணி சாஹிப் கவர், ராணி சதா கவர் மற்றும் மகாராணி ஜிந்த் கவர் போன்ற பல பெண்களின் பெயர்களை சீக்கிய வரலாறு பதிவு செய்கிறது.

கல்வி: சீக்கிய மதத்தில் கல்வி மிகவும் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. அது யாருடைய வெற்றிக்கும் முக்கியமாகும். இது ஒரு தனிமனித வளர்ச்சியின் செயல் மற்றும் 3 ஆம் குரு பல பள்ளிகளை அமைத்ததற்கு இதுவே காரணம். குரு கிரந்த் சாஹிப் கூறுகிறது,

"அனைத்து தெய்வீக அறிவும் சிந்தனையும் குரு மூலம் பெறப்படுகிறது" (குரு கிரந்த் சாஹிப், ப.831).

அனைவருக்கும் கல்வி இன்றியமையாதது மற்றும் அனைவரும் சிறந்தவர்களாக இருக்க உழைக்க வேண்டும். 3 வது குருவால் அனுப்பப்பட்ட சீக்கிய மிஷனரிகளில் ஐம்பத்திரண்டு பேர் பெண்கள். 'சீக்கிய பெண்களின் பங்கு மற்றும் நிலை' என்ற நூலில், டாக்டர் மொஹிந்தர் கவர் கில் எழுதுகிறார்.

"பெண்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் வரை எந்த ஒரு போதனையும் வேறன்றாது" என்று குரு அமர்தாஸ் உறுதியாக நம்பினார்.

ஆடைகள் மீதான கட்டுப்பாடுகள்: சீக்கிய மதம் பெண்கள் முக்காடு அணியக் கூடாது என்று கூறுவதைத் தவிர, ஆடைக் கட்டுப்பாடு குறித்து எளிமையான மற்றும் மிக முக்கியமான அறிக்கையை அளிக்கிறது. இது பாலினம் பாராமல் அனைத்து சீக்கியர்களுக்கும் பொருந்தும். குரு கிரந்த் சாஹிப் கூறுகிறது,

"உடல் அசௌகரியமாகவும், மனதில் தீய எண்ணங்கள் நிறைந்ததாகவும் இருக்கும் ஆடைகளை அணிவதைத் தவிர்க்கவும்." எஸ்ஜிஜிஎஸ், பக்கம் 16

இதனால், எந்த வகையான ஆடைகள் மனதில் தீய எண்ணங்களை நிரப்புகின்றன என்பதை சீக்கியர்கள் உணர்ந்து அவற்றைத் தவிர்க்க வேண்டும். சீக்கியப் பெண்கள் கிர்பான் (வாள்) மற்றும் மற்றவர்களுடன் தங்களைத் தற்காத்துக் கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது, இது பெண்களுக்கு தனித்துவமானது, ஏனெனில் இது வரலாற்றில் முதல் முறையாகும். பெண்கள் தங்களைத் தற்காத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டபோது அவர்கள் உடல் பாதுகாப்புக்காக ஆண்களைச் சார்ந்திருக்க மாட்டார்கள்.

SGGS மேற்கோள்கள்: பூமியிலும் வானத்திலும் நான் எந்த வினாடியையும் பார்க்கவில்லை. அனைத்து பெண்கள் மற்றும் ஆண்கள் மத்தியில், அவரது ஒளி பிரகாசிக்கிறது. " Sggs பக்கம் 223. பெண்ணிலிருந்து, ஆண் பிறக்கிறான்; பெண்ணுக்குள், ஆண் கருத்தரிக்கப்படுகிறான்; பெண்ணுடன் அவர் நிச்சயதார்த்தம் செய்து திருமணம் செய்து கொண்டார். பெண் அவனுடைய தோழியாகிறாள்; பெண் மூலம் வருங்கால சந்ததி வரும். அவனுடைய பெண் இறந்துவிட்டால், அவன் வேறொரு பெண்ணைத் தேடுகிறான்; பெண்ணுக்கு அவன் கட்டுப்பட்டவன். அப்படியானால் அவளை ஏன் கெட்டது என்று அழைப்பது? அவளிடமிருந்து அரசர்கள்

பிறக்கிறார்கள். பெண்ணிலிருந்து, பெண் பிறக்கிறாள்; பெண் இல்லாமல் யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். குரு நானக், SGGS பக்கம் 473.

வரதட்சணை தொடர்பாக: ஆண்டவரே, எனது திருமணப் பரிசாகவும் வரதட்சணையாகவும் உமது பெயரை எனக்குக் கொடுங்கள்." ஸ்ரீ குரு ராம் தாஸ் ஜி, பக்கம் 78, வரி 18 SGGS.

பர்தா பயிற்சி பற்றி: "இருங்கள், இருங்கள், மருமகளே - உங்கள் முகத்தை முக்காடு போட்டு மறைக்க வேண்டாம். இறுதியில், இது உங்களுக்கு அரை ஷெல் கூட கொண்டு வராது. உங்களுக்கு முன் இருந்தவர் அவள் முகத்தை மறைக்கிறார்; அவளைப் பின்தொடர வேண்டாம். அடிச்சுவடுகள். முகத்தை மறைப்பதில் உள்ள ஒரே தகுதி என்னவென்றால், "என்ன உன்னதமான மணமகள் வந்தாள்" என்று சில நாட்களுக்கு மக்கள் சொல்வார்கள். நீங்கள் கடவுளின் மகிமையான துதிகளைத் தவிர்த்து, நடனமாடி, பாடினால் மட்டுமே உங்கள் திரை உண்மையாக இருக்கும். -பி. 484, எஸ்ஜிஜிஎஸ்

பெண்கள் மற்றும் உண்மையில் அனைத்து ஆன்மாக்களும் ஆன்மீக வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு வலுவாக ஊக்குவிக்கப்பட்டனர்: "எனது அன்பு சகோதரிகளே மற்றும் ஆன்மீகத் தோழர்களே, வாருங்கள்; உங்கள் அரவணைப்பில் என்னைக் கட்டிப்பிடிக்கவும். நாம் ஒன்றாகச் சேர்வோம், நமது சர்வ வல்லமையுள்ள கணவர் இறைவனின் கதைகளைச் சொல்வோம்." -குரு நானக் , பக் 17, SGGS.

"நண்பரே, மற்ற உடைகள் அனைத்தும் மகிழ்ச்சியை அழிக்கிறது, கைகால்களை அணிவது வேதனையாகும், மேலும் தவறான சிந்தனை மனதை நிரப்புகிறது"-SGGS பக்கம் 16

தலைப்பாகையின் முக்கியத்துவம்

தலைப்பாகை ஒரு சீக்கியரின் பிரிக்க முடியாத பகுதியாக இருந்து வருகிறது. சுமார் 1500 A.D மற்றும் சீக்கிய மதத்தை நிறுவிய குரு நானக்கின் காலத்திலிருந்து, சீக்கியர்கள் தலைப்பாகை அணிந்துள்ளனர்.

தலைப்பாகை அல்லது "பக்ரி" பெரும்பாலும் "பேக்" அல்லது "தஸ்தர்" என்று சுருக்கப்படுவது ஒரே கட்டுரைக்கான பல்வேறு பேச்சுவழக்கில் உள்ள வெவ்வேறு சொற்கள். இந்த வார்த்தைகள் அனைத்தும் ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் இருவரும் தங்கள் தலையை மறைக்க அணியும் ஆடையைக் குறிக்கிறது. இது ஒரு நீண்ட தாவணி போன்ற ஒற்றைத் துணியால் தலையைச் சுற்றி அல்லது சில சமயங்களில் உள் "தொப்பி" அல்லது பட்காவைக் கொண்டிருக்கும். பாரம்பரியமாக இந்தியாவில், தலைப்பாகை சமுதாயத்தில் உயர் அந்தஸ்துள்ள ஆண்கள் மட்டுமே அணியப்படுகிறது; தாழ்த்தப்பட்ட அல்லது தாழ்ந்த சாதி ஆண்கள் தலைப்பாகை அணிய அனுமதிக்கப்படவில்லை.

துண்டிக்கப்படாத முடியை வைத்திருப்பது குரு கோவிந்த் சிங்கால் ஐந்து கே அல்லது ஐந்து நம்பிக்கைக் கட்டுரைகளில் ஒன்றாகக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டாலும், 1469 இல் சீக்கியின் தொடக்கத்திலிருந்தே இது சீக்கிய மதத்துடன் நீண்ட காலமாக நெருக்கமாக தொடர்புடையது. உலகில் உள்ள ஒரே மதம் சீக்கியம் மட்டுமே, அதில் வயது வந்த ஆண்கள் அனைவரும் தலைப்பாகை அணிவது கட்டாயமாகும். மேற்கத்திய நாடுகளில் தலைப்பாகை அணிபவர்களில் பெரும்பாலோர் சீக்கியர்கள். சீக்கிய பக்ரி தஸ்தார் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. 'தஸ்தர்' என்பது பாரசீகச் சொல். அதன் பொருள் 'கடவுளின் கை' என்பது அவருடைய ஆசீர்வாதத்தைக் குறிக்கிறது.

சீக்கியர்கள் பல மற்றும் தனித்துவமான தலைப்பாகைகளுக்கு பிரபலமானவர்கள். பாரம்பரியமாக, தலைப்பாகை மரியாதைக்குரியது மற்றும் நீண்ட காலமாக பிரபுக்களுக்கு மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு பொருளாக இருந்து வருகிறது. இந்தியாவில் முகலாயர்களின் ஆதிக்கத்தின் போது, முஸ்லிம்கள்

மட்டுமே தலைப்பாகை அணிய அனுமதிக்கப்பட்டனர். அனைத்து முஸ்லிமல்லாதவர்களும் அணிவது கண்டிப்பாக தடைசெய்யப்பட்டது.

குரு கோவிந்த் சிங், முகலாயர்களின் இந்த அத்துமீறலை மீறி தனது சீக்கியர்கள் அனைவரையும் தலைப்பாகை அணியச் சொன்னார். அவர் தனது கல்சாவைப் பின்பற்றுபவர்களுக்காக பட்டியலிட்ட உயர் தார்மீக தரங்களை அங்கீகரிப்பதற்காக இது அணியப்பட வேண்டும். அவர் தனது கல்சா தனித்துவமாகவும், "உலகின் மற்ற பகுதிகளிலிருந்து தனித்து நிற்க" உறுதியாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார். சீக்கிய குருக்கள் வகுத்த தனித்துவமான பாதையை அவர்கள் பின்பற்ற வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். இவ்வாறு, குரு நினைத்தபடி, தலைப்பாகை அணிந்த சீக்கியர் எப்போதும் கூட்டத்தில் இருந்து தனித்து நிற்கிறார்; அவர் தனது 'துறவி-சிப்பாய்கள்' எளிதில் அடையாளம் காணக்கூடியதாக மட்டுமல்லாமல், எளிதில் கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்பினார்.

ஒரு சீக்கிய ஆணை பெண்ணை தலைப்பாகை அணியும் போது, தலைப்பாகை வெறும் துணிப் பட்டையாக நின்று விடுகிறது; ஏனெனில் அது சீக்கியரின் தலையுடன் ஒன்றாக மாறுகிறது. தலைப்பாகை மற்றும் சீக்கியர்கள் அணியும் மற்ற நான்கு நம்பிக்கைப் பொருட்களும் மகத்தான ஆன்மீக மற்றும் தற்காலிக முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளன. தலைப்பாகை அணிவதில் பல அடையாளங்கள் இருந்தாலும் - இறையாண்மை, அர்ப்பணிப்பு, சுயமரியாதை, தைரியம் மற்றும் பக்தி, ஆனால்!, சீக்கியர்கள் தலைப்பாகை அணிவதற்கான முக்கிய காரணம் - அவர்களின் அன்பு, கீழ்ப்படிதல் மற்றும் ஸ்தாபகருக்கு மரியாதை. கல்சா குரு கோவிந்த் சிங்.

மேலே உள்ள முக்கிய வார்த்தைகளை வேறு ஏதாவது கொண்டு மாற்ற வேண்டும். 'காரணமாக' இருக்கலாம்.

"தலைப்பாகை என்பது நமது குரு நமக்குக் கொடுத்த பரிசு. நமது சொந்த உயர் உணர்வுக்கு அர்ப்பணிப்பு என்ற சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருக்கும் சிங்கர்களாகவும், கவுர்களாகவும் நாம் முடிசூடுகிறோம். ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் ஒரே

மாதிரியாக, இந்த திட்ட அடையாளம் ராயல்டி, கருணை மற்றும் தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. நாம் முடிவிலியின் உருவத்தில் வாழ்கிறோம், அனைவருக்கும் சேவை செய்வதில் அர்ப்பணிப்புடன் இருக்கிறோம் என்பதற்கான சமிக்ஞை இது. தலைப்பாகை முழுமையான அர்ப்பணிப்பைத் தவிர வேறு எதையும் குறிக்காது. உங்கள் தலைப்பாகையைக் கட்டிக்கொண்டு தனித்து நிற்க நீங்கள் தேர்வு செய்யும் போது, ஆறு பில்லியன் மக்களிடமிருந்து தனித்து நிற்கும் ஒரு நபராக நீங்கள் அச்சமின்றி நிற்கிறீர்கள். இது மிகச் சிறந்த செயல்." (சிக்நெட்டில் இருந்து மேற்கோள் காட்டப்பட்டது).

உங்கள் பயணத்தில் பணிவு முக்கிய சாராம்சம்

பணிவு என்பது சீக்கிய மதத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும். இதன்படி, சீக்கியர்கள் கடவுளுக்கு முன்பாக பணிவுடன் வணங்க வேண்டும். பணிவு அல்லது நிம்ரதா, பஞ்சாபியில் நெருங்கிய தொடர்புடைய சொற்கள். நிம்ரதா என்பது குர்பானியில் தீவிரமாக ஊக்குவிக்கப்படும் ஒரு நற்பண்பு. இந்த பஞ்சாபி வார்த்தையின் மொழிபெயர்ப்பு "அடக்கம்", "பரோபகாரம்" அல்லது "அடக்கம்". யாரோ ஒருவரை விட அவர் அல்லது அவள் சிறந்தவர் அல்லது முக்கியமானவர் என்ற எண்ணத்தால் மனம் திசைதிருப்பப்படாத ஒருவர்.

சிக்கல் பகுதி - மேலே உள்ள சரியான வாக்கியம் அல்ல.

இது அனைத்து மனிதர்களும் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய முக்கியமான குணம் மற்றும் சீக்கியர்களின் மனநிலையின் இன்றியமையாத பகுதியாகும். இந்த குணம் சீக்கியர்களுடன் எல்லா நேரங்களிலும் இருக்க வேண்டும்.

சீக்கிய ஆயுதக் களஞ்சியத்தில் உள்ள மற்ற நான்கு குணங்கள்:

உண்மை (சனி), மனநிறைவு (சந்தோக்), இரக்கம் (தயா) மற்றும் காதல் (பியார்).

இந்த ஐந்து குணங்கள் ஒரு சீக்கியருக்கு இன்றியமையாதது, மேலும் இந்த நற்பண்புகளை புகத்துவதற்கும் அவர்களின் ஆளுமையின் ஒரு பகுதியாக மாற்றுவதற்கும் தியானம் செய்வதும் குர்பானியை ஓதுவதும் அவர்களின் கடமையாகும்.

குர்பானி நமக்கு என்ன சொல்கிறார்:

அடமையின் பலன் உள்ளூணர்வு அமைதி மற்றும் மகிழ்ச்சி. பணிவுடன் அவர்கள் கடவுளை தியானம் செய்கிறார்கள், சிறந்த பொக்கிஷம். கடவுள் உணர்வுள்ளவர் பணிவுடன் திளைத்தவர். யாருடைய இதயம் இரக்கத்துடன் நிலையான பணிவுடன் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டுள்ளது. சீக்கிய மதம் மனத்தாழ்மையை கடவுளுக்கு முன்பாக பிச்சை எடுக்கும் கிண்ணமாக கருதுகிறது."

குரு நானக், சீக்கிய மதத்தின் முதல் குரு:

“உங்கள் மனதில் அன்புடனும் பணிவுடனும் கேட்பதும் நம்புவதும், உள்ளத்தில் உள்ள புனித சன்னதியில், பெயரால் உங்களைத் தூய்மைப்படுத்துங்கள்.” - SGGG பக்கம் 4.

“மனநிறைவை உங்கள் காது வளையங்களாகவும், பணிவு உங்கள் பிச்சைக் கிண்ணமாகவும், தியானத்தை உங்கள் உடலுக்கு சாம்பலாகவும் ஆக்குங்கள்.”-SGGG பக்கம் 6

“பணிவு உலகில், வார்த்தை அழகு. ஒப்பற்ற அழகின் வடிவங்கள் அங்கு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன.” SGGG பக்கம் 8.

“அடக்கம், பணிவு மற்றும் உள்ளூணர்வு புரிதல் என் மாமியார் மற்றும் மாமானார்” -SGGG பக்கம் 152.

ஆன்மீகத்தை நோக்கிய பயணம்

குரு கிரந்த சாஹிப் ஒரு நித்திய ஜீவனுள்ள குரு, சீக்கிய குருக்கள், இந்து மற்றும் முஸ்லீம் புனிதர்களின் கவிதை அமைப்பு. அவர்கள் மூலம் அனைத்து மனிதகுலத்திற்கும் கடவுள் கொடுத்த வரப்பிரசாதம் இந்த தொகுப்பு. குரு கிரந்த சாஹிப்பில் உள்ள பார்வை எந்த விதமான ஓடுக்குமுறையும் இல்லாத தெய்வீக நீதியை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூகம். கிரந்தம் இந்து மதம் மற்றும் இஸ்லாம் ஆகியவற்றின் வேதங்களை அங்கீகரித்து மதிக்கும் அதே வேளையில், இந்த இரண்டு மதங்களுடனும் தார்மீக நல்லிணக்கத்தை இது குறிக்கவில்லை. குரு கிரந்த சாஹிப்பில் பெண்கள் ஆண்களுக்கு நிகரான பாத்திரங்களுடன் மிகவும் மதிக்கப்படுகிறார்கள். பெண்களுக்கு ஆண்களுக்கு நிகரான ஆன்மாக்கள் உள்ளன, எனவே விடுதலையை அடைவதற்கான சம வாய்ப்புகளுடன் தங்கள் ஆன்மீகத்தை வளர்த்துக் கொள்ள சம உரிமை உள்ளது. பெண்கள் அனைத்து மத, கலாச்சார, சமூக மற்றும் மதச்சார்பற்ற நடவடிக்கைகளில் முன்னணி மத சபைகள் உட்பட பங்கேற்கலாம்.

சீக்கிய மதம் சமத்துவம், சமூக நீதி, மனித குலத்திற்கான சேவை மற்றும் பிற மதங்களுக்கு சகிப்புத்தன்மை ஆகியவற்றை பரிந்துரைக்கிறது. அன்றாட வாழ்வில் இரக்கம், நேர்மை, பணிவு மற்றும் தாராள மனப்பான்மை ஆகியவற்றின் இலட்சியங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் போது, சீக்கிய மதத்தின் இன்றியமையாத செய்தி, ஆன்மீக பக்தி மற்றும் கடவுளை எப்போதும் வணங்குவதாகும். சீக்கிய மதத்தின் மூன்று முக்கிய கோட்பாடுகள் தியானம் மற்றும் கடவுளை நினைவு கூர்தல், நேர்மையான வாழ்க்கைக்காக உழைப்பது மற்றும் மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வது.

ஆத்மா சாந்தியடைய இந்த ஆன்மீகப் பயணம் மேற்கொள்ளும் முயற்சிக்கு வாழ்த்துக்கள். மொழிபெயர்ப்பானது அசல் நிலைக்கு நெருக்கமாக இருக்க முடியாது, குறிப்பாக முழு குரு கிரந்த சாஹிப் கவிதையில் இருக்கும் போது மற்றும் உருவகங்களின் பயன்பாடு பணியை மிகவும் கடினமாக்குகிறது. தெய்வீக செய்தியில், இந்து மற்றும் முஸ்லீம் புராணக் கதைகள் பெரும்பாலும் பிரலஹத், ஹர்னாகாஷ், லக்ஷ்மி, பிரம்மா போன்றவற்றைப் பயன்படுத்துகின்றன. தயவு செய்து அவற்றைப் படிக்காமல், அவற்றின் அடிப்படைச் செய்தியைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். கடவுள் ஒருவரே, அவருடன் ஐக்கியம் கொள்வது மனித வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் என்பதில் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. உங்கள் மொழியில் தெய்வீகச் செய்தியைப் பெறுவதற்காக, பல தன்னார்வத் தொண்டர்களால் இந்தப் பணி பல ஆண்டுகளாகச் செய்யப்பட்டு வருகிறது. உங்களிடம் ஏதேனும் கேள்விகள் இருந்தால், தயவுசெய்து walnut@gmail.com க்கு மின்னஞ்சல் அனுப்பவும், இந்தப் பயணத்தில் உங்களுடன் சேர நாங்கள் விரும்புகிறோம்.